

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 76

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Β'

ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ

Ἡ τελευταία τῶν Ρομανῶν

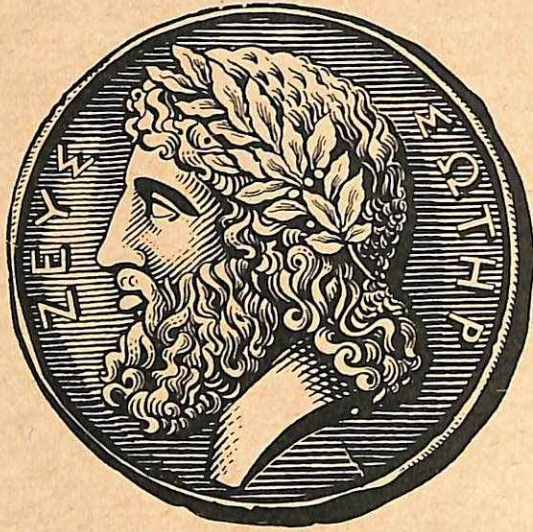
ΟΥΙΛΙΑΜ ΦΩΚΝΕΡ

Ὁ ἀπλὸς ἄνθρωπος τοῦ Νότου

ROMMY ΣΝΑΙΝΤΕΡ

Μία ἡλιόλουστη γῆ τῆς Ἀθήνας

ΤΖΕΗΝ ΜΑΝΣΦΙΛΝΤ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 76 ΔΡΑΧ. 5

8-14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1957

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ "Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Χιόπουλος",
Διευθυντής: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081

Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομολογία:

Εσωτερικού, εξόμηνος δραχ. 130. Ετησία δραχ. 260.

Εξωτερικού, εξόμηνος δολλάρ. 7. Ετησία δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνία. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

«Εάν τὰς προσεχείς διακοπὰς σας δὲν τὰς περάσετε εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν πρόκειται νὰ σὰς συγχωρήσω ποτέ. Ἐπὶ τέλους ξεφύγετε λιγάκι ἀπὸ τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια, τὸ Παρίσι, τὴν Ρώμη, τὴν Νότιον Γαλλίαν. Εἶναι ἡ Ἑλλὰς μιὰ χώρα ἀφάνταστα καὶ μαγευτικὰ ὁμορφῆς, καὶ οἱ κάτοικοί της εἶναι ὑπέροχοι καὶ φιλόξενοι μέχρις ὑπερβολῆς». Γεμάτες ἀνυπόκριτον ἐνθουσιασμό οἱ κουβέντες αὐτές, προέρχονται ἀπὸ ἓνα φίλο μας: Τὸν διαλεχτὸ κι ἀληθινὰ κοσμοπολίτην ἡθοποιὸ Κλίφτον Οὔεμπ, πού γινώρισε τὴν χώρα μας πέρυσι τὸ καλοκαίρι, ὅταν γυρίζονταν ἡ ταινία τῆς «Τουέντιθ Σέντορ Φόξ», «Τὸ παιδί μετὰ τὸ Δελφίνι». Γράφοντας τότε οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ἐτόνιζαν ὅτι τὸ ἐγχρωμο αὐτὸ σινεμασκοπικὸ φιλμ θὰ βοηθήσῃ πολὺ, ἔμμεσα, βέβαια, τὴν τουριστικὴν κίνησιν πρὸς τὸν τόπο μας. Ἡ συνέντευξις ὅμως τοῦ Κλίφτον Οὔεμπ ξεπερνᾷ κάθε προσδοκία. Εἶναι μιὰ ζεστή, ἄμεση διαφήμισις, κάτι πού ἔχει πολὺ μεγαλύτερη σημασία—ἀφοῦ προέρχεται ἀπὸ τὴν εἰλικρίνεια ἑνὸς πολυταξιδεμένου καλλιτέχνη. Σημειώομε καὶ ἐξαίρομε τὸ γεγονός αὐτὸ σὰν κάτι τὸ πολὺ, τὸ πάρα πολὺ εὐχάριστο.

ΕΚ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ!

Ἀγαπημένε μας Τοξότη,
Εἶμαστε ὅλες μαθήτριες τοῦ γυμνασίου Μυτιλήνης, ἐνθουσιῶδεις ἀναγνώστες τῆς ΕΚΔΟΓΗΣ καὶ τώρα τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ. Βρίσκομε ὅτι τὸ περιοδικὸ σας εἶναι ἐκεῖνο πού μπορεῖ νὰ εὐχαριστήσῃ κάθε γούστο καὶ κάθε ἡλικία. Κάθε ἐβδομάδα περιμένουμε μὲ ἀνυπομονήσιν τὸ νέο τεῦχος τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ, στὸ ὁποῖο διαβάζουμε πάντα κάτι καινούργιο καὶ ἐνδιαφέρον. Ἐκεῖνο πού μάς ξετρελλώνει περισσότερο εἶναι ἡ σελίδα τῶν ἀγαπημένων μας ἡθοποιῶν. Ἐπιθυμοῦμε πολὺ νὰ θαυμάσουμε στὸ ἐξώφυλλό σας τὸν Ρόκ Χάτσον ἢ τὸν Ρίτσαρντ Μπάρτον καὶ σὰς παρακαλοῦμε νὰ ἀφιέρωσετε λίγες σελίδες γιὰ τὴ ζωὴ τους. Πιστεύομε ὅτι αὐτὴ μας ἡ ἐπιθυμία θὰ ἐκπληρωθῇ σύντομα, γιατί βλέπομε πόσο ἐξυπηρετικὸς εἴσαστε.

Σὰς εὐχαριστοῦμε
Βικτωρία Βαλιάκου, Ὀλγα Γ. Βασιλείου, Ὀλγα Α. Ναυιάδου, Νίτσα Γ. Βασιλείου (Μυτιλήνη).

Κ' ἐμεῖς σὰς εὐχαριστοῦμε. Ἦρθε κάτι σὰν τὸ μελτέμι τῆς Ἀγιάσου, ξαφνικά, μὲς στὸ γραφεῖό μας, καὶ μιὰ εὐωδία ἀπὸ νερατζιές καὶ νοτισμένο χῶμα γύρω στὶς λιόριζες. Οἱ ἐπιθυμίες σας θὰ ἐκπληρωθοῦν.

ΙΘΑΚΗ

Ἀγαπητὲ Τοξότη,
Ζώντας στὸ χωριουδάκι μου πού βρίσκεται σὲ μιὰ δουνοπλῆγιά τοῦ ἑλληνικοῦ νησιοῦ μου, ἔρχομαι νὰ σὰς εὐχαριστήσω γιὰ τίς υπηρεσίες τοῦ περιοδικοῦ σας, ἀλλὰ καὶ νὰ σὰς παρακαλέσω συγχρόνως ν' ἀφιέρωσετε μερικές σελίδες γιὰ τὸ γραφικώτατο νησάκι μου, τὴν Ἰθάκη. Ὑπάρχουν τόσα ἀξιοθέατα τόπια πού τιμοῦν τὸ μικρὸ καὶ ἱστορικὸ αὐτὸ νησί μας, πού τόσο ποιητὰ καὶ συγγραφεῖς τὸ ἔχουν ὑμνήσει. Αὐτὸ θὰ φέρῃ μεγαλύτερη χαρὰ στοὺς ἀναγνώστες τῆς Ἑλλάδος, ἰδιαίτερως στοὺς συμπατριώτας μου.

Μετὰ τιμῆς
Αἰ. Γ. Β., Βόρεος, Ἰθάκη

Καὶ αὐτὸ θὰ γίνη. Μὰ γιατί, τέλος πάντων, αὐτὴ ἡ ἀνωνυμία; Εἶναι κακὸ νὰ μάς ζητᾶτε νὰ γράψουμε κάτι γιὰ τὸ θιάκι;

ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

Ἀγαπητὲ Τοξότη,
Ὁ πατέρας μου «ἦτο» ἀναγνώστης τοῦ περιοδικοῦ σας καὶ συχνὰ ἔλεγε πὼς οὐδέποτε ἐκκλωφόρησε ἐν Ἑλλάδι περιοδικὸν τόσο τέλειον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Ἐχει ὅμως μιὰ μανία: Νὰ δένη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 4

Πυρετός

Τί
υπέροχο
ἄρωμα!

Τί
θαυμαδία
γεύεις!

ΤΣΑΪ

LIPTON

ΠΡΩΤΟ ΣΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ!

(Συνέχεια από σελ 3)

όλα του τα περιοδικά. 'Ως επίσης και άλλη μία: Να μην υπάρχουν διαφημίσεις εις τα διδύλια του. Σας έγγραφω, νομίζω, να τοποθετήτε τας διαφημιστικές σελίδας εις τὸ κέντρον τοῦ περιοδικού, οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ τὰς ἀφαιρή. Δὲν συμμορφωθήκατε, ἐκείνος θυμώσε καὶ ἀπὸ τὸ 48ον τεύχος ἔπαψε ν' ἀγοράζῃ τὸ περιοδικό!

Δὲν ξέρετε πόσο μ' εὐχαριστοῦν οἱ στίχοι: 'Εάν καμμιά φορά ἔδλεπα ἕνα μικρὸ ποιηματάκι ὁλόκληρον σὲ κάποια γωνία τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ θὰ πετοῦσα ἀπ' τῆς χαρᾶς μου.

Εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων, μετὰ τιμῆς

Τ. Ν. Μητσασκάκης
μαθητὴς γυμνασίου Χανίων

Ἀπαντῶ μὲ τὴ σειρά: 1. Λυπούμεθα πὺν δὲν μποροῦμε νὰ εκπληρώσουμε τὴς ἐπιθυμίες τοῦ πατέρα σας. 'Η διαφήμιση δὲν εἶναι μόνον διαφήμιση, ἀλλὰ καὶ πληροφόρηση, καὶ ὅλα τὰ περιοδικὰ τοῦ εἴδους τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ, ὅπως θὰ ξέρετε, ἀκολουθοῦν αὐτὸν τὸν συνδυασμό. 2. 'Όσο γιὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ραδιοφώνου, καθὼς ξέρετε δημοσιεύεται κάθε μέρα στὴς ἐφημερίδες καὶ θάταν περιττό. Διηγῆματα δημοσιεύουμε κάθε τόσο. Τὸς στίχους, ὅμως, τοὺς ἀφήνουμε γιὰ τὰ λογοτεχνικά περιοδικά, γιὰτὶ οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ εἶναι περιοδικὸ ἐπικαιρότητας.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

Ἀγαπητὲ Τοξότη.

Ἐπικαιρότης εἶναι καὶ ὁ γάμος τοῦ φτωχοῦ καὶ ταπεινοῦ ἐργάτη, τοῦ χωριάτη, τοῦ ξωμάχου. Ἐπικαιρότης καὶ μάλιστα πρὸς ζωῶν καὶ πρὸς ἀληθινὴ ἀπ' τὴς κοσμικῆς πού εἶναι ὅλες, τὴς περισσώτερες φορές, ψεύτικες. Γι' αὐτοὺς ὅμως τοὺς ἀσημῶν μηδὲν καὶ τώρα κ. Τοξότη. Κι ὅμως στὸ γέλιο μιάς φτωχῆς νουφούλας ἢ στὸ ἀπλό γλεντάκι τοῦ

ἐργάτη ἀντικαθερτίζεται ἕνας ὁλόκληρος κόσμος πού, πραγματικά, θάξιζε τὸ φῶς τῆς ἐπικαιρότητας. Αὐτὰ ἀπὸ ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴς ΕΙΚΟΝΕΣ.

Με ἀγάπη, Κώστας Λυμπέρης
Φαρμακοποιός, Γύθειον

Ἔχετε πολὺ δίκιο, κ. Λυμπέρη, κι ὅμως θὰ δῆτε σύντομα ὅτι δὲν ἀμελοῦμε καθόλου αὐτὴ τὴν πλευρὰ τῆς ζωῆς. Θὰ εἶδατε ἀλλωστε καὶ τὴς ὠραιότατες φωτογραφίες ἀπὸ τὸ καρναβάλι τῆς Νάουσας, πού δείχνουν πόση ἀγνή χαρὰ ὑπάρχει στὴν ὑπαίθρο.

Ὅσο γιὰ σὰς, φίλε κ. Μιχαήλ Λυμπέρη, ἱφίγενείας 60 Καλλιθέας, οὐτε τὸν ἕνα φίλο σας (ἐμᾶς) πρόκειται νὰ χάσετε, οὐτε τὸν ἄλλο (τὴν μύρα «Φίξ»). Ὁ ἀρμόδιος μὲ τὸν ὁποῖον ἐπικοινωνήσα με πληροφόρησε ὅτι τὸ παιγνίδι σὰς τὸ ἀπέστειλαν καὶ ἐλπίζω ἤδη νὰ τὸ ἔλαβατε.

ΠΕΡΙ ΚΑΛΑΣ

Ἀγαπητὲς ΕΙΚΟΝΕΣ.

Φαντάζομαι ὅτι οἱ περισσότεροι ἀναγνώστες σας πού ἐξέδασαν τὸ δντως ἀντικειμενικὸν ἄρθρο σας γιὰ τὴν Κάλας θὰ συμφωνοῦν ὅτι τὸ δίκιο εἶναι μὲ τὸ μέρος ἐκείνων πού τὴν θεωροῦν ὡς, ἀπλῶς, τέρας, ἢ, γιὰ νὰ χρησιμοποιήσουμε τὴς λέξεις τοῦ σοφωτέρου τῶν ἀποστόλων: 'Εάν τὰς γλώσσας τῶν ἀγγέλων λαλῶ, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἡχώ· ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

Μετὰ τιμῆς

Ι. Κακτίδης, Θεσσαλονίκη

...πού κυκλοφοροῦν

...ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΜΙΑΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΣ (P10422) ΜΕ ΜΟΥΣΙΚΗ τῆς Παραγουάης. Παίζει τὸ τρίο «Λὸς Ἰντιος», πού οὐσιαστικά δὲν εἶναι τρίο, ἀλλὰ κουαρτέτο, —οἱ παλιοὶ γνωστοὶ μας «Λὸς Παραγουάσιος»: 'Η Τσινίτα Μοντιέλ μὲ τὴν ὥρα φωνῆς τῆς, δυὸ κιθαριστὲς (ὁ Χουάν 'Αλφόνσο καὶ ὁ Γιούλιο Γιάρα), κι ὁ φημισμένος σολίστ τῆς «Ιδιάνικης ἀρπας», ὁ Ντίνιο Γκάρσια. Ἀπὸ τὴ μιά μεριά τοῦ δίσκου ἔχομε τὴν γνωστὴ μας «Μαρινγκας» καὶ τὸ «Μπαγιὸν τοῦ Δὸν Ζουάν», κι ἀπὸ τὴν ἄλλη μιὰν ὁμορφὴ μελωδία πού ἐπιγράφεται: «Ἡ ἀγγελικὴ σου νάρις». Ὑπάρχουν ἐν συνόλῳ ὀκτὼ κομμάτια σ' αὐτὸν τὸν δίσκο. πού συμπληρῶνει μιά ὁλόκληρη σειρά μὲ τὴν ὁποῖαν ἡ «Φίλιπς» συντελεῖ στὴ γνωριμία τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινού μὲ τὴν μουσικὴ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς: Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ «Τρίο Λὸς Παραγουάσιος» (P10403, 10405, 10113), ἔχομε καὶ τὸ ἀγαπημένο μας «Τρίο Λὸς Πάνσος» (B07758, B07703 καὶ B07654), μὲ 25 τραγούδια ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ «Βάγια κὸν Ντίος» παραμένει ὁ μόνον τὸ γνωστότερον, μὰ, γιὰ πολλοὺς Ἀθηναίους, τοὐλάχιστον, ἕνα ἀπὸ τὰ ὁμορφότερα τοῦ μεταπολεμικοῦ μουσικοῦ ρεπερτορίου.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΤΖΑΖ ΣΗΜΕΙΩΝΟΜΕ ΤΟΝ ΑΡΙΘ. 9 ΣΤΗΝ σειρά «Popular Favourites» (B07763R), ὅπου ὑπάρχει ὁ μόνον τὸ δημοφιλὲς «Κρησφύγετον τοῦ Χερνάντο» (μὲ τὸν Τζόνι Ρέϋ καὶ τὴν ὀρχήστρα του), ἀλλὰ καὶ τὸ «Αριεντέρτσι, Ντάρλινγκ», μὲ τὸν Τζὸ Στάφφορντ καὶ τὴν ὀρχήστρα τοῦ Πῶλ Οὐέστον, καὶ ἡ ἀναπότρεπτος πλέον «Παλαῖα Λισαβών» μὲ τὸν Μίτς Μίλλερ. Ὑπάρχουν, φυσικά, σὸν δίσκο αὐτὸν καὶ Λουί Ἀρμστρονγκ, καὶ Φράνκ Λέιν, καὶ ὁ Ντὸν Κόστα μὲ τὴν ὀρχήστρα του μὰς προσφέρει τὴς «Ἀναμνήσεις», μιά νέα (σχετικά) ἐπιτυχία τῶν Four Coins.

Πόσο μεγάλωσε, ἀλήθεια, κι ἀπλώθηκε, αὐτὴ ἡ σειρά, πού ἄρχισε κάποτε μὲ τὸν ὁραῖο ἐκείνον «Ἀπρίλη στὴν Πορτογαλία» καὶ τὴν Σουηδικὴ Ραψωδία! Οἱ ἑκατὸ σχεδὸν τίτλοι πού τώρα περιλαμβάνει εἶναι τὸ καλύτερο ἀπάνθισμα τῆς σύγχρονης χορευτικῆς παραγωγῆς.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΟΣΤΑΛΓΟΥΣ ΤΗΣ ΠΙΟ ΓΑΛΗΝΙΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, —ΤΗΣ λεγομένης καὶ «μουσικῆς τοῦ μεσουκνίου», ὁ Ρέϋ Κολινιὸν παίζει στὸ ἡλεκτρικὸ ἄρμόνιο. (Χαμονοργκάν) ἀποσπάσματα ἀπὸ 24 μελωδίες, στὴ σειρά «Χορέπτε μαζί μου» No 3 («Φίλιπς» P10427). Ἀκούμε, σὲ μιά καλοδιαλεγμένη διαδοχῇ, τὸν «Μεγάλον γύρο τῆς ἀγάπης», τὸ «Ἀριεντέρτσι Ρόμας», τὸ «Αὔριο», τὸν «Ξένον σὸν παράδεισο» καὶ τοὺς περιήμους ἐκείνους «Σκύλους πού χάθηκαν χωρὶς περιλαίμιον», πού λικὴ ἐπίτευξη, τὸ «Εμβατήριον τοῦ τράμι»! Ἀλλ' αὐτὸ, μαζί μὲ μιά πανρουνδιανὴ προσευχῇ, «Μίς Πομαρόλ», «Ὁ Βάτραχος», «Ὁ Μουλὲν Ρούζ», «Περαῖων ἡμερῶν», «Τὸ κίτρινο γιλέκο», «Τροπικὴ σάμπα» κλπ.), ὅρισκονται σ' ἕνα ἄλλο δίσκο τῆς «Φίλιπς», τὸν «Bal de nuit» No 2 (P10415R) μὲ τὸν Duo Charles Demaele.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΩΡΑΙΟΤΑΤΗ ΤΖΕΗΝ ΜΑΝ-ΣΦΗΑΝΤ, ἔπειτα ἀπὸ τὴν μεγάλη ἐπιτυχία πού εἶχε σὺδ Μπουτιγοναίη, κατετάγη κι αὐτὴ ἀνάμεσα στὴς ἄλλες βασίλισσες τῆς ὁδῆς. Ἐνα ἐπαιετὲς συμβόλαιο πού ὑπέγραψε μὲ τὴν «Τονέντιν-Σέντοορν-Φόξ» τῆς δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ταλέντο τῆς (ἂν θέβαια διαδέχῃ) καὶ τὴν ὁμορφιά τῆς (περὶ αὐτῆς οὐδεμία ἀμφιβολία) σὺδ παγκόσμιον κοινὸ, μέσων τῶν ἡμιαναγλῶφων σινεμασκοπικῶν ταινιῶν. Ἡ Τζέην ἔχει κερδίσει καὶ τὴν κολακευτικὴ προσωνυμία...δούβα!

ΕΚΔΡΟΜΑΙ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
Φειδίου 2 - τηλ. 29-628

...πού μᾶς ἔστειλαν

«ΝΕΟΝ ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ» (ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΟΥ διαβάζονται κάθε Κυριακὴ στὴς ἐκκλησίες ὅλον τὸν χρόνον) καὶ Σχόλια στὴν Κάθε Περικοπὴ ἀπὸ τὸν ΚΩΣΤΗ ΜΠΑΣΤΙΑ. Ἐκδοτ. οἶκος «Ἀστήρ» — Α.Ε. Παπαδημητρίου. Ἀθήναι 1956, σελ. 250.

Τὸ διδύλιον αὐτό, πού πρέπει νὰ ἔχῃ στὸ σπῆτι τοῦ κάθε Ἑλληνι χριστιανός, εἶναι τώρα, πού σὲ λίγο μπαίνομε στὴν θρησκευτικὴ περίοδο πρὶν ἀπὸ τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδῃ, διπλὰ πολύτιμο.

Ὅπως ὁ «Παπουλάκος» τοῦ Κωστή Μπαστῆ θὰ μείνῃ στὴν νεοελληνικὴ γραμματεία ὡς κείμενον θεμελιακόν, τὸ ἴδιον θεμελιακὸν εἶναι καὶ τὰ κείμενα τῶν Σχολίων τοῦ σὲ κάθε περικοπῇ, σαφῇ, γλαφυρᾷ, μεστά. Σὲ κάθε σελίδα (κ' εἶναι τόσο ὁμορφα τυπωμένο τὸ «Κυριακοδρόμιον»), σταλάζει, σὰν μάλαμα ἀκριβὸν, ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία, πρῶτα στὰ ἐπίσημα κείμενα τῶν Εὐαγγελιστῶν, κ' ὕστερα στὰ σχόλια, γραμμένα μὲ τὸ δέος ἐκείνου πού συνοδεύει τὸ ἀντίκρυσμα τῆς Ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν πίστη στὴν «μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ πνευματικῇ περιπέτειᾳ» πού ἀποτελοῦν ἐπὶ πλησίον καὶ ἡ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ Εὐαγγέλιον.

Πενηταδύο Κυριακῆς, — πενηταδύο εὐκαιρίες γιὰ περισυλλογὴ καὶ ἀνάταση, μέτανοια καὶ ἐλεγχον πορείας, πηγῆς γαλήνης καὶ εὐωδίας πνευματικῆς, μὲ ὁδηγὸ τὸ «Κυριακοδρόμιον»: «Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὀφθαλμός». Ἐάν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλώσῃ ἢ, ὅλον τὸ σῶμα σου φωτεινὸν ἔσται...».

Ἐνα φῶς πρωτόγνωρο, πού τὸ βλέπουν καὶ τὸ χαίρουνται μόνον οἱ προωρισμένοι, —λέει σ' ἕνα ἄλλο Σχόλιον ὁ Κωστής Μπαστιάς. Βυθισμένος ὁ ἴδιος στὸν ἀτίμητον πλοῦτον τῆς ἐκκλησιαστικῆς γραμματείας, —πού κι ἂν χαλόντουσαν ὅλα τὰ ἄλλα διδύλια στὸν κόσμο θὰ ἐξαρκούσε γιὰ νὰ κρατήσῃ τὸν ἀνθρώπον ἐμπν— ὁ τεχνίτης τοῦ ἀνθρωπίνου λόγου πλησιάζει, κ' ἐρμηνεύει, τὸ Λόγον τοῦ Θεοῦ: «ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;»

Δὲν εἶναι ἀπλῶς κήρυγμα, τὰ Σχόλια: Εἶναι μέθεξη καὶ πράξη λατρείας, —εἶναι ἀνταλλάγμα ἐμπειρίας προσωπικῆς καὶ καταστάλαγμα συνειδητῆς ὑποταγῆς στὸν Ἑνσκαρμένο Λόγον.

Ἡ πίστη, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συγγνώμη, αὐτὲς οἱ χρυσὲς γέφυρες ἀνάμεσα γῆ καὶ οὐρανὸν, δὲν ἐδραϊνίζονται ἀπὸ τὴ μιά ἡμέρα στὴν ἄλλη, οὔτε στήνουνται χωρὶς ὁδοντὲς θυσίας προσωπικῆς: «Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτὸν ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω...».

Εἰδικὴν ἐπικαιρότητα ἔχει, τοῦτον τὸν καιρὸν, τὸ αὐτοτελὲς δοκίμιον πού περιέχεται στὸ «Κυριακοδρόμιον» μὲ τίτλο «Εἰσαγωγὴ στὰ Πάθη» καὶ πού ἀναλύει μέρα μὲ τὴ μέρα τὴς ἐξῆς ἡμέρας τῶν Παθῶν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. «Ἡ ἑβδομάδα τῶν Παθῶν, γράφει ὁ Κ. Μπαστιάς, κεντρίζει τὴν μνήμη τῶν ἀνθρώπων. Ξαναφέρει στὴν ὁμότη τους τὴ μορφή τοῦ Χριστοῦ καὶ κάθε ἄνθρωπος ἀνασυνθέτει αὐτὴ τὴ μορφή, κατὰ τὴν πίστη του, ἢ τὰ κριτήρια τῆς ἀπιστίας του». Καὶ παρακάτω: «Αὐτὴ τὴν πνευματικὴν γενναίότητα, πού ἀσφαλώνει πρῶτα τὴν ψυχὴ κ' ὕστερα τὸ σῶμα, τὴν ἀγνοοῦσαν ἀκόμη καὶ δὲν τὴ γύρισαν παρὰ δταν εἶχε ὁλοκληρωθῇ τὸ θέλημα τοῦ Πατρός. Δὲν ἦταν διόλου δύσκολο στὸν Ἰησοῦ νὰ ξεσηκώσῃ τὴς μάχης σ' ἐπανάστασιν, νὰ στρέψῃ τοὺς Φαρισαίους νὰ χυτῶσουν τοὺς Σαδουκαίους, ν' ἀγωνισθῇ μὲ τὰ μέσα πού ἔχουν καθιερώσει οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ ἐπιβάλλουν ἰδέες ἢ πολιτικά καὶ κοινωνικά καθεστῶτα. Ὁ Χριστὸς ὅμως δὲν ἤρθε νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ νὰ τὴν ἀποκαλύψῃ καὶ νὰ τὴν κηρύξῃ. Νὰ φανερώσῃ μιά γιὰ πάντα πᾶς ὁ Ἑνα.θρωπιςμὸς Λόγος εἶναι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ πᾶς χωρὶς τὸ πάθος καὶ τὴν σταύρωση, ὁ σπῆρος δὲν ἀποδίνει καρπὸν. Γι' αὐτὸ ὀνομάζει τὸ σταυρὸ δόξα καὶ βλέπει στέφανον σὺδ μαρτύριον».

Σ' ἕνα πρόσφορὸ λατρείας, τὸ «Νέον Κυριακοδρόμιον» εἶναι ἕνας ἀγιορείτικος συνδυασμὸς πίστεως καὶ τεχνικῆς, σκληρῆς δουλειᾶς καὶ προσευχῆς, ἐμπνεύσεως κ' ἐνοράσεως: Ἡ μετὰφραση τῶν Εὐαγγελίων στὴν νεοελληνικὴ στάθηκε πάντα μιά λυδία λίθος γιὰ τὸν τεχνίτη τοῦ λόγου, ὅπως παρῶμοια δοκιμασία στάθηκε γιὰ τοὺς ἀγιογράφους ἡ ἀπεικόνισις τοῦ Προσώπου τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κωστής Μπαστιάς διάλεξε μίαν ἀκτινοβόλο λεκτικὴν ἀπλότητα, πού ἐπιβάλλεται μὲ τὴν οὐσία τῆς καὶ καθοσιώνεται μὲ τὴν λιτότητα τῆς.

Εἶναι μάλιστα εὐτυχίμα πού, τὸν καιρὸν αὐτόν, τὰ ἀντίστοιχα ἀποσπάσματα τοῦ «Κυριακοδρόμιου» μεταδίδονται ἀπὸ τὸ Ἑθνικὸν Πρόγραμμα κάθε Σάββατο στὴς 3,30 μ.μ.

«ΣΤΗΝ ΚΛΑΓΓΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ» ΤΗΣ Κας ΖΑΝΑΝΤΡΙΣ, (ΠΟΙΗΜΑΤΑ). Ἀθήναι, 1956. Ἀφιερωμένο στὴς «ἐρεῖς μορφῆς τῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν» καὶ μὲ πλούσια εἰκονογράφηση, ἡ συλλογὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη προσθήκην στὴν ἐντονη ἐθνικὴ δράση τῆς Κας Ζαναντρίσ ὅλα αὐτὰ τὰ τελευταία ἐθνικῶς κρίσιμα, χρόνια.

«ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ», ΚΛΕΙΤΟΣ ΚΥΡΟΥ, (ΠΟΙΗΜΑΤΑ). ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1957. Δεκαεπτὰ ποιητικοὶ μονόλογοι γραμμένοι μ' ἐξαιρετικὴ εὐαισθησία: «Μιά φλόγα θὰ σὲ καίῃ ἀνύσυχν, δὲν σὲ τρελλάνη — δὲν θὰ βρῇς ποτὲ πᾶς πλάστηκε ἡ καρδιά σου», λέει κάπου ὁ ποιητής. Μὰ ἡ ἀναζήτησις, φυσικά, ἀξίζει τὸν κόπον...

«ΣΤΗΝ ΚΛΑΓΓΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ» ΤΗΣ Κας ΖΑΝΑΝΤΡΙΣ, (ΠΟΙΗΜΑΤΑ). Ἀθήναι, 1956. Ἀφιερωμένο στὴς «ἐρεῖς μορφῆς τῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν» καὶ μὲ πλούσια εἰκονογράφηση, ἡ συλλογὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη προσθήκην στὴν ἐντονη ἐθνικὴ δράση τῆς Κας Ζαναντρίσ ὅλα αὐτὰ τὰ τελευταία ἐθνικῶς κρίσιμα, χρόνια.

«ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ», ΚΛΕΙΤΟΣ ΚΥΡΟΥ, (ΠΟΙΗΜΑΤΑ). ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1957. Δεκαεπτὰ ποιητικοὶ μονόλογοι γραμμένοι μ' ἐξαιρετικὴ εὐαισθησία: «Μιά φλόγα θὰ σὲ καίῃ ἀνύσυχν, δὲν σὲ τρελλάνη — δὲν θὰ βρῇς ποτὲ πᾶς πλάστηκε ἡ καρδιά σου», λέει κάπου ὁ ποιητής. Μὰ ἡ ἀναζήτησις, φυσικά, ἀξίζει τὸν κόπον...

«ΣΤΗΝ ΚΛΑΓΓΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ» ΤΗΣ Κας ΖΑΝΑΝΤΡΙΣ, (ΠΟΙΗΜΑΤΑ). Ἀθήναι, 1956. Ἀφιερωμένο στὴς «ἐρεῖς μορφῆς τῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν» καὶ μὲ πλούσια εἰκονογράφηση, ἡ συλλογὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη προσθήκην στὴν ἐντονη ἐθνικὴ δράση τῆς Κας Ζαναντρίσ ὅλα αὐτὰ τὰ τελευταία ἐθνικῶς κρίσιμα, χρόνια.

«ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ», ΚΛΕΙΤΟΣ ΚΥΡΟΥ, (ΠΟΙΗΜΑΤΑ). ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1957. Δεκαεπτὰ ποιητικοὶ μονόλογοι γραμμένοι μ' ἐξαιρετικὴ εὐαισθησία: «Μιά φλόγα θὰ σὲ καίῃ ἀνύσυχν, δὲν σὲ τρελλάνη — δὲν θὰ βρῇς ποτὲ πᾶς πλάστηκε ἡ καρδιά σου», λέει κάπου ὁ ποιητής. Μὰ ἡ ἀναζήτησις, φυσικά, ἀξίζει τὸν κόπον...

«ΣΤΗΝ ΚΛΑΓΓΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ» ΤΗΣ Κας ΖΑΝΑΝΤΡΙΣ, (ΠΟΙΗΜΑΤΑ). Ἀθήναι, 1956. Ἀφιερωμένο στὴς «ἐρεῖς μορφῆς τῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν» καὶ μὲ πλούσια εἰκονογράφηση, ἡ συλλογὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη προσθήκην στὴν ἐντονη ἐθνικὴ δράση τῆς Κας Ζαναντρίσ ὅλα αὐτὰ τὰ τελευταία ἐθνικῶς κρίσιμα, χρόνια.

«ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ», ΚΛΕΙΤΟΣ ΚΥΡΟΥ, (ΠΟΙΗΜΑΤΑ). ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1957. Δεκαεπτὰ ποιητικοὶ μονόλογοι γραμμένοι μ' ἐξαιρετικὴ εὐαισθησία: «Μιά φλόγα θὰ σὲ καίῃ ἀνύσυχν, δὲν σὲ τρελλάνη — δὲν θὰ βρῇς ποτὲ πᾶς πλάστηκε ἡ καρδιά σου», λέει κάπου ὁ ποιητής. Μὰ ἡ ἀναζήτησις, φυσικά, ἀξίζει τὸν κόπον...

«ΣΤΗΝ ΚΛΑΓΓΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ» ΤΗΣ Κας ΖΑΝΑΝΤΡΙΣ, (ΠΟΙΗΜΑΤΑ). Ἀθήναι, 1956. Ἀφιερωμένο στὴς «ἐρεῖς μορφῆς τῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν» καὶ μὲ πλούσια εἰκονογράφηση, ἡ συλλογὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη προσθήκην στὴν ἐντονη ἐθνικὴ δράση τῆς Κας Ζαναντρίσ ὅλα αὐτὰ τὰ τελευταία ἐθνικῶς κρίσιμα, χρόνια.

«ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ», ΚΛΕΙΤΟΣ ΚΥΡΟΥ, (ΠΟΙΗΜΑΤΑ). ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1957. Δεκαεπτὰ ποιητικοὶ μονόλογοι γραμμένοι μ' ἐξαιρετικὴ εὐαισθησία: «Μιά φλόγα θὰ σὲ καίῃ ἀνύσυχν, δὲν σὲ τρελλάνη — δὲν θὰ βρῇς ποτὲ πᾶς πλάστηκε ἡ καρδιά σου», λέει κάπου ὁ ποιητής. Μὰ ἡ ἀναζήτησις, φυσικά, ἀξίζει τὸν κόπον...

ΚΑΖ

Κοιάνιες
Ποβιον

παραγωγῆς τῶν
ἐργαστηρίων μας
ἀπὸ γνήσια εὐρω-
παϊκὰ ἐσᾶνς ἀν-
δῶν σὲ πάντα
σταθερὴ ποιότητα

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΤΗΛ. 613.051

Ἐνα κοσμευτικὸ
Μυστικὸ

Τὰ νύχια γίνονται ὠραία μὲ
ΚΙΟΥΤΕΞ

—Βερνίκι ΚΙΟΥΤΕΞ— ἐμ-
ποδίζει ἀπολύτως τὸ σπά-
σιμο καὶ τὸ ξεφλούδισμα

Διαλέγετε τὸ ΚΙΟΥΤΕΞ
ἡμέρα. Στὰ νεώτατα
χρώματα τῆς μόδας.

Γιὰ μιὰ ὁμορφιά μὲδας

CUTEX

Ο ΑΓΡΟΤΗΣ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΠΕΛ

Ο ΟΥΪΛΙΑΜ ΦΩΚΝΕΡ ΣΕ ΜΙΑΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ: ΚΑΘΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΠΗΡΕΑΖΕΤΑΙ ΨΥΧΙΚΑ

Σε μία φωτογραφία του, αφιερωμένη σ' ολόκληρο τόν ελληνικό λαό, ο Ουίλλιαμ Φώκνερ, ο τιμημένος με τὸ βραβείο Νόμπελ μεγάλος Ἀμερικανὸς συγγραφεύς, ἔγραψε τὰ ἀπλά αὐτὰ λόγια: «Στοὺς Ἕλληνες, με θαυμασμό και σεβασμό». Κι ὅταν ἡ συνεργάτις τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ τοῦ ζήτησε νὰ γράψῃ μερικές γραμμές, πού νὰ συνοψίζουν τίς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ὁ Ουίλλιαμ Φώκνερ, με τὴν ἴδια λακωνικότητα και ἀγάπη, διέτυπωσε τὸ μῆνυμά του:

«Μέσα σὲ δυὸ βδομάδες ἔμαθα νὰ λέω («καλημέρα»), («εὐχαριστῶ»), («οὐζο») και («ρετσίνα»). Ἄρνούμαι ὅμως νὰ μάθω πῶς λέγεται τὸ «ἀντίο», γιατί δὲν θέλω νὰ τὸ χρησιμοποιοῦν ποτέ».

ΟΥΪΛΙΑΜ ΦΩΚΝΕΡ, Ἀθήνα, 28 Μαρτίου 1957

Υπάρχουν ἄνθρωποι πού μιλούν με τὰ μάτια! Πόσοι, ἀλήθεια, δὲν κατάρθωσαν νὰ ἐξομολογήθουν μὴ ὁλόκληρη ζωὴ μ' ἓνα τους βλέμμα... Ὑπάρχουν ὅμως κ' ἐκεῖνοι πού ψυχολογοῦν με μὴ ἐπιφανειακά ἀδιάφορη ματιά. Στους τελευταίους ἀνήκει και ὁ διάσημος Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς Ουίλλιαμ Φώκνερ. Ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν

ἀπὸ κοντά, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παραμονῆς του στὴν Ἑλλάδα, ἐνίωσαν τὸ παγερό του βλέμμα ν' ἀπογυμνῶν κάθε τους σκέψη. Ἐλάχιστοι μπόρεσαν νὰ διαμορφώσουν μὴ συγκεκριμένη γνώμη γιὰ τὴν ψυχροσύνη τοῦ μεγάλου Ἀμερικανοῦ συγγραφέα. Δὲν εἶναι, πραγματικά, εὐκολο νὰ διακρίνῃ κανεὶς πίσω ἀπὸ τὴν ἀπαθὴ σοβαρή του

φυσιογνωμία, πού πλαισιώνουν τὰ πυκνὰ λευκά του μαλλιά, τὸν ἀληθινὸ Ουίλλιαμ Φώκνερ... Ἐνα ἀόρατο τεῖχος χωρίζει τὸν μικρόσωμο ἄνθρωπο με τὴν οὐδέτερη ἔκφραση και τὴν τυπικὴ εὐγένεια, ἀπὸ τὸν πλούσιο ἐσωτερικὸ κόσμο τοῦ λογοτέχνη... Θαρρεῖ κανεὶς πῶς ἔχει μὴ προκατάληψη, μὴ ἐγωιστικὴ συνήθεια, θὰ λέγαμε, νὰ μὴν ἐπιτρέπῃ στὸν οἰονδήποτε νὰ μπαίνει στὸ πνευματικὸ του βασίλειο! Με τὸν ἴδιο πρωτόγονο και ἀποφασιστικὸ τρόπο πού ἀποκρούει ἓνας χωρικός τοὺς βέβηλους ἐπισκέπτες τοῦ χωραφιοῦ του, ἔτσι κι ὁ Φώκνερ ἀντιδρᾷ σὲ κάθε ἀπρόσκλητη προσπάθεια ψυχικῆς ἐπαφῆς... Ἐχει ὅμως ἀνεπτυγμένο τὸ αἶσθημα τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας κι ἂς τοῦ ἀρέσῃ ν' ἀποκαλῇ τὸν ἑαυτὸ του «ἀγρότη»... Δὲν μπορεῖ, βέβαια, νὰ τοῦ ἀρνηθῇ κανεὶς αὐτὸ τὸν τίτλο! Μόνον πού θὰ ἔπρεπε νὰ συμπληρωθῇ με μὴ ἀκόμη λέξη: «Ἀγρότης τοῦ πνεύματος».

Ὅποιος μπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ τὴν πραγματικὴ φιλία τοῦ Φώκνερ, διακρίνει πίσω ἀπὸ τὴν τυπικὴ ἀνεξερευνήτη φυσιογνωμία του, ἓνα σταθερὸ και παράλληλα εὐαίσθητο χαρακτήρα, ἓναν πραγματικὰ ὠλοκληρωμένο ἄνθρωπο με πεποιθήσεις, ἀρχές, σκέψεις. Δὲν εἶναι ὁ τύπος πού ἐπιδεικνύει τὴν στοχαστικὴ του διάθεση. Οὔτε σκέπτεται και κρίνει σὰν συγγραφεὺς με παγκόσμια ἀνεγνωρισμένη λογοτεχνικὴ ἀξία. Ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ ἀπλὸς ἄνθρωπος, ὁ μελετητὴς τοῦ ἑαυτοῦ του πρώτα κ' ἔπειτα τοῦ τρίτου... Ὅλη ἡ φυσικὴ ζωτικότητα τοῦ ἀμερικανικοῦ Νότου ἔχει ἐπιδράσει εὐνοϊκά στὴν ψυχροσύνη του. Δὲν μιλά πολὺ και οὔτε μπορεῖ νὰ καταλάβῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τί ἀκριβῶς σκέπτεται. Μόλις ὅμως ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν κόσμο πού τὸν τριγυρίζει κ' ἔλθῃ κοντὰ σ' ἐκεῖνους πού τοῦ δημιουργοῦν τίς προϋποθέσεις μὴς πνευματικῆς εὐχάριστης συζήτησης, ἓνας καινούργιος Φώκνερ γεννιέται!... Ἐνας Φώκνερ με ρητορικὴς ἱκανότητες! Καὶ οἱ πῖο ἀπλὲς φράσεις παίρνουν μορφή και μεταβάλλονται σὲ ζωντανὲς εἰκόνες πού συνεπαίρνουν τὸν συνομιλητὴ του. Ἐνα πρωτότυπο χιούμορ, μὴ φιλοσοφημένη ἀφέλεια, μὴ διασκεδαστικὴ εὐστροφία δίνουν ἐνδιαφέρον και στὴν πῖο ἀνιερὴ συζήτηση...

Ἴσως μονάχα γιὰ ἐκεῖνα νὰ μποροῦσα νὰ διηγηθῶ...

Ἐξῆς μὴ εὐτυχισμένη παιδικὴ ζωὴ, ἐξομολογεῖται ὁ μεγάλος Ἀμερικανὸς συγγραφεύς. Ὅλα κυλοῦσαν τόσο ἁρμονικά, ὥστε δὲν μπόρεσαν ν' ἀφήσουν ξεχωριστὲς στιγμές, πού θὰ δημιουργοῦσαν ἀργότερα τίς παιδικές μου ἀναμνήσεις... Τὸ μεγάλο πατρικὸ μου κτῆμα, στὸ «Ὁξφορντ», ἡ ἡρεμὴ φύση τοῦ Νότου, τὰ παιχνίδια μου στὰ καταπράσινα λιβάδια, εἶναι ἴσως ἐκεῖνα πού θὰ μποροῦσα νὰ διηγηθῶ. Ὑπάρχει και κάτι ἀκόμη: Οἱ παιδικοὶ μου φίλοι, πού ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν φιλικὸς δεσμούς μαζί μου... Δὲν θὰ σὰς ἀναφέρω ὀνόματα γιατί θὰ δυσκολευθῆτε ν' ἀνακαλύψετε πῶς στὴν συντροφιά μου ὑπῆρχαν...μόνον ἄλογα και σκυλιά... Αὐτὸ ὅμως δὲν με ἐμπόδισε νὰ ζήσω κοντὰ τους τίς καλύτερες και πῖο εὐχάριστες ἡμέρες τῆς παιδικῆς μου ζωῆς...».

Σταματᾷ γιὰ μὴ στιγμὴ γιὰ νὰ ρίξῃ μὴ ματιὰ σ' ἓνα ποτήρι με οὐζο, πού κρατᾷ σὲ χέ-

ρι του. Μὴ τρυφερότητα ἀπλώνεται στὰ σκληρὰ χαρακτηριστικά του προσώπου του κ' ἓνα ἐλαφρὸ μειδίαμα ζωγραφίζεται στὰ σοβαρά του χεῖλη... Ξανακοιτᾷ τὸ ἑλληνικὸ ποτό... Σὰ νὰ τοῦ δίνῃ κουράγιο γιὰ μὴ καινούργια ἐξομολόγηση...

Μὲ λίγη ρετσίνα... ἔτοιμος γιὰ ἓνα νέο Τρωικὸ πόλεμο

Κάθε γουλιὰ οὐζοῦ ἢ ρετσίνας με κάνει νὰ αἰσθάνωμαι και περισσότερο... Ἕλληνας... Νὰ λοιπὸν γιατί δὲν ἀφήνω οὔτε λεπτὸ νὰ περάσῃ χωρὶς νὰ κρατῶ ἓνα ποτήρι με οὐζο ἢ ρετσίνα... Λίγες γουλιές ἀπὸ τὰ θαυμάσια αὐτὰ ποτὰ και εἶσαι ἔτοιμος γιὰ ἓναν καινούργιο Τρωικὸ πόλεμο! Εἶμαι εὐτυχὴς πού οἱ ἀποσκευές μου ἀφήνουν δέκα κιλὰ ἐλεύθερο δόρος, ὥστε νὰ τὸ συμπληρώσω με μπουκάλια... ρετσίνα γιὰ νὰ δώσω στους φίλους μου, στὴν πατρίδα, νὰ καταλάβουν τί θὰ πῇ Ἑλλάδα!...

Πάντως, κ. Φώκνερ, πολλοὶ θὰ ἐξήλευν τὸ οὐζο μὴ και τοῦ χάρισατε ἓνα ἀπὸ τὰ λίγα σας χαμόγελα...

Μόνον ψευδαισθήσεις ἔχει ἡ ζωὴ — τίποτε τὸ εὐχάριστο

Ἀπὸ τὰ λίγα μου χαμόγελα... Εἶναι ἀλήθεια πῶς δὲν γελῶ πολὺ... Ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα στὸν κόσμο πού ν' ἀξίζουν ἢ νὰ δημιουργοῦν μὴ εὐθυμὴ διάθεση... Ἡ ἴδια ἡ ζωὴ δὲν ἔχει τίποτε τὸ εὐχάριστο... Μόνον ψευδαισθήσεις. Ἀλλωστε, ἔχω μὴ κακὴ συνήθεια νὰ εἶμαι πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὰ ἐγκόσμια, ὅταν ἐργάζομαι... Τώρα τελειώνω τὸ τελευταῖο μέρος μὴς τριλογίας, τὴν «Ἐπαύλη», πού ἔχει περιορίσει τὴν εὐτυχία μου σὲ μὴ ἀναπαυτικὴ πολυθρόνα κ' ἓνα ζευγάρι παντόφλες!...

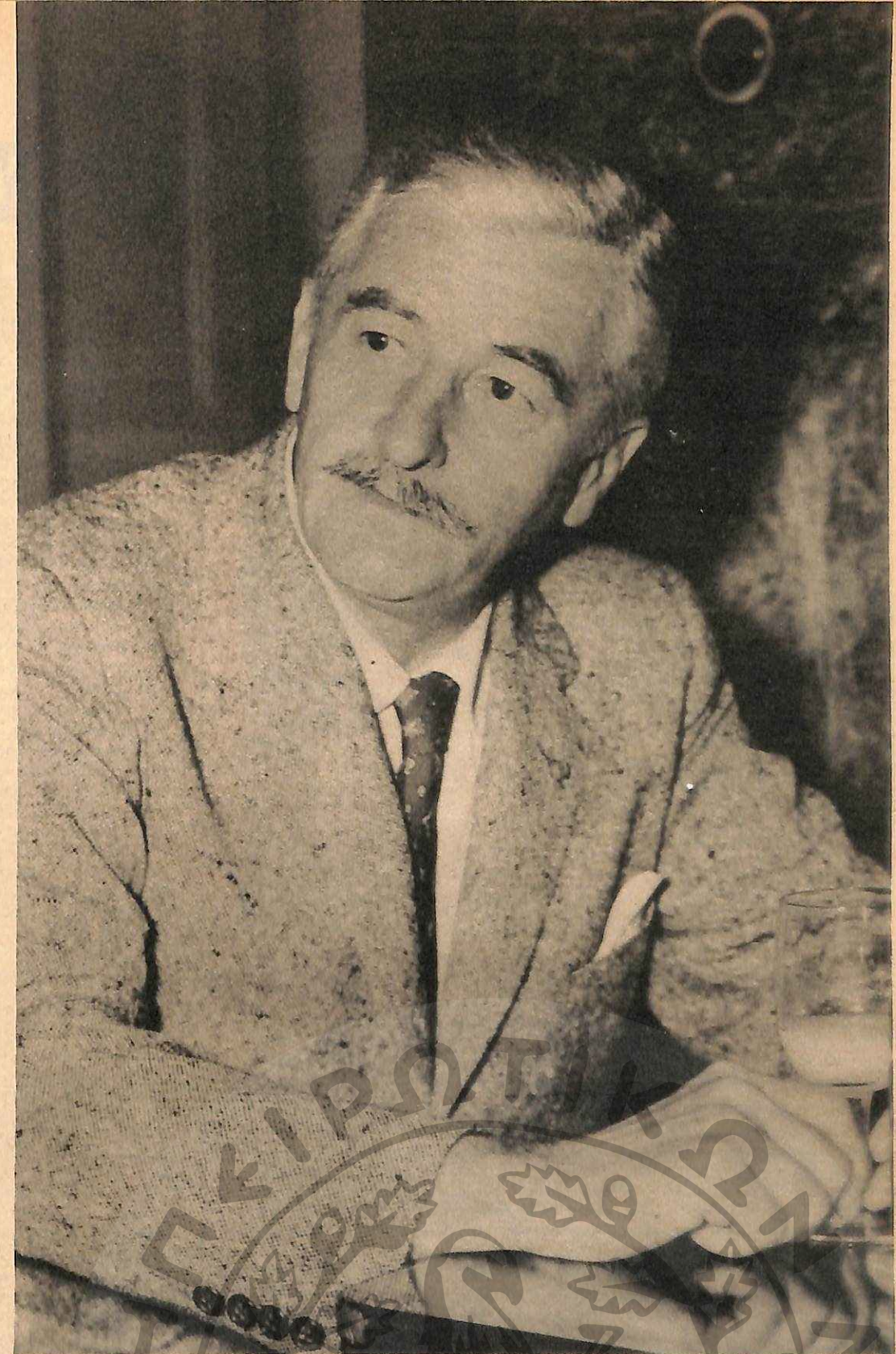
Μήπως αὐτὴ εἶναι μὴ ἀπὸ τίς πῖο εὐτυχισμένες στιγμές τῆς ζωῆς σας;

Δὲν χαίρομαι ποτέ ὅταν τελειώνω ἓνα μυθιστόρημα, γιατί κανένα δὲν θεωρῶ καλὸ... Ἐχω ὅμως κ' ἐγὼ τίς εὐτυχισμένες στιγμές μου. Εἶναι πολλές... Ἀλλὰ ὅλες ἔχουν τὴν ἴδια σκηνοθεσία... Ἐνα τραπέζι, λίγους φίλους τριγύρω ἀπὸ μὴ μπουκάλια και λίγα ποτήρια, μὴ εὐχάριστη συζήτηση. Αὐτὴ ἡ μικρὴ εἰκόνα μπορεῖ νὰ μὴ σὰς λῆθῃ και σπουδαία πράγματα... Εἶναι ὅμως τὸ καλύτερο σχολεῖο τῆς ζωῆς! Ἐκεῖ μπορεῖτε ν' ἀντικρύσετε τίς μεγαλύτερες ἀνθρώπινες ἱστορίες νὰ ἐμπνεῦσθον ἀπὸ ἓνα ἀπλὸ ποτήρι... Μπορεῖτε νὰ ἐμπνευσθῆτε, νὰ δημιουργήσετε...

Μήπως κανένα ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ φιλικὰ τραπέζια σας δώσῃ τὴν εὐκαιρία νὰ γράψετε καμμὴ νουβέλλα ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴ χώρα μας;

Ἐχω ἓνα ὄνειρο: Νὰ ἔλθω πάλι στὴν ὠραία χώρα σας

Θὰ τῷθελα πολὺ... Ἀλλὰ, συνήθως, δὲν καταπιάνομαι με μικρὴς ἐκτάσεως συγγραφικὴ δουλειά... Θὰ ὑπάρξουν, ὅμως, ἀσφαλῶς στιγμές πού θὰ διακρίνετε σὲ μελλοντικά του διδῶνα καταφανὴ τὴν ἐπίδραση τοῦ ἑλληνικοῦ τοπίου και λαοῦ... Δὲν φαντάζομαι νὰ ὑπῆρξῃ πνευματικὸς

Ο ΦΩΚΝΕΡ γοητεύθηκε ἀπὸ τίς φυσικὲς καλλονές τοῦ τόπου μας, ἀπὸ τους ἀπλούς φιλοσοφημένους ἄνθρώπους και ἀπὸ... τὸ ἑλληνικὸ οὐζο, πού ἀπεφάσισε νὰ πάρῃ κιόλας μαζί του στὴν Ἀμερική.

(Φωτ. Β. ΚΑΡΑΜΑΝΩΛΗ — ΕΛΚΗΝ)

ἄνθρωπος πού νὰ ἐπισκέφθῃ τὴν Ἑλλάδα και νὰ μὴν ἐπηρέασθῃ ψυχικά... Ἀλλωστε, ἔχω κάποιο κρυφὸ ὄνειρο... Νὰ ξαναγυρίσω στὴ χώρα σας γιὰ νὰ μείνω τουλάχιστον δυὸ μῆνες και νὰ ταξιδεύω μ' ἓνα καΐκι στὰ νησιά σας, σταματώντας σὲ κάθε ἑλληνικὴ γωνιά, πού θὰ μού κινούσε τὸ ἐνδιαφέρον, γιὰ νὰ ζήσω κοντὰ στους ἀπλούς φιλοσοφημένους ἄνθρώπους τῆς... Καὶ θὰ καταρθώ και κάτι ἄλλο: Τὴν ἀπομόνωση πού εἶναι ἡ βάση τῆς δημιουργίας. Γιατί πιστεύω πῶς οἱ ἄνθρωποι πού θέλουν νὰ ἐργασθῶν ἀποδοτικά πρέπει νὰ ξεχνοῦν ὅτι εἶναι κοινωνικά σκελετὰ... Μόνον ὅταν ἔλθετε κοντὰ στὸν ἑαυτὸ σας και τὴ φύση, θὰ μπορεῖτε νὰ ξεφύγετε ἀπὸ τὴν πνευματικὴ στασιμότητα πού διακρίνει τὴ γεινιά μας... Ἡ ζωὴ εἶναι μὴ διαρκὴς κίνηση, γύρω ἀπὸ ὑπάρκτα ἢ ἀνύπαρκτα πράγματα. Εἶναι μὴ ὑποχρέωση γιὰ μὴ συνεχὴ προσπάθεια, πού δὲν

τελειώνει ποτέ... Σ' ὅλα αὐτὰ ὑπάρχουν μερικές στιγμές εὐχάριστες ἢ δυσάρεστες... Αὐτὲς τίς στιγμές πρέπει ὁ συγγραφεὺς νὰ μελετῇ, νὰ παρουσιάσῃ, νὰ προωθῇ... Νὰ λοιπὸν γιατί δὲν εἶναι ἀπαραίτητο ὁ λογοτέχνης νὰ διαβάξῃ. Κατὰ τὴ γνώμη μου, ἡ πνευματικὴ δημιουργία δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα μελέτης διδῶνα, ἀλλὰ προσπάθεια νὰ παρουσιασθῶν οἱ λεπτομέρειες τῆς ζωῆς ἀνάγλυφες, με αἰσθητήριο, δυναμισμό, προσωπικότητα και, προπαντός, στὴ γλώσσα τῆς πραγματικότητας... Ὅποιος τὸ ἐπιτύχει μπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἐπωνυμία τοῦ συγγραφέως. Ἀλλὰ ἐκεῖνος πού θὰ θεωρήσῃ τὸν ἑαυτὸ του «φτασμένο» και δὲν θὰ ἔχῃ πλέον κανένα ἐνδιαφέρον γιὰ εὐρύτερες πνευματικὲς ἀναζητήσεις, καλύτερα νὰ παύσῃ νὰ γράφῃ!... Θὰ εἶναι ἡ μόνη του ἐξέλιξη!...

ΓΙΟΛΑΝΤΑ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΘΥΜΙΑ και εὐγένεια δέχθηκε ὁ διάσημος Ἀμερικανὸς συγγραφέας Ουίλλιαμ Φώκνερ νὰ προσφέρῃ λίγες γραμμές του, ἀποκλειστικά και μόνον γιὰ τους ἀναγνώστες τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ο οποίος είναι πλέον δευτεροετής εφελπς, συνώδευσε επίσημα τον Βασιλέα κατά την παρέλαση της 25ης Μαρτίου, η οποία διεξήχθη με κάθε επισημότητα και εν μέσω συγκινητικών πράγματι εκδηλώσεων του λαού, υπέρ της ελευθερίας της Κύπρου.

ΒΑΘΕΙΑ ΘΛΙΨΗ προκάλεσε στη Γαλλία ο θάνατος του μεγάλου πολιτικού και ούμανιστή Έδουάρδου Έρριώ. Τά 85 χρόνια της ζωής του καλύπτονται από μία πλούσια δράση, που συνεχίστηκε με άμειωτη ζωτικότητα μέχρι τέλους. Διακεκριμένος συγγραφέας και εκπαιδευτικός, κατά τα πρώτα βήματα της σταδιοδρομίας του, το 1905, εξελέγη δήμαρχος της Λυών, αξίωμα το οποίο εκράτησε σχεδόν άνευ διακοπής, παρ'όληως προς τις διάφορες άλλες ασχολίες του, μέχρι του θανάτου του. Κατέλαβε τα αξιώματα του γερουσιαστή, βουλευτού, υπουργού και πρωθυπουργού. Από το 1925 έως το 1940 και από το 1947 έως το 1956 εξελέγετο συνεχώς πρόεδρος της Έθνοσυνελεύσεως. Στη φωτογραφία ο Έρριώ με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κοτύ, κατά τελευταία συνάντησή.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η συνάντησις των Βερμούδων

• **ΕΝΔΙΔΩΝ**, επί τέλους, εις επιμόνους αιτήσεις και παρακλήσεις, ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ έδεχθη να συναντήσει τον κ. Μάκ Μίλλαν. Η βρετανική προσδοκία εκ της συναντήσεως ταύτης δεν συνίστατο εις την έκκαθάρισιν των μεταξύ των δύο χωρών συσσωρευθεισών διαρρεσκειών, παρεξηγήσεων και διαφορών. Τοιούτο, άλλωστε, επέτυχθη ήδη διά της διπλωματικής οδοῦ και τῆς επισκέψεως του Βρετανού υπουργού Άμυνας κ. Σάντυς. Η βασική επιδίωξις των Άγγλων ήτο η αποκατάστασις της παλαιᾶς «ισοτίμου συνεργασίας», την οποίαν ένεπνεύσθη, ένεκαινίασεν, ήσκησεν, αλλά και έκλεισεν ο κ. Τσώρτσιλ. Τῆς πολιτικῆς ταύτης, έστω και θαυματικῶς, έχουν ζωτικὴν ἀνάγκην οί Βρεταννοί διὰ νὰ συγκρατήσουν τὰς ἀπανταχοῦ κλονιζόμενας θέσεις των. Ἄλλ' ἐάν ο κ. Τσώρτσιλ —ὁ τελευταῖος πολιτικός δικτωριανὸς ὕφους— εἴχε τὴν ἀγλὴν τοῦ νικητοῦ τοῦ πολέμου καὶ τὸ γόητρον τοῦ διαχειριστοῦ τῆς εἰρήνης ἐν ἴσῃ μοίρᾳ με τοὺς δύο ἄλλους μεγάλους, Ρούσβελτ καὶ Στάλιν, ο κ. Μάκ Μίλλαν δὲν διαθέτει οὔτε τὰς ἱστορικές ἀποσκευάς, οὔτε τὸ ἀνάστην, οὔτε τὴν ὀλκὴν τοῦ θρυλικοῦ ἀπομάχου. Ἐπὶ πλέον, κληρονόμος τῶν σφαλμάτων τοῦ κ. Ἦντεν, θεωρημένος με τὰς συνεπείας των, ἔχων ὀπισθὲν τοῦ μίαν χώραν κοινωνικῶς ἀνήσυχον, οικονομικῶς καὶ δημοσιονομικῶς εἰς ἄκρως ἐπισφαλῆ θέσιν, ο κ. Μάκ Μίλλαν δὲν ἀπολαμβάνει οὔτε καν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ του. Συνεπῶς ἀπεκλείετο ἐκ τῶν πραγμάτων, παρὰ τὰς μεγαλορρήμονας δηλώσεις τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ, νὰ προκύψῃ ἀποτέλεσμα τύπου Χάρτου τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἢ τῆς Διακηρύξεως τοῦ Πότομακ. Πράγματι, οὐδὼς διαφαίνεται ἐκ τοῦ ἀνακοινωθέντος ὅτι οἱ Βρεταννοὶ κατάρθωσαν νὰ καταλάβουν ἐκ νέου τὴν παλαιάν, ἐν ὅπλοις καὶ εἰρήνῃ, θέσιν τοῦ ἰσοτίμου ἐταίρου τῶν Ἀμερικανῶν. Ἡ φερομένη ὡς βρετανικὴ ἐπιτυχία ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Συμφώνου τῆς Βαγδάτης, δὲν ἀποτελεῖ κατ' οὐσίαν παρὰ μοιραίαν ἐπέκτασιν, ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Δόγματος Αἰζενχάουερ. Τὰ ἄλλα σμῆμα ἐπὶ κοινῆς πολιτικῆς τῶν δύο χωρῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐκκρεμούντων διευθύνων προβλημάτων, δὲν ὑπερβαίνουν τὴν σημασίαν τῆς κλασικῆς διπλωματικῆς φρασσεολογίας, ἡ ὁποία θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ἂν ἐξεδίδετο ἀνακοινωθὲν ἐπ' εὐκαιρίας συνομιλίων με ἐκπρασώπους οἰουδήποτε μικροῦ κράτους. Ἡ ἀνθρώποις τοῦ παλαιοῦ κύρους δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ με ἀνακοινωθέντα, ὅταν ἡ ἀμερικανικὴ πραγματικότης ἐμφανίζῃ, κατὰ τρόπον ἔκτυπον, τὸ κολλοσιαῖον χάσμα μεταξύ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀνερχομένου ἀμερικανικοῦ γίγαντος καὶ τῆς παρακμαζούσης αὐτοκρατορίας. Ἰσοτίμον συνεργασίαν ἢ ἀντίθετον πολιτικὴν δύναται νὰ ἀσκήσῃ μία χώρα ὅταν πράγματι διαθέτῃ τὰ πρὸς τοῦτο μέσα, ἐνῶ ἡ Μ. Βρετανία οὔτε τὸν μικρὸν στρατὸν τῆς εἰς τὴν Εὐρώπῃν δύναται νὰ διατηρήσῃ. Οὕτω ἡ διάσκεψις τῶν Βερμούδων ὄχι μόνον ἐσημείωσε πλήρη ἀποτυχίαν τῆς ἀπεγνωσμένης βρετανικῆς προσπάθειας ν' ἀνακτήσῃ τὰς θέσεις τῆς, ἀλλὰ, ἀντιθέτως, κατέστησεν ἐκδηλον τὴν ἐξάρτησιν τῆς Μ. Βρετανίας ἀπὸ τὰς Ἡν. Πολιτείας, τὸσον οικονομικῶς, ὅσον καὶ πολιτικῶς.

ΤΕΡ. ΠΗΛ.

Τὰ παραλείποντα τῶν εἰδήσεων

- **ΤΕΧΕΡΑΝΗ**: Ἡ περσικὴ Γερουσία ἐψήφισε νόμον δ' αὐτοῦ ὁποῖο χορηγεῖται, διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας, τὸ δικαίωμα ψήφου εἰς τὰς γυναῖκας, παρὰ τὴν ἰσχυρὰν ἀντίδρασιν τῶν θρησκευτικῶν κύκλων.
- **ΣΙΚΑΓΟΝ**: Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐξήτησε τὴν εἰς θάνατον καταδικην δεκαπέντε νεαρῶν λευκῶν, οἱ ὅποιοι, πρὸς διασκέδασιν, ἐσχημάτισαν συμμορίαν καὶ ἐφόρευσαν ἓνα μαῦρον ὁμήλικα των.
- **ΒΕΡΝΗ**: Κατὰ μίαν ἐλθετικὴν στατιστικὴν, τὸ γαλλικὸν Κοινοβούλιον θεωρεῖται ὡς ἐν ἐκ τῶν πλέον δαπανηρῶν τοῦ κόσμου, ἀκολουθούμενον ὑπὸ τοῦ θελγικοῦ, τοῦ σουηδικοῦ, τοῦ ἀμερικανικοῦ, τοῦ ἰταλικοῦ, τοῦ βρετανικοῦ καὶ τοῦ ἐλβετικοῦ. Εἰς τὴν Εὐρώπῃν τὸ εὐθηνότερον εἶναι τὸ ὀλλανδικόν.
- **ΠΑΡΙΣΙ**: Ἡ Δημαρχία τοῦ Νεῖγν ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν δανεϊτικῆς δισκοθήκης διὰ τοὺς δημότας τῆς. Πιστεύεται ὅτι τὴν

πρωτοβουλίαν ταύτην θ' ἀκολουθήσουν προσεχῶς οἱ αἱ γαλλικαὶ δημοτικαὶ ἀρχαί.

• **ΟΤΤΑΒΑ**: Μία καναδικὴ ταχυδρομικὴ σφραγὶς φέρουσα τὰς φράσεις: «Διὰ νὰ περιμένετε τὴν ἀνοιξιν; Κάμετέ το ἀμέσως» ἐξελέφθη ὑπὸ τῆς οὐγγρικῆς κυβερνήσεως ὡς ἐπαναστατικὴ προτροπὴ. Ἡ καναδικὴ ἀπάντησις εἰς τὴν οὐγγρικὴν διπλωματικὴν διακοίνωσιν διαμαρτυρίας διεσαφήνισεν ὅτι πρόκειται περὶ ἐκκλήσεως, ἀποτελούσης μέρος σχεδίου καταπολεμήσεως τῆς ἀνεργίας, διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν οἰκίων!

• **ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ**: Ὁ κύριος Μπενενοῦτι, ἄλλοτε ὕφυπουργός Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας, φέρεται ὡς μέλλον γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος Γάλλου Λεόν Μασσαλ.

• **ΑΓΙΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ**: Δύο λεπτά μετὰ τὴν ἐντὸς θαλάμου ἀερίων ἐκτέλεσιν τοῦ 29ετοῦς Μπάρτον Ἀμποτ, ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς ἀνεκοίνωσε 5ετὴ ἀναστολὴν τῶν θανατικῶν ποινῶν διὰ τὴν πολιτείαν τῆς Καλιφορνίας.

• **ΝΕΟΝ ΔΕΛΧΙ**: Ὁ κ. Κρίνα Μένον, ὁ γνωστὸς εἰσηγητὴς τῆς ἀποφάσεως τοῦ ΟΗΕ διὰ τὴν Κύπρον, ἐξελέγη βουλευτῆς Βομβέας διὰ πλειοψηφίας 48.000 ἐναντι τοῦ ἀντιπάλου του.

• **ΠΑΡΙΣΙ**: Κατ' ἀνακοίνωσιν ὁ ἀριθμὸς τῶν καθολικῶν ἱερέων ἀνέρχεται εἰς 50.219. Κατὰ τοὺς ἀρμοδίους ἐκκλησιαστικούς κύκλους, ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι ἀνεπαρκὴς ἐν σχέσει με τοὺς πιστοὺς.

• **ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ**: Ὑπάρχουν πληροφορίες ὅτι ὁ τέως ὑπουργὸς Μιλοβάν Τζίλας, ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη εἰς τριετὴ φυλάκισιν δι' ἄρθρογραφίαν κατὰ τοῦ καθεστώτος, πρόκειται ν' ἀφεθῇ ἐλεύθερος.

• **ΚΑΡΑΚΑΣ**: Ὁ τέως πρόεδρος τῆς Ἀργεντινῆς Χουάν Περὸν θὰ κληθῇ ἱσως συντόμως νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πρωτεύουσιν τῆς Βενεζουέλας, κατόπιν διαθεμάτων τῆς ἀργεντινῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία τὸν κατηγορεῖ διὰ συνωμοτικὴν δράσιν.

• **ΜΟΣΧΑ**: Ἀσκοῦνται πιέσεις καὶ ἐκτοξεύονται ἀπειλαὶ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν κατὰ Σοβιετικῶν πολιτῶν ἐργαζομένων ὡς κατώτερον προσωπικὸν εἰς τὴν πρεσβείαν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

• **ΠΑΡΙΣΙ**: Πιθανολογεῖται ἡ ἀντικατάστασις τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πι-

νώ διὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ Μωρίς Φώρ, καθὼς καὶ ἡ ἀποχώρησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ραμαντιέ.

• **ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ**: Ἀναμένεται ὅτι τὸ Σταίιτ Νηπάρτμεντ θὰ ἔρῃ τὴν ἀπαγόρευσιν μεταδόσεως Ἀμερικανῶν δημοσιογράφων εἰς Κίνα.

• **ΒΟΝΝΗ**: Τὸ ποσοστὸν τῶν ἐπὶ ἡμερομισθίᾳ ἐργαζομένων εἰς Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν ἀνέρχεται εἰς τὸ 60-65% ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ἀπασχολουμένου πληθυσμοῦ, ἐναντι 77% εἰς Σουηδίαν καὶ 93% εἰς Ἡν. Πολιτείας.

• **ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ**: Τὰ γερμανικὰ ναυπηγεῖα κατέρριψαν κατὰ τὸ 1956 τὸ ρεκόρ καὶ τῶν προπολεμικῶν κατασκευῶν. Ἐναυπήγησαν, μεταξύ ἄλλων, 335 σκάφη ἀνοικτῆς θαλάσσης ἐκτοπίσματος 980.000 τόννων.

• **ΛΟΝΔΙΝΟΝ**: Μὲ ἐπιτυχίαν δοκιμάζεται νέον σύστημα μεταφοράς πετρελαίου διὰ θαλάσσης. Πρόκειται περὶ τεραστίου ἄκου ἐκ νάυλων, ὁ ὁποῖος πληροῦται με πετρέλαιον καὶ ρυμουλκεῖται ὑπὸ μικρῶν πλοίων εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ του. Ἀρκοὶ χωρητικότητος 9.000 τόννων κοστίζει κατ' ἀνώτατον ὅριον 300 χιλιάδες δολλαρίων.

• **ΓΙΟΧΑΝΝΕΣΜΠΟΥΡΓΚ**: Ἀνεκαλύφθη τεραστίος σμάραγθος 24.000 καρατίων καὶ ἀπεστάλη εἰς Ν. Ὑόρκην. Κατὰ τὰς ἐκτιμήσεις τῶν ἐδικῶν ἡ ἀξία του ἀνέρχεται εἰς ἑκατομμύρια δολλαρίων.

• **Ν. ΥΟΡΚΗ**: Ὑπολογίζεται ὅτι μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1958 αἱ μεγάλα διεθνεῖς εταιρίαι θ' ἀρχίσουν τὴν χρησιμοποίησιν ἀεριοθωμένων. Ἡδη, παραγγελλία ἀξίας 1 δισεκ. 600 ἐκατομμυρίων δολλαρίων εὐρίσκονται ὑπὸ ἐκτέλεσιν. Οἱ τύποι ποὺ θὰ χρησιμοποιηθοῦν εἶναι: Οἱ ἀμερικανικοὶ BOEING 707, DOUGLAS DC-8, CONVAIR 880, ὁ βρετανικὸς COMET IV καὶ ὁ γαλλικὸς ΚΑΡΑΒΕΛΛΑ.

• **ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ**: Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Πετρελαίου ὑπολογίζει ὅτι μέχρι τοῦ 1965 θ' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν πετρελαιοφόρων κατὰ 1.200 σκάφη, ἐκτοπίσματος 38 ἐκατ. τόννων. Ἡδη ναυπηγοῦνται εἰς τὴν Ἰαπωνίαν 148 σκάφη ἐκτοπίσματος 5,3 ἐκατ. τόννων, εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν 168 ἐκτοπίσματος 4,2 ἐκατ. τόννων καὶ εἰς τὴν Σουηδίαν 123 ἐκτοπίσματος 3,3 ἐκατ. τόννων. Τὰ ὑπὸ ναυπήγησιν πετρελαιοφόρα θὰ εἶναι: 292 τῶν 40.000 τόνων, 39 τῶν 60.000 τόννων καὶ 24 πλέον τῶν 100.000 τόννων.

ΔΕΚΑΤΡΕΙΣ ΜΗΝΕΣ περίπου ἔμεινε ἐξόριστος στὴ νῆσο Μαέ τῶν Σεϋ-χελλῶν ὁ ἀδάμαστος ἱεράρχης, τοῦ ὁποῖου τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀναγκάσθηκε νὰ διατάξῃ, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, κάτω ἀπὸ τὴν διεθνή πίεσιν καὶ τὸ ἀκατάβλητο ἀγωνιστικὸ πνεῦμα τοῦ τόσον ἡρώϊκου κυπριακοῦ λαοῦ, ἡ συντηρητικὴ κυβέρνησις τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ Μακαρίου ἀποκτὰ ἰδιαιτέρη βαρύτητα, γιὰ τὴν ἐπετεύχθη χωρὶς ὁ ἐξόριστος νὰ δεχθῇ τοὺς ἀγγλικούς ὄρους. Ἐλεύθερος πιά ὁ Ἐθνάρχης νὰ ἐγκατασταθῇ ὅπου θέλῃ, πλην τῆς Κύπρου (πρὸς τὸ παρὸν), θὰ μπορέσῃ νὰ κατευθύνῃ τὸ ποίμνιό του, στὸ ἐπίπονο σπᾶδιο τῶν διαπραγματεύσεων ποὺ ἐπικρατεῖται. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι ὅλου τοῦ κόσμου ἀνενίζουν μ' ἐμπιστοσύνην στὸ μέλλον καὶ ἐλπίζουν ὅτι σύντομα θὰ δικαιοθῶν οἱ σκληροὶ ἀγῶνες τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ποιμενάρχου του.

Ο ΦΟΝΕΥΘΕΙΣ εἰς ἀεροπορικὸ δυστύχημα πρόεδρος τῶν Φιλιππίνων, Μαγκσεσέϊ (ἀριστερά). Κατὰ τὴν συντριβὴν τοῦ ἀεροπλάνου τὸ ὁποῖο ἐπέστρεφε στὴν Μανίλλα ἐφονεύθησαν συνολικὰ 24 ἄτομα. Ὁ κ. ΚΑΡΑΘΟΣ ΓΚΑΡΘΙΑ (δεξιά) διεδέχθη τὸν Μαγκσεσέϊ, ὡς πρόεδρος τῶν Φιλιππίνων

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

ΤΩΝ ΡΟΜΑΝΩΦ

ΤΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΔΑΦΝΗ

Έβδομηντα έξη χρόνια από την δολοφονίαν 'Αλεξάνδρου του 2ου, σαράντα χρόνια από την εκθρόνισιν Νικολάου του 2ου και την άνατροπήν του μοναρχικού καθεστώτος συνεπληρούντο την 14ην Μαρτίου 1957, όταν η Μεγάλη Δούκισσα 'Ελένη, χήρα του πρίγκιπος Νικολάου της 'Ελλάδος, μία από τας τελευταίας αυτοκρατορικής 'Υψηλότητας της δυναστείας Ρομανώφ - Χολοτάιν - Γκόττορπ, ως απροσδόκητος συμπτῶσις. 'Ετσι, καθώρισεν ο θάνατος της έγγονης του 'Αλεξάνδρου 2ου να επέλθῃ την επέτειον της δολοφονίας του πάππου της και την επέτειον της καταρρέουσας της δυναστείας από την όποιαν κατήγετο. 'Ισως η τελευταία σκέψις της Μεγάλης Δουκίσσης να άφιερῶθῃ εἰς τὸν πάππον της η δολοφονήθη, όλίγον μετά την υπογραφήν του διατάγματος, διά του όποιου άνεγνώριζε συνταγματικήν έλευθερίαν εἰς τὸν ρωσικόν λαόν, και εἰς τὸν πρωτεξάδελφον πού, άθελήτως, έγινεν η αίτία του αίματηροτέρου δράματος.

ΜΙΑ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΟΥΚΙΣΣΗΣ ΕΛΕΝΗΣ, ΧΗΡΑΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΠΟΥ ΕΣΒΗΣΕ ΗΡΕΜΑ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΜΕΣΤΗ ΣΕ ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΖΩΗΣ

Η Μεγάλη Δούκισσα ήτο κόρη του τριτοτόκου υἱού του 'Αλεξάνδρου 2ου, του Μεγάλου Δουκός Βλαδιμήρου, και εγεννήθη δέκα μήνας μετά την δολοφονίαν του πάππου της. Η μητέρα της ήτο πριγκίπισσα του Μεκλεμβούργου Σβέρν, ένός από τὰ μικρά γερμανικά κρατίδια πού άπετέλουν την Γερμανικήν Αυτοκρατορίαν, υπό την ήγεμονίαν της Πρωσίας. Κατά τὰ πρώτα χρόνια της ζωής της Μεγάλης Δουκίσσης έσημειώθησαν βαθύταται μεταβολαί εἰς την έξωτερικήν και έσωτερικήν πολιτικήν της Ρωσίας. 'Ο διαδεχθείς τὸν 'Αλέξανδρον 2ον δευτερότοκος υἱός του 'Αλέξανδρος 3ος, (ο πρωτότοκος, Νικόλαος, είχαν άποθάνει τῷ 1865), εγκατέλειπε τὰ φιλελεύθερα μέτρα του πατρός του. Εἰς τὸ διάγγελμα πού άπηύθυνε πρὸς τὸν ρωσικόν λαόν, μόλις ανήλθεν εἰς τὸν θρόνον, ετόνιζεν ότι ο Τσάρος, υπακούων εἰς την φωνήν του Θεοῦ, ήτο πλήρης πίστewος εἰς την δύναμιν και την αλήθειαν της άπολυταρχικής έξουσίας και ότι θα την υπερήσπιζεν έναντίον κάθε επιθέσεως, εδία τὸ καλὸν του λαοῦ. Λόγω της άστυνομίας, γεγονός εἶναι ότι μετά την άνοδον του 'Αλεξάνδρου 3ου έσταμάτησαν αἱ τρομοκρατικαί εκδηλώσεις. Η άποκατάστασις της έσωτερικής γαλήνης επέτρεψεν εἰς τὸν νέον Τσάρον νά προβῇ εἰς εκκαθάρισιν του κρατικοῦ μηχανισμοῦ από διάφορα στοιχεῖα πού δέν τὸν ένέπνεον έμπιστοσύνην, ένεκα της γερμανικής καταγωγής των. 'Επὶ πλέον, ο 'Αλέξανδρος 3ος εγκατέλειπε την παράδοσιν της πολυτελούς διαδίσσεως τῶν προκατόχων του και ένεκαινίασε μίαν ζώην καθαρῶς άστικήν, ετῆς όποιος η μονοτονία,

όπως γράφει ο Σανίνωφ, διεκόπτετο από τὰς έτησίαις επισκέψεις εἰς τοὺς γηραιούς γονεῖς της Αυτοκρατείας, από μερικάς εἰρηνικάς εκδρομάς εἰς τοὺς φιλιανδικούς κόλπους ἢ από κανένα κυνήγι». 'Ας σημειωθῇ ότι τὸ Αυτοκρατορικὸν ζεύγος, διά τὸν φόβον τῶν δολοφονικῶν άποπειρῶν, έπρότιμα νά διαμένῃ εἰς τὸ άνάκτορον της Γκατσίν, πού εύρίσκετο 40 χιλ. μακρὰ από την Πετρούπολιν, τότε πρωτεύουσιν της Ρωσίας. 'Ακόμη μεγαλύτερα μεταβολή έσημειώθη εἰς την έξωτερικήν ρωσικήν πολιτικήν. 'Ο 'Αλέξανδρος 3ος εγκατέλειψε την γραμμὴν της προσεγγίσεως με την Γερμανίαν και Αυστρίαν, την Drei Kaiserbund και προήλθεν εἰς συνεννόησιν με την Γαλλίαν καταλήξασαν εἰς γαλλορωσικήν συνθήκην συμμαχίας. Τὸ μέγα γεγονός της τελευταίας δεκαετηρίδος του 19ου αἰώνος, πού θα άποτελέσῃ μίαν από τὰς αίτίας του πρώτου παγκοσμίου πολέμου. Την πολιτικήν του πατρός του, έσωτερικήν (με κάποιας παραλλαγῆς) και έξωτερικήν (πότε με μεγαλύτεραν έμφασιν και πότε με άμφιταλαντεύσεις) θα άκολουθῇ και ο Νικόλαος 2ος, πού ανήλθεν εἰς τὸν θρόνον εἰς ηλικίαν 26 ετών, τὸν 'Οκτώμβριον 1894. Η Μεγάλη Δούκισσα 'Ελένη διήγε τὸ 13ον έτος της ηλικίας της, όταν ο πρωτεξάδελφός της άνεκηρύσσεται Τσάρος. Καὶ ο πρωτεξάδελφος, όπως ο θεός, καθόρισεν άσπληρὸν και λιτὸν τρόπον διαδίσσεως. 'Κατά τὰ δέκα πρώτα χρόνια της βασιλείας του Νικολάου, γράφει ο Σανίνωφ, η αυτοκρατορική Αὐλή, τόσοσιν με τὰ ῥῆθ της, όσον και με την πίστιν της, υπήρξεν άπολύτως υποδειγματική». 'Ο έξάδελφος του Τσάρου, ο Μέγας Δούξ Κύριλλος, εκίνδυνευσε νά χάσῃ τίλους, αξιώματα και περιουσίαν, διότι ένυμφεῖθ την διαζευχθεῖσαν τὸν

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ σὲ ηλικία 29 ετών, λίγο πρὶν από την κήρυξη τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων.

πρίγκιπα 'Ερνέστον της 'Εσσης. «Καθὼς ο Αυτοκράτωρ και η Αυτοκράτειρα, λέγει ο πρίγκιπ Νικόλαος εἰς τὰ άπομνημονεύματά του, ἐπὶ μάλλον και μάλλον ένεκλείοντο εἰς την στενήν οικογενειακήν ζωήν των, αἱ επίσημοι δεξιώσεις καθίσταντο όλίγαι και άραιαί. 'Ακόμη και η πατροπαράδοτος συνήθεια της διαδίσσεως εἰς τὸ χειμερινὸν άνάκτορον της Πετρούπολεως βαθμὴδὸν εγκατελείφη, καθόσον οἱ ήγεμόνες έπρότιμησαν την γαλήνην και ήσυχίαν της έξοχῆς ζωής, έν οικογενειακῷ κύκλῳ. Πρὸς τὰ πνευερικά μου έπομένως έστράφη κατά φυσικὸν λόγον η κοινωνία διά τὰς κοσμικὰς διασκεδάσεις και τοὺς άνέθεσε την ήγεσίαν εἰς την κοσμικήν κίνησιν». Αἱ κοσμικαί δὲ αὐταί συγκεντρώσεις εἰς τὸ άνάκτορον του Μεγάλου Δουκός Βλαδιμήρου, ήσαν, κατά τὸν πρίγκιπα Νικόλαον, άπολαυστικώταται, διότι ήμπορούσε νά συναντήσῃ κανείς εἰς αὐτὰς παντός είδους και επαγγέλματος άνδρας και γυναίκας, από διπλωματῶν μέχρι καλλιτεχνῶν, πραγματι, δροισιτικῇ αλλαγῇ από την ζώην της αυτοκρατορικής Αὐλῆς... 'Εντὸς του κλίματος αὐτοῦ έμεγάλωσε και ήλθεν εἰς ηλικίαν γάμου η Μεγάλη Δούκισσα 'Ελένη. 'Ητο μόλις είκοσι ετών, και μία από τὰς ωραιότερας πριγκιπίσσης της Εὐρώπης, όταν εδέχθη νά γίνῃ σύζυγος του πρίγκιπος Νικολάου της 'Ελλάδος, κατά δέκα χρόνια πρεσβυτέρου της.

ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

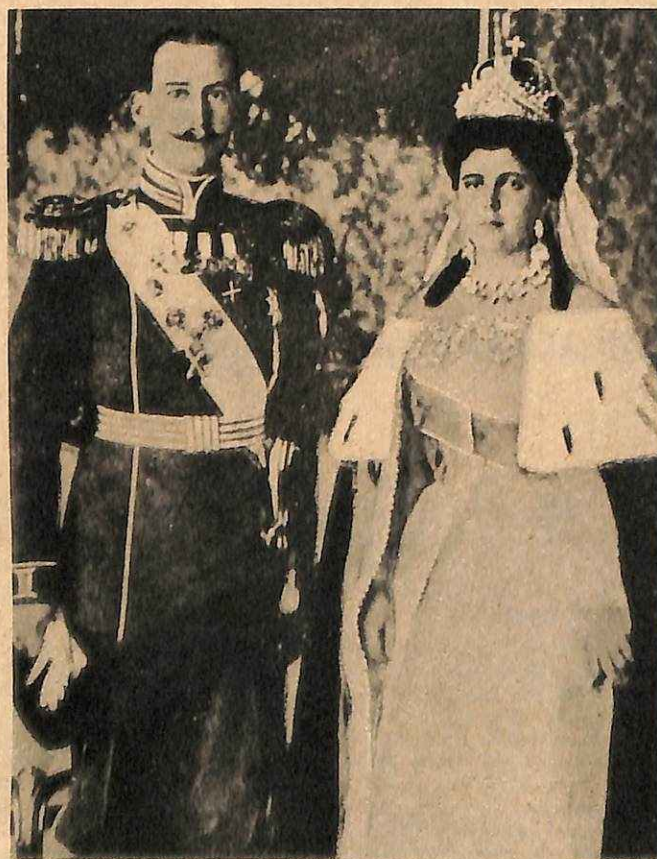
Ο γάμος του πρίγκιπος Νικολάου ήτο ο πέμπτος πού έδημιούργει δεσμούς έξ άγχιστείας μεταξύ της βασιλικῆς οικογενείας της 'Ελλάδος και

του οἴκου τῶν Ρομανώφ. Τὸν 'Οκτώβριον του 1867, ο ίδρυτής της 'Ελληνικής Δυναστείας, Βασιλεὺς Γεώργιος 1ος, έτέλη εἰς την Πετρούπολιν τοὺς γάμους του με την Μεγάλην Δούκισσαν 'Ολγαν, θυγατέρα του Μεγάλου Δουκός Κωνσταντίνου, υἱοῦ του Νικολάου του 1ου και άδελφοῦ του 'Αλεξάνδρου του 2ου. 'Ητο, δηλαδή, η Βασίλισσα 'Ολγα πρωτεξάδελφὸς του Μεγάλου Δουκός Βλαδιμήρου. Προηγούμενος δεσμός είχε δημιουργηθῇ όταν η άδελφὴ του Γεωργίου 1ου, η πριγκίπισσα της Δανίας Ντάκμαρ, ένυμφεῖθ τὸν μετὰ ταῦτα 'Αλέξανδρον 3ον. Η πριγκίπισσα Ντάκμαρ ήτο μνηστὴ του Μεγάλου Δουκός Νικολάου, πρεσβυτέρου υἱοῦ του 'Αλεξάνδρου 2ου. Εἶχε δὲ μεταθῇ εἰς Πετρούπολιν, διά τοὺς γάμους, όταν επήλθεν ο θάνατος του μνηστῆρος της. Τότε, εκλήθη ο Μέγας Δούξ 'Αλέξανδρος νά νυμφεῖθ την μνηστὴν του άδελφοῦ του. 'Ο Μέγας Δούξ ήτο τρελλά έρατευμένος με την πριγκίπισσαν Μεχτσέρεκι. Παρεκάλεσε τὸν πατέρα του νά τὸν επιτρέψῃ νά παραιτηθῇ του θρόνου, διά νά νυμφεῖθ την εκλεκτήν της καρδίας του. 'Αλλ' ο 'Αλέξανδρος 2ος υπήρξεν άνένδοτος και ο διαδοχος του θρόνου άπανδρεῖθ την Ντάκμαρ, πού έγινε η αυτοκράτειρα Μαρία Θεοδώροβνα. (Τὸ ίδιον συνέβη με τὸν Γεώργιον 5ον της 'Αγγλίας, πού ένυμφεῖθ την μνηστὴν του θανόντος πρωτότοκου άδελφοῦ του, Δουκός του Κλάρενς). Διά τὸ παιγνίδι αὐτὸ της εἰμαρμένης, πού τὸν κατέστησε σύζυγον της πριγκιπίσσης Ντάκμαρ, ο 'Αλέξανδρος 3ος ευχαρίστησε πολλάκις την βίαν πρόνοιαν. Διότι η Μαρία Θεοδώροβνα άπεδείχθη εξαιρετος και ως σύζυγος και ως μήτηρ και ως αυτοκράτειρα.

Δώδεκα μόνον ὠφῆρξαν ἐν ἑλληνικῇ γαλήνῃ καὶ ἰνῇ εὐρυχίᾳ Ἀμέσως καλοῶν ἄρχισε ἡ μεροδοσία τῶν μεγάλων δοκιμασιῶν

ΤΟ 1895, ἡ πριγκίπισσα Ἑλένη, μόλις 13 ἐτῶν, ἔχει ἀρχίσει ν' ἀναγνωρίζεται ὡς καλλονή. Στὴ φωτογραφία μετὰ τὴ μητέρα της Μεγάλῃ Δούκισσᾳ Βλαδιμίρῃ καὶ τὸν ἀδελφὸν της, τὸν Μεγάλον Δούκα Κύριλλον.

Ἡ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ μετὰ τὸν σύζυγόν της πρίγκιπα Νικόλαον, λίγο μετὰ τὴν γαμήλιον τελετὴν ἣ ὅποια ἔλαβε χώραν στὰς 29-8-1902 ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τῶν Αὐτοκρατορικῶν Ἀνακτόρων τοῦ Τσαρκοῦ-Σέλλο ἐπὶ τὴν Πετρούπολιν.

Τρίτον δεσμὸν ἐδημιούργησε, τὸ 1881, ὁ γάμος τῆς πριγκίπισσας Ἀλεξάνδρας τῆς Ἑλλάδος, κόρης τοῦ Γεωργίου Ιου, μετὰ τὸν Μέγαν Δούκα Παῦλον, ἀδελφὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου Τριτοῦ. Δυστυχῶς, ἡ Μεγάλῃ Δούκισσᾳ ὑπέθανε, τρία χρόνια μετὰ τὸν γάμον της, κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ δευτέρου τέκνου της, τοῦ υἱοῦ της Δημητρίου. Ἐπίσης καὶ ἡ πριγκίπισσα Μαρία τῆς Ἑλλάδος, δευτέρα κόρη τοῦ Γεωργίου Ιου, ἐνυμφεύθη Ρώσον, τὸν Μέγαν Δούκα Γεώργιον Μιχαήλοβιτς, ἐκτελεσθέντα τὸ 1919, ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων.

Ὁ πρίγκιπ Νικόλαος ἦτο ἐρωτευμένος μετὰ τὴν ἐξαδέλφην του πριγκίπισσαν τῆς Ἀγγλίας Μώντ, θυγατέρα τοῦ μετέπειτα Βασιλέως Ἐδουάρδου τοῦ Τριτοῦ, ἀλλ' αὕτη ἐπρότιμῃσε τὸν ἄλλον ἐξαδέλφον της, τὸν πρίγκιπα Κάρολον τῆς Δανίας (ὁ Ἐδουάρδος Τριτὸς εἶχε νυμφευθῇ τὴν πριγκίπισσαν Ἀλεξάνδραν τῆς Δανίας, ἀδελφὴν τοῦ Γεωργίου Ιου). Ἡ προτίμησις τοῦ Καρόλου, μετέπειτα Βασιλέως Χάκωνος τῆς Νορβηγίας, ἐπλήγυσεν τὸν πρίγκιπα Νικόλαον, ὁ ὅποιος καὶ δὲν ἀπέκρυψε τὴν λύπην του: «Γιατὶ ὁ Κάρολος καὶ ὄχι ἐγώ;», ἀνερωτήθη. Ἡ τύχη τοῦ ἐπεφύλαξεν ὡς σύζυγον πριγκίπισσαν ἐξ ἴσου γοητευτικὴν καὶ ἀσφαλῶς ὠραιότεραν ἀπὸ τὴν Μώντ.

Οἱ γάμοι τοῦ πρίγκιπος Νικόλαου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Μεγάλην Δούκισσαν Ἑλένην τῆς Ρωσίας ἐτελέσθησαν τὴν 29ην Αὐγούστου 1902, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Μεγάλου Ἀνακτόρου τοῦ Τσαρκοῦ Σέλλο. (Αὐτοκρατορικὸν χωρίον, ὅπου συνήθως διέμενε ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια τῆς Ρωσίας) κατὰ τοὺς τύπους τοῦ Ὁρθόδοξου Ἀνατολικοῦ Δόγματος. Μία γαμήλιος τελετὴ εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν Αὐλὴν ἦτο κατὰ περισσώτερον ἀπὸ φαντασμαγορικὴ ἐορτὴ. Ὁ πρίγκιπ Νικόλαος, εἰς τὰ Ἀπομνημονεύματά του, δὲν περιγράφει τὴν τελετὴν τοῦ ἴδιου του γάμου. Μὰς δίδει ὅμως μίαν ὥραιαν περιγραφὴν τοῦ γάμου τῆς ἀδελφῆς του Ἀλεξάνδρας.

«Ἡ νυμφικὴ ἐσθῆς, γράφει ὁ πρίγκιπ, τὴν ὅποιαν ἐφόρουσιν ὅλαι αἱ Μεγάλαι Δούκισσαι, ἦτο φτιαγμένη συμφώνως πρὸς ρυθμὸν θεσπισθέντα ἀπὸ τῆς Αὐτοκρατορῆς Αἰκατερίνης τῆς Τριτῆς. Ἦτο ἀπὸ ὕφασμα ἀργυροῦφαντον, ἐξωμὸς μέχρι τοῦ στήθους, μετὰ ἐνδεκα μεγάλα ἀδαμαντοκόλλητα κουμπιά ποῦ ἐφθάνον ἕως τοῦ κράσπεδον τῆς ἐσθῆτος, καὶ ἀνοικτὰ μανίκια, τὰ ὅποια ἐκρέμοντο ἀπὸ τοὺς ὤμους ἕως τὴν μέσην. Πλὴν τῶν ἀδαμαντοκόλλητων ἐνῶπιον, τῶν τριῶν σειρῶν μαργαριταῶν, τὰ ὅποια ἦσαν πλούσιον δῶρον τοῦ Τσαροῦ, αἱ Αὐτοκρατορικαὶ νύμφαι ἐφόρουσιν πάντοτε ἀδάμαντας ἀνθήκοντας εἰς τὰ κοσμήματα τοῦ Στέμματος. Ἡ νύμφη ἐφόρει τὸ ρωσικὸν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, καλούμενον «κακοσνίκ», τὸ ὅποion ἀπετελεῖτο ἀπὸ σειρᾶν ἀδάμαντων ἐπὶ θαβέρος ἀργυροποικίλου ὑφάσματος, ἕναν μακρὸν πῆλιν κρύπτοντα δύο φαρδεῖας κορδέλλας κρεμασμένας ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς, ὀπισθεν δὲ τοῦ καλύμματος μίαν μικρογραφίαν Αὐτοκρατορικοῦ Στέμματος ἀδαμαντοποικίλου. Τρεῖς δόστρυοι κρεμᾶμενοι ἐκτέρωθεν τῶν ὤμων καὶ τὰ διάσημα τοῦ Τάγματος τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης συνεπλήρουν τὴν νυμφικὴν ἀμφίεσιν.

»Τὸν νυμφικὸν μανδύα, ἀπὸ κόκκινον βελούδον καὶ ἐρμίνα, μήκους περὶ τοῦ τεσσάρων ὑδράτων, ἐκράτουν πολλοὶ ἀξιωματοῦχοι τῆς Αὐλῆς, ἐνῶ δύο ἀκόλουθοι εἶχον προσκολληθῇ εἰς αὐτὴν προσωπικῶς. Κατὰ τὰς ἐπισήμους περιστάσεις, ὅπως ὁ γάμος, ὅλαι αἱ Μεγάλαι Δούκισσαι εἶχον ἀκόλουθους πλῆσιον αὐτῶν... Ἀφ' οὗ ὅλα τὰ πράγματα ἐγένοντο συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν — ὅταν τὸ ντύσιμο τῆς νύμφης ἐτελείωνεν — ἡ οἰκογένεια συνεκέντρουτο εἰς δωμάτιον ἐτοιμασμένον παραπλευρῶς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἐπικράτει συγκινητικὴ σιωπὴ ἐνὸς λεπτοῦ, ἕως ὅτου ὁ Αὐτοκράτωρ ἔκαμε τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πομπῆς. Βαίνοντες πρὸς τὸν ναῖσκον τοῦ Χειμερινοῦ Ἀνακτόρου (σημ. συν. Οἱ γάμοι τῆς Ἀλεξάνδρας ἔγιναν εἰς τὴν Πετρούπολιν) διερχόμεθα τὰ ὥραια ἐπίσημα διαμερίσματα πλήρη ἀξιωματικῶν, θαλαμηπόλων καὶ κυριῶν καὶ κυριῶν τῆς ἀριστοκρατίας, οἱ ὅποιοι ὑπεκλίνοντο θαβέως κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς πομπῆς. Ἡ νύμφη καὶ ὁ γαμβρὸς ἐκράτουν λαμπράς στολισμένας μετὰ ἀνθῶν πορτοκαλίας καὶ ἀσπρῆς κορδέλλας... Μετὰ τὴν ἱεροτελεστείαν ὁ Αὐτοκράτωρ ἡσπασθῇ τὸ γαμήλιον ζεύγος, τὸ ὅποιον, κατὰ σειρὰν, συνεχάρησαν τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας. Κατόπιν ἡ νύμφη μετὰ τοῦ συζύγου τῆς ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πομπῆς ἐπιστρεφούσης. Προσεβέρθησαν ὀλίγα ἐλαφρὰ ἀναμνηστικά, ἔπειτα δὲ παρετέθη ἐπίσημον συμπόσιον, εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησαν ὑπὲρ τοὺς διακοσίους ἔθνη. Κατὰ τὰς ἐπισήμους ταύτας περιστάσεις, τὸ γαμήλιον ζεύγος ἐκάθητο μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῆς Αὐτοκρατορῆς. Μία μόνον πρόσσις ἐξεφωνεῖτο ὑπὸ τοῦ ἴδιου τοῦ Αὐτοκράτορος εἰς ὑγείαν τοῦ ζεύγους τῶν νεονύμφων. Τὰ κρασιὰ τὰ προσφερόμενα εἰς τοὺς Αὐτοκρατορικοὺς καὶ Βασιλικούς ξένους ἐδίδοντο εἰς αὐτοὺς, ἐντὸς ποτηρίου ἐπὶ χρυσοῦ δίσκου, ὑπὸ ἀνωτέρων αὐλικῶν, οἱ ὅποιοι ἴσταντο ἐν ἐπιφυλακῇ ὀπισθεν ἐκάστου Αὐτοκρατορικοῦ καὶ Βασιλικοῦ καβίσματος. Τὰ συνήθη φαγητὰ καὶ τὰ κρασιὰ τῆς ρωσικῆς Αὐλῆς ἦσαν πιθανῶς τὰ πλουσιώτερα τοῦ κόσμου. Καὶ οὐδέποτε εἶχον ἰδῆ ἢ φαντασθῇ τόσον μεγαλοπρεπὴ ἐπίδειξιν χρυσοῦ καὶ ἀνθῶν, ἀπαστραπτόντων κοσμημάτων καὶ θεσπεσίων ἀμφίεσεων. Τὸ συμπόσιον ἐπικολούθησεν Ἀνακτορικῶς χορὸς. Μετὰ ἀνάλογον μεγαλοπρέπειαν ἐτελέσθησαν καὶ οἱ γάμοι τοῦ πρίγκιπος Νικόλαου μετὰ τῆς Μεγάλῃς Δούκισσας Ἑλένης.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Τὸ πριγκιπικὸν ζεύγος, ἀφοῦ πέρασε τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος εἰς τὸ Ἀνακτορὸν Ρώσσαν, εἰς τὸ ἴδιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐδολοφονήθη ὁ Τσάρος Πέτρος Τριτὸς, μετέβη εἰς Δανίαν διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν πριγκίπισσαν τοὺς ἐκεῖ συγγενεῖς τοῦ συζύγου της, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κριμαίαν, διὰ νὰ ἀποχαιρετήσῃ τὴν Αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν. Ἀπὸ τὴν Κριμαίαν ἐπεβίβάσθησαν, περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου, τῆς ἑλληνικῆς βασιλικῆς θαλαμηγού, διὰ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ταξίδι ὑπῆρξε πολὺ δυσάρεστον, διότι καὶ ὁ Ἐυξείνους καὶ τὸ Αἰγαῖον ἦσαν πολὺ παραγμῆ. Ἀλλὰ ἡ ὑποδοχὴ ποὺ τοὺς ἐπεφύλαξεν ὁ λαὸς τὸν Πειραιῶς καὶ τὸν Ἀθῆναιον ὑπῆρξεν ἰδιαιτέρως θερμῇ.

Ἐπὶ δύο χρόνια τὸ πριγκιπικὸν ζεύγος διέμενε εἰς τὰ παλαιὰ Ἀνακτορὰ καὶ τὸ Τατόι. Ἀκολούθως μετέκρηεν εἰς τὸ ἐν τῷ μεταξὺ κτισθὲν ἴδιόν του Ἀνακτορὸν, ὅπου σήμερον ἡ Ἱταλὴ Πρεσβεία. Τὰ χρήματα διὰ

τὸ κτίσιμον τοῦ Ἀνακτόρου προσέφερεν ὁ Τσάρος ὡς γαμήλιον δῶρον εἰς τὴν πρωτεξαδέλφην του. Τὸ Ἀνακτορὸν, μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Δημοκρατίας, παρέμεινε ἰδιοκτησίαν τοῦ πρίγκιπος Νικόλαου, ἀλλ' ἐνοικιάσθη εἰς τὴν ἐταιρίαν Λάμψα, ἡ ὅποια τὸ μετέτρεψεν εἰς ξενοδοχεῖον, τὸ «Πτὶ Παλαίον». Ἀργότερον, μετὰ τὴν παλινὸρῶσιν, ἐνοικιάσθη εἰς τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν, ἡ ὅποια, τελικῶς, μετὰ τὸν δεύτερον Παγκόσμιον πόλεμον, τὸ ἡγόρασε.

Εἰς τὸ Τατόι ἐγεννήθη τὸν Μάιον 1903 ἡ πρώτη κόρη των, ἡ πριγκίπισσα Ὀλγα καὶ τὸν Μάιον 1904 ἡ δευτέρα κόρη των, ἡ πριγκίπισσα Ἐλισάβετ. Τὸν Δεκέμβριον 1906 ἐγεννήθη ἡ τρίτη κόρη των, ἡ πριγκίπισσα Μαρίνα, ἡ ὅποια, ὅπως γράφει ὁ «Ἀρθουρ Λή», ἐκληρονόμησεν ὅλην τὴν ὠραιότητα τῆς μητρός της. Ἡ γέννησις ὅμως τῆς τρίτης κόρης ἀπεκάλυψε ὅτι ἡ πριγκίπισσα ὑπέφερεν ἀπὸ σοβαρὰν καρδιακὴν πάθῃν. Οἱ ἰατροὶ Κ. Λούρος καὶ Σάββας ἀφίερωσαν ὅλας τὰς προσπάθειάς των διὰ νὰ τὴν θεραπεύσουν. Ὅπερ καὶ ἐπέτυχον, τιμηθέντες διὰ τοῦτο μετὰ τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος. Πρὸς πλήρη ἀποθεραπείαν, ἡ πριγκίπισσα ἐχρειάσθη νὰ μεταβῇ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Μία πλήρως διαιτῆς διέρρευσε ἕως ὅτου γίνετο τελείως καλὰ. Καθ' ὃν χρόνον ὁ πρίγκιπ ἡσυχολεῖτο μετὰ στρατιωτικῶν καθηκόντων, ὡς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ἡ πριγκίπισσα Ἑλένη διηύθυνε τὴν Βασιλικὴν Σχολὴν Χειροτεχνίας, ἡ ὅποια ἀπετέλεσε τὴν συνέχειαν τῆς Σχολῆς Λοιζῆς Ριανκούρ, τῆς ἱδρυθείσης ὑπὸ τῆς λαίδης Ἡγερτον, μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897, διὰ νὰ δοθῇ ἐργασία εἰς τὰς ἐκ Θεσσαλίας γυναῖκας πρόσφυγας. Ἀλλὰ ἀπασχολήσας τῆς πριγκίπισσας ἦτο ἡ διαρρυθμίσαις τοῦ νέου Ἀνακτόρου. Εἰς τοῦτο τὴν ἐβοήθει πολὺ ὁ πρίγκιπ, ποὺ εἶχεν ἰδιαιτέρως ἀνεπτυγμένον τὸ καλλιτεχνικὸν αἶσθημα, ὅπως ἀπέδειξε καὶ ἡ μετὰ ταῦτα καλλιτεχνικὴ τοῦ ἐργασία. Ἡ πριγκίπισσα, ἐξ ἄλλου, ἐβοήθει τὸν πρίγκιπα εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θεάτρου εἰς τὴν χώραν μας. Τέλος, φυσικὰ, τὸ πριγκιπικὸν ζεύγος ἡσυχολεῖτο μετὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων του. Εἰς τὰς τρεῖς μικρὰς πριγκίπισσας ἐδόθη καθαρῶς ἀγγλικὴ ἀγωγή.

Τὴν ἀνέφελον ζωὴν τοῦ ζεύγους ἐτάραξε, τὰς ἀρχὰς τοῦ 1909, τὸ θλιβερὸν ἀγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς της πριγκίπισσας. Τὸ πριγκιπικὸν ζεύγος ἀνεχώρησε, μέσω Μπριτάνιζι, διὰ Πετρούπολιν, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε νὰ παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν. Δεύτερον νέφος, ἐντὸς τοῦ ἴδιου ἔτους, ἦτο ἡ ἐκ τοῦ στρατεύματος ἀπομάκρυνσις τοῦ πρίγκιπος, ὡς καὶ τῶν ἀδελφῶν του κατόπιν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Γουδί. Ἀλλὰ τὰ νέφη αὐτὰ διεδέχθη, μετὰ τρία χρόνια, ἡ μεγάλη χαρὰ τῶν νικῶν τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων, χαρὰ ποὺ ἐδηλητηρίασθη ἀπὸ τὴν δολοφονίαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Ἡ δολοφονία ἐπλήρην ἰδιαιτέρως τὸν πρίγκιπα Νικόλαον, διότι, ὡς Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Θεσσαλονίκης, ἦτο ὁ μόνος ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Βασιλέως ποὺ εὐρέθη πλῆσιον τοῦ θνήσκοντος πατρὸς του, χωρὶς νὰ ἡμπορέσῃ νὰ τοῦ παράσχῃ καμμίαν βοήθειαν.

Τὸ ἔτος ποὺ ἐπικολούθησε τὴν συνθήκην τοῦ Βουκουρεστίου (Αὐγούστου 1913), ποὺ ἐτερμάτισε τὸν δεύτερον νικηφόρον Βαλκανικὸν Πόλεμον, ἦτο τὸ τελευταῖον ἔτος γαλήνης διὰ τὸ πριγκιπικὸν ζεύγος. Ἀμέσως κατόπιν ἤρχισεν ἡ περίοδος τῶν μεγάλων περιπετειῶν.

Οἱ ΔΥΣΜΕΝΟΙΣ ΚΑΙΡΟΙ

Εἰς ὁλόκληρον τὴν περίοδον τῆς ἐθνοφόρου διενέξεως Βασιλέως Κωνσταντίνου — Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τὸ πριγκιπικὸν ζεύγος παρηκολούθησεν μετὰ πλήρη ἀλληλεγγύην καὶ αὐταπάρνησιν τὴν τύχην τοῦ Βασιλέως. Μετὰ τὸν ἐξαναγκασμὸν τοῦ Βασιλέως νὰ ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἑλλάδος, τὰ μέσα Ἰανουαρίου 1917, ὑπεχρέωσαν καὶ οἱ πρίγκιπες νὰ τὸν ἀκολουθήσουν. Πρῶτος ἀνεχώρησεν ὁ πρίγκιπ Νικόλαος μετὰ τὴν οἰκογένειάν του. Μετέβη εἰς τὸ Σαιν Μόρις τῆς Ἑλβετίας καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λωζάννην. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς τῆς πριγκιπικῆς οἰκογενείας εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην πόλιν, τὸ ἐκεῖ βρετανικὸν προξενεῖον ὑπεχρέωσε τὴν Ἀγγλίδα παιδαγωγὸν τῶν νεαρῶν πριγκιπισσῶν νὰ ἀναχωρήσῃ δι' Ἀγγλίαν, διὰ νὰ μὴ ὑπηρετῇ πλῆθυν ἐχθρῶν τῆς Ἀγγλίας. Αἱ βρετανικαὶ προξενικαὶ ἀρχαὶ τὴν ἠπέλυσαν ὅτι θὰ τῆς ἀφαιρούσαν τὸ διαβατήριον ἂν δὲν συνεμορφούτο πρὸς τὰς ὑποδείξεις των. Καὶ ὁ πρίγκιπ καὶ ἡ πριγκίπισσα τῆς συνέστησαν νὰ φύγῃ, διὰ νὰ μὴ ἔχῃ ἄλλας ἐνοχλήσεις.

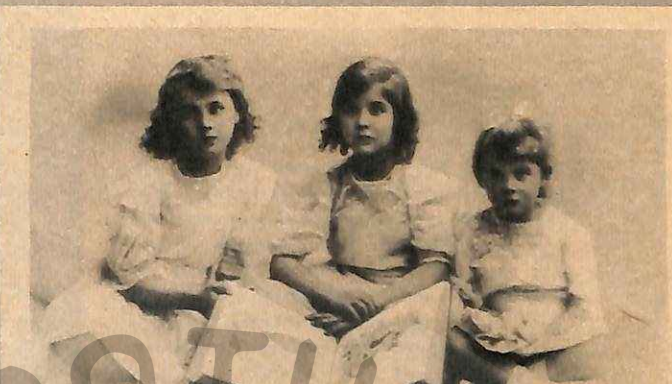
Εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἡ πριγκίπισσα ἐπληροφόρησεν τὴν ἐπικράτειν τῶν κομμουνιστῶν εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ τὸ τραγικὸν τέλος τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας. Εἰς τὴν Ἑλβετίαν εἶχε τὴν τύχην νὰ συναντηθῇ μετὰ τὴν μητέρα της, ἡ ὅποια, ὕστερα ἀπὸ μύριας περιπετείας, κατέρωθε νὰ διαφύγῃ διασώζουσα καὶ τὰ κοσμήματά της. Ἦτο τὸ μόνον ποὺ διεσώθη ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ Μεγάλου Δουκῆ Βλαδιμίρου. Ὀλίγας ὅμως ἐδδομάδας μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς εἰς Ἑλβετίαν, ἡ Μεγάλῃ Δούκισσᾳ Βλαδιμίρῃ ἀπέβησεν, θύμα τῶν κακουχιῶν τὰς ὁποίας εἶχεν ὑποστῇ. Γύρω ἀπὸ τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην της, ἐν τούτοις, εὐρίσκοντο ὅλα τὰ παιδιά της. Ἦτο ἡ τελευταία χαρὰ της.

Μετὰ μεγαλύτεραν εὐχέρεαν ἀνεχώρησε ἐκ Ρωσίας ἡ Βασίλισσα Ὀλγα, ἡ ὅποια εὐρίσκειτο εἰς Πετρούπολιν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου, διεσώζουσα στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, ποὺ εἶχεν ὀργανώσει μετὰ τῆς ἑξοδῆς. Μετὰ τὴν ἐκρήξιν τῆς ἐπαναστάσεως παρέμεινε εἰς Πετρούπολιν, χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν καθεστῶς, τὸ ὅποιον συνέλαβε καὶ ἐξέτελεσε δεκαεπτὰ ἀπὸ τοὺς στενωτέρους συγγενεῖς της. Ἀπὸ τὴν ρωσικὴν πρωτεύουσιν ἀνεχώρησε κατόπιν τηλεγραφήματος τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπληροφρεῖτο ὅτι ὁ υἱὸς της Κωνσταντίνος ἦτο βαρύντα ἀσθενὴς εἰς Ζυρίχην, ἀπὸ ἰσπανικὴν γρίππην. Αἱ κομμουνιστικαὶ ἀρχαὶ δὲν παρημποδίσαν τὴν ἀναχώρησίν της, ἐπειδὴ ἦτο Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ δὲν τῆς παρέσχον καμμίαν διευκόλυνσιν. Ἐταξίδευσσε μέχρι τῶν γερμανικῶν συνόρων εἰς ἕνα βαγόνι ἐντέρας θέσεως. Εὐτυχῶς, ὅταν ἐφθασεν εἰς Ζυρίχην, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος εὐρίσκειτο εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως.

Ἐνα μικρὸν φωτεινὸν διάλειμμα διὰ τὸ πριγκιπικὸν ζεύγος ἦτο ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν Ἑλλάδα, μετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920, καθ' ἣς ἠτήθη ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος. Τὸ διάλειμμα διήρκεσεν ὀλιγώτερον

Ο ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ αὐτοκράτωρ Νικόλαος Β', ὁ διάδοχος τῆς Ἑλλάδος Κωνσταντίνος καὶ ὁ Μέγας Δούξ Γεώργιος.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΚΟΡΕΣ τοῦ πριγκιπικοῦ ζεύγους Νικόλαου καὶ Ἑλένης, πριγκίπισσες Ὀλγα, Ἐλισάβετ καὶ Μαρίνα.

Ο ΔΟΥΞ ΚΑΙ Ἡ ΔΟΥΚΙΣΣΑ τοῦ Κέντ, τὸ 1937, μετὰ τὸν σημερινὸ δούκα τοῦ Κέντ καὶ τὴν πριγκίπισσα Ἀλεξάνδρα. Ὁ δούξ ἐφανεύθη σὲ ἀεροπορικὸ δυστύχημα τὸ ἔτος 1942.

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ, σὲ ἡλικία 4 ἐτῶν, στὰ ἀνάκτορα τοῦ πατρός της Μεγάλου Δουκὸς Βλαδιμήρου, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνη εἶχαν γίνει τὸ κέντρον τῆς κοσμικῆς ζωῆς τῆς αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς, ἔπειτα ἀπὸ τοὺς αὐστηροὺς περιορισμοὺς ποὺ ἐπέβαλε ὁ 'Αλέξανδρος ὁ Γ'.

ΣΤΙΣ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ, ἔγινε ἀπὸ τὴν Μητρόπολη ἡ κηδεία τῆς πριγκίπισσας 'Ελένης. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων βασιλικῶν συγγενῶν ποὺ παρευρέθησαν, τὴν τιμητικὴ φρουρὰ τῆς σοροῦ ἀπέτελεσαν ὁ μικρανεσιὸς τῆς διαδόχου Κωνσταντίνος καὶ οἱ ἔγγονοί της Δούξ τοῦ Κέντ, πρίγκιψ Μιχαὴλ τῆς 'Αγγλίας καὶ κόμισ τοῦ Ταίριγκ-Γιέτενμπαχ.

ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 16 ἐτῶν, σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα τῆς τσαρικῆς Αὐλῆς, ἡ πριγκίπισσα 'Ελένη ἐνηλικιώθηκε, ὅποτε καὶ τῆς ἀπενεμήθη ὁ ἀνώτατος ρωσικὸς Μεγαλόσταυρος. Μὲ τὴν ἐνηλικίωσή της ἐθεωρεῖτο πιά ὥριμη γιὰ γάμο, ἀλλὰ παντρεύτηκε τὸν πρίγκιπα Νικόλαο ἔπειτα ἀπὸ τέσσερα χρόνια

ΤΟ 1920, ἡ πριγκίπισσα ἐθρήνησε τὸν θάνατο τῆς μητέρας της, Μεγάλης Δούκισσας Βλαδιμήρου, τὸ γένος Μεκλεμβούργου-Στέριν, ἡ ὁποία ἀπέθανε τρεῖς μῆνες μετὰ τὴν περιπετειώδη διαφυγὴ της ἀπὸ τῆς Ρωσίας, ὅπου εἶχε παραμείνει ὑπὸ τὴν διαρκὴ ἀπειλὴ τῆς ζωῆς της ἀπ' τοὺς κομμουνιστάς, μετὰ τὴν ἐπικράτησή τους.

ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΣΕ ΩΡΙΜΗ πιά ἡλικία ἡ πριγκίπισσα 'Ελένη διατηροῦσε ὑπολείμματα τῆς καλλονῆς της, ἡ ὁποία ὑπῆρξε ὀνομαστὴ κατὰ τὰ χρόνια τῆς ἀκμῆς της. «Μοιραίαν ἀνοιξὴ τῆς ζωῆς του», ἀναγράφει στὰ 'Απομνημονεύματά του ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, τὸν χρόνον ποὺ ἐμνηστεύθησαν. «Ὅλοι ὅσοι τὴν ἐγνώρισαν τὸν δικαιώνουν.

Οἱ γάμοι τῶν ἱριῶν αὐριγκιωισσῶν - θυγατέρων τῆς ἐργλῶκαναν τὴν αὐκρία τῶν Χρόνων τῆς ἐξορίας

τῶν δύο εἰῶν. Κατόπιν, τὸν Σεπτέμβριον 1922, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τοῦ θρόνου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του Γεωργίου καὶ ν' ἀναχωρήσῃ ὀριστικῶς ἐξ 'Ελλάδος. Τρεῖς μῆνες ἀργότερον ἀπέθνησκεν ἐξόριστος εἰς τὸ Παλέρμον τῆς Σικελίας. Δεκατέσσαρα ὁμῶς χρόνια θὰ περάσουν πρὶν ἢ σορὸς τοῦ ἐναποτεθῇ εἰς τὴν πατρίαν γῆν ποὺ τόσον πολὺ ἠγάπησεν.

Τὸ πριγκιπικὸν ζεῦγος—ἡ πριγκίπισσα μὲ τὶς κόρες της εἶχον ἀναχωρήσει ἐξ 'Ελλάδος τὴν ἀνοιξὴν τοῦ 1922—ἐγκατεστάθη εἰς Παρίσιους. Ἡ πριγκίπισσα 'Ελένη ἀφιέρωθη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ ὕψ' Αὐτῆς συσταθὲν ἱδρυμα, εἰς Σαιν Ζερμαίν ἂν Λαί, τοῦ ὁποίου ἡγετὴς ἦτο ἡ περιθαλψὴ ἀπόρων παιδιῶν ἐκ Ρωσίας. «Ἡ σύζυγός μου, γράφει ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, ἐπεδόθη ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὸ ἱδρυμὰ τῆς ἐν Σαιν Ζερμαίν, ὅπου πτωχοὶ Ρωσσοίδοι στεγάζονται, διατρέφονται καὶ ἐκπαιδεύονται. Ἐν μέρος τοῦ ἔργου εἶναι ἡ ἐφ' ἑστίς τῶν ἀναγκαίων πόρων πρὸς λειτουργίαν τοῦ θαυμαστοῦ αὐτοῦ ἱδρυματος. Ἄλλ' εἶναι μία πηγὴ διαρκoῦς χαρὰς διὰ τὴν σύζυγόν μου ἡ συντήρησις ἐνὸς καταφυγίου ὅπου δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φροντίδος κατὰ τὰ ἐκείνα ποὺ τὰ μικρὰ αὐτὰ ὄντα ἔχασαν. Κάθε φορὰν ποὺ μεταβαίνει νὰ τὰ ἐπισκεφθῇ, αἱ φωναὶ τῶν καθὼς σπινεδοῦν νὰ τὴν προὔπαντήσουν καὶ νὰ τὴν ὑποδεχθῶν εἶναι εὐγλωττοὶ ἀποδείξεις τῆς εὐτυχίας τῶν καὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἔργου. Ἄν μόνον εἶχε περισσότερα χρήματα θὰ ἠδύνατο νὰ διπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν παιδιῶν καὶ λυπεῖται διότι δὲν δύναται νὰ παράσχῃ βοήθειαν εἰς περισσότερους τῶν μικρῶν τῆς συμπατριωτῶν.

Ὅλη ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς τῆς πριγκίπισσας ἀποδίδεται εἰς τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς.

ΓΡΕΙΣ ΓΑΜΟΙ

Τὴν πικρίαν, δεκατέσσαρῶν ἐτῶν ἐξορίας, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων, ἐκτὸς τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἀπέθαναν καὶ αἱ Βασίλισσαι 'Ολγα καὶ Σοφία, ἐγλύκαναν οἱ γάμοι τῶν τριῶν πριγκιπισσῶν, 'Ολγας, 'Ελισάβετ καὶ Μαρίνας. Πρῶτὴ ὑπανδρεύθη, τὸ φθινόπωρον 1923, ἡ πριγκίπισσα 'Ολγα μὲ τὸν πρίγκιπα Παῦλον τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἀδελφὸν τοῦ Βασιλέως 'Αλεξάνδρου. Ἀρχικῶς, ἡ πρωτότοκος κόρη τοῦ πρίγκιπος Νικόλαου ἐμνηστεύθη τὸν διάδοχον τῆς Δανίας Φρειδερίκον. Ἀλλ' ἡ μνηστεία αὕτη διελύθη, διότι ἡ πριγκίπισσα δὲν ἠσθάνετο ἔρωτα πρὸς τὸν μνηστήρα της. Ἐκεῖνος ποὺ τὴν συνεκίνησεν ἐρωτικῶς καὶ τῆς ἀναπέδωσε τὰ αἰσθηματὰ της, ἦτο ὁ πρίγκιψ Παῦλος. Οἱ γονεῖς της δὲν ἔφρασαν ἀντίρρησην εἰς τὸν γάμον ὁ ὁποῖος καὶ ἐτελέσθη εἰς τὸ Βελιγράδιον μὲ καὶ λαμπρότητα, ὀλίγους μῆνας πρὶν ἢ ἀνακηρυχθῇ εἰς τὴν 'Ελλάδα ἡ ἀδασίλευτος Δημοκρατία.

Ὁ γάμος τῆς ἀδελφῆς τῶν ἔδωκεν εἰς τὰς πριγκίπισσας 'Ελισάβετ καὶ Μαρίναν τὴν εὐκαιρίαν νὰ μεταβαίνουν κατ' ἔτος εἰς Μπλέντ, θερινὴν διαμονὴν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ ἥδη θερινὴν διαμονὴν τοῦ Στρατάρχου Τίτο. Ἐκεῖ ἡ 'Ελισάβετ συνήντησε τὸν μέλλοντα σύζυγόν της κόμισ Τέρρνια-Γιέτενμπαχ καὶ ἐκεῖ ἐπλέχθη τὸ εἰδύλλιον τῆς πριγκίπισσας Μαρίνας μὲ τὸν δούκα τοῦ Κέντ, τρίτοκον υἱὸν τοῦ Βασιλέως τῆς 'Αγγλίας Γεωργίου τοῦ 5ου καὶ ἀδελφὸν τῶν Βασιλέων 'Εδουάρδου τοῦ 8ου καὶ Γεωργίου τοῦ 6ου. Πέντε ἡμέραι, κατὰ τὸν 'Ἀρθουρ Λή, ὑπῆρξαν ἄρκεται διὰ τὸν δούκα τοῦ Κέντ νὰ τὴν ἐρωτευθῇ καὶ νὰ τὴν ζητήσῃ εἰς γάμον.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 47

ΕΚΑΤΟΜΒΕΣ ΣΤΟΝ ΙΚΑΡΟ

Τί συμβαίνει με τ' αεροπλάνα;

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΟΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

ΚΑΠΝΙΣΜΕΝΑ ΣΥΝΤΡΙΜΜΙΑ ΓΕΜΙΣΕ ΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΤΑΣΗ ΟΛΗ Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΝΤΡΑ-Υ-ΤΟΝ, ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΠΤΩΣΗ ΤΕΤΡΑΚΙΝΗΤΡΙΟΥ ΜΕΤΩΓΙΚΟΥ ΤΗΣ Ρ.Α.Φ.

Τί συμβαίνει με τ' αεροπλάνα; Από τη μια μεριά ακούμε τις θαυμαστές επιτεύξεις της αεροναυπηγικής, τις διασπάσεις των φραγμάτων του ήχου, τα ταξίδια χωρίς ενδιάμεσο ανεφοδιασμό γύρω από την υδρόγειο. Κι από την άλλη οι εφημερίδες και τα περιοδικά γεμίζουν από αιδήσεις συνταρακτικών δυστυχημάτων, από τραγωδίες που γράφτηκαν στον αέρα και συντρίμια που βρέθηκαν στη γη ή στις θάλασσες.

Προχθές ακόμη ο παγκόσμιος τύπος δημοσίευε την είδηση ότι μια κολοσιαία αεροπορική εταιρία αναγκάσταν να διακόψει όλες τις πτήσεις των γιγαντιαίων αεροσκαφών της, τύπου «Βίκερς-Βαϊκάουντ». Η κατασκευάστρια εταιρία (αγγλική) στέλνει επείγοντως ώρισμα ανταλλακτικά... Ένα επιβατικό, όμοιου τύπου, αεροσκάφος, είχε συντρίβη στο Μάντσεστερ. Θύματα: 22 άτομα.

Λίγο νωρίτερα, ένα άλλο συνταρακτικό αεροπορικό δυστύχημα, από το οποίο προέρχονται οι δημοσιευόμενες φωτογραφίες, στοίχιζε δεκαεπτά ανθρώπινες ζωές. Ένα τετρακίνητριο μεταγωγικό της Ρ. Α.Φ., που μετέφερε 18 Άγγλους αξιωματικούς και όπλιτες, συντρίβεται πάνω σε δυο σπίτια του Ντρά-Υ-ΤΟΝ —ένος μικρού γραφικού χωριού του Μπερκσάιρ. Το τραγικό αυτό συμβάν εξακολουθεί ν' απασχολή σοβαρά την αγγλική κοινή γνώμη, γιατί ακόμη δεν έχει βρεθεί ποιος φταίει, ποιά είναι η αίτια του κακού: Η μηχανή, οι άνθρωποι που την κατευθύνουν, το αεροδρόμιο;

Λίγο μετά την απογείωση, ο πιλότος έστειλε σήμα στο αεροδρόμιο του Άμπινγκτον με το οποίο ειδοποιούσε ότι κάποια βλάβη είχε παρουσιασθεί στον ένα από τους κινητήρες του αεροσκάφους. Το φορτίο του δεν υπερέβαινε τους 4,5 τόνους, ήταν δηλαδή αρκετά κάτω από το επιτρεπόμενο μέγιστο όριο ασφαλείας. Συνεπώς, κανονικά, θα έπρεπε να είναι σε θέση να συνεχίσει το ταξίδι του μέχρι το τέρμα με τους υπολοίπους τρεις κινητήρες. Παρ' όλα αυτά το αεροσκάφος άρχισε να χάνει συνεχώς ύψος. Για ποιο λόγο; Άγνωστο. Ο κυβερνήτης διέταξε τότε την επιστροφή στο αεροδρόμιο. Ήταν όμως αργά. Λόγω της συνεχούς πτώσεως, τη στιγμή που πλησίαζαν στο διάδρομο προσγειώσεως του Άμπινγκτον, ένα από τα φτερά του γίγαντα κτύπησε στο έδαφος. Το αεροπλάνο άρχισε να σέρνεται καταγής και διήμισε απόσταση περίπου 100 μέτρων, ξυρίζοντας, δι' συναντούσε στο δρόμο του. Θύματα αυτής της τραγικής κούρσας, εκτός από τα δέντρα και τους φράκτες, ήταν ένα μισοτελειωμένο γιαιπί και δυο άνθρωποι. Μια νοικοκυρά, η Μάριελ Μπίνινγκτον και ένας υπάλληλος της ηλεκτρικής εταιρίας, ο Τζην Μάτραβερς, ήταν σκυμμένοι πάνω από τον μετρητή, μπροστά στην αυλόπορτα του σπιτιού της Μπίνινγκτον. Ο θάνατος τους βρήκε άκριαίως και οι δυο άτυχτοι διεμελίσθησαν οικρότατα. Ακολουθώντας, στο τέρμα των 100 μέτρων, ο γίγαντας έπεσε πάνω σε δυο γεροχτισμένα σπίτια και συνετρίβη, αφού προηγουμένως τα γκρέμισε. Όλη η περιοχή, σε μεγάλη έκταση, γέμισε από τα συντρίμια, ενώ η τεράστια ποσότητα βενζίνης με την οποία ήταν εφοδιασμένο το αεροπλάνο για το μακρινό του ταξίδι, ανεφλέγη την ίδια στιγμή, καταπνίγοντας σε πελώριες φλόγες δεκαπέντε από τους δεκαοκτώ επιβάτες του.

Εκτός όμως από τα αναπάντητα ερωτήματα, ως προς την προέλευση του κακού, η τραγωδία έχει δημιουργήσει και ένα επιπλέον ζήτημα που απασχολεί τον βρετανικό τύπο. Υπάρχουν πολλοί που υποστηρίζουν ότι το δυστύχημα ήταν κάτι το οποίο οι κάτοικοι του χωριού περίμεναν και φοβόντουσαν από χρόνια.

Ο λόρδος Λούκας του Τσίλγουορθ, που κατοικεί στην περιοχή, είχε κινήσει από παλαιότερα ολόκληρη έκστρατεία στο κοινοβούλιο και στον τύπο απαιτώντας να καταργηθεί το αεροδρόμιο του Άμπινγκτον.

Αμέσως μετά το δυστύχημα έκανε τις ακόλουθες δηλώσεις στους αντιπροσώπους του τύπου που τον έπεσκέφθησαν.

—Αργά ή γρήγορα ήταν κάτι που αναπόφευκτα θα συνέβαινε. Η θέση του αεροδρομίου είναι κακή, γι' αυτό και μετά τον πόλεμο είχε πάψει να χρησιμοποιείται. Ο ένας από τους διαδρόμους προσγειώσεως έχει κατεύθυνση που φέρνει ακριβώς πάνω από το γήπεδο του σχολείου και όπως άκουσα κάθε φορά τα παιδιά τρομοκρατούνται από τη διέλευση των αεροπλάνων.

Ο δήμαρχος όμως του Άμπινγκτον, κ. Στόου, υποστήριξε την αντίθετη γνώμη.

—Ποτέ κανείς δεν παρεπονέθη στην περιοχή για τον κίνδυνο. Νομίζω πως είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει ατύχημα εντός του αεροδρομίου, από την εποχή που κατασκευάσθη, το 1930. Είναι ένα από τα καλύτερα αεροδρόμια.

Κ' οι ανακρίσεις συνεχίζονται... ■ ■ ■

(Φωτ. United Press Photo, D.E.I.)

Ο ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΕΣΣΕΡΙΣ κινητήρες, καθώς και διάφορα άλλα κομμάτια του αεροπλάνου, κείτονται τώρα μπροστά στο ένα από τα δυο σπίτια του Ντρά-Υ-ΤΟΝ, που σωριάστηκαν σε έρείπια από τη σύγκρουση,

ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΚΑΤΕΡΡΕΥΣΕ το δεύτερο σπίτι, η νοικοκυρά βρισκόταν στην κουζίνα της και μαγείρευε. Έτάφη κάτω από το τραπέζι, αλλά αυτό άκοιδώς την προφύλαξε και σώθηκε, ελαφρά μονάχα τραυματισμένη. Τα μόνα που δεν έπαθαν καμιά ζημιά ήταν τα... πηλίνα σκεύη της.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΔΙΧΑΖΕΤΑΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΤΟΥ «ΚΥΑΝΟΠΩΓΩΝΟΣ» «ΛΑΝΔΡΥ» «ΔΙΑΒΟΛΟΓΙΑΤΡΟΥ» ΑΝΤΑΜΕ

400 ΘΥΜΑΤΑ - 400 ΠΛΑΝΕΣ;

(Φωτ. Keystone)

ΜΕ ΣΤΩ Ι-ΚΟΤΗΤΑ, που άγγίζει τα όρια της απάθειας, αντιμετωπίζει ο γιατρός Τζών Άνταμς την κατηγορία της δολοφονίας της πλουσιώτατης χήρας Έντιθ Μόρρελ. Η μόνη φορά που έχασε κάπως την ψυχραιμία του και από τα χείλη του έσβησε κάπως το υποχρεωτικό χαμόγέλο του, ήταν κατά τη στιγμή της συλλήψεώς του. «Εν πάση περιπτώσει δεν έχετε αποδείξεις», ψιθύρισε κάτωχρος στον επιθεωρητή Χάνναμ που του επέδειξε το ένταλμα και του άπηγγελε την κατηγορία της δολοφονίας. Και συμπλήρωσε: «Είναι αδύνατον να κατηγορήτε για δολοφόνο ένα γιατρό. Όπωςδήποτε σας ευχαριστώ. Ελπίζω να ξανασυναντηθούμε στους ουρανούς». Αυτή η φράση του τώρα αποτελεί ένα από τα στοιχεία του κατηγορητηρίου, γιατί έκτοτε ο δρ Άνταμς ξαναβρήκε την αυτοπεποίθησή του και αρνείται τα πάντα. Μάλιστα, έπειτα από την κατατρόπωση των κυριωτέρων μαρτύρων κατηγορίας, που επέτυχε ο διάσημος συνήγορος του «διαβολογιατρού», κ. Γκόφρεϊ Λάρενς, ο δρ Άνταμς ώργάνωσε στο κελί του ένα «πάρτυ», στο οποίο και κατηναλώθη «ούκ ολίγος» καμπανίτης.

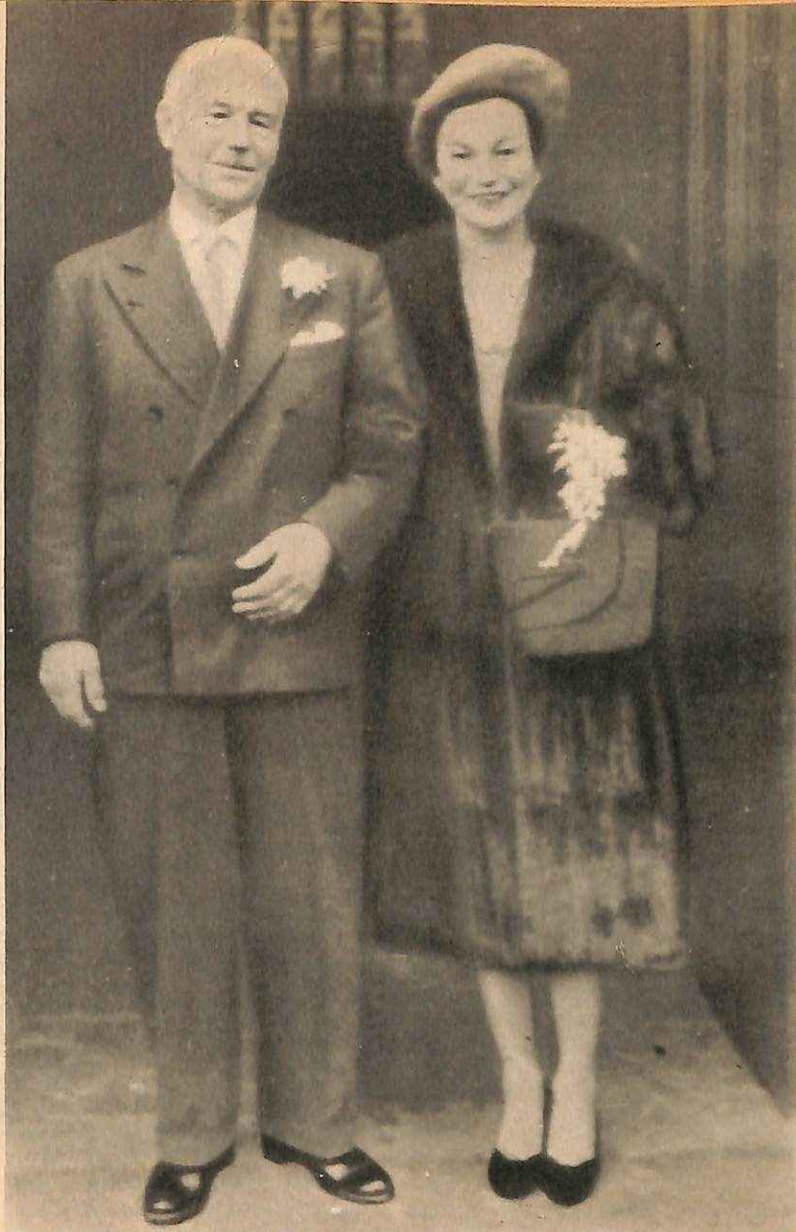
Η υπόθεση του «Κυανοπώγωνος» του Ήστμπορν, που άρχισε από μερικές ανώνυμες επιστολές για να καταλήξει στη δίκη που συνεχίζεται από εβδομάδων και που τελειώνει αυτές τις ημέρες στο κακουργιστικό του Όλντ Μπέιλυ, φέρει όλα τα χαρακτηριστικά των υποθέσεων στις οποίες παρεμβαίνει ένας αχαλίνωτος παράγων —η ανθρώπινη φαντασία— δηλαδή την ασάφεια, την υπερβολή και το ουσιαστικά άνεξιχνίαστο.

Πραγματικά, οι φήμες που κυκλοφόρησαν αρχικά υπήρξαν τερατώδεις. Σε τετρακόσια ανέβαζαν τα θύματα και σε 1.000.000 λίρες τα κέρδη που απέκομισε ο «στυγερός δολοφόνος» επί μία εικοσαετία. Χρειάστηκαν πολυήμες έρευνες της Σκώτλαντ Γουάρντ, η οποία διέθεσε γι' αυτό το σκοπό το καλύτερο λαγωνικό της, τον επιθεωρητή Χάνναμ, επικεφαλής δόκλιφρου λόχου «άσων» αστυνομικών. Ξαναδιαβάστηκαν αναρίθμητα έγγραφα, κυρίως διαθήκες των πλουσιών χηρών που είχαν πεθάνει σ' αυτό το διάστημα στο Ήστμπορν, έγιναν έκταφες πτωμάτων, ανακρίσεις επί ανακρίσεων, για να κατορθώσει στο τέλος η κατηγορούσα αρχή να εντοπίσει ώριμμένα

κοινά «συμπεράσματα» σε δεκατέσσερις περιπτώσεις θανάτων, και τελικά για να απαγγείλη κατηγορία κατά του γιατρού Τζών Άνταμς για τη δολοφονία της Έντιθ Μόρρελ. Και τα συμπτώματα αυτά τίποτε συγκεκριμένο δεν αποδεικνύουν, γιατί μπορεί έξ ίσου εύλογα να συρράπνται μεταξύ των από τις σατανικές ενέργειες ενός αδίστακτου και ιδιοφυούς εγκληματία, αλλά και να αποτελούν μία συρροή τυχαίων περιστατικών, που απλώς δίνουν λαθή σε μία τρομερή παρεξήγηση. Η άκροασματική διαδικασία στο Όλντ Μπέιλυ θα πείσει ή δεν θα πείσει τους ενόρκους, αλλά —όπως τονίσαμε εξ αρχής— είναι αμφίβολο αν θα αποδείξει τίποτε άκαταμάχητο.

Συγκεκριμένα τα πορίσματα της αστυνομικής έρευνας και της προανακρίσεως μπορούν να συνοψιστούν στα εξής: Κατά τα τελευταία 20 έτη έχουν πεθάνει στο Ήστμπορν, —στη μικρή αυτή πλάζ που διαθέτει το θλιβερό προνόμιο να έχη δεκαπλάσια θνησιμότητα από την υπόλοιπη Άγγλία— 400 περίπου χήρες, οι περισσότερες των οποίων υπήρξαν πελάτιδες του γιατρού Άνταμς. Πραγματικά, ο γιατρός, ο οποίος σημειώτεον

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΒΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΟΥ ΔΡΟΣ ΑΝΤΑΜΣ ΕΙΝΑΙ ΤΕΡΑΣΤΙΟ, ΑΛΛΑ ΜΟΝΟ 36 ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΕΤΕΘΗΣΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ του Άλφρεντ Χάλλετ και της γυναίκας του Γερτρούδης συγκεντρώνει επίσης πολλές υποψίες κατά του «Κυανοπώγωνος» του Ήστμπορν. Όστόσο, δεν άπηγγέθη επίσημως κατηγορία εναντίον του.

ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑ εγκλήματα που απέδωσαν οι φήμες στον «Βρεταννό Λανδρύ», τελικά, μόνον για το θάνατο της πλούσιας χήρας Έντιθ Μόρρελ, που πέθανε το 1950 σε ηλικία 81 ετών, κατηγορείται σήμερα.

Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΧΑΝΝΑΜ, αφού μελέτησε εκατοντάδες διαθήκες και συνέχισε τις ανακρίσεις επί πολλούς μήνες, συνέλαβε τον Τζών Άνταμς.

είναι λαμπρός επιστήμων, από το 1922 που έγκαιρα στάθηκε στην παραλιακή πολίχνη του Σάσσεξ, όπου συγκεντρώνονται για να τελειώσουν τις μέρες τους οι πλουσιώτεροι γηραιοί Άγγλοι, κατάρθωσε πολύ γρήγορα να γίνει συμπαθέστατος ανάμεσα στους μίζερους και άρρωστους προσωρινούς κατοίκους της πόλεως-άναρρωτηρίου. Συγκέντρωσε στο Ιατρείο του την μεγαλύτερη και εκλεκτότερη πελατεία, γεγονός που του επέτρεψε να αποκτήσει σεβάστη περιουσία από τις πλουσιοπάροχες αμοιβές. Έκτός από τις Ιατρικές γνώσεις του και το γλυκύτατο και άκαταμαχητο χαμόγελό του, διέθετε και ένα άλλο κλειδί που τον διευκόλυνε να εκπορήσει τις καρδιές των άρρώστων του. Θρήσκος και εύσεδης, από την Ιατρική του τσάντα δεν έλειπε η Βίβλος, και παράλληλα με τις επιστημονικές συμβουλές του δεν παρέλειπε να προσφέρει και ήθικη παραμυθία στους κατατρονχόμενους από τις άρρώστιες «γέροντες του». Η φιλανθρωπική κίνηση της μικρής κοινότητας δεν άργησε να αναγνωρίσει για πρωτοστάτη της τον «άγαθο» γιατρό. «Ψευδευλάχεια και ύποκρισία», ώρουνται σήμερα οι κατηγοροί του. Άλλα ο γιατρός τους αντιμετωπίζει μειλίχια. «Μιά σκληρή δοκιμασία που με υποβάλλει ο Θεός», παραδέχεται με στωικότητα.

Τεκμήρια ένοχής του «διαβολογιατρού» που αποδεικνύονται... σαπουνόφουσες

Από τις εκατοντάδες, λοιπόν, διαθήκες των πλουσίων πελάτιδων του Άνταμς που μελέτησε ο επιθεωρητής Χάνναμ, προέκυπτε ότι οι άτυχες χήρες κληροδοτούσαν μέρος της περιουσίας των στο γιάτρο, και μάλιστα ότι μερικές απ' αυτές είχαν μεταβάλει τους όρους της διαθήκης των λίγο πρό του θανάτου των, για να τον συμπεριλάβουν. Τεκμήρια, αλλά και... σαπουνόφουσα. Γιατί πώς μπορούσαν να τον έχουν γράψει στη διαθήκη τους αφού δεν τον είχαν γνωρίσει ακόμα; Ναι, αλλά γιατί να τον καταστήσουν κληροδόχο τους; Και γιατί όμως όχι; Είναι γνωστή η συμπάθεια που καταλαμβάνει τους ηλικιωμένους όταν ακούσουν από κάποιον ένα γλυκό λόγο. Άλλο ένα στοιχείο που προέκυψε ήταν πως ο Άνταμς χορηγούσε στις πελάτιδες του ναρκωτικά σαν παυσίπονα, και συγκεκριμένα «σε μεγάλες δόσεις, ικανές να επιφέρουν το θάνατο», όπως αναγράφει το κατηγορητήριο, αλλά μόνον για την περίπτωση της Έντιθ Μόρρελ. Άλλες δύο υποθέσεις που παρουσιάζουν στοιχεία ένοχής είναι και ο θάνατος του ζεύγους Άλφρεντ Χάλλετ. Ο μόνος σύζυγος πέθανε έπειτα από μία ένεση μορφίνης που του έκανε ο γιατρός, και λίγο αργότερα πέθανε και η σύζυγός του, συνεπεία της υπερβολικής χρήσεως ναρκωτικών που της χορηγούσε ο δρ Άνταμς για να παρηγορηθεί για το θάνατο του συζύγου της. Για την τελευταία περίπτωση όμως δεν διευτυπώθη κατηγορία, γιατί ο άγγλικός νόμος περί «πολλαπλών εγκλημάτων» είναι κάπως αλλόκοτος. Ο-

“Αν ό “Ανταμς είναι

ταν κάποιος κατηγορηται για περισσότερους του ενός φόνους, ή κατηγορούσα αρχή πρέπει να αποδείξει όπωσδήποτε ότι όλοι οι φόνοι είναι έργο του κατηγορουμένου. “Αν δεν κατορθώσει να αποδείξει έστω και ένα από τα εγκλήματα αυτά, τότε καταρρέει ολόκληρη ή κατηγορία, έστω και αν τα υπόλοιπα είναι αναμφισβήτητα έργο του. Γι’ αυτό το λόγο και ή επίσημη κατηγορία που κήθηκε στο έδωλο τον δρ “Ανταμς, περιωρίστηκε στην υπόθεση του θανάτου του Μόρρελ. Παράλληλως όμως το δικαστήριο επέτρεψε στους μάρτυρες να καταθέσουν και ό,τι άλλο γνωρίζουν σχετικά και για την υπόθεση Χάλλετ. Πάντως, ό “Ανταμς ισχυρίζεται ότι ή Γερτρούδη Χάλλετ, πήρε μόνη της την μεγάλη δόση των ναρκωτικών, γιατί ή έπιθυμούσε ν’ αυτοκτονήσει έπειτα από το θάνατο του άντρα της.

Τέλος, το τελευταίο «σκοτεινό» σημείο της υποθέσεως του «Κυανοπάγωνος», είναι ότι πολλές από τις χήρες είχαν αναγράψει σαν τελευταία τους θέληση να καή το πτώμα τους και ή σποδός να ριφθ ή θάλασσα, έπιθυμία που έσπευδε να ικανοποιήσει με εύσυνειδησία ό γιατρός.

Με αυτά τα στοιχεία διεξάγεται από τριών έβδομάδων ή μονομαχία του γενικού εισαγγελέως της Μ. Βρετανίας σερ Ρέτζιναλντ Μάνινγκαμ-Μπάλερ και του κ. Γκόφρεντ Λώρενς, διάσημου ποινικολόγου που έχει αναλάβει την υπεράσπιση του κατηγορουμένου, και ό όποιος φημίζεται για την ικανότητά του να «πελαγώνει» τους μάρτυρες με καταιγισμό ερωτήσεων, ώσπου να τους αναγκάσει να παραδεχτούν ότι «δεν ένθυμούνται καλά» και ότι «όλα είναι τόσο μπερδεμένα».

Άληθινός «καταιγισμός πυρός» οι ερωτήσεις της υπερασπίσεως

Τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, ή μάχη δρίσκεται στο ό-ξυτερο σημείο της. Ένας - ένας παραλούνουν οι 40 μάρτυρες κατηγορίας με τις συντριπτικές καταθέσεις τους, για να κατατροπωθούν σε λίγο από τους μύδρους του κ. Λώρενς. Ο κ. Σπένσελεϋ, φαρμακοποιός του “Ηστμπορν, ό όποιος εξέτελει τις συνταγές του γιάτρο, παρουσιάζει στο δικαστήριο ένα ογκώδες διβλίό, στο όποιο κατέγραφε την κίνηση του φαρ-

δολοφόνος, δά πιστεύη όπωσδήποτε στην ... εύθανασία

μακείου του. Ο κ. Λώρενς τον αφήνει να όμιλήσει άνερόχλητα. Στο τέλος υποβάλλει μόνο μία έρώτηση.

—Τί απέγιναν τα πρωτότυπα των συνταγών που σας έστειλε ό κατηγορούμενος;

—Κατεστράφησαν, όμολογει ό φαρμακοποιός.

Ο κ. Λώρενς περιορίζεται να χαμογέλαση, χωρίς να διατυπώσει κανένα σχόλιο.

Οι κυριώτεροι μάρτυρες κατηγορίας τίθενται έκτός μάχης απ’ τον Λώρενς

Άκολουθούν άλλοι μάρτυρες, μεταξύ των όποιων και ή κυριώτερη μάρτυς κατηγορίας, ή αδελφή Έλεν Στρόνακ, ή όποια καταθέτει ότι ό γιατρός έκανε ένεση με μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών στην Έντιθ Μόρρελ, ή ό-ποια, συνεπεία τούτου, παρουσίασε έκδηλες ένοχλήσεις και έκνευρισμό άκρίδας πρό του θανάτου της. Όπως ήταν φυσικό, το δικαστήριο έντυπωσιάζεται. Άλλά ό δαιμόνιος συνήγορος αρχίζει την άντεπίθεση. Το ή-μερολόγιο των νοσοκόμων που διαβάει για την περίοδο που αναφέρει ή μίς Στρόνακ, δεν περιλαμβάνει τίποτε σχετικό. Έπειτα από άδιάκοπες έρωτήσεις, και αφού κινδύνεψε ακόμη και να λιποθυμήσει από την εξάντληση ή μίς Στρόνακ, παραδέχεται ότι «δεν θυμάται καλά» και ότι κατά τη διάρκεια των έβδομάδων που προηγήθηκαν του θανάτου της πελάτιδός του, ό δρ Άνταμς, ούδεμίαν «μυστηριώδη» ένεση της έκανε. Άλλωστε, συμπληρώνει ή μάρτυς, ή μακαρίτισσα, δεν έπαψε να πίνει κονιάκ και να καυγαδίζει με όλο τον κόσμο.

Άκολουθεί ή σειρά της αδελφής Άννι Έλλις —δεύτερης ουσιώδους μάρτυρας— για να τεθή έκτός μάχης, γιατί έπειτα από έπίμονες έρωτήσεις του κ. Λώρενς παραδέχεται ότι στη διάρκεια που ταξίδευσε από το “Ηστμπορν στο Λονδίνο για να παρουσιασθή στο δικαστήριο, συζητούσε με την μίς Στρόνακ στο τραίνο το θέμα της δίκης, συνεπώς ή κατάθεσή της είναι προειδεασμένη και δεν αποδίδει τα πραγματικά γεγονότα.

Έπειτα από αυτές τις έπιτυχίες του κ. Λώρενς, στους διαδρόμους του δικαστηρίου στοιχηματίζουν 2 πρός 1 για την άδωωση του «διαβολογιατρού». Γιατί ως εκεί έχει φθάσει το ζήτημα που συγκινεί την κοινή γνώμη όλης της Άγγλίας, ή όποια έχει διχασθή και έχει φανατισθή. «Θά καταδικαστή ένας άθώος», διαμαρτύρονται με αγανάκτηση οι ύποστηρικτές του «Βρετανού Λανδρύν», οι όποιοι συγκαταλέγουν στις τάξεις τους όλες τις γηραιές κυρίες της Άγγλίας(!). Μία μάλιστα έχει τόσο φανατισθή, ώστε του στέλνει καθημερινά στη φυλακή από μία τούρτα. «Άν τον απαλλάξουν και του επιτρέψουν να έξασκήση το έπάγγελμά του, θά καταντήση να μάς στραγγαλίζει στη μέση του δρόμου», άγανακτούν και οι άντίθετοι που έχουν ταχθ με την άποψη της Σκώτλαντ Γυάρντ. Κυκλοφόρησε μάλιστα και κάποιο άνωθυμο ποίημα, που ή άστυνομία το κατέσχες άμέσως, αλλά που οι περισσότεροι το άποστήθισαν άμέσως. «Σαν θέλετε να ξεπαστρώσετε τις άχρηστες θειάδες σας, με μία ένεσούλα μορφίνης, στείλτε τις στο γραφικό “Ηστμπορν”. Η νεκρόσιμη καμπάνα θά σημάνη γι’ αυτές, μόλις άγγίξουν το μηλο του... “Άνταμς»!

Δολοφόνος που κυκλοφορεί έλεύθερα ή άθώος που πάει άδικα στην κρεμάλα;

Ο ποιητής μένει μέχρι της στιγμής άγνωστος, αλλά αν ανακαλυφθ ή ά την έχη πολύ άσχημα, γιατί στην Άγγλία πρό της έκδόσεως μίας δικαστικής αποφάσεως άπαγορεύεται δρακόντεια ή διατύπωση δημοσίας ό-ποιουδήποτε σχολίου υπέρ ή κατά του κατηγορουμένου, για να μην έπηρεάζεται το δικαστήριο. Κάποιος δημοσιογράφος που τόλμησε να παραβή τη διάταξη αυτή πρό όλίγου καιρού, κατεδικάσθη σε πολυετή φυλάκιση. Έτσι έχει ή υπόθεση που συγκίνησε θαύτα όλη την Άγγλία και προκάλεσε το παγκόσμιο ένδιαφέρον. Πάντως, το θέαμα είναι πως όποια-δήποτε και αν είναι ή έτυμφορία των ένορκων, το ένδιαφέρον γύρω από τον νέο «Κυανοπάγονα» δεν θά σταματήσει επί καιρό και στα στόματα όλων των Άγγλων θά δρίσκεται ή συζήτηση για τον «δολοφόνο που κυκλοφορεί έλεύθερος ανάμεσά μας» ή για «τον άθωο που τελείωσε άδικα τις μέρες του στο ίκρίωμα, έξ αιτίας μίας τρομερής δικαστικής πλάνης».

ΤΟΣΟ τον φαρμακοποιό κ. Σπένσελεϋ, που διατηρεί το φαρμακείο του “Ηστμπορν στο όποιο ό δρ Άνταμς έκτελούσε τις συνταγές του (άριστερά), όσο και την αδελφή Άννι Έλεν Μέησον Έλλις (δεξιά) κατάρθωσε να τους αποδείξει άναξίπιστους μάρτυρες ό δαιμόνιος συνήγορος του κατηγορουμένου κ. Λώρενς. Η αδελφή Άννι Έλλις ώμολόγησε, στο τέλος, πως «δεν θυμάται καλά» και ότι «όλα είναι τόσο μπερδεμένα». Ένα άλλο σημείο του κατηγορητηρίου είναι ή «άπληστος φιλοχρηματία» του δρος Άνταμς, ή όποια θεωρήθηκε σαν κίνητρο της δολοφονίας της Έντιθ Μόρρελ. Άλλά, άντιλέγουν οι ύποστηρικτές του γιάτρο, τί κίνητρο μπορεί να είναι ένα κιβώτιο με άσημένα σκεύη, που κληρονόμησε ό Άνταμς από την Μόρρελ, τη στιγμή που και εύκατάστατος είναι και οι άμοιβές του δεν ήσαν καθόλου εύκαταφρόνητες; Συγκεκριμένα, από τον γιό της θανούσης, ό κατηγορούμενος πήρε για την κόυρα ένα αυτοκίνητο «Ρόλλς-Ρόυς» και ένα πολύτιμο έπιπλο. Δεν σκοτώνει κανείς για να πάρη μερικά χρήματα, έφ’ όσον με την εργασία του μπορεί να κερδίσει πολύ περισσότερα

ΝΥΣΤΕΡΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΕΝΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΜΕ ΜΙΑ ΤΟΛΜΗΡΗ ΕΓΧΕΙΡΗΣΗ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΩΘΗΚΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ στην Ελλάδα εφαρμόστηκε η κατάψυξη, κατά τη σοβαρώτατη εγχείρηση που υπέστη στην καρδιά ο μικρός Μιχαλάκης Παπαχρήστου. Στο παγωμένο λουτρό ή θερμοκρασία του κατέβηκε στους 27 βαθμούς.

Ο χειρουργός, μ' ελαφρά νοήματα και κοφτές, χαμηλόφωνες οδηγίες, διευθύνει την λευκοφορεμένη, άποστειρωμένη δρχήστρα του: Τους συνεργάτες του γιατρούς, ένα μηχανολόγο ειδικό στα ηλεκτρονικά μηχανήματα και τις αδελφές νοσοκόμους.

Ή ώρα είναι 1 και 5' μ.μ. 23 Φεβρουαρίου 1957...

Όρα μηδέν για ένα οκτάχρονο παιδάκι...

Όρα ατέλειωτη κ' εναγώνια για τον άνθρωπο που είναι σκυμμένος πάνω απ' το στήθος του μικρού αρρώστου, μ' ένα νυστέρι στο χέρι...

Η μικρή καρδιά έχει απομονωθεί από το κυκλοφοριακό σύστημα και το σίγουρο χέρι του χειρουργού χαράζει μια θαυμάσια τομή πάνω στο πολύτιμο όργανο της ζωής. Η καρδιά ανοίγει σαν δοστρακο για ν' αποκαλύψει το πληγωμένο της εσωτερικό...

Μια εγχείρηση, που γίνεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, μπαίνει στην πιο κρίσιμη φάση της. Θα διαρκέσει μόλις 6 λεπτά και 50 δευτερόλεπτα. Όσο χρειάζεται για να καπνίσει ένα τσιγάρο. Όσο χρειάζεται για να γλυτώσει μια ζωή. Όσο φτάνει, ακόμη και για να πεθάνει...

Ο μικρός αρρώστος όμως δεν πέθανε. Η πληγωμένη απ' την φύση καρδιά του «επιδιωρθώθηκε» και σε λίγο, αν όλα πάνε καλά, θα μπορεί να παίξει ελεύθερα με τ' άλλα παιδιά, θα μπορεί να τρέχει όσο δεν έτρεξε στα οχτώ χρόνια της ζωής του και αργότερα θα μπορέσει ν' αντικρύσει μ' εμπιστοσύνη το μέλλον. Χωρίς ό φόβος του θανάτου ν' ακολουθή το κάθε του δόγμα.

ΤΟ «ΜΕΣΟΚΟΛΠΙΚΟΝ ΕΛΛΕΙΜΜΑ»

Η «Μεσοκοιλιακή επικοινωνία» ή «Μεσοκοιλιακόν Έλλειμμα» είναι μια σοβαρώτατη καρδιακή πάθηση, μια έκ γενετής βλάβη της καρδιάς, που οδηγεί ύστερα από λίγα χρόνια στο θάνατο.

Το κάθετο τοίχωμα που χωρίζει τον δεξιό καρδιακό κόλπο και την κοιλία από τα αριστερά όμοιά τους έχει μιά οπή στο ύψος των δυο κόλπων (βλέπε σχέδιο), με αποτέλεσμα όχι μόνο να ανακατεύεται το φλεβικό με το αρτηριακό αίμα, αλλά και να παθαίνει ο κόλπος, που υφίσταται την πίεση από το αίμα που εισέρει, υπερτροφία και διόγκωση. Η καρδιά

εργάζεται μόνιμα σ' ένα τρελλό ρυθμό, που έφθανε στην περίπτωση μας τους 140 παλμούς στο λεπτό, και, τελικά, καθώς το σώμα μεγαλώνει και αυξάνονται οι ανάγκες του σε αίμα, κουράζεται και κάποτε παύει να χτυπάει...

Παρόμοια ήταν και η περίπτωση του Μιχαλάκη Παπαχρήστου, από το Κορωπί της Αττικής.

Κουρασμένος, ο μικρός αρρώστος, σε μιά ηλικία που ή τρεχάλα και το ξεφάντωμα του παιχνιδιού είναι φυσική κατάσταση και ανάγκη, μελαγχολικός, ανήμπορος ν' ακολουθήσει τα ζωηρά, αμέτρητα καμώματα των συνομηλίκων του, περίμενε, καταδικασμένος απ' τη φύση, τον θάνατο.

Μιά ημέρα όμως η σύγχρονη επιστήμη τον πήρε στα σταθερά και πολύπειρα χέρια της, τον άκουμπησε πάνω στο χειρουργικό τραπέζι και σε λίγες ώρες άλλαξε μιά πορεία που με λαχανιασμένα, τσακισμένα δάχτυλα οδηγούσε έξω απ' τη ζωή.

Η εγχείρηση έγινε στο Λαϊκό Νοσοκομείο. Στην Α' Χειρουργική Κλινική του Πανεπιστημίου Αθηνών, που διευθύνει ο καθηγητής κ. Ν. Χριστέας.

Χειρουργός ο ύφηγητής κ. Παναγιώτης Μίχας και συνεργάτες του οι επιμεληταί κ.κ. Γ. Κοττάκης και Ν. Γεωργιάδης και ο Ιατρός κ. Σκαλκιάς. Ής παθολόγος έλαβε μέρος στην εγχείρηση ο ύφηγητής κ. Παπασταμάτης. Ής καρδιολόγοι ο ύφηγητής κ. Κηλαϊδής και ο κ. Παπάς, καθώς και η κ. Ίλκου, θερμάπων Ιατρός του μικρού Μιχαλάκη. Τέλος συμμετέσχον η αναισθησιολόγος κ. Αυλάμη και ο ειδικός στα ηλεκτρονικά, μηχανολόγος κ. Άγγ. Άθανασούλας, τεχνικός σύμβουλος στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

ΕΝΑ ΣΩΜΑ... ΚΑΤΑΨΥΧΕΤΑΙ

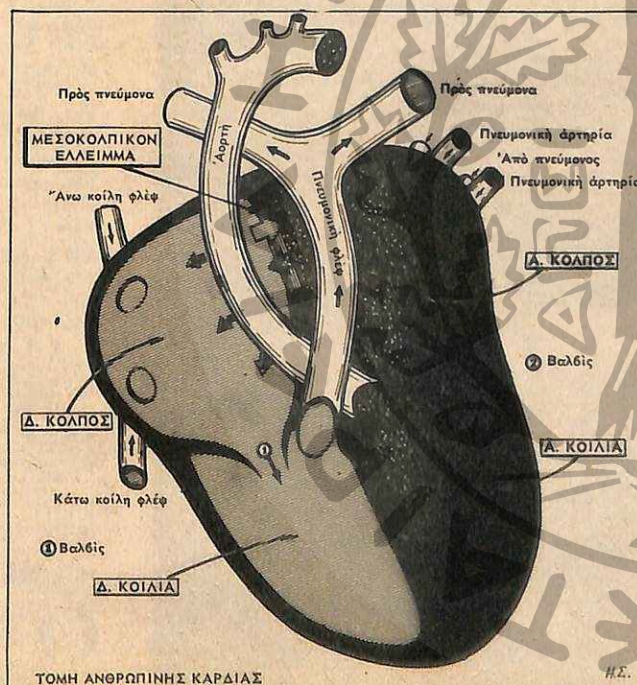
Κύριο χαρακτηριστικό της εγχείρησης, εκτός από τον απόλυτο συντονισμό ενεργειών που απαιτούσε και την ταχύτητα με την οποία εκτελέστηκε η επέμβαση στο εσωτερικό της καρδιάς, ήταν η... κατάψυξη!

Το σώμα του μικρού Μιχαλάκη, πριν φθάσει στο χειρουργικό τραπέζι, βυθίστηκε για ένα χρονικό διάστημα σ' ένα λουτρό γεμάτων μικρά κομμάτια πάγου, για να παγώσει...

Ο χειρουργός κ. Μίχας, εξηγώντας μου το μέτρο αυτό, που εφαρμόζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, είπε ότι άριστώς από τις εγχειρήσεις που έχουν σαν αντικείμενο την

ΣΤΟ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΕΠΕΜΒΑΣΗ. ΣΤΟ ΚΡΙΣΙΜΟ ΣΤΑΔΙΟ ΟΛΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΣΕ 10'

Το πολύτιμο όργανο της ζωής βρίσκεται σε αδιάκοπη λειτουργία από την πρώτη ως την ύστατη πνοή ενός ανθρώπου. Το σχεδιαγράμμα που μας παρουσιάζει την κάθετη τομή της καρδιάς επιτρέπει στον αναγνώστη ν' αντιληφθεί τον τρόπο της κυκλοφορίας του αίματος, που επιτυγχάνεται κυρίως με τις βασικές κινήσεις της. Το φλεβικό αίμα εισέρχεται στον δεξιό κόλπο και μέσω της βαλβίδας κατεβαίνει στην δεξιά κοιλία. Η πνευμονική φλέβα αποτελεί τον αγωγό μέσα από τον οποίο διοχετεύεται στους πνεύμονες, όπου αποτοξινώνεται. Το καθαρισμένο πιά αίμα επανέρχεται μέσω των πνευμονικών αρτηριών στον αριστερό κόλπο και ακολουθώντας στέλλεται στην αριστερά κοιλία, απ' όπου, διά της αορτής, τροφοδοτεί όλο τον οργανισμό. Στην περίπτωση του Μιχαλάκη, στο τοίχωμα, ανάμεσα στους δυο κόλπους, υπήρχε μια οπή (Μεσοκοιλιακόν Έλλειμμα) από την οποία γινόταν συνεχής ανάμιξη φλεβικού και αρτηριακού αίματος.

ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ! Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΕΧΕΙ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ

θεραπεία συγγενών καρδιακών παθήσεων υποχρεώνουν τους χειρουργούς να εργασθούν σε «ξηρά» καρδιά —χρειάζεται, δηλαδή, πριν αρχίσει η χειρουργική, να διακοπεί η κυκλοφορία του αίματος στο σώμα, ώστε ο χειρουργός να δουλέψει βλέποντας το έσωτερικό της καρδιάς!

Αυτή τη στιγμή οι χειρουργοί χρησιμοποιούν για να επιτύχουν «ξηρά» καρδιά δυο τρόπους. 'Ο ένας είναι η υποθερμία, δηλαδή, η ψύξη του σώματος. 'Ο άλλος είναι η χρησιμοποίηση τεχνητής καρδιάς.

Ο δεύτερος αυτός τρόπος επιτυγχάνεται με την παροχέτευση του αίματος —που δεν παύει να κυκλοφορεί στο σώμα— από την καρδιά σε μια ειδική αντλία. Αυτή αναλαμβάνει, κατά τη διάρκεια της επέμβασης, το ρόλο της καρδιάς και των πνευμόνων. Χρησιμοποιείται, δηλαδή, τόσο για την οξυγόνωση του αίματος, που είναι δουλειά των πνευμόνων, όσο και για την άποσπλή του

στον εγκέφαλο, τους ιστούς και τους πνεύμονες που είναι εργασία της καρδιάς.

Η δεύτερη μέθοδος θα υποκαταστήσει τελικά τη μέθοδο της ψύξεως, γιατί όταν θα τελειοποιηθεί θα είναι πιο απλή και πιο σίγουρη. Για την ώρα δεν εφαρμόζεται στην Ελλάδα, τόσο γιατί δεν υπάρχουν τα οικονομικά μέσα για την προμήθεια των μηχανημάτων, όσο και γιατί η συνεχής βελτίωσή τους θα δημιουργούσε την ανάγκη να αντικατασταθούν με άλλα περισσότερο τελειοποιημένα. Τέλος, άλλη μία αιτία είναι η πύξημένη θνησιμότης που παρουσιάζει ακόμη η μέθοδος χειρουργείων με την βοήθεια τεχνητής καρδιάς.

Σχετικά με τη μέθοδο που ακολουθήθηκε από την Πανεπιστημιακή μας Κλινική, ο κ. Μίχας παρατήρησε ότι αν κατεβάσουμε κατά 10 περίπου βαθμούς την θερμοκρασία ενός σώματος, είναι δυνατόν να διακόψουμε επί 10 περίπου λεπτά της ώρας και την αναπνοή και την κυκλοφορία, χωρίς η διακοπή αυτή να επιφέρει αλλοιώσεις στα διάφορα όργανα του σώματος και εν συνεχεία τον θάνατο.

Αντίθετα, τριπλή διακοπή των δυο αυτών λειτουργιών, χωρίς παράλληλο υποδόπασμα της θερμοκρασίας, επιφέρει άμεσες και ουσιαστικές αλλοιώσεις στον οργανισμό με αποτέλεσμα τον θάνατο.

Τέλος, ο κ. Μίχας πρόσθεσε ότι με τη μέθοδο της υποθερμίας δίνεται η δυνατότητα στους χειρουργούς να επέμβουν σε ώρισμένον αριθμό καρδιοπαθειών οι οποίες δεν χρειάζονται περισσότερο από 10 λεπτά για να εγχειρηθούν.

Ο ΠΑΡΑΓΩΝ: ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Η εγχείρηση που έκανε ο Έλληνας ύφηγητής με τους συνεργάτες του προϋποθέτει την συνεργασία μίας ομάδας ανθρώπων με άπολυτο συντονισμό ενεργειών για να επιτύχει τόσο στον τομέα της προπαρασκευής, όσο και στον τομέα της επέμβασης αυτής καθ' εαυτής.

Έτσι, χρειάζεται συνεργασία απόλυτα συντονισμένη μεταξύ χειρουργών, καρδιολόγων, διοχημικών, φυσιολογικών και... τεχνικών. Τη σημασία της συμμετοχής και συνεργασίας ενός τεχνικού στην εγχείρηση έτόνισε ιδιαίτερα ο κ. ύφηγητής. Χρησιμοποιούνται τόσο μηχανήματα κατά τη διάρκεια της εγχειρήσεως και υπάρχουν τόσα άλλα έτοιμα να μπουν στην ενέργεια, ώστε είναι απαραίτητη η παρουσία του τεχνικού, για την περίπτωση που κάποιο απ' όλα θα πάβαινε μια βλάβη. Όσο διαρκεί η εγχείρηση λαμβάνεται συνεχές καρδιογράφημα και γίνονται αλληπαλλήλες αναλύσεις, για να διαπιστωθούν τυχόν μεταβολές στη σύσταση του αίματος εξ αιτίας της υποθερμίας, στην οποία έχει υποβληθεί ο οργανισμός του χειρουργουμένου.

Ένα από τα μηχανήματα που χρησιμοποιούνται, αν παρasti ανάγκη, είναι η συσκευή αναστολής της μαρμαρυγής των κοιλιών της καρδιάς (Ντεφιμπριλλέτορ). Η μαρμαρυγή —συνεχές τρεμούλιασμα της καρδιάς με αποτέλεσμα την συγκοπή— αποτελεί μια από τις σοβαρότερες επιπλοκές που μπορούν να συμβούν κατά την εγχείρηση, είναι έφιαλτική για τον χειρουργό και πρέπει πάση θυσία να αποφευχθεί. Έτσι, η ύπαρξη του τελευταίου και όλων των άλλων μηχανημάτων καθιστά απαραίτητη την παρουσία τεχνικού.

Για να επιτευχθεί απόλυτος συντονισμός έγιναν ακόμη επανειλημμένες συνεδριάσεις γιατρών και νοσοκόμων, προ της εγχειρήσεως, στη διάρκεια των οποίων καθορίσθηκε η άποσπλή του ασθενός. Επίσης, χειρουργός και βοηθοί είχαν κάνει πολλές δοκιμές εγχειρίζοντας πειραματόζωα.

Έτσι, στις 8 το πρωί της 23ης Φεβρουαρίου μπήκαν πανέτοιμοι στο λευκό θάλαμο του χειρουργείου.

Η ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΑΡΧΙΖΕΙ

Ο μικρός Μιχαλάκης, ξαπλωμένος πάνω στο λευκό φορέο, ήταν κιόλας μισκοιμισμένος από ένα μικρό χαπάκι «Λαργακτίλ», που του είχαν δώσει οι νοσοκόμες, όταν τον παρέ-

... Η ΚΑΡΔΙΑ ΕΧΕΙ ΓΥΜΝΩΘΗ.. ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΘΑΝΑΤΟΥ - ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗ!

λαβε η αναισθησιολόγος στις 9 το πρωί, για να του κάνει μια δεύτερη ένεση, με «Πεντοτάλ» αυτή τη φορά. Για μερικά δευτερόλεπτα οι γιατροί κινήθηκαν σαν απόμακρες σκιές πάνω απ' το κεφάλι του, οι φωνές άπλωσαν μεγάλες κι απόκοσμες και χάθηκαν σαν μεγαφωνικοί ψιθύροι μαζί με τους τοίχους που απομακρύνονταν. Τό ταβάνι με το μεγάλο φως χαμήλωσε πάνω απ' το κεφάλι του, ήλθε κοντά του... και τίποτα πιά...

Αλλά μι αεγχείρηση μέσα στο πολύτιμο όργανο, απ' το οποίο ο ανθρώπινος οργανισμός αντλεί τη ζωή, δεν αρκείται στο «Πεντοτάλ», που είναι ένας συνηθισμένος τρόπος ναρκώσεως. Γι' αυτό η αναισθησιολόγος έτοιμασε τη μεγάλη έπιθεση κατά των αισθήσεων του μικρού παιδιού.

Ένας ένδοξος σωλήνας τοποθετήθηκε στο στόμα του Μιχαλάκη, έφθασε μέσω της τραχείας στους πνεύμονες και η αναισθησιολόγος άρχισε να διοχετεύει στο αναπνευστικό σύστημα μεγάλες δόσεις οξυγόνου και πρωτοξειδίου του αζώτου πιέζοντας ένα «πουάρι». Μόλις διαπιστώθηκε ότι το σύστημα διοχετεύσεως λειτουργούσε καλά έγινε στον άρρωστο μια ένεση «Κουράριο», με αποτέλεσμα να υποστή τέλεια χαλάρωση το μυϊκό σύστημα του παιδιού, κάτι σαν προσωρινή παράλυση. Από τη στιγμή αυτή οι πνεύμονες δεν λειτουργούν και η παραμικρότερη ίνα έχει παύσει να υπακούει στον εγκέφαλο. Η πίεση του οξυγόνου που διοχετεύεται μέσω του ένδοξου σωλήνα έχει αντικαταστήσει την αναπνοή και το πρωτοξειδίου του αζώτου ρίχνει δλοένα και σε πιο βαθιά νάρκη τον μικρούλη οργανισμό...

Αμέσως κατόπιν οι γιατροί που έχουν αναλάβει τον τομέα αυτόν αρχίζουν να συνδέουν το ναρκωμένο σώμα, ένα ισχνό σωμάτκι που δεν ξεπερνάει τα 20 κιλά, τοποθετώντας επάνω του σωλήνες, μανόμετρα και δελόνες, με τα διάφορα μηχανήματα μέσω των οποίων θα παρακολουθείται και η παραμικρότερη μεταβολή στον οργανισμό του μικρού παιδιού.

ΤΟ ΠΑΓΟΛΟΥΤΡΟ...

Με το παγόλουτρο η εγχείρηση μπαίνει σε μια από τις πιο κρίσιμες φάσεις της. Το γυμνό σώμα του οκτάχρονου παιδιού μεταφέρεται από το φορέο και έμβαιπίζεται σ' ένα λουτήρα με νερό αρχικής θερμοκρασίας 20 βαθμών. Πάνινιοι ιμάντες, τοποθετημένοι κάτω από το σώμα, το συγκρατούν όσο χρειάζεται μέσα στο νερό.

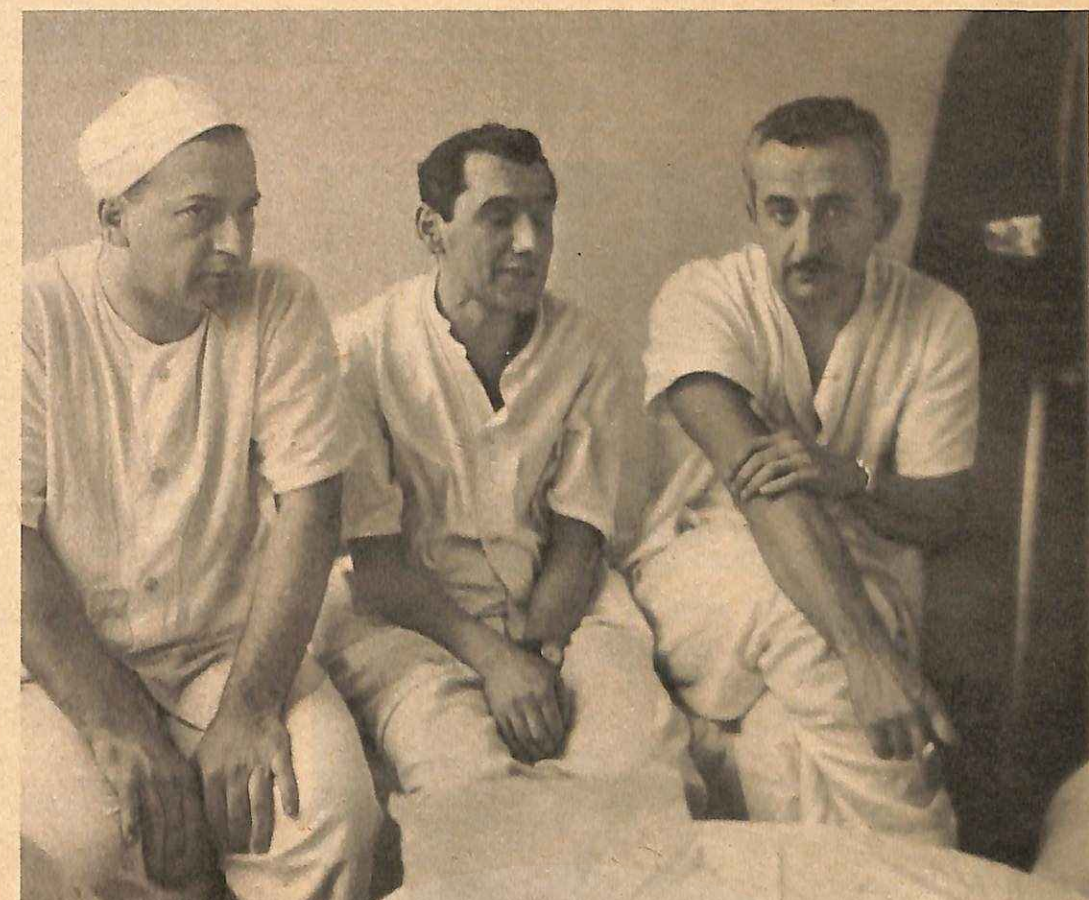
Μετά οι νοσοκόμες αρχίζουν να προσθέτουν στο νερό μικρά κομμάτια πάγου σε προκαθορισμένο ρυθμό και ποσότητες...

Από τη στιγμή αυτή όλα τα όργανα έλέγχου μπαίνουν σε ενέργεια. Δυο θερμομέτρα, τοποθετημένα στον φάρυγγα και στο όρθο έντερο, δίνουν τη θερμοκρασία του σώματος και ένα τρίτο πληροφορεί τους γιατρούς για την πώση της θερμοκρασίας του νερού. Τέλος τέταρτο θερμομέτρο μετράει τη θερμοκρασία του περιβάλλοντος που πρέπει να διατηρηθεί σταθερή μεταξύ των 18 και 19 βαθμών. Παράλληλα ένας ηλεκτροκαρδιογράφος δίνει συνεχώς πληροφορίες για την κατάσταση της καρδιάς, ενώ με το μανόμετρο μετράει η αρτηριακή πίεση. Τέλος γίνονται αλληπαλλήλες αναλύσεις αίματος για να διαπιστωθούν τυχόν αλλοιώσεις στη σύστασή του!

Εν τώ μεταξύ στον λουτήρα προστίθεται συνεχώς και νέα ποσότητα πάγου. Η θερμοκρασία του σώματος που δρισκόταν στο φυσιολογικό επίπεδο των 36 βαθμών περίπου, αρχίζει να πέφτει: 35,5 — 35 — 34 — 33,5 — 33 — 32,5... Έχουν περάσει 20 μόνο λεπτά της ώρας από τη στιγμή που το μικρό σώμα βυθίστηκε στο παγόλουτρο και η θερμοκρασία έχει κιόλας πέσει κατά 4,5 βαθμούς. Για να γίνει πιο καταληπτή η διαφορά πρέπει να πούμε ότι αν η θερμοκρασία δρισκόταν στους 40,5 βαθμ. θα είχε πέσει στους 36. Μόλις η θερμοκρασία έφθασε τους 32,5 βα

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

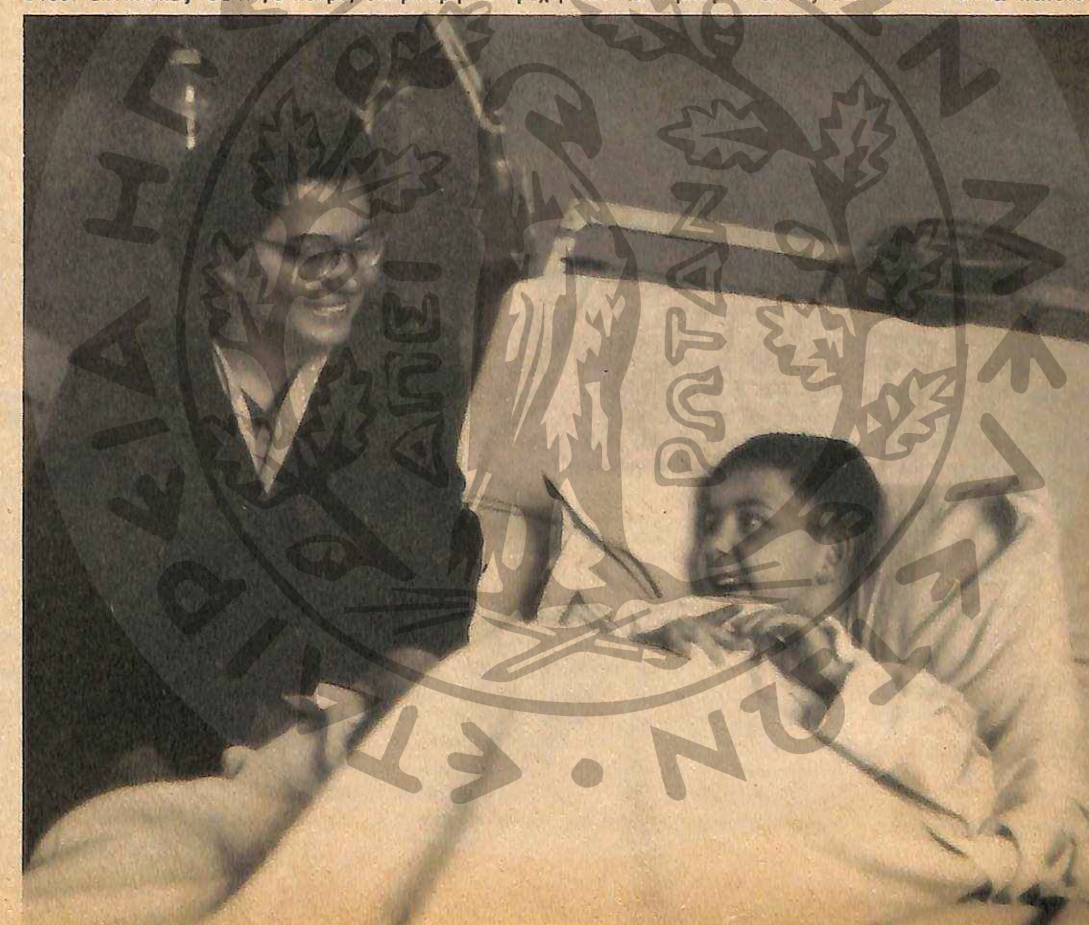
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ, η πολύωρη επέμβαση τελείωσε. 'Ο μικρός —ξανό στη φυσιολογική του θερμοκρασία— βρίσκεται στο κρεβάτι ήσυχος. Τώρα, που «δλα πή γαν καλά», μπορούν κ' οι χειρουργοί ν' αναπαυθούν.

(Φωτογραφίες Δ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗ)

20 ΩΡΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΓΧΕΙΡΗΣΗ, ο Μιχαλάκης χαμογελάει στην μητέρα του. "Αν δεν παρουσιαστούν επιπλοκές σε λίγο καιρό, θα μπορέ να τρέχει και να πηδάει κι αυτός σαν όλα τ' άλλα παιδιά.

Δέν υπάρχουν άγουρα χρόνια

Γιά την δωδεκάχρονη Μάντυ Μίλλερ ή τέχνη έχει αποκαλύψει όλα τα μυστικά της - κ' ή ζωή χίλια χοητευτικά χαμόγελα

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΜΑΝΤΥ είναι το μπαλλέτο. Όταν ήταν μικρή άνειρευόταν να γίνη πρώτη μπαλαρίνα, αλλά ή επιτυχία της στον κινηματογράφο άλλαξε τα σχέδιά της — όχι προσωρινά, καθώς έλπιζε ή μητέρα της που προτιμάει να συνεχίση τη σταδιοδρομία της στην όδόν. Η Μάντυ έχει άλλη μία αδελφή, την Τζήν, άρκετά μεγαλύτερη της, που είναι και αυτή ήθοποιός. Η Τζήν δεν ζηλεύει για την επιτυχία της μικρής και οι δύο αδελφές είναι πάντα αγαπημένες και άχώριστες.

ΤΟΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ από τον ελεύθερο χρόνο της, ή μικρή πολυάσχολη στάρ εξακολουθεί να τον αφιερώνει στο χορό. Μετά το στούντιο ή μετά το σχολείο, σπεύδει σ' ένα μικρό χοροδιδασκαλείο, κοντά στο σπίτι της, και εξασκείται στο αγαπημένο της «χόμπυ». Έδώ όμως ή Μάντυ δεν είναι πιά το παιδί-φαινόμενο που το παρακολουθούν όλοι με θαυμασμό, αλλά μία μικρή μπαλαρίνουλα, πολύ πειθαρχική σαν όλες τις συμμαθήτριάς της.

Ελάχιστα από τα παιδιά-θαύματα που δημιουργεί ή διαφημιστική επιδεξιότης των κινηματογραφικών παραγωγών κατορθώνου να κρατήσουν ζωντανή τη φήμη τους έπειτα από την πρώτη ταινία. Άσφαλώς στις εξαιρέσεις αυτές ανήκει ή Μάντυ Μίλλερ, που παρ' όλα τα 12 χρόνια της αποτελεί μία από τις καλύτερες πελάτισσες της βρετανικής έφορίας. Η Μάντυ, κόρη ενός δαιμόνιου παραγωγού ραδιοφωνικών εκπομπών, του κ. Νταϊνθίντ Μίλλερ, πρωτοεμφανίστηκε στην όδόν πρό πενταετίας. Είχε συνοδεύει τον πατέρα της σ' ένα στούντιο, όπου φαίνεται πως κάποιο έμπειρο μάτι την πρόσεξε, γιατί δυο εβδομάδες αργότερα οι Μίλλερ πήραν ένα τηλεφώνημα από τη διεύθυνση με το οποίο τους ζητούσαν την άδεια να γυρίση ένα μικρό ρόλο σέ μία ταινία. Η ταινία ήταν «Ο άνθρωπος με το άσπρο κοστούμι», ή υπόροχη εκείνη σάτιρα του Άλεξάντερ Μάκ Κέντρικ, με πρωταγωνιστή τον Άλεκ Γκίνες, και ή απόδοση της Μάντυ κρίθηκε ικανοποιητική. Ακολούθησε άλλος ένας μικρός ρόλος και τέλος ο Μάκ Κέντρικ, όχι μόνο της έδωσε τον κύριο παιδικό ρόλο στην επόμενη ταινία του, αλλά τιτλοφόρησε και την ίδια την ταινία με τ' όνομά της. Το «Μάντυ» απέσπασε εύμενέστατα σχόλια της διεθνούς κριτικής και ή μικρή πρωταγωνίστρια του τοποθετήθηκε μεταξύ των μεγαλύτερων υποσχέσεων του άγγλικού κινηματογράφου. Ο δρόμος ήταν πιά ανοικτός για το νέο άστεράκι. Το δνομά της άρχισε να εμφανίζεται τακτικά κοντά στις διασημότερες φίλμες του κινηματογραφικού στερεώματος. Έπαιξε με τη Βάλερυ Χόμπσον, τον Φίλιπ Φρέντ, την Μάι Ζέτερλινγκ, την Φίλλις Κάλμπερτ. Τον Ιανουάριο του 1954, ή Γενική Όμοσπονδία των Γυναικείων Όργανώσεων της Άμερικης (11.000.000 μέλη) την ανακήρυξε ως την καλύτερη μικρή ήθοποιό του 1953, και ή Ένωση Συντακτών του Μεξικού της άπένειμε άργυρού μετάλλιο για το «Μάντυ».

Ο θαυμασμός, που είναι φυσικό να επισύρη γύρω της μία τέτια διασημότητα, όπως είναι σήμερα ή Μάντυ, δεν της έχει μεταβάσει καθόλου τον ήπλο και ανεπιτήθευτο χαρακτήρα της. Πολλά όφειλει, αλήθεια, ή Μάντυ, στην συνετή στάση των γονέων της, από τους οποίους έχει κληρονομήσει και εκείνη τη γοητεία της φυσικότητας, που αποτελεί το μεγαλύτερό της προσόν.

«ΠΩΣ ΣΑΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ το καινούργιο μου κτένισμα;». Η Μάντυ κουράστηκε πιά να είναι μικρό κοριτσάκι και θέλει να μεγαλώση το γρηγορότερο. Αυτό όμως ανάγεται στο άπώτερο μέλλον. Προς το παρόν, όταν σβήνουν οι προβολείς του στούντιο, ή μικροσκοπική δεντέττα ξαναγυρίζει στα μαθήματα και στα παιχνίδια της. Στην άγωγή της ή συμβολή της κ. Μίλλερ είναι πολύτιμη γιατί, ενώ δεν έπεμβαίνει ποτέ στα επαγγελματικά της καθήκοντα, είναι πάντοτε παρούσα με τις συμβουλές, την πείρα και κυρίως με τη στοργή της, για να κατευθύνη τα βήματα της μικρής, στο σημείο που τελειώνει πλέον ή όδόν κι άρχίζει ή πραγματικότητα.

Τό χαμόγελο της Τζοκόντα

Η ιστορία του περίφημου πορτραίτου δημιουργεί άτελεύττες συζητήσεις και όδνηεί πολλούς στην τρέλλα

LEONARDO

ΡΟΔΑΝΙΝΑ ΕΡΚ ΜΕ

Η ύπογραφή του Ντά Βίντσι

Απ' την ημέρα που ο Βραζιλιανός Οδύκο Βιλλέγκας έριξε μία πέτρα κ' έσπασε το τζάμι της «Τζοκόντας» πέρασι στις 21 Δεκεμβρίου, ο περίφημος πίνακας του Ντά Βίντσι φρουρείται, στο Μουσείο του Λούβρου, από τρεις φύλακες: Δύο ρωμάλους υπαλλήλους του Μουσείου, κ' ένα μυστικό αστυνομικό. Επί πλέον, άπαγορεύεται στους επισκέπτες να την κοιτάζουν περισσότερο άπ' ό,τι χρειάζεται...

Ποτέ γυναικείο πρόσωπο δεν άσκησε τόση γοητεία, τόση άκτινοβολία όσο ή «Τζοκόντα». Απ' όλους τους ξένους επισκέπτες του Λούβρου — πάνω από 100.000 το χρόνο — οι 9 στους 10 έρχονται για να δούν την Τζοκόντα. Τις ημέρες που έχει πολύ φώς, πάνω άπό έκατο πρόσωπα άντινίζουν άδιάκοπα το αινιγματικό χαμόγελο της Μόνας Λίζας. Και μερικά καλοκαιρινά δράδια, το άδίσασμα της αιδούσης καθυστερεί κάπου μισή ώρα έξ αιτίας των θαυμαστών της.

Για την προσωρινή έξορία αυτού του άριστουργήματος, δηλαδή για μία «τουρνέ» του στο Νέο Κόσμο, υπάρχουν Άμερικανοί Κροίστοι που προσφέρουν τεράστια ποσά κάθε χρόνο. Άλλά το Λούβρο δεν τη δανείζει. Η «Τζοκόντα» είναι ή ακριβώτερος πίνας του κόσμου, γιατί είναι άπλούστατα άνεκτίμητη...

Κάποιος Ρενέ Ρουζιέ έρχόταν επί δόλοκληρους μήνες στο Λούβρο για να τη δει. Ήταν ένας άνθρωπος καμμία πενήνταριά χρονών, καλοντυμένος. Έφτανε πρωί πριν άνοιξη το Μουσείο, και το βράδυ, ένας φύλακας του χτυπούσε τον ώμο, λέγοντάς του: «Κλείνουμε, κύριε — θα την ξαναδείτε αύριο!» Χρειάστηκε να κρυχθή ο πόλεμος, τον Ιούνιο του 1940, για να πόν άποσπάσει άπ' τη θουδή του ένατένισμα...

Στα τέλη του περασμένου αιώνα, στο Σάν-Μενί, ένας ζωγράφος, ο Λυκ Μασπερύ, ρίχτηκε μία νύχτα άπ' το τέταρτο πάτωμα ενός ξενοδοχείου άφροντας στο τραπέζι του την πιδ έκπληκτική εξομολόγηση που έγινε ποτέ: «Χρόνια δόλοκληρα σκοντάω στο άπελτιστικό χαμόγελο της Τζοκόντας. Ποτέ δεν θα βρώ το μυστικό του Λεονάρδου! Δεν μπορώ πιά, προτιμώ να πεθάνω...».

Σέ μία θαλίτσα δρέθηκαν έκατοντάδες σχέδια, έκατοντάδες Τζοκόντες που έμοιαζαν φοβερά με το πρωτότυπο, και που δεν τους έλειπε ποτέ κάτι άκαθόριστο... Αυτό το κάτι όμως ήταν το πάν: Το άπροσδιόριστο μυστήριο της ζωτικής παρουσίας.

Πενήντα χρόνια αργότερα, ο μεγαλύτερος συλλέκτης των νεωτέρων χρόνων, ο Μπέρναρντ Μπάρναρντ, έάρθρωσε μ' έξαιρετική Ισοροπία ή διαύγεια, πνύματος έγραψε πως «ή ένατένιση της Μόνας Λίζας φέρνει ήλιγγο, και κάνει τον άνθρωπο ν' αμφιβάλλη για την έξυμνάδα τους».

Απ' την ημέρα που ή Τζοκόντα ζωγραφίστηκε δεν έπαψε ούτε στιγμή ν' άναστατώνη τους ανθρώπους. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως έτσι την θέλησε ο Λεονάρδος: Μιά, αλλά και διπλή, πολλαπλή, άπειρη και άσάλληπτη. Η Τζοκόντα είναι, το έξαιρετικότερο αποτέλεσμα καλλιτεχνικής δημιουργίας που συνέλαβε ποτέ ο άνθρωπίνος νους.

Στη Φλωρεντία του 1500, μία Φλωρεντία γεμάτη χλιδή κ' επιπολαιότητα, ο Λεονάρδος που ήταν τότε 50 έτών, σε πλήρη δηλαδή ώριμότητα, δέχτηκε μία μέρα την επίσκεψη του Φραντζέσκο ντι Μπατολομέιο ντελ Τζοκόντο, ενός άπ' τους σημαντικότερους προύκοντας της πόλης. Για να παρηγορήσει τη γυναίκα που για την άπώλεια ενός μικρού κοριτσιού, παρακάλεσε τον μισόλο ζωγράφο να της κάνει την προσωπογραφία της. Ο Λεονάρδος ήταν φορτωμένος με πολλή δουλειά, και δεν έκανε προσωπογραφίες. Άλλά μόλις είδε την Μόνα Λίζα, έλαξε άμέσως γνώμη.

Αν και 25 έτών, ήταν μία γυναίκα γεμάτη, με στργγυλό, γυαλιστερό πρόσωπο. Έκείνο που έκανε τον Λεονάρδο ν' άποφασίση να τη ζωγραφίση, ήταν ή έκφραση του χαμόγελου της.

Η Μόνα Λίζα κάθισε σέ μία πολυθρόνα, με τα χέρια σταυρωμένα, δόλοισια, όπως οι Φλωρεντινές άριστοκράτισσες. Για να μη του διαφύγη το χαμόγελό της, ο Λεονάρδος επινόησε μία παράξενη σκηνόθεσία: Στο άτελίε του, μουσικοί, τραγουδιστά και κωμικοί παίζουν άδιάκοπα, σ' όλο το διάστημα που ποζάρει ή Μόνα Λίζα — δηλαδή σχεδόν ένα χρόνο. Μία μέρα της είπε πως ήταν περιττό να ξαναέρη.

— Όστε μελίωσε ο πίνakas; ρώτησε εκείνη. — Όχι, απάντησε ο Λεονάρδος. Τώρα άρχίζει. Στο φευγάλο χαμόγελο της ο ζωγράφος είχε συλλάβει μία αιώνια αλήθεια. Για να συμπλήρωση το πορτραίτο, δεν χρειάζονταν πιά το μοντέλο.

Μερικά χρόνια αργότερα, ο Φραγκίσκος Ιό Α' αγοράσε το πορτραίτο προς 5000 χρυσά σκόδα. Απο τον καιρό που ζωγραφίστηκε, ή Τζοκόντα θέτει στην ανθρώπινη εύφια ένα τρομερό αίνιγμα: Τους προκαλεί ν' άποκρυπτογραφήσουν την έκφραση ενός ανθρώπίνου νου σ' άπο που.

Οι πιδ διαφορετικές γνώμες διευτηώθησαν για το χαρακτήρα που κρύπτει αυτή ή έκφραση. Είπαν την Μόνα Λίζα γλυκιά μαζί και σκληρή, διεστραμμένη και ποντική, χαριτωμένη και άσελίκητη. Την επιφυλακτική και γοητευτική, άρωσιωμένη και άσθησιακή, ήρεμη και χωρίς πόθο, γυναίκα που σκέπτεται και που δεν άγαπάει...

Σιγά-σιγά άρχισε να κυκλοφορ ή θούλος πως ο πίνakas του Ντά Βίντσι δεν παρίστανε την πραγματική Μόνα Λίζα. Θυμίζοντας πως ο Λεονάρδος δεν έσφιξε πιθανάτα ποτέ στην έγκαλία του γυναικείου κορμί, μερικοί ισχυρίστηκαν πως για μοντέλο της Τζοκόντας ποζάρησε ένα άγοράκι, που τότεν ντύσει γυναικεία, λέγοντάς του: «Κάνε τη σοδαρή κυρία!» Σύμφωνα με τον τεχνικήτή Τζάλο, το πρόσωπο της Τζοκόντας έχει άκριβώς μία τέτια ψυχική σοδαρότητα, που διαμενέεται άπ' τα παιχνιδιάρικα και χαμογελαστά μάτια...

Λίγο μετά το θάνατο του Λεονάρδου, οι Φλωρεντινοί μαίτη της σχολής του, θέλοντας να βρουν το μυστικό της Τζοκόντας, άποφάσισαν να τη ζωγραφίσουν γυμνή, χωρίς το πέπλο της. Ζωγραφίστηκαν έτσι δεκάδες γυμνές Τζοκόντες άπ' τις όποιες υπάρχουν άκόμα δεκάδες. Άλλά καμμία δεν κατώρασε να «βραχυκυκλώση» τον μαγνητισμό του άριστουργήματος του Λεονάρδου. Καμμία δεν είναι αδελφή της Τζοκόντας.

Για τον ίδιο αυτό λόγο κανείς ζωγράφος δεν μπόρεσε ποτέ ν' αντιγράψει τέλεια τη Τζοκόντα.

Στη διάρκεια των αιώνων, ο πίνakas έπαθε άρκετη οφορά. Τα χρώματα αλλοιώθηκαν, το δέρμα έχασε τη λάμψη του. Μάταια έγιναν προσπάθειες να έμποδισθή το άμείλικτο έργο του χρόνου. Άλλά, παρ' όλη αυτή τη φαινομενική χειροτέρευση, το χαμόγελο της Μόνας Λίζας εξακολουθεί πάντα να μαγνητίζει, γεμάτο μυστήριο, σαν μία αιώνια πρόκληση εναντίον του χρόνου κ' εναντίον της φαντασίας των ανθρώπων.

ΤΑΞΙΔΙ ΔΡΟΙ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ένας ατομικός επίσημον, ο δρ Μπέτερτον, ο οποίος εργάζονταν στο κέντρο ατομικών έρευνών στο Χάργουνελ, εξαφανίζεται μυστηριωδώς κατά τη διάρκεια ενός επιστημονικού συνεδρίου στο Παρίσι. Η Σκώτλαντ Γουάρντ, με τον συνταγματάρχη Τζέσσον επί κεφαλής, επιχειρεί μάταια ν' ανακαλύψει τη σύμβουλό του. Ο Τζέσσον ανακρίνει την κ. Μπέτερτον, προσπαθώντας να της αποσπάσει κομμάτι πληροφορίας, αλλά δεν κατορθώνει να μάθει τίποτε απολύτως. Η κ. Μπέτερτον του λέει μόνον ότι ο γιάτρος της τη συμβούλευσε να κάνει ένα ταξίδι για να συνέλθει απ' τον κλονισμό και του αναγγέλλει την προσέγγιση απ' τον κλονισμό και του αναγγέλλει την προσέγγιση απ' τον κλονισμό και του αναγγέλλει την προσέγγιση απ' τον κλονισμό. Ο Τζέσσον αποφασίζει ν' ακολουθήσει την κ. Μπέτερτον στο ταξίδι της. Ύστερ' από μια έβδομάδα, την ίδια ακριβώς μέρα που φεύγει απ' το Λονδίνο η κ. Μπέτερτον, ξεκινά απ' την αγγλική πρωτεύουσα κ' ένα άλλο πρόσωπο, η "Αίλαρυ Κρίδεν". Η "Αίλαρυ έχει περίπου την ίδια ηλικία με την κ. Μπέτερτον και τα ίδια πυρρόξανθα μαλλιά. Η άμυχλη την αναγκάζει ν' αλλάξει το πρόγραμμα του ταξιδιού της και να πάει στην Καζαμπλάνκα με άλλο αεροπλάνο απ' εκείνο με το οποίο έπρόκειτο να ταξιδέψει. Στην Καζαμπλάνκα, μαθαίνει πως το αεροπλάνο που έχασε, τσακίστηκε και πώς όλοι σχεδόν οι επιβάτες του σκοτώθηκαν. Απελπισία την κυριεύει. Τό υφος όμως και η στάση της προκαλούν την προσοχή του συνταγματάρχη της Σκώτλαντ Γουάρντ Τζέσσον που, παρακολουθώντας την κ. Μπέτερτον, έφτασε κι αυτός στην Καζαμπλάνκα. Ο Τζέσσον, ο οποίος ξέρει ότι η κ. Μπέτερτον ύστερ' απ' το αεροπορικό δυστύχημα βρίσκεται έτοιμοβόνατη σ' ένα νοσοκομείο στην ίδια πόλη, συλλαμβάνει τότε ένα τολμηρό σχέδιο: Νά προτείη στην "Αίλαρυ Κρίδεν να υποκαταστήσει» την κ. Μπέτερτον στη συνέχεια του ταξιδιού της. Πλησιάζει την "Αίλαρυ και της λέει ότι, αφού έτσι κι αλλιώς είναι αποφασισμένη να αυτοκτονήσει, δεν έχει να χάσει τίποτε αν προσφέρει τη ζωή της για κάποιο σκοπό. Η "Αίλαρυ δέχεται. Μετά μερικές μέρες επιστρέφει στο ξενοδοχείο, παριστάοντας πια την κ. Μπέτερτον. Έκει γυριζόμαστε με μια "Αμερικανίδα περιηγήτρια, την κ. Κάλβιν Μπαίκερ, μια "Εγγλέζα, την μίς Χέδερικτον, κ' έναν πάμπλουτο και μυστηριώδη Λεβαντίνο, τον κ. Σίντναρ. Συνεχίζει το ταξίδι της, ακολουθώντας το πρόγραμμα της πραγματικής κ. Μπέτερτον.

9

Ηταν πιά δύσκολο να ψυχολογήσει κανείς την κ. Μπαίκερ. Τά λόγια της, οι παρατηρήσεις της, ήταν δλο φυσικόκτητα. Ώστόσο είχες την αόριστη εντύπωση, όταν την άκουγες, πως

ήτανε μια ήθοποιός που έπαιζε το ρόλο της για χιλιοστή φορά. Ήταν ένα παίξιμο αυτόματο, που δεν φαινότανε να έχει καμιά σχέση με τις πραγματικές σκέψεις και τὰ αισθήματά της. Ποιά ήταν, αλήθεια, η κ. Κάλβιν Μπαίκερ; Αναρωτιότανε η "Αίλαρυ. Τί ήταν εκείνο που την έκανε να παίξει αυτό το ρόλο με τη μηχανική τελειότητα ενός ρομπότ; Είχε κι αυτή φαντισμούς, ιδεολογίες, πεποιθήσεις και επιδιώξεις; Άδύνατο ν' καταλάβει κανείς.

Το βράδι ξεκίνησαν πάλι. Τούτη τη φορά δεν πήραν τὸ καμινόνι, ἀλλὰ ένα τουριστικό αυτοκίνητο. Όλοι τους φορούσαν τοπικές ενδυμασίες, οί άντρες τυλιγμένοι με άσπρες κελεμπές και οί γυναίκες με σκεπασμένο το πρόσωπο. Στριμωγμένο ο ένας κοντά στον άλλο, συνέχισαν τὸ δρόμο τους ὅλη τη νύχτα.

—Πῶς αισθάνεστε, κυρία Μπέτερτον;

Η "Αίλαρυ σήκωσε τὸ κεφάλι της καί χαμογέλασε στὸν Άντυ Πήτερς. Ὁ ἥλιος μόλις είχε ἀνατείλει καί ἡ συντροφιά είχε κατεβή ἀπ' τ' αυτοκίνητο για νὰ προγευματίσει. Χωριάτικο ψωμί, αὐγά καί τσάι βρασμένο πάνω σὲ καμινέτο.

—Αισθάνομαι σὰ νὰ κινούμαι μέσα σ' ἕνα ὄνειρο, ἀποκρίθηκε ἡ "Αίλαρυ.

—Έχετε δίκιο, νομίζει κανείς πῶς ζή έξω ἀπ' τὴν πραγματικότητα.

Ὁ Πήτερς ἀνασήκωσε τὸν ὄμο.

—Ποιὸς ξέρει; εἶπε. Μονάχα ἡ κ. Κάλβιν Μπαίκερ θὰ μπορούσε νὰ μᾶς πῇ. Κανείς ἄλλος.

—Μεγάλη ἐρμηιά ἐδῶ.

—Ναί, ἂλ' ἔτσι ἔπρεπε νὰ εἶναι, δὲ νομίζετε;

—Γιατί; Για νὰ μὴν ἀφήσωμε ἱχνη;

—Ακριβῶς. Βλέπετε, ὅλα ἔχουν μελετηθῇ με μεγάλη προσοχή. Κάθε στάδιο τοῦ ταξιδιού μας ἔγαν ἐντέλως ἀνεξάρτητο ἀπὸ τ' ἄλλα. Ένα αεροπλάνο παίρνει φωτιά. Ένα παλὸ καμινόνι τρέχει μέσ' στη νύχτα. Άν τύχη καί τὸ προσέξῃ κανεὶς, ἡ μόνη ἐξήγηση πού θὰ μπόρῃ νὰ δώσῃ εἶναι ὅτι οί επιβάτες του ἀνέχουν σίγουρα σὰ μὴ ἀρχαιολογική ἀποστολή πού κάνει ἀνασκαφές σ' αὐτὰ τὰ μέρη. Τὴν ἄλλη μέρα, ἕνα τουριστικό αυτοκίνητο γεμάτο ἱθαγενεὶς περνάει σὲ δρόμο. Συνθισμένο θέαμα. Τὸ ἐπόμενο στάδιο... (Ἀνασήκωσε πάλι τοὺς ὄμους). Ποιὸς ξέρει τί θὰ εἶναι;

—Μὰ πού πηγαίνουμε;

Ὁ Πήτερς κούνησε τὸ κεφάλι του.

—Μὴ ρωτᾶτε ἄδικα. Θὰ τὸ μάθουμε σὲ λίγο.

Ὁ Γάλλος, ὁ κ. Μπαρρόν, ἤρθε κοντὰ τους.

—Ναί, εἶπε, θὰ τὸ μάθουμε. Καί ὅμως, δὲν μπορούμε νὰ μὴ ρωτοῦμε. Φταίει τὸ δυτικό αἷμα μέσα μας. Δὲν μένομε ποτὲ ἱκανοποιημένοι με τὸ στήμαρ. Θέλομε νὰ ξέρωμε τί θὰ γίνη αὐριο. Τὸ «αὐριο» μᾶς ἐνδιαφέρει. Θέλομε ν' ἀφήσωμε τὸ χθὲς πίσω μας καί βιαζόμαστε νὰ προχωρήσωμε. Ἄ, εἶναι τόσο πολλὰ τὰ πράγματα πού ἔχομε νὰ κάνωμε! Μᾶς χρειάζεται χρόνος, περισσότερος χρόνος.

—Εἴστε βακτηριολόγος, δρ Μπαρρόν, δὲν εἶναι ἔτσι; ρώτησε ὁ Πήτερς.

—Ναί, φίλε μου, εἶμαι βακτηριολόγος. Δὲν ἔχετε ἰδέα πόσο συναρπαστική εἶναι αὐτή ἡ ἐπιστήμη! Ἀλλὰ θέλει ὑπομονή, ἀπέραντη ὑπομονή, πειράματα — καί λεπτά. Πολλὰ λεπτά! Χρειάζονται μηχανήματα, βοηθοί, πρώτες ὕλες! Ὅταν τὰ ἔχῃς ὅλα αὐτὰ, τί δὲν μπορεῖς νὰ ἐπιτύχῃς!

—Καί ἡ εὐτυχία; ρώτησε ἡ "Αίλαρυ. Μπορεῖ νὰ συλλάβῃ κανεὶς τὴν εὐτυχία;

Ὁ Γάλλος τῆς ἔρριξε ἕνα γρήγορο βλέμμα.

Ένα χαμόγελο φώτισε ἄσφαινα τὸ πρόσωπό του.

—Ἄ, ἐσεῖς οί γυναίκες, εἶπε. Μονάχα οί γυναίκες ἀποζητοῦν πάντα τὴν εὐτυχία.

—Καί δὲν τὴν βρίσκουν ποτὲ; ρώτησε ἡ "Αίλαρυ.

—Ίσως, ἀποκρίθηκε ὁ Μπαρρόν σηκώνοντας ἀδιάφορα τοὺς ὄμους.

—Ἡ εὐτυχία τοῦ ἀτόμου δὲν ἔχει καμιά σημασία, εἶπε ὁ Πήτερς σοβαρά, ἀλλὰ ἡ εὐτυχία τοῦ συνόλου, ἡ ἀδελφότητα τοῦ πνεύματος!

Ἡ "Αίλαρυ ἄφησε τοὺς δυὸ ἄντρες στὴ συζήτησή τους καί τραβήχτηκε παράμερα. Σὲ λίγο ὁ Πήτερς πῆγε πάλι κοντὰ της.

—Φαίνεται λιγάκι φοβισμένη, εἶπε εὐθυμα.

—Ναί, εἶμαι λιγάκι φοβισμένη, ἀποκρίθηκε ἡ "Αίλαρυ μ' ἕνα μικρὸ, ἄτονο γέλιο. Ὁ δρ Μπαρρόν εἶχε δίκιο. Δὲν εἶμαι παρά μιά γυναίκα. Δὲν εἶμαι ἐπιστήμων κι οὐτε ἔχω πνευματικὲς ἱκανότητες. Εκείνο πού θέλω ἀπ' τὴ ζωὴ εἶναι λίγη εὐτυχία — ἡ εὐτυχία πού λαχταράει κάθε ἀνόητη γυναίκούλα.

—Δὲ βλέπω κανένα κακὸ σ' αὐτό; εἶπε ὁ Πήτερς.

—Θέλω νὰ πῶ, δὲν εἶμαι σὲ ὕψος αὐτῆς τῆς συντροφιάς. Εἶμαι ἀπλούστατα μιά γυναίκα τοῦ πηγαίνει νὰ συναντήσῃ τὸν ἄντρα της.

—Έγώ τὸ βρίσκω αὐτὸ πολὺ ὠραίο.

Χαμῆλωσε λιγάκι τὴ φωνή του καί πρόσθεσε:

—Πέστε μου, ἀγαπᾶτε πολὺ τὸν ἄντρα σας;

—Άν δὲν τὸν ἀγαποῦσα, θὰ βρισκόμουν ἐδῶ αὐτὴ τὴ στιγμή;

—Ὅχι βέβαια.

Ἀσφαινα ἡ "Αίλαρυ ρίγησε.

—Κρυώνετε; ρώτησε ὁ Πήτερς.

—Ναί. Κάνει λίγη ψυχρούλα.

—Ἐλᾶτε νὰ κινηθοῦμε λιγάκι.

Ἀρχισαν νὰ κόβουν βόλτες πάνω — κάτω.

Κάποια στιγμή ὁ Πήτερς ἔσκυψε καί μάζεψε κάτι ἀπὸ χᾶμα.

—Σὰς ἔπεσε αὐτό, πάρτε το, εἶπε.

Ἡ "Αίλαρυ τὸ πήρε.

—Ὡ, ναί, εἶναι ἕνα μαργαριτάρι ἀπ' τὸ κολλιέ μου. Μοῦ εἶχε σπάσει τὶς προάλλες... Ὅχι, χτὲς. Μοῦ φαίνεται πῶς ἔχουν περάσει αἰῶνες ἀπὸ τότε.

—Δὲν πιστεύω νὰ εἶναι ἀληθινὰ μαργαριτάρια;

Ἡ "Αίλαρυ χαμογέλασε.

—Ἀσφαλῶς ὄχι, εἶπε.

Ὁ Πήτερς ἔβγαλε μιά τσιγαροβήκη ἀπ' τὴν τσέπη του καί πρόσφερε στὴν "Αίλαρυ ἕνα τσιγάρο.

—Τὶ παράξενη τσιγαροβήκη, εἶπε ἡ "Αίλαρυ. Καί τί βαρεία πού εἶναι!

—Εἶναι ἀπὸ μολύβι, γι' αὐτὸ εἶναι βαρεία. Ἐνθῦμο ἀπ' τὸν πόλεμο — καμωμένη ἀπ' ἕνα κερμάτι βόμβας πού κόνεψε νὰ μὲ τινάζει κάποτε στὸν ἀέρα... Ἀλλὰ ἄς μὴ μιλοῦμε γιὰ τὸν πόλεμο. Ἀς σκεπτόμαστε καλύτερα τί μᾶς περιμένει αὐριο.

—Έχετε ἰδέα πού πηγαίνουμε; ρώτησε ἡ "Αίλαρυ. Κανεὶς δὲ μοῦ εἶπε τίποτε. Μήπως...

Ὁ Πήτερς δὲν τὴν ἄφησε νὰ τελειώσῃ τὴ φράση της.

—Οί ὑποθέσεις ἀπαγορεύονται, εἶπε. Πηγαίνουμε ὅπου μᾶς πηγαίνουν καί κάνουμε ὅ,τι μᾶς λένε.

Ξαφνικὸς θυμὸς κυρίευσε τὴν "Αίλαρυ. Λόγια ἀσυλλόγιστα ἀνέβηκαν στὰ χεῖλῃ της, ἀλλὰ πρόλαβε νὰ τὰ συγκρατήσει.

—Έχετε δίκιο, εἶπε. Τὸ καλύτερο πού ἔχομε νὰ κάνωμε εἶναι νὰ ὑπακούωμε καί νὰ προχωροῦμε.

Εκείνος χαμογέλασε.

—Έτσι μπράβο, εἶπε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Τὴν τρίτη μέρα τὸ βράδι ἔφτασαν σὲ μιά μικρὴ πόλη κ' ἔμειναν τὴ νύχτα σ' ἕνα ξενοδοχείο. Ἐδῶ, ὅπως κατάλαβε ἡ "Αίλαρυ, θὰ ξαναφορούσαν εὐρωπαϊκὰ ρούχα. Εκείνη τὴ νύχτα κοιμήθηκε σ' ἕνα γυμνὸ, ἀσβεστωμένο δωμάτιο, πού ἔμοιαζε σὰν κελλί. Τὰ σημεῖωματα ἡ κ. Μπαίκερ τὴν ζήτησε.

—Φεύγωμε ἄμέσως, τῆς εἶπε. Τὸ αεροπλάνο μᾶς περιμένει.

—Τὸ αεροπλάνο;

—Μὰ ναί, ἀγαπητή μου. Ἐπὶ τέλους, ξαναγυρίζουμε στὰ πολιτισμένα μέσα μεταφοράς.

Ύστερ' ἀπὸ μιά ὥρα δρόμο με τ' αυτοκίνητο, ἔφτασαν σ' ἕνα ἐρμηκὸ αεροδρόμιο. Ὁ πιλότος τοῦ αεροπλάνου ἦταν Γάλλος. Ὁρὲς ὁλοκληρὲς πέταξαν πάνω ἀπὸ βουνά, κάμπους, δρόμους, σπίντια. Πόσο ὅμοια εἶναι ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ὅταν τὰ βλέπῃς ἀπὸ ψηλά, σκεπτότανε ἡ "Αίλαρυ.

Νωρὶς τ' ἀπόγευμα, τὸ αεροπλάνο ἄρχισε νὰ χάνῃ ὕψος σχηματίζοντας κύκλους στὸν ἀέρα. Τώρα πετοῦσαν χαμηλὰ πάνω ἀπὸ μιά ὀρεινὴ περιοχή. Τούτῃ τη φορά ὅμως ἡ προσέγγιση ἔγινε κανονικά σ' ἕνα συγχρονισμένο αεροδρόμιο μ' ἕνα λευκὸ κτίριο.

Ἀκολουθώντας τὴν κ. Μπαίκερ, ἡ μικρὴ συντροφιά μπήκε στὸ κτίριο. Δυὸ αεροδυναμικά αυτοκίνητα με σωφὲρ ἦταν σταματημένα μπροστὰ στὴν εἴσοδο. Τὸ αεροδρόμιο θάταν σίγουρα ἰδιωτικό, γιὰτὶ δὲν εἶχε οὐτε ὑπαλλήλους, οὐτε τὴ συνθησμένη κίνηση τῶν αεροδρομίων.

—Κ' ἔτσι φτάσαμε σὲ τέρμα, εἶπε ἡ κ. Μπαίκερ εὐθυμα. Πᾶμε τώρα ὅλα μέσα νὰ πιλουθοῦμε καί νὰ φρεσκαρισθοῦμε. Τ' αυτοκίνητα εἶναι ἔτοιμα.

—Στὸ τέρμα; ρώτησε ἡ "Αίλαρυ με ἀπορία. Μὰ δὲν περάσαμε θάλασσα.

Ἡ κ. Μπαίκερ γέλασε.

—Έτσι τὴν παθαίνουν πολλοί, εἶπε κουνώντας τὸ κεφάλι της. Τοποθετοῦ με τὴ φαντασία τους τὸ σιδηροδρόμ παραπαιτάσματος σ' ἕνα ὀρισμένο μέρος. Κ' ἐγὼ σὰς λέω πῶς τὸ σιδηροδρόμ παραπαιτάσματος μπορεῖ νὰ εἶναι ὅπουδήποτε.

Δυὸ Ἀραβὲς ὑπηρετὲς ἔφεραν καφέ, σάντουιτς καί μπισκότα. Ἡ κ. Μπαίκερ κοίταξε τὸ ρολόγι της.

—Ἡρθε ἡ ὥρα νὰ σὰς ἀποχαιρετήσω, φίλοι μου, εἶπε. Ἐδῶ σὰς ἀφήνω.

—Θὰ ξαναγυρίσετε στὸ Μαρόκο; ρώτησε ἡ "Αίλαρυ.

—Αὐτὸ δὲ θάτανε πολὺ φρόνιμο, εἶπε ἡ κ. Κάλβιν Μπαίκερ, τὴν στιγμή πού ὅλος ὁ κόσμος νομίζει πῶς κάπως σ' ἕνα αεροπορικό δυστύχημα.

—Ὅχι, αὐτὴ τὴ φορά θὰ πάρω διαφορετικὸ δρόμο.

—Κι' ἂν σὰς ἀναγνωρίσῃ κανεὶς; Θέλω νὰ πῶ, ἂν συναντήσετε κανένα ἀπ' τὰ πρόσωπα πού σὰς ἔχουν δῇ στὴν Καζαμπλάνκα ἡ τὸ Φέζ;

—Ἄ, μὰ θὰ ἔχουν κάνει λάθος, ἀποκρίθηκε ἡ κ. Μπαίκερ. Έχω ἄλλο διαβατήριό τώρα καί εἶναι ἀληθινὰ πῶς μιά ἀδελφῇ μου ἔχασε τὴ ζωὴ της μ' αὐτὸ τὸν τρόπο. Μοιάσαμε πολὺ με τὴν ἀδελφῇ μου. Ἐξάλλου, πρόσθεσε, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ θυμᾶται μιά γυναίκα πού μοιάζει με χίλιες ἄλλες Ἀμερικανίδες πού ταξιδεύουν γιὰ τὸ κέφι τους.

Ναί, σκεφθηκε ἡ "Αίλαρυ, αὐτὸ ἦταν ἀλήθεια. Θάλεγε κανεὶς πῶς ἡ κ. Μπαίκερ εἶχε φροντίσει νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ πάνω της ὅλα ἐκείνα τὰ χαρακτηριστικά σημάδια πού κάνουν ἕνα ἄτομο νὰ ξεχωρίζῃ ἀνάμεσα στὸ πλῆθος.

Οἱ δυὸ γυναίκες στέκονταν λιγάκι παράμερα ἀπ' τὴν ὑπόλοιπη συντροφιά. Ἡ "Αίλαρυ αἰσθανθηκε τὴν ἀνάγκη νὰ ἐκφράσῃ τὴ σκέψη της.

—Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τί εἶστε στὸ βάθος, εἶπε.

—Δὲ βλέπω γιὰ ποιοὶ τάχα λόγο πρέπει κα-

νεὶς νὰ με καταλάβῃ, εἶπε ἡ κ. Μπαίκερ.

—Ναί, βέβαια. Ὡστόσο, μοῦ φαίνεται παράξενο νὰ μὴν ξέρω τίποτε γιὰ σὰς, ὕστερ' ἀπὸ τόσες μέρες πού ζήσαμε τόσο κοντὰ ἡ μιά στὴν ἄλλη. Θέλω νὰ πῶ, τίποτε τὸ οὐσιαστικό, τὰ αἰσθηματὰ σας, τίς σκέψεις σας, τί σὰς ἀρέσει καί τί δὲ σὰς ἀρέσει, τί πράγμα ἔχει σημασία γιὰ σὰς καί τί δὲν ἔχει.

—Ἀγαπητή μου, ἔχετε ἕνα μυαλὸ πολὺ ἐρευνητικό, εἶπε ἡ κ. Μπαίκερ. Ἄν θέλετε ν' ἀκούσετε τὴ συμβουλὴ μου, κόψτε αὐτὴ σας τὴ συνήθεια... Λοιπὸν, κυρία Μπέτερτον, σὰς ἀφήνω τώρα. Σὰς εὐχομαι καλὴ ἀντάμωση με τὸν ἄντρα σας.

—Δὲν ξέρω οὐτε κὰν πού βρίσκομαι, εἶπε ἡ "Αίλαρυ με παράπονο.

—Ὡ, αὐτὸ δὲ θ' ἀργήσετε νὰ τὸ μάθετε.

Ἡ κ. Κάλβιν Μπαίκερ ἀπομακρύνθηκε γιὰ ν' ἀποχαιρετήσῃ τὴν ὑπόλοιπη συντροφιά. Μ' ἕνα τελευταῖο κούνημα τοῦ χεριοῦ, προχώρησε με βῆμα ζωηρὸ πρὸς τὸ αεροπλάνο πού τὴν περίμενε. Ἡ "Αίλαρυ ἔνωσε ἕνα σφίξιμο στὴν καρδιά. Εἶχε τὴν ἐντύπωση πῶς με τὴν ἀναχώρησή της κ. Μπαίκερ ἔχανε κάθε ἐλπίδα ἐπαφῆς με τὸν ἕξω κόσμο. Σὰ νὰ κατάλαβε τί γινότανε μέσα της, ὁ Πήτερς, πού στεκότανε στὸ πλάι της, εἶπε ἀπαλά:

—Γιὰ μᾶς, δὲν ὑπάρχει ἐπιστροφή.

Ὁ δρ Μπαρρόν πλησίασε τὴν "Αίλαρυ καί ρώτησε με φωνὴ σιγανή:

—Έχετε ἀκόμη κουράγιο, κυρία μου, ἡ θέλετε αὐτὴ τὴ στιγμή νὰ τρέξετε πίσω ἀπ' τὴν Ἀμερικανίδα φίλη σας καί νὰ πάρετε μαζί της τὸ αεροπλάνο πού θὰ τὴν πάῃ πίσω... στὸν κόσμο πού ἀφήσατε;

—Άν ἤθελα, θὰ μπορούσα νὰ φύγω; ρώτησε ἡ "Αίλαρυ.

Ὁ Γάλλος ἀνασήκωσε τοὺς ὄμους.

—Αὐτὸ δὲν τὸ ξέρει κανεὶς.

—Νὰ τὴ φωνάξῃ; ρώτησε ὁ Ἄντυ Πήτερς.

—Ὅχι βέβαια! ἀποκρίθηκε ἡ "Αίλαρυ ξερά.

—Ἐδῶ δὲν ἔχομε θέση γιὰ δειλοὺς, εἶπε ἡ Χέλγκα Νήντχαϊμ περιφρονητικά.

—Δὲν εἶναι δειλὴ, εἶπε ὁ δρ Μπαρρόν με καλωσύνη, ἀλλὰ σὰν ἔξυπνη γυναίκα ἐρευνᾷ, ἀναλύει, προσπαθεῖ νὰ βρῇ ἀπάντηση σ' ἕνα σωρὸ ἐρωτήματα.

Ὁ ἕνας ἀπ' τοὺς Ἀραβὲς ὑπηρετὲς πλησίασε.

—Τὰ αυτοκίνητὰ σὰς περιμένουν γιὰ νὰ ξεκινήσουν, εἶπε.

Βῆγαν ἀπ' τὴν πίσω πόρτα τοῦ κτιρίου. Δυὸ Καντιλάκ με δυὸ σωφὲρ με λιθρέα περίμεναν ἔξω. Ἡ "Αίλαρυ εἶπε πῶς τῆς πονοῦσε τὸ κεφάλι καί παρακάλεσε νὰ τὴν ἀφήσουν νὰ καθῇ πάλι στὸ σωφὲρ. Στὸ δρόμο ἔπιασε κουδούνισμα μαζί του. Στὴν ἀρχὴ μίλησε γιὰ τὸν καιρὸ, γιὰ τὴν ὥραση γραμμὴ τοῦ αυτοκινήτου. Ἐκείνος τῆς ἀπαντοῦσε πρόθυμα, με ἀπόλυτη φυσικότητα.

—Εἶναι πολὺς δρόμος ὡς ἐκεῖ; ρώτησε σὲ λίγο ἡ "Αίλαρυ.

—Εἰσαίτε ἀπ' τὸ αεροδρόμιο στὸ νοσοκομείο; Κάπου δυὸ ὥρες, κυρία.

Ἡ λέξη «νοσοκομείο» χτύπησε ἄσχημα σ' αὐτὰ τῆς "Αίλαρυ. Εἶχε προσέξει — χωρὶς ὥστόσο νὰ δώσῃ μεγάλη σημασία στὸ πράγμα — ὅτι ἡ Χέλγκα Νήντχαϊμ εἶχε ἀλλάξει φόρεμα στὸ αεροδρόμιο καί φορούσε τώρα στολὴ νοσοκόμου.

—Πῶς εἶναι, αλήθεια, αὐτὸ τὸ νοσοκομείο; ρώτησε τάχα ἀδιάφορα τὸν σωφὲρ.

Ἡ ἀπάντηση τοῦ ἤρθε αὐθόρμητη, γεμάτη ἐνθουσιασμό.

—Ἄ, εἶναι θαυμάσιο, κυρία μου. Οἱ ἐγκαταστάσεις του εἶναι οἱ τελειότερες πού υπάρχουν στὸν κόσμο. Πολλοὶ γιανοὶ ἔρχονται νὰ τὸ ἐπισκεφθοῦν καί φευγόνε με τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις. Δὲ χωράει ἀμφιβολία πῶς ἐκεῖ γίνεται σπουδαία δουλειὰ γιὰ τὸ καλὸ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας.

—Ἀσφαλῶς, ἀσφαλῶς, παραδέχτηκε ἡ "Αίλαρυ.

Φτάνει νὰ σκεφτῇ κανεὶς πῶς ἄλλοτε, ὅλα αὐτὰ τὰ δυστυχισμένα πλάσματα πέθαιναν χωρὶς φροντίδα, χωρὶς παρακολούθηση, σὲ κάποιο ἔρημο νησί. Ἐδῶ, με τὴ νέα μέθοδο τοῦ γιανοῦ Κολίν, γιαιοτρέφονται πολλοί. Ἀκόμη κ' ὅταν ἡ ἀρρώστια τους βρίσκειται σὲ προχωρημένο στάδιο.

—Πολὺ μοναχικὸ τὸ μέρος γιὰ νοσοκομείο.

πορατήρησε ἡ "Αίλαρυ.

—Μὰ δὲ γινότανε ἀλλιῶς. Οἱ ἀρχὲς δὲ θὰ ἔδιναν τὴν ἄδεια ποτὲ νὰ κτισθῇ ἄλλοῦ ἕνα τέτοιο τεράστιο νοσοκομείο. Ἀλλὰ ὁ ἀέρας εἶναι καθαρὸς, τὸ κλίμα θαυμάσιο. Κοιτάξτε, κυρία μου! Τώρα μπορεῖτε νὰ διακρίνετε τὸ κτίριο ἐκεῖ κάτω.

Τῆς ἔδειξε ἕνα θεόρατο κτίριο πού ὠρῶνόντανε, κάταστρο, πίσω ἀπ' τὰ δένδρα, στὴν πλαγίᾳ τοῦ βουνοῦ.

—Μεγάλο κατόρθωμα, ἀλήθεια, νὰ κτισθῇ ἕνα τέτοιο κτίριο σὲ τοῦτο τὸ μέρος, εἶπε ὁ σωφὲρ. Λεφτὰ πού θὰ ξωδεύτηκαν! Ἄ κυρία, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμε πῶς χρωστοῦμε μεγάλη ἐνγνωμοσύνη σὲ μερικοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴ γενναιοδωρία τους. Παράδειγμα τὸ ἀφεντικό μας. Λένε πῶς εἶναι ἕνας ἀπ' τοὺς πλουσιώτερους ἀνθρώπους στὸν κόσμο. Ξοδεύει τὰ λεπτὰ του ἐδῶ ἀλόγαφιστα. Κοιτάξτε τὸ ἔργο ἔκανε γιὰ ν' ἀνακουφίσῃ αὐτοὺς τοὺς δυστυχισμένους!

Τ' ἀμάξι κυλοῦσε τώρα σ' ἕνα ἐλικιωτὸ δρομάκι. Ὑστερ' ἀπὸ λίγο σταμάτησε ἔξω ἀπὸ μιά τεράστια σιδερένια καγκελλωτὴ πόρτα.

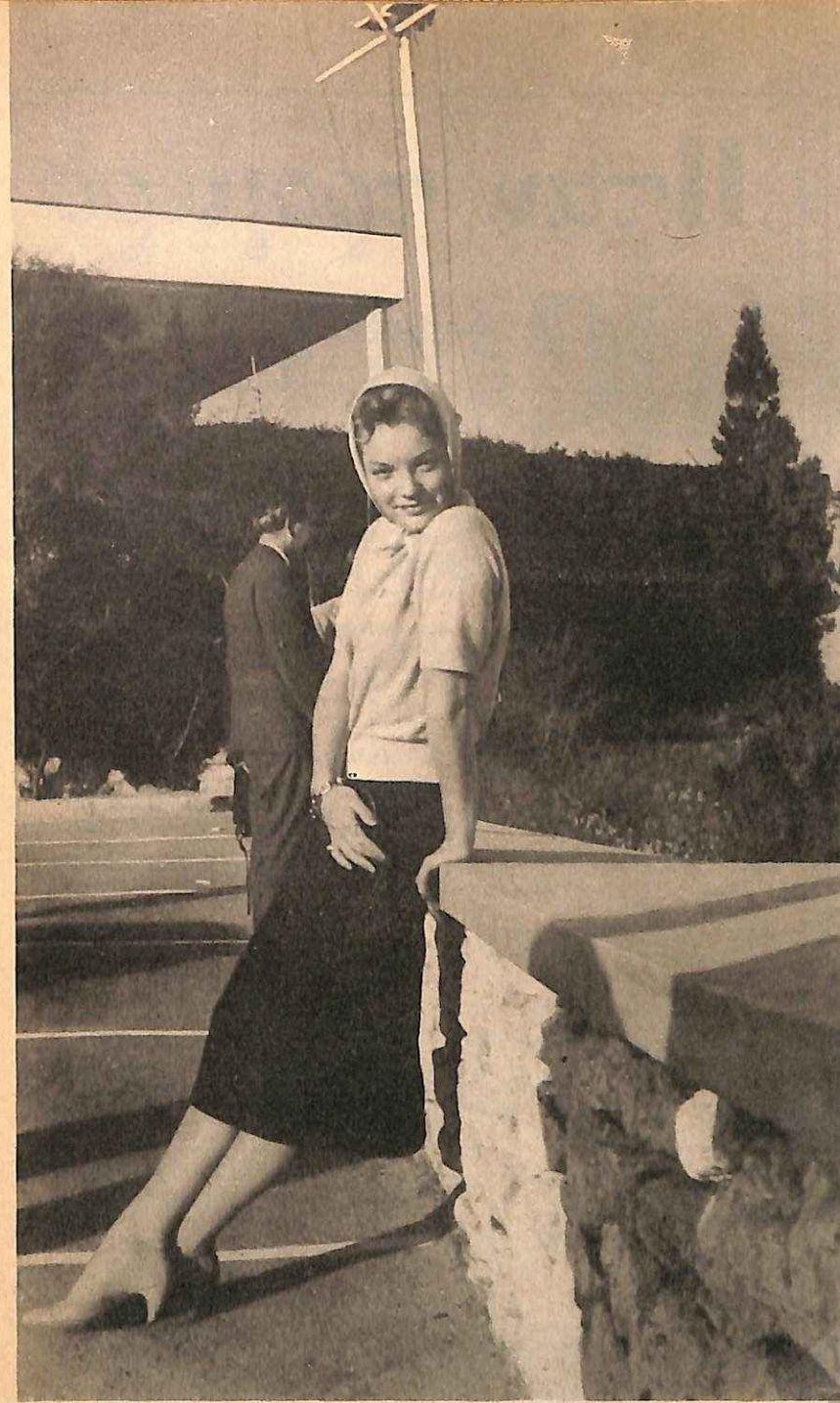
—Πρέπει νὰ κατεβῇτε ἐδῶ, κυρία, εἶπε ὁ σωφὲρ. Ἀπαγορεύεται νὰ περάσω τ' ἀμάξι ἀπ' αὐτὴ τὴν πόρτα. Θὰ τ

Η ΡΟΜΜΥ ΚΙ Ο ΚΑΡΛ ΕΚΛΕΨΑΝ ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ

ΕΠΑΙΞΑΝ ΣΑΝ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΟ ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΟ ΑΠΟΜΕΣΗΜΕΡΟ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟ ΟΜΙΛΟ ΣΤΟ ΤΟΥΡΚΟΛΙΜΑΝΟ ΧΑΡΗΚΕ ΤΟ ΣΑΡΩΝΙΚΟ

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΗΛΑΥΣΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΦΕ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΓΛΥΦΑΔΑ

Ρόμμυ Σνάϊντερ, ή δρυλική Σίσυ

Κομψή, χαριτωμένη, δροσάτη, σοβαρή, άπροσποίητη, σεμνή και κάπως... μη όμορφη — έτσι περιγράφουν όσοι είδαν από κοντά τη Ρόμμυ κατά το σύντομο πέρασμά της από την Αθήνα πριν λίγες εβδομάδες. Άλλα το τελευταίο «ελάττωμα» δεν εμπόδισε καθόλου να μαγευτούν και αυτοί από τα ύπολοιπα χαρίσματά της, έτσι όπως έχει μαγευτή σύσσωμο το γερμανικό και το παγκόσμιο κοινό της όθονης. Γιατί, ακριβώς, ή δεκαεννιάχρονη αυτή κοπελίτσα είναι σήμερα το χαϊδεμένο παιδί της Γερμανίας και καθημερινά οι στρατιές τών θαυμαστών της σ' όλο τόν κόσμο πυκνώνονται και... φανατίζονται. Η μητέρα της, ή διάσημη πρωταγωνίστρια Μάγδα Σνάϊντερ, αποκαλύπτει πώς ή Ρόμμυ παίρνει 400 γράμματα κατά μέσον όρο κάθε μέρα, από διάφορα μέρη τού κόσμου. Με το διάβάσμά τους άποσχολείται μιá ειδική γραμματεύς...

Τρείς μέρες κράτησε ή επίσκεψή της στην Ελλάδα, και όλα εξελίχθηκαν σύμφωνα με το πρόγραμμα της Έταιρίας που την φιλοξένησε. Συνεντεύξεις, φωτογραφίες, εμφανίσεις στην προβολή της ταινίας «Αυτοκράτειρα Σίσσυ» που πρωταγωνιστούσε κλπ., κλπ.. Αυτά έγιναν γνωστά από τις έφημερίδες. Εκείνο όμως που, όσο κι αν τονίστηκε από τούς αδιάκριτους, έμεινε ως το τέλος μυστήριο αναπάντητο, είναι ή πραγματική σημασία της έκδηλης τρυφερότητας που ήταν διάχυτη ανάμεσα στη Ρόμμυ και στον συμπρωταγωνιστή της Κάρλ Χάινς Μπέμ.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Σκόρπισε χαμόγελα άριστιά - δεξιά, χάρηκε τόν άττικό ήλιο και σκανδάλισε όλους το δημοσιογράφους με τά φιλιό της

Θά παντρευθ ή τόν παρτεναίρ της στην όδόνη

(Φωτ. Athens News Photo Agency)

ΠΕΡΑΣΑΝ ΕΝΑ άληθινά άξέχαστο άπομεσήμερο, στα γαλανά ελληνικά ακρογάλια, ή Ρόμμυ και ό Κάρλ. Είναι τώρα γεμάτοι κέφι και ξεγνισιά, «σαν» δυο πραγματικά έρωτευμένοι.

Ήταν τρομερό

Διήγημα του ΙΩΝΑΘΑΝ ΛΟΡΝΤ

Προχωρούσαν ήσυχα προς την αποβάθρα όταν άκουσαν ξαφνικά το αυτόκινητο να χτυπάει το παιδί. Καρφώθηκαν στη θέση τους μόλις άκουσαν τη φωνή του κ' έπειτα άρχισαν να τρέχουν προς το σημείο του δυστυχήματος.

Ήταν άνθρωποι καλοντυμένοι, λεπτοί και αθλητικοί, πολύ γυμνασμένοι, και γι' αυτό δεν λαχάνιαζαν. Καθώς έτρεχαν ο ψηλός είπε:

—Είναι κάτι σοβαρό, αν κρίνω απ' το θόρυβο...
Είχε ξαθά μαλλιά, μπλέ μάτια, λεπτά κ ευαίσθητα χαρακτηριστικά, και το πρόσωπό του είχε μία έκφραση πόνου καθώς προσπαθούσε να κοιτάξει μέσα στα σκοτάδια. Ο άλλος ήταν πολύ κοντός, μόλις θα περνούσε το 1.50 μ. Τα μαλλιά και τα μάτια του ήταν μαύρα.

—Ναι, έκανε, η' αυτόκινητο πήγαινε πολύ γρήγορα...

Κ' έπειτα πρόσθεσε:

—Φοβερό πράγμα αυτά η' αυτόκινητιστικά δυστυχήματα!
—Εστριψαν στη γωνιά, κ' η σκηνή του δυστυχήματος δρέθηκε μπροστά στα μάτια τους. Το παιδί θάταν δέκα ως ένδεκα χρονών. Ήταν ελπιωμένο έντελώς ακίνητο, μερικά εκατοστά του μέτρου μπροστά απ' τις ρόδες του αυτόκινητου. Ο σωφέρ ήταν δρόμος πλάι στ' άμαξι του, με κάτωχρο πρόσωπο, πρημωλιαστά χείλη. Κοιτούσε μία τ' παιδί, μία τόν κόσμο που συγκεντρωνόταν.

—Όστε το είδα καθόλου, έλεγε. Πετάχτηκε ξαφνικά ανάμεσα από δύο παρκαρισμένα αυτόκινητα...

Ο ξανθός προχώρησε και σταμάτησε απέναντι στο πλήθος:

—Αναρωτιέμαι μήπως θαρρέπε να το σκεπαστούμε, να κάνουμε κάτι...

—Καλύτερα όχι, είπε ο κοντός. Αν είναι ακόμη ζωντανό, κινδυνεύει κανείς να του κάνει κακό μεταποζίζοντάς το...

Εκείνη τη στιγμή έφτασε ένα αστυνομικό αυτόκινητο, που το ακολουθούσε από κοντά ένα νοσοκομειακό. Οι δυο άντρες παραμέρισαν, παρακολουθώντας μ'λαγχολικά τη σκηνή. Ένας νοσοκόμος εξέτασε γρήγορα το σώμα κ' έπειτα το σκέπασε μ' ένα σεντόνι.

—Πάμε, είπε ο κοντός, Δέν πρέπει ν' άργήσουμε.

Ο ξανθός κοίταξε το ρολόι του, που ήταν χρυσό και πολύ ακριβό.

—Δέν θ' άργήσουμε. Έχουμε ακόμα μιά ώρα. Ο κ. Κόνερς μάς είπε πως ο άνθρωπος δέν θα είναι εκεί πριν απ' τις ένδεκα.

Εμείναν ακόμα μερικά λεπτά. Έπειτα απομακρύνθηκαν πάλι προς τις αποβάθρες, περπατώντας σιωπηλά λίγη ώρα. Τέλος, ο κοντός δήλωσε:

—Αυτά τα πράγματα ραγίζουν την καρδιά...

Ο ξανθός κούνησε το κεφάλι:

—Ο μικρός είχε σχεδόν την ηλικία του μεγαλύτερου γιού μου.

—Και τού δικού μου! Είναι φοβερό γιά έναν πατέρα να βλέπει τέτια πράγματα...

Ο ξανθός επιδοκίμασε πάλι:

—Το τρομερότερο είναι ότι δέν μπορείς να κάνεις τίποτα. Δέν μπορεί κανείς ν' απαιτήσει από ένα παιδί δέκα χρονών να κάβεται όλη την ημέρα στο σπίτι, ανάμεσα στίς φούστες της μητέρας του!

—Αυτή είναι η δυσκολία...

Βρίσκονταν τώρα στη μέση του λιμανιού. Οι δρόμοι ήταν έλλωσ διόλου έρημοι. Έξακολουθούσαν να περπατούν, μιλώντας με χαμηλή φωνή, όταν έφτασαν στην άκρη μιάς αποβάθρας.

—Εδώ είναι το μέρος, είπε ο ξανθός. Το πλοίο θα φτάσει εκεί, κοντά σ' αυτή τη δαμμένη γρομμή.

—Ας σταθούμε καλύτερα στη σκιά.

Πήγαν και στάθηκαν σ' ένα σημείο όπου το φώς του φαναριού δέν έφτανε. Ο άνθρωπος που περίμεναν έφτασε σέ κανένα τέταρτο.

Ήταν πολύ ψηλός, πολύ πιο ψηλός απ' τόν ψηλό, και ντυμένος τ' ίδιο διακριτικά, μόνον που τα ρούχα του ήταν λίγο πιο μεταχειρισμένα απ' τα δικά τους και φαινόταν ανήσυχος. Σταμάτησε στην άκρη της αποβάθρας, κοίταξε το ρολόι του κ' έπειτα άρχισε να εξετάζει τ' νερό.

Απ' τη σκιά οι δυο άντρες τόν παρατήρησαν μιά στιγμή κ' έπειτα ο ξανθός προχώρησε.

—Μην τ' σκέπτεσαι πιά αυτό το πλοίο, Μάρτυ, τού είπε.

Ο άνθρωπος γύρισε απότομα και τόν κοίταξε. Το πρόσωπό του έδειχνε θανάσιμο φόβο.

—Μη σκέπτεσαι πιά τ' πλοίο, ξαναείπε ο ξανθός. Δέν θα φύγεις άπόψε...

Τά, γείλη του Μάρτυ έτρεμαν τώρα και τ' έσφιξε γιά να ξαναβρεί την αυτοκυριαρχία του. Τέλος, κατάρθωσε νά μιλήσει.

—Άφησε μου και μιά τελευταία ευκαιρία Τζό...

—Αδύνατον.

—Γιά τ' όνομα τού Θεού, Τζό, είπε ο Μάρτυ. Δίξε λίγη ανθρωπιά.

—Ασε με νά επιβιβαστώ. Ποιος θα τ'ό μάθη; Θα περάσω όλη την υπόλοιπη ζωή μου σέ έένο τόπο... Μην έσχνάς, Τζό, πως μεγαλώσαμε μαζί, είμαστε είκοσι χρόνια φίλοι.

Ο ξανθός κούνησε τ' κεφάλι άρνητικά:

—Δέν έπρεπε νά τ'ό κάνεις αυτό, Τζό. Πάμε νά είμαστε φίλοι απ' τη στιγμή που ο κ. Κόνερς μάς έδωσε διαταγές γιά σένα, σήμερα τ' απόγευμα. Δέν πρόκειται νά σ' αφήσουμε, Μάρτυ.

Ο Μάρτυ ύψωσε τούς ώμους με άπόγνωση, κ' έπειτα γύρισε ξαφνικά την πλάτη κ' άρχισε νά τρέχει. Πριν προφθάσει νά κάνει τέσσαρα βήματα, μιά σφαίρα τόν έρριξε γονατιστό. Άκούστηκαν άλλοι τρεις πυροβολισμοί κι ο Μάρτυ θάζοντας μιά αδύναμη φωνή, έπεσε μπρούμυτα στο πλακόστρωτο.

Οι δυο άντρες πλησίασαν τ'ό σώμα. Ο ξανθός γύρισε τ'ό νεκρό με την άκρη τού ποδιού του και τόν εξέτασε μιά στιγμή.

—Πολύ καλά, είπε. Άς ρίξω με τ' πιστόλια στο νερό κ' άς τού δίωμε!

Τά όπλα άφησαν ένα χαρακτηριστικό ήχο καθώς έφεταν.

Οι δυο άντρες περίμεναν ακόμα λίγο, γιά νά βεβαιωθούν πως κανένας δέν πλησίαζε, κ' έπειτα απομακρύνθηκαν χωρίς νά τρέχουν. Περπατούσαν άργά, σιωπηλά.

Σέ λίγο, ο κοντός είπε:

—Δέν μπορώ νά ξεχάσω αυτό τ' αυτόκινητιστικό δυστύχημα. Ήταν φοβερό...

—'Απαίσιό! Έκανε ο ξανθός. Θα κάνω όλόκληρο μάθημα στα παιδιά μου αύριο τ'ό πρωί! Έλπίζω πως αυτός ο παλιοσωφέρ θα τ'ό πληρώσει ακριβά...

Τόν παλιάθρωπο. Νά τρέχει έτσι μέσα στο σκοτάδι!

Κούνησε τ'ό κεφάλι και πρόσθεσε:

—Τρομερό πράγμα! Δέν έπρεπε νά επιτρέπεται...

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ υποδέχθηκαν μ' ένθουσιασμό δυο καινούργιες και μιά παλιά δόξα της δόθνης, την Μάγδα Σνάιντερ.

POMMY ΣΝΑ-ΙΝΤΕΡ

Ο Κάρλ Χάινς Μπέμ, γιά νά παρευρεθί και αυτός στην προβολή της ταινίας του, ταξίδευσε από τ'ό Μόναχο στην Άθήνα και επί τρεις ημέρες άπέτέλεσε τόν άχώριστο συνοδό της Ρόμμου, και τ'ό στόχο τού δημοσιογραφικού κουτσομπολιού. «Ναι, θα παντρευτούμε», δήλωσε γελώντας η χαριτωμένη Γερμανίδα. Άλλά μόνο στην προσεχή ταινία μας, Κ' έπειτα σοβαρεύτηκε. «Όλα όσα λέγονται είναι ψεματά. Είμαστε μόνο φίλοι και συνάδελφοι. Άλλωστε ο Κάρλ Χάινς είναι παντρεμένος και έχει και παιδιά. Αυτό όμως δέν έμπόδισε τούς δυο καλούς φίλους νά ανταλλάξουν ένα τρυφερότατο άσπασμό στο στόμα, ένωπιον όλων τών «φλάς» και τών «φωτορεπόρτερς». Και τέλος πάντων, έφ' όσον ο κόσμος που τούς θαυμάζει στην δόθνη σαν ένα ταιριαστό και άχώριστο ζευγάρι, τούς θέλει έτσι και στην πραγματική ζωή, δέν βλάφτει νά καλλιεργήται ο μύθος.

Μόνον ένα άπομεσήμερο κατάρθωσαν νά κλέψουν από τ'ό έπίσημο πρόγραμμα οι δυο συμπαθείς πρωταγωνιστές και νά χαρούν τη λιανική της Άττικής στα γραφικά άκρογιάλια της Γλυφάδας, της Βούλας, της Βουλιαγμένης, της Βάρκιζας και στο τέλος στο Τουρκολίμανο. Φυσικά, η Ρόμμου μαγεύτηκε από την όμορφιά, δέν εύρισκε ρόπους νά έκδηλώσει την εύτυχία που έχειλίξε την παιδική άκόμη ψυχή της. Και ακριβώς αυτή η μαγεία που κυριέψε τούς δυο ξένους μας από την αήγη τού ελληνικού τοπίου, τούς έκανε νά μοιάζουν με δυο άδιόφορους γιά τ'ό πάντα γύρω τούς έρωτευμένους. Έτσι και η διακριτική παρουσία τού ειδικού συνεργάτου μας που τούς συνόδευε στο

εύτυχισμένο αυτό «τέτ-ά-τέτ» ήταν γι' αυτούς άνυπαρκτή. Άξίζει πάντως νά σημειωθεί ότι οι γλώσσες δέν έννοούν ν' αφήσουν ποτέ ήσυχη τη Ρόμμου.

Πέρσι έκανε πολλή παρέα με τόν τριπλό όλυμπιονίκη Τόνι Σάιλερ. Τούς είδαν νά δοκιμάζουν τίς σκοπευτικές τους ικανότητες σ' ένα σκοπευτήριο, και νά χορεύουν ταχτικά. Άλλά όμως όλες οι φήμες γιά έναν μεγάλο έρωτα διαλύθηκαν σαν σαπουνόφουσκες. Η Ρόμμου κι ο Τόνι χώρισαν, κι ο πατριός της Ρόμμου δήλωσε στους δημοσιογράφους: «Ένα φλέρτ ήταν, και τίποτ' άλλο...».

Τελευταία πάλι έγινε πολλός λόγος στη Γερμανία γιά ειδύλλιο ανάμεσα στην Ρόμμου και τόν ήθοποιό τού κινηματογράφου Χόρστ Μπούχολτς. Όσοι τούς είδαν ίδίως μαζί στόν κινηματογραφικό χορό τού Βερολίνου ένίσχυσαν τίς φήμες αυτές. Άλλά η Ρόμμου κι ο Χόρστ έπαιξαν μαζί στην τελευταία ταινία «Ο Ροβινσέν δέν θα πεθάνει», και θα ξαναπαίξουν μαζί στην ταινία «Μόν πτίε». Και δέν άποκλείεται τ'ό φλέρτ τους νά είναι είτε παροδικό, είτε —και εδω— άπλωρ διαφημιστικό.

Πάντως, η Μάγδα Σνάιντερ ισχυρίζεται πως ένα μεγάλο μέρος τών έπιστολών που παίρνει η κόρη της περιέχει προτάσεις γάμου. Ένας νεαρός θαυμαστής της μάλιστα της πρότεινε τελευταία νά... την άπαγάγη! Άντίθετα προς τ' άλλα γράμματα, που τ'α διεκπεραιώνει η γραμματέας της, οι προτάσεις γάμου διαβιβάζονται άυτοπροσώπως στη Ρόμμου. Δέν ξέρει κανείς ποτέ —λέει η Μάγδα— αν καμιά απ' αυτές δέν θα της φανί ένδιαφέρουσα... ■ ■ ■

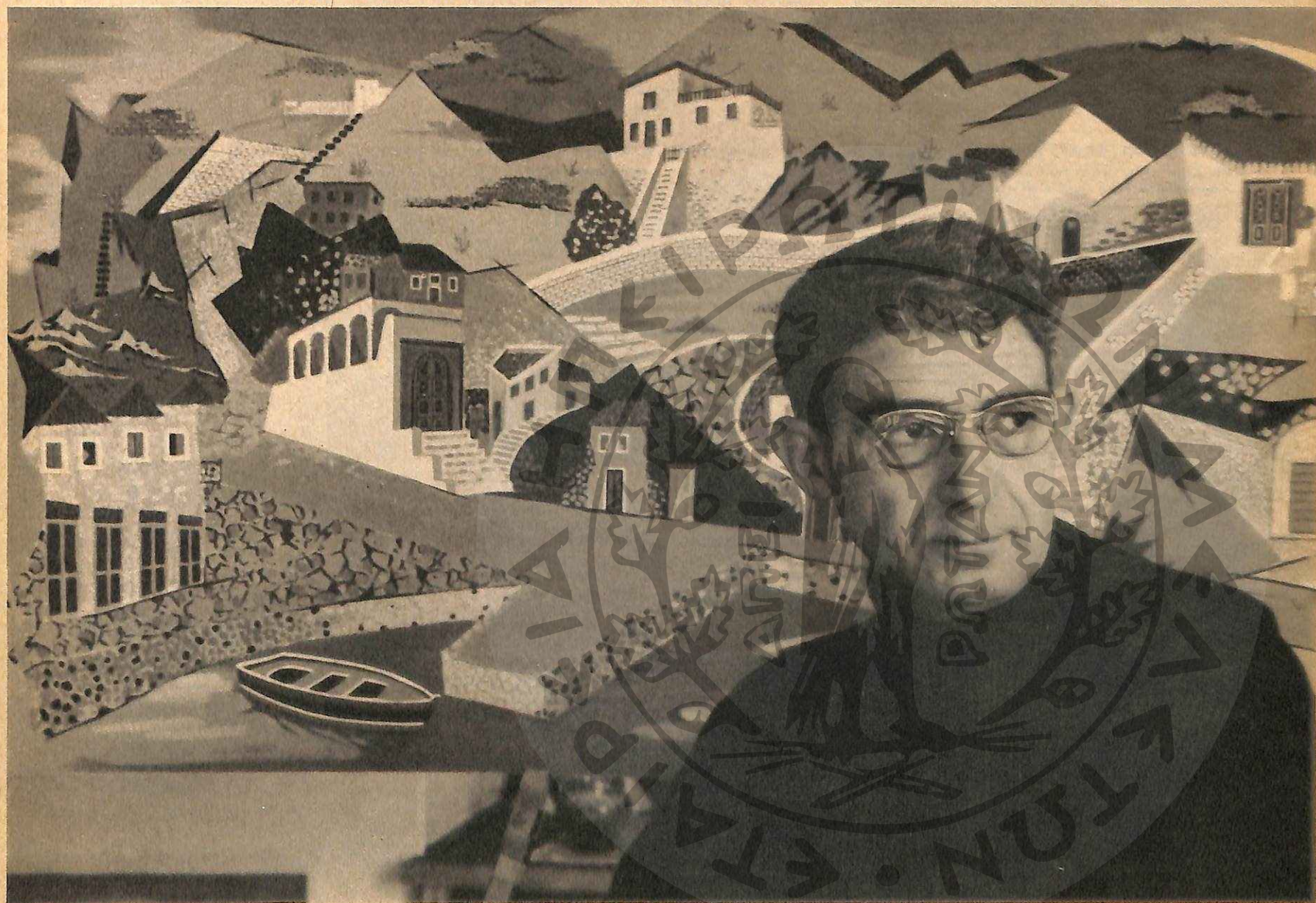
ΠΟΡΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΓΙΚΟ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

Ένας Έλληνας ζωγράφος που νιώθει στην Άθήνα σαν τ'ό ψάρι έξω από τ'ό νερό. Τ'ό πραγματικό κλίμα του βρίσκεται στο Παρίσι, εκεί που ώριμασε τ'ό ταλέντο του και άνθισε τ'ό πνεύμα του, επί μιά είκοσαετία. Άν δέν έρχόταν ο πόλεμος και έμενε στο Παρίσι, θα μπορούσε νά είχε γίνει ο Πικασσό τού θεάτρου. Η Γαλλία πάλι, τού άπένειμε τ'ό παράσημο της Λεγεώνας της Τιμής σαν άνταμοιβή γιά την εργασία του, από τ'ό 1930 - 1940 —μιά περίοδο που οι Παρισινοί θυμούνται πάντα σαν την «έποχή Βακαλό».

Κείμενο και φωτογραφίες ΒΑΣΟΥ ΜΙΓΚΟΥ

Ο ΒΑΚΑΛΟ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΟΥ, Η «ΥΔΡΑ», ΠΟΥ ΕΚΤΙΘΕΤΑΙ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ, ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ «ΖΥΓΟΣ»

Πιστεύει ότι là «ένδελα ωανών» δα καλαργήσουν μια μέρα τους μικρούς ωίνακες

Μόλις είχε περάσει τα είκοσι χρόνια του σάν έφτασε στο Παρίσι, λίγο μετά τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο. Στην τσέπη του είχε μόνο 75 φράγκα —του έφταναν ίσα-ίσα για να περάσει 10 ημέρες, αν, βέβαια, περιώριζε το διαιτολόγιό του σε ψωμοτύρι και μιά ρέγγα.

Πρίν τελειώσει το δεκαήμερο, έπεσε στα χέρια του μια άγγελία στο «Φιγαρό»: «Ζητείται νέος με κλίση στη ζωγραφική».

«Αυτό που ζητάω», σκέφτηκε ο Βακαλό. 'Η ζωγραφική, απ' όσο μπορεί να θυμηθώ, ήταν πάντα η αγάπη του και είχε μια εσωτερική αίσθηση της γραμμής και του χρώματος. Και επί πλέον, στην Κωνσταντινούπολη, όπου γεννήθηκε, είχε μελετήσει ζωγραφική κοντά στον Λέανδρο Πράσινο —τον πατέρα του πασίγνωστου Παριζιάνου σουρρεαλιστή ζωγράφου Ζαν Μαρί Πρασινό.

Μη έχοντας λεπτά περισελεύμενα, πήγε με τα πόδια στη διεύθυνση που έγραφε η άγγελία, σ' ένα ατελιέ, στην 'Ανιέρ —κάπου 15 χιλιόμετρα έξω απ' το Παρίσι— το οποίο έκτελούσε διακοσμητικά σχέδια. Τα άγριοκάστανα με φύλλα, που του ζήτησαν να σχεδιάσει στην τσάντα μιάς κυρίας, τους ευχαρίστησαν τόσο πολύ ώστε τον προσέλαβαν με 600 φράγκα τον μήνα και του ανέθεσαν την έποπτεία πάνω σ' όλους τους άλλους σχεδιαστές του ατελιέ.

Από δώ αρχίζει μια διπλή ζωή για τον Βακαλό. Την ημέρα εργαζόταν για το ατελιέ της 'Ανιέρ και τα βράδια άφωσιονώταν να εύρνη τις γνώσεις του και να εξοικιωθώ με όλα τα μυστικά της ζωγραφικής.

Παρακολούθησε μαθήματα στο Γκραντ Σωμιέρ και στη Σχολή Διακοσμητικών Τεχνών του Μουσείου του Λούβρου. 'Ο Ούγγρος σκηνογράφος Λαντισλάβ Μεντίζ τόν εισήγαγε στον μαγικό κόσμο του θεάτρου. Για να μπορή να βρίσκει δωρεάν μοντέλα πήγαινε στην 'Ακαδημία Ζουλιάν. Και για

να μελετήσει, στίς διβλιοθήκες του Λούβρου και της 'Οπερά, που διαθέτουν ανεξάντλητο πλούτο ιδεών και καλλιτεχνικών πληροφοριών. Ειπώθηκε για τον Βακαλό ότι είναι «αυτοδίδακτος». Με αυτό υπονοείται ότι δεν έχει ύποστη εξετάσεις και δεν έχει πάρει ένα δίπλωμα από κάποια σχολή. Το ίδιο όμως συμβαίνει και με τον Ρενουάρ και τον Πικασσό και ένα πλήθος άλλων διασήμων ζωγράφων.

Μέσα σε δυο χρόνια, οι οικονομίες του από τα χρήματα που κέρδιζε στο ατελιέ της 'Ανιέρ του επέτρεψαν να εγκαταλείψει τη δουλειά και να γραφή στη Σχολή του διασήμου σκηνοθέτου Σαρλ Ντυλλέν. Φυσικά, εκείνο που τον ενδιέφερε ήταν η σκηνογραφία. Έπρεπε όμως να παρακολουθήσει και τα άλλα μαθήματα της Σχολής: 'Υποκριτική, σκηνοκωμωδία, κλπ.

Έπειτα από τρία χρόνια παρακολούθηση της Σχολής, κάποια μέρα ο Σαρλ Ντυλλέν του ζήτησε να σχεδιάσει τα κοστούμια και τις σκηνογραφίες για το «Ξενοδοχείον 'Ατλας», του 'Αρμάντ Σαλακρού —που επρόκειτο να τ' ανεβάσει στο πρωτοποριακό θέατρό του, το «'Ατελιέ».

Την επομένη της πρεμιέρας, ένας Παρισινός κριτικός έγραψε:

«Ένας από τους θριαμβευτές της βραδιάς ήταν αναμφισβήτητο ο κ. Γιώργος Βακαλό, που μάς έδωσε, πραγματικά, αξιοσημείωτα κοστούμια και σκηνικά».

Από κεί και πέρα και μέχρι την έκρηξη του Β' Παγκοσμίου πολέμου, ο Βακαλό έμεινε ο έπίσημος σκηνογράφος του θεάτρου «'Ατελιέ» και μόνο από καιρό σε καιρό σχεδίαζε τα σκηνικά για άλλα παρισινά θέατρα, όπως το «Βιέ Κολομπιέ», το «Τεάτρ ντε λ' 'Ετουάλ», ακόμη και το «Γκλόμπ Θιάτρ» του Λονδίνου.

Στο μεταξύ, ο Βακαλό, συνέχιζε τη ζωγραφική —που αποτελούσε και την κύρια απασχόλησή

του— και σιγά-σιγά δημιούργησε ένα προσωπικό στυλ. 'Υπάρχει κάποιο όνειράδες στοιχείο στα έργα του. Οι συνθέσεις του μοιάζουν με όπτασιες ενός όνειρου, ποιητικά αποδοσμένες. 'Η σουρρεαλιστική χροιά που τις διακρίνει αποδίδεται στην επιρροή, πάνω στην καλλιτεχνική του εξέλιξη, συγχρόνων σουρρεαλιστών, μολοντί δεν κρατάει τίποτε από τον «πεσσιμισμό» τους. 'Η ποίηση του Γάλλου ζωγράφου Σαγκάλ και η βασανισμένη γραμμή του ζωγράφου της Ιταλικής 'Αναγέννησης Πιζανέλλο, είναι δυο παράγοντες που επέδρασαν επίσης στον Βακαλό.

Τού άρρσει πάντα να ζωγραφίζει ένθετα πανώ. Πιστεύει ότι το μέλλον της ζωγραφικής βρίσκεται σ' αυτή την κατεύθυνση και ότι τα πανώ βαθμιαία θα καταργήσουν τους μικρούς πίνακες που αναρτώνται στους τοίχους. 'Ηδη η αρχιτεκτονική στίς 'Ηνωμένες Πολιτείες, καθώς μάς πληροφορεί, τείνει σε μεγάλες ζωγραφισμένες επιφάνειες τοίχων. Χάρη σ' αυτή την κλίση του ο Βακαλό χαρακτηρίστηκε σαν «διακοσμητικός ζωγράφος», με κάποιο μειωτικό νόημα. 'Αλλά, μάς λέει, όλες οι μεγάλες περιόδοι της τέχνης στάθηκαν διακοσμητικές.

Ο Βακαλό έφυγε από τη Γαλλία στα 1940 με το τελευταίο πλοίο που άφησε την Μασσαλία πριν οι Γερμανοί εξαπολύσουν την κεραυνόβολα επίθεσή τους. Δεν φανταζόταν, βέβαια, τότε ότι δεν θα ξαναγύριζε στο αγαπημένο του Παρίσι παρά σαν περαστικός επισκέπτης. Μετά το τέλος του πολέμου, ο Ντυλλέν, ο Μπαρρώ και άλλοι Παρισινοί φίλοι του τον παρακινούσαν να επιστρέψει και ν' αναλάβει τη δουλειά του στο «'Ατελιέ». 'Αλλά ο Βακαλό στο μεταξύ είχε ριζώσει στην 'Αθήνα. Είχε παντρευτεί, είχε αποκτήσει ένα γιό, ένα σπίτι...Βαθεία του, ωστόσο, υπάρχει πάντα η λύπη που δεν μπόρεσε να γυρίσει στο Παρίσι.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ;

Μιά φωτογραφία πάρθηκε το Σεπτέμβριο του 1936 στο Ράυνχαμ Χώλ του Νόρφολκ, έναν παλιό αγγλικό πύργο 300 ετών. Μιά σκάλα —μιά άκλυσ σε σχήμα φαντάσματος. 'Ο φωτογράφος Χάμπερτ Πρόβανς ισχυρίζεται πως φωτογράφιζε το κτίμα, όταν ένα φάντασμα έσπασε μία απ' τις φωτογραφικές μηχανές του, κι αυτός το έκδικήθηκε, μετά, παίρνοντάς του τη φωτογραφία εκείνη..

Ο Τζοβάνι Μπόσκο (1815-88), που ανακηρύχτηκε άγιος απ' την Ιταλική εκκλησία, είχε κάνει μία συμφωνία με τον φίλο και συσπουδαστή του Κομόλο πως όποιος απ' τους δυο πέθανε πρώτος θα επιχειρούσε να επικοινωνήσει με τον άλλο. 'Ο Κομόλο πέθανε στις 2 'Απριλίου του 1839, και τη νύχτα της 3ης 'Απριλίου, μετά την κηδεία, ο Τζοβάνι Μπόσκο, που ήταν τότε 24 ετών, κάθισε στο κρεβάτι του, στο υπνωτήριο ενός σεμιναρίου όπου κοιμόντουσαν άλλοι 20 σπουδαστάι, και περίμενε.

«'Ακριβώς τα μεσάνυχτα», διηγήθηκε αργότερα ο ίδιος ο Μπόσκο, «άκουσα έναν παράξενο ήχο, σαν κάτι να κυλούσε απ' το βάθος του διαδρόμου... "Όσο ο θόρυβος πλησίαζε στο υπνωτήριο, οι τοίχοι, τα ταβάνι και το πάτωμα του διαδρόμου έτρεμαν κι αντηχούσαν... Οι σπουδαστάι στο υπνωτήριο ξύπνησαν, μα κανείς δεν τολμούσε να μιλήσει... Ξαφνικά, η πόρτα άνοιξε μόνη της, χωρίς να φαίνεται τίποτ' άλλο εκτός από ένα αμυδρό φως που άλλαζε χρώμα και που φαινόταν να έλεγχη τον ήχο... Τότε άκουστηκε καθαρά μία φωνή:

—Μπόσκο, Μπόσκο, λυτρώθηκα! Οί σπουδαστάι πετάχτηκαν απ' τα κρεβάτια τους και τββαλαν στα πόδια, χωρίς να ξέρουν που πάνε. "Όλοι τους είχαν ακούσει τον ήχο, και μερικοί και τη φωνή, χωρίς να καταλαβαίνουν τη σημασία των λέξεων.

Πολλοί εκκλησιαστικοί πιστεύουν πως η έμπειρία του Σάν Τζοβάνι Μπόσκο είν' ένα φαινόμενο που μπορεί να επαναληφθώ και σήμερα. 'Η μεγαλύτερη αθηνεία στο ζήτημα αυτόν των παραχοποιών φαντασμάτων, που μετακινούν έπιπλα και σκαρώνουν φάρσες στους ζωντανούς, ήταν ο Βρεταννός Ιησουΐτης πάτερ 'Ερμπερτ Θάρστον, που είχε γράψει δυο βιβλία και πολλά φυλλάδια σχετικά με το θέμα. Τελευταία, δημοσιεύτηκαν στην 'Αγγλία δυο πολύ ενδιαφέροντα έργα για τις υπερφυσικές εμφανίσεις: Το «Βιβλίο των φαντασμάτων» του 'Ιρλανδού σερ Σέιν Λέσλυ, και το «'Απόκρυφα φαινόμενα» του Αυστριακού μοναχού πάτερ 'Αλεξίσαν Βίτσεγκερ.

Ο σερ Σέιν Λέσλυ είδε το πρώτο του φάντασμα όταν ήταν τελειόφοιτος στο Κάιμπριτζ, κι από τότε «συλλέγει» όσα βρίσκει. Φανατικός καθολικός και εκδότης της καθολικής «Επιθεωρήσεως του Δουβλίνου» επί μιά δεκαετία, εξακολουθεί, σε ηλικία 72 ετών, να κυνηγά τα φαντάσματα με πολύ ζήλο. Σε όσους έχουν την εντύπωση πως η εκκλησία απαγορεύει την έπαφή με τα φαντάσματα, ο σερ Σέιν εξηγεί πως η απαγόρευση αφορά την επίκλησή τους με νεκρομαντεία ή υπνωτιστικές συνεδριάσεις, κι όχι την άπλη ένοσένισή τους. 'Ο Λέσλυ παραθέτει στο βιβλίο «περιπτώσεις εμφανίσεων και μηνυμάτων απ' τον άλλο κόσμο, που διαπιστώθηκαν από καθολικούς ή σχετίζονται με την καθολική θρησκεία».

Ο σερ Σέιν περιγράφει επίσης την άποστολή τριών ιερέων σ' ένα σπίτι της πόλεως Κούνιν, στην 'Ιρλανδία, όπου ένα φάντασμα εμφανιζόταν με χτυπήματα, ξυ-

σίματα της πόρτας, ροχαλίσματα κι αναβοσβησίματα των φώτων. "Ένας απ' τους ιερείς ανέφερε ότι το φάντασμα τυλίχτηκε στο χέρι του σά χέλι. "Ένας άλλος είδε τα σεντόνια ενός άδειανού κρεβατιού να τυλίγονται γύρω από ένα φανταστικό λαιμό, κι άκουσε ολόκληρο το ρόγχο ενός ανθρώπου που πνίγεται. Τέλος, το φάντασμα του Κούνιναν θγήκε νικητής: 'Η οικογένεια που έμενε σ' αυτό το σπίτι μεταστάτευσε στην 'Αμερική, κ' οι τρεις πατάδες άρρώστησαν όλοι θάρεϊα: 'Ο ένας έπαθε νευρική κατάρρευση, ο άλλος μηνιγγίτιδα, κι ο τρίτος παράλυση του προσώπου.

Το βιβλίο του Βίτσεγκερ, που είναι τελευταίω επιστημονικά γραμμένο, αποτελεί μία σοβαρή μελέτη για τα φαντάσματα, τα μέντοιμα, τις μάγισσες, την τηλεπάθεια, την μεταβίβαση σκέψης, την ραδιοεπιστήμη, την κρυσταλλομαντεία, τον υπνωτισμό και τον δαιμονισμό.

Τα απόκρυφα φαινόμενα, κατά τον Βίτσεγκερ, προκαλούνται από το γεγονός ότι ένα μέρος της ψυχής συμπεριφέρεται σαν καθαρό πνεύμα —υπόλειμμα των υπερφυσικών δυνάμεων που είχαν οι πρωτόπλαστοι πριν απ' την πτώση τους. Το κυριώτερο χαρακτηριστικό του καθαρού πνεύματος είναι πως δεν αποκτά γνώσεις με την έποπτεία των αισθήσεων, αλλά με τη διαίσθηση και κατά βούληση.

Σ' αυτό όφειλεται η τηλεπαθητική ικανότητα μερικών ατόμων σε κατάσταση ύπνωσης. Στις περιπτώσεις αυτές, η ψυχή ελευθερώνεται εν μέρει απ' το σώμα. 'Η εν μέρει ελεύθερη αυτή ψυχή μπορεί ν' ανήκει και σ' ένα νεκρό, όποτε συνδέεται μ' έναν όρισμένο τόπο. Είναι πιο ελεύθερη απ' την ψυχή του ζωντανού, αλλά όχι τόσο ελεύθερη όσο θάπρεπε.

Ο Βίτσεγκερ αναγνωρίζει τη δυνατότητα του φαινομένου που λέγεται «δαιμονισμός», αν και είναι πολύ δύσκολο να τον διακρίνει κανείς απ' τη σχιζοφρένεια. 'Αναφέρει την περίπτωση της Μαρίας Ταλάρικο, στην πόλη Καταντζάρο της Νοτίου 'Ιταλίας.

Στις 5 'Ιανουαρίου 1939, ή 17χρονη Μαρία κ' ή γιαγιά της περνούσαν από μία γέφυρα όπου, πριν από τρία χρόνια, είχε θραστή το πτώμα του Τζιουζέππε Βεράλντι. "Όλοι νόμιζαν πως ο Τζιουζέππε είχε αυτοκτονήσει. 'Η Μαρία σταμάτησε, κοίταξε την όχθη του ποταμού και λιποθύμησε. "Όταν συνήρθε, μιλούσε με τραχεία, αντρική φωνή: «Είμαι ο Πέπε», είπε, κι άρχισε να πίνει κρασί, να καπνίζει, να παίζει χαρτιά και να γράφη με το χαράκρηρα του νεκρού Τζιουζέππε Βεράλντι. Δηγήθηκε πως οι φίλοι του είχαν ρίξει ναρκωτικό στο κρασί του, τον είχαν πετάξει πάνω απ' τη γέφυρα και τον είχαν χτυπήσει μ' ένα σιδηρένιο σωλήνα, ώσπου ξεψύχησε. "Επειτα έκανε πλήρη αναπαράσταση του εγκλήματος. Δεν ξαναδρόθηκε τον κανονικό της έαυτο παρά όταν ή μητέρα του νεκρού τον «πρόσταξε» να την άφήση. Δώδεκα χρόνια αργότερα, στα 1951, ένας απ' τους παλιούς συντρόφους του Τζιουζέππε Βεράλντι, που ήρ' τώρα στην 'Αργεντινή, έστειλε ένα γράμμα, στο οποίο ώμολογούσε το έγκλημα, ακριβώς όπως το είχε περιγράψει ή Μαρία...

ΟΠΩΣ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΕΡΓΑ του Βακαλό, το ίδιο και σ' αυτό που τ' ονομάζει «Κομμέντια ντελ "Αρτε», υπάρχει ένα στοιχείο όνειρου και όπτασις.

ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ είναι ο «μικρόκοσμος» —το χορτάρι που πατάμε στο διάβα μας. Χαρακτηριστικός είναι ο πίνακάς του «'Αγκάθια»

Ο ΒΑΚΑΛΟ ΕΚΑΝΕ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ «ΛΙΒΙΝΓΚ-ΡΟΥΜ», ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΕΚΙΣΕ ΣΤΑ ΠΑΤΗΣΙΑ. ΕΤΣΙ... ΡΙΖΩΣΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ

ΤΟΥ ΝΤΑΙΗΒΙΝΤ ΝΤΙΒΑΪΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Καλοκαίρι στη Μύκονο. "Ένας Έγγλέζος αρχαιολόγος, ο καθηγητής Κάλντερ, φτάνει ένα μεσημέρι στο νησί, με σκοπό να κάνει έρευνες στο βυθό της θάλασσας για να μελετήσει ένα αρχαίο ναυάγιο, μία τριήρη φορτωμένη με άμφορες και αγγεία που άνακαλύφθηκε έξω απ' τη Δήλο. 'Ο Κάλντερ, χαρακτηριστικός τύπος Έγγλέζου ψυχραιμίου και φλεγματικού, συναντά στη Μύκονο το μόνο πρόσωπο που μπορεί να του πη πού περίπου βρίσκεται το ναυάγιο. Το πρόσωπο αυτό είναι η Πηρώ Λούστρου, μία τετραπέρατη, πανέμορφη και πλούσια Έλληνίδα, που περνάει το καλοκαίρι της στη Μύκονο, επειδή ο πατέρας της θέλει να την απομακρύνει απ' τον 'Ιταλό με τον όποιο είναι τρελλά έρωτευμένη, τον Γκουίντο Τορτσέλλι. 'Η Πηρώ είναι αποφασισμένη να εμποδίσει με κάθε τρόπο τον Έγγλέζο αρχαιολόγο να φέρει εις πέρας την αποστολή του. Και τούτο επειδή αυτή έχει ανακαλύψει πρώτα το αρχαίο ναυάγιο, κάποια μέρα που κολυμπούσε έξω απ' τη Δήλο με τον 'Ιταλό φίλο της, τον Γκουίντο Τορτσέλλι, κ' έχει ένα δικό της σχέδιο στο νου. Την ίδια ακριβώς μέρα φτάνει στη Μύκονο κ' ένας Άμερικανός δημοσιογράφος, ο Τζόν Μάντεν, για να παρακολουθήσει για λογαριασμό της εφημερίδας του τις έρευνες του Έγγλέζου αρχαιολόγου. Στο άκουσμά του, ο Γκουίντο Τορτσέλλι πείθεται απ' έναν αρχαιολόγο, τον Νικόμαχο, που πούλησε λαθραία σ' έναν πλοίο Σουηδό, τον Νόρατ, το αρχαίο αγγείο που βρήκε στο βυθό της θάλασσας. Χωρίς να ειδοποιήσει την Πηρώ πηγαίνει κρυφά έξω απ' την Μύκονο, παίρνει το αγγείο και το κρύβει κάπου άλλο. Στο άκουσμά του η Πηρώ εξομολογείται στον Κάλντερ και τον Μάντεν τόν είσθημά της και τους παρακαλεί να πείσουν τον πατέρα της ν' αφήσει τον Γκουίντο να πάει στη Μύκονο για να βοηθήσει κι αυτός στις αρχαιολογικές έρευνες. 'Ο Μάντεν επιστρέφει απ' την Αθήνα άπρακτος. Φέρνει μονάχα στην Πηρώ ένα γράμμα απ' τον Γκουίντο, ο οποίος της δηλώνει ότι αποφάσισε να πουλήσει το αγγείο. 'Η Πηρώ απογοητεύεται απ' τη στάση του Γκουίντο και αποφασίζει να βοηθήσει τον Κάλντερ. Στο άκουσμά του φτάνει και ο Νικόμαχος στο νησί.

8

Η Πηρώ πλησίασε θυμωμένη ένα απ' τα φωτισμένα παράθυρα του σατιου, κάθισε στο πεζούλι, άνοιξε το φάκελο κι άρχισε να διαβάει. Μέσ' απ' το σκοτάδι, ο Μάντεν κι ο Κάλντερ την παρακολουθούσαν με το βλέμμα. 'Η Πηρώ διάβαζε αργά. Καθώς διάβαζε, ψιθύριζε κάποια στιγμή: «'Οχι» και σε λίγο πάλι: «'Ω, όχι». Όταν τελείωσε, διάβασε με μεγάλη προσοχή το γράμμα και το ξανάβαλε στο φάκελο. Μία αδύνατη φωνούλα, αξιολύπητη, ρώτησε: —Τι σημαίνει αυτό, Τζόν; Τι σημαίνει; —Δέν ξέρω, αποκρίθηκε μέσα απ' το σκοτάδι η φωνή του Μάντεν. Δέν ξέρω, αλλά μπορώ να μαντέψω. —Νά μαντέψης τί; —Θέλεις να σου τ'ά πω όλα; Κάθισε ν' ακούσης. Λοιπόν, έχω την εντύπωση πως ο Γκουίντο σου κάτι πάει να σκαρώσει. Τό ίδιο πιστεύει κι ο

πατέρας σου. Και γι' αυτό, μου έλεπε να σου πω πως η απάντησή του είναι: "Όχι! "Όχι! "Όχι! —Μά γιατί; ρώτησε ο Κάλντερ. —Δέν συμπαθεί τον πατέρα του Τορτσέλλι. Δέ συμπαθεί τη μητέρα του Τορτσέλλι. Δέ συμπαθεί τους 'Ιταλούς και δέ συμπαθεί τον Τορτσέλλι. Αυτός περίπου είναι ο λόγος. —'Εξακολουθώ να μ'ην καταλαβαίνω, είπε ο Κάλντερ. —"Ένας άλλος λόγος, είπε ο Μάντεν αργά, πολύ αργά, είναι ότι ο Γκουίντο κάνει τελευταίως παρέα μ' έναν ύποπτο τύπο που τον λένε Νικόμαχο. Ξέρεις τον Νικόμαχο, Πηρώ; —"Έναν σιχαμένο τύπο με μουσι; ρώτησε η Πηρώ ριγώντας άξαφνα μ' όλο που η νύχτα ήταν γλυκεία και απαλή. —Ακριβώς. Τώρα, δέ μου λές, τι δουλειά νομίζεις πως έχει ο Γκουίντο με τον Νικόμαχο; —Δέν έχω ιδέα, είπε γρήγορα η Πηρώ. ("Ισως με το παραπάνω γρήγορα). —Τό φαντάστηκα πως θά μουλεγες έτσι. 'Ο Γκουίντο σου έπασσε φίλες και μ' ένα άλλο πρόσωπο. "Ένα Σουηδό που τον λένε Νόρατ. —Δέν τον γνωρίζω. —Κι αυτό τό φαντάστηκα, είπε ο Μάντεν γλυκά. Δέ θέλεις να μάς πής τώρα τι λέει τό γράμμα; —"Όχι! αποκρίθηκε η Πηρώ ξερα. —Μήπως λέει κάτι τέτιο; «Σ' αγαπώ πολύ, αλλά έχω καλύτερη προσφορά για κείνο που δοήκαμε. "Αν δέχεται να μ' ακολουθήσης, νάσαι έτσι». —Δέ γράφει τέτιο πράγμα! αποκρίθηκε η κοπέλα φουρισμένη. —'Ο Νόρατ, αυτός ο Σουηδός, κάνει συλλογή έργων τέχνης. 'Ο φίλος σου τον πήγε στο Μουσείο. —Και τί μ' αυτό; είπε η Πηρώ θαρρετά. —'Ωστόσο, κάτι στον τόνο της φωνής της πρόδινε τον πανικό. —Θέλεις τώρα να μάθης τί πήγαν να δούν οι δυο τους στο Μουσείο; ρώτησε ο Μάντεν αμείλικτος. —Έγινε μία βαρειά σιωπή. Τέλος η θλιμμένη φωνή της κοπέλας άκούστηκε πολύ σιγαλή: —"Όχι. —'Εγώ όμως θέλω να μάθω, είπε ο Κάλντερ με απροσδόκητη αυστηρότητα. —Στάθηκαν δέκα ως δώδεκα λεπτά μπροστά στον 'Εζόκεϊ του 'Αρτεμισίου, αποκρίθηκε ο Μάντεν αδιάφορα. —'Ω, όχι! "Όχι! φώναξε η Πηρώ σκεπάζοντας τα μάτια με τό χέρι της. —Γιατί όχι; Είναι όμοιο αγγείο, είπε ο Μάντεν. —'Η Πηρώ σηκώθηκε απότομα, έτρεξε στην πόρτα και μπήκε στο σπίτι. —Τι θά πής; ρώτησε ο Μάντεν. —Θά σε παρακαλούσα να μου εξηγήσης τί σημαίνουν όλα αυτά, είπε ο Κάλντερ. —'Ακουσε. 'Η εξήγηση είναι δική μου, αλλά μου φαίνεται πως είναι σωστή. 'Ο Νικόμαχος—αυτός ο έλεεινός αψος—κάτι έμαθε, φαίνεται, για τό ναυάγιο. Διόλου άπθάνο. Οι άνθρωποι στά χωριά φλυαρούν, ξέρεις. Αυτός ο Νικόμαχος, λοιπόν, έχει έναν πελάτη, τον Νόρατ, έναν έκατομμυριοχό Σουηδό με πολύ ελαστική συνείδηση. 'Η γνώμη μου είναι ότι ο Γκουίντο τού πρότεινε να

τό χέρι του στην τσέπη του πανταλονιού του και πήρε τό μαντήλι του. Χωρίς πάλι να σκεφτεί, σήκωσε τ' άλλο του χέρι και τό πέρασε πίσω απ' την πλάτη της κοπέλας. Μέσ' στο σκοτάδι, ο Μάντεν πήρε την μουσκάλα του κονιάκ. Σηκώθηκε και, περπατώντας στις μύτες των ποδιών του, μπήκε στο σπίτι. Καθώς απομακρυνότανε, άκουσε την Πηρώ να λέει με φωνή πνιγμένη στο κλάμα: —'Ω, Γκουίντο. Γκουίντο. Τι μου έκανες;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15ο

Ο άερας είχε πέσει και η θάλασσα ήτανε πάλη γαλή. "Ασπρα, πουπουλένια σύννεφα έρριχναν άσημένιες άνταύγειες στά βαθυγάλανα νερά. 'Η Πηρώ είχε συνέρθει έντελώς. Τά δάκρυα δέν είχαν αφήσει κανένα ίχνος στο πρόσωπό της. Φλυαρούσε με χαριτωμένη και άπροσποίητη ευθυμία σ' όλο τό όρόμο και όσην ώρα χρειάστηκαν οι διαρκάηδες για να βάλουν μπρός τη μηχανή. "Αρχισε να διηγείται πως ο Γκουίντο κ' εκείνη είχαν ανακαλύψει τό ναυάγιο. Αυτή τη φορά τούς έλεγε όλη την αλήθεια. "Ακούοντάς την με θαυμασμό αλλά και με κάποια καχυποψία, ο Κάλντερ άναγκάστηκε να παραδεχτεί από μέσα του πως τίποτε απ' όσα τούς είχε πη δέν ήταν ψέματα. "Απλούστατα είχε άποσιωπήσει μερικές λεπτομέρειες. Δέν τούς είχε πη, λόγου χάρι, πως τη μέρα εκείνη που είχε ανακαλύψει για πρώτη φορά τό ναυάγιο καθώς κολυμπούσε με τον Γκουίντο, λίγο πιο πάνω απ' τό βυθό της θάλασσας, είχε προσέξει κιόλας την ουρά του χάλκινου δελφινιού που πρόσβαλε μέσ' απ' την άμμο. Δέν τούς είχε πη για τις δυσκολίες που είχαν συναντήσει, αυτή κι ο Γκουίντο, όσπου να έλευθερώσουν τό αγγείο απ' την άμμο. Τρεις όλόκληρες μέρες είχαν δουλέψει σκληρά, κάνοντας εξαντλητικές βουτιές. Μόνον όταν, στο τέλος της τρίτης μέρας, καθάρισαν την άμμο κ' έστησαν τό αγγείο όρθο, αντίκρισαν για πρώτη φορά την ασύλληπτη όμορφιά του. —Και τότε, έκλαψα, είπε η Πηρώ. Τό ξέρω

—Θέλεις τώρα να μάθης τί πήγαν να δούν οι δυο τους στο Μουσείο;

πως ήτανε κοντό, αλλά έκλαψα. "Όταν τό δήτη, θά με καταλάβετε. 'Ηταν σά νάβλεπα ένα θεό. —Νά τό σημάδι που βάλαμε, είπε η Πηρώ. Γούτη η σχισμή στο δάχο, που μοιάζει με σταυρό. 'Ο βράχος κατεβαίνει απότομα ίσια κάτω κάτω δέκα μέτρα. "Έπειτα έχει μία προεξοχή κι απ' εκεί ως τη σπηλιά είναι δεκαέντε όργυρες. Για τον Κάλντερ, η στιγμή ήτανε τόσο μεγάλη που με κόπο συγκρατούσε τη νευρικότητά του. Οι κινήσεις του, καθώς έτοιμαζότανε για την κατάδυση, η έκφραση του προσώπου του, πρόδιναν την έξαψή του.

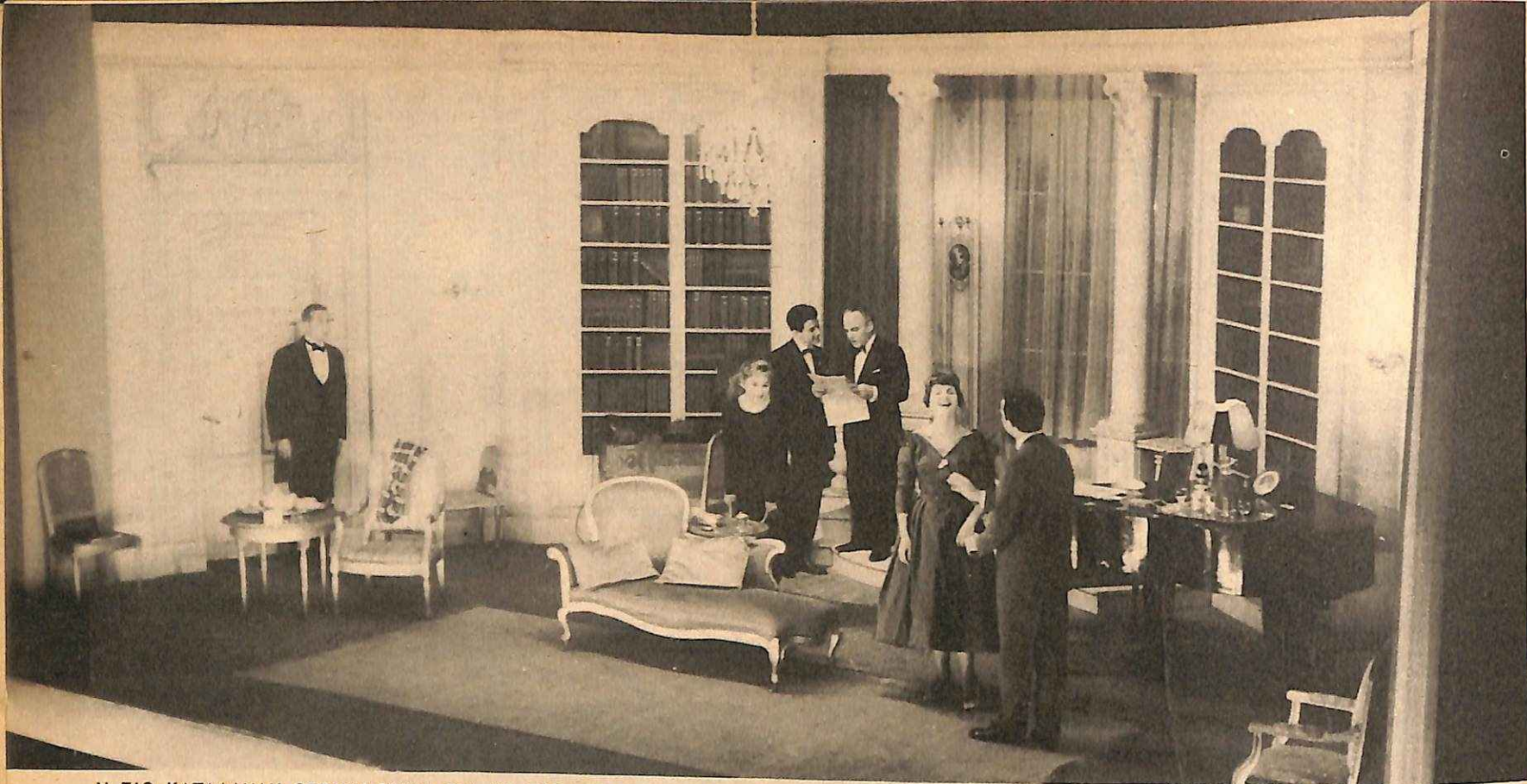
"Όλα ήταν σάν όνειρο. "Όνειρο η σκοτεινή γαλάζια οκιά του βράχου κάτω απ' την πράσινη επιφάνεια του νερού, όνειρο η παραμυθένια όμορφιά των φυκιών που τρεμοσάλευαν πάνω στά βράχια. Είχε την εντύπωση πως βρισκότανε σ' ένα δάσος παρόξενο και θαυμαστό, με φυτά άλλόκοτα, που λικνίζονταν απαλά στο άλαφρο κυμάτισμα του νερού. Ψάρια κολυμπούσαν όλόγυρά τους σάν ένα σύννεφο από πεταλούδες. "Όστρακα, φύκια, άνεμώνες—ένα φαντασμαγορικό χαλί που άλλαζε χρώματα κι από κόκκινο γινότανε κίτρινο κ' έπειτα πράσινο, ένα χρώμα πράσινο τόσο ωραίο, που σού έκοβε την άναπνοή.

"Έφτασαν θριαμβευτικά στο βυθό. "Άμμος κ' έδω, αλλά άμμος γεμάτη πλάσματα ζωντανά—καβούρια και μέδουσες και ψαράκια του βυθού και κογχύλια λογής—λογής. Με κινήσεις άνετες, άρμονικές, πέρασαν κολυπώντας τό άνοιγμα της σπηλιάς. "Ηταν σκοτεινά έδω μέσα κι όσο προχωρούσαν πιο βαθειά τό σκοτάδι γινότανε πιο πικνό. Μία έξαλλη άνιπομνησία είχε κυριεύσει τον Κάλντερ. Τά μάτια του κοιτάζαν έρευνητικά. "Αξαφνα, στο άχνό φώς που έμπαινε απ' τ' άνοιγμα της σπηλιάς, είδε πως είχε φτάσει στο τέρμα. Μπροστά του ώρθωνότανε ο βράχος. 'Ο βράχος που ανέβαινε ίσια επάνω. Και χάω δέν υπήρχε τίποτε. 'Η σπηλιά ήταν άδεια. Τ' όνειρο διαλύθηκε μονομιάς. "Ένας άγριος θυμός φούντωσε μέσα του. Γύρισε τό κεφάλι και κοιτάζε την Πηρώ. 'Ηταν αδύνατο να διακρίνη τά μάτια της πίσω απ' τη μάσκα, όλη όμως η στάση της έδειχνε μία άπέραντη κατάπτωση. Θάλεγε κανείς πως τό κορίτσι είχε ξαφώσει, είχε γίνει τόσο δά. 'Ο Κάλντερ άπλωσε τό ένα του χέρι κ' έπιασε τον ώμο της. Με τ' άλλο της έδειξε τό φωτεινό άνοιγμα της σπηλιάς. "Ανέβηκαν με τό χέριο άδεια και την άπόγνωση στην ψυχή.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Εικονογράφηση ΓΙΩΡΓΗ ΒΑΡΛΑΜΟΥ

Η ΠΙΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΟΠΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΝΕΙΣ ΤΗ «ΘΕΑΤΡΙΝΑ» ΕΙΝΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ ΤΟΥ «ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΟΠΕΡΑΣ»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΗ

ΘΕΑΤΡΟ

ΜΕΤΑΞΥ ΣΚΗΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΗ ΤΟΥ «ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΟΠΕΡΑΣ»
Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΜΑΣ κ. Β. ΜΙΓΚΟΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ
ΤΗΝ «ΘΕΑΤΡΙΝΑ» ΤΟΥ ΣΩΜ. ΜΩΜ ΣΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ

Μισός αιώνας συμπληρώθηκε φέτος από την εποχή που ο Σώμερσετ Μώμ, ο «μεγάλος γέρος» των αγγλικών γραμμάτων, καταπιάστηκε για πρώτη φορά με τη συγγραφή ενός θεατρικού έργου. Ο γιατρός, που πριν κλείσει τα τριάντα του χρόνια, είχε γίνει μυθιστοριογράφος, αισθάνθηκε πολύ γρήγορα να τον τραβάει το θέατρο. Κ' έτσι χαρακτηρίζει μια δξύτατη σατυρική διάθεση. Στην Ελλάδα, ο Μώμ, όφείλει μεγάλο μέρος της δημοτικότητάς του σαν θεατρικού συγγραφέα στην Κατερίνα, που ο θιασός της Φλόγας και άλλα. Το τελευταίο του που ανέδασε, ή «Θεατρίνα», παίζεται ακόμη και χαρακτηριστικά σαν ή επιτυχία της σαιζόν. Η «Θεατρίνα» πρωτοεμφανίστηκε πρό είκοσαετίας περίπου, σαν μυθιστόρημα. Στά 1942, ο Μώμ, σε συνεργασία με τον Γκύ Μπόλτον, μετέτρεψε το μυθιστόρημα σε μια τρίπρακτη κωμωδία. Ο κύριος ρόλος του είναι ή Τζούλια Λάμπερτ, μια ώριμη ήθοποιος στον κολωφώνα της σταδιοδρομίας, που γι' αυτήν το σπουδαιότερο πράγμα στη ζωή είναι ή τέχνη της και ή σκηνή είναι μόνη της πραγματικότητα. Ο Μώμ έκλεισε μέσα σ' αυτό το έργο όλη του την πλούσια εμπειρία από τους ανθρώπους που αποτελούν τον ιδιαίτερο κόσμο του θεάτρου. Στον κ. Μάριο Πλωρίτη που το σκηνοθέτησε όφείλεται και ή θαυμασία μετάφραση του έργου στη γλώσσα μας.

ΜΕΤΑΞΥ ΣΚΗΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΩΝ

ΟΠΟΥ ΣΥΓΧΕΕΤΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΦΑΝΤΑΣΙΑ...

Καί όμολογουμένως είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς άλλη ήθοποιό από την Κατερίνα στο ρόλο της Τζούλια Λάμπερτ. Έκτος που παίζει με όλη τη συνηθισμένη αμίμητη φινέτσα της, υπάρχουν τόσες όμοιότητες ανάμεσα στην ίδια και στον χαρακτήρα που έχει πλάσει ο Μώμ, ώστε φτάνει μέχρι του να υποθέσει κανείς ότι τη μεγάλη μας ήθοποιό είχε ύπ' όψη του όταν δημιουργούσε το έργο του.

Αφού παρακολούθησε την παράσταση από τις θέσεις που προορίζονται για όλους τους θεατές, σκέφτηκα να την ξαναδώ από μια όπτική γωνία που θα μπορούσε να ονομασθεί του «Φαντάσματος της Όπερας». Καί, είλικρινά, δεν υπάρχει καταλληλότερη σκοπιά για να παρακολουθήσει κανείς ειδικά αυτό το έργο του Μώμ.

Το παρατηρητήριο που διάλεξα ήταν μια τιμνένια δοκός στα παρασκήνια, πλάτους 45 εκατοστών, που κατελάμβανε όλη την πλευρά της σκηνής σε ύψος έξη μέτρων. Λίγο πριν ανοίξει ή αύλαία στην πρώτη εικόνα της πρώτης πράξης, σκαρφάλωσα εκεί πάνω, με τη βοήθεια μιας σκάλας που μου παραχώρησε εύγενικά ένας ήλεκτρολόγος. Από εκείνο το ύψος ήταν σά να θρισκόμουν στη διανοριστική γραμμή μεταξύ της πραγματικότητας και του κόσμου της φαντασίας, γιατί δεξιά μου είχα τη σκηνή και άριστερά μου μια σειρά καμαρίνια. Οι περισσότεροι ήθοποιοί είχαν ήδη ντυθεί και ήταν μακιγιαρισμένοι.

Ο Λάμπρος Κωνσταντάρας, στο ρόλο του Μάικ Γκόλντν, του διασημού ήθοποιού και συζύγου της διάσημης Τζούλιας Λάμπερτ, κοιτάζε από μια τρύπα της αύλαίας στην πλατεία που γέμισε σιγά-σιγά. Παλιά συνήθεια του θεάτρου αυτό.

Η Θεανώ Ίωαννίδου, ή συμπαθέστατη κοπέλα που παίζει τον αντιπαθέστατο ρόλο της ζαπλότης κυρίας, ξεφύλλιζε ένα περιοδικό. Η Παμφίλη Σαντοριναίου, μ' ένα τσιγάρο κρεμασμένο στα χείλια της, έπλεκε γοργά. Ο Μπάμπης Κασσούλης, με την περρούκα και τη μαύρη γραβάτα, είχε περιβληθεί το ύφος του Τζέδον, του τέλειου λακέ. Μέσα σ' ένα καμαρίνι, τέσσερις νέοι, ο Ηλίας Σταματίου, ο Ι. Βρασιβανόπουλος, ο Σπύρος Όλύμπιος και ο Δημήτρης Κούκης, κουβεντιάζανε χαμηλόφωνα. Κατά πάσα πιθανότητα, ή συζήτηση θα περιστρεφόταν γύρω από ζητήματα του θεάτρου, παρά από ζητήματα της καρδιάς.

Όλοι φαίνονταν έτοιμοι να βγούν στη σκηνή μόλις θα έφτανε ή σειρά τους. Όλοι, εκτός της Κατερίνας. Ήταν εσπλωμένη σ' ένα ανάκλιτρο στο καμαρίνι της. Ήταν άσκημα πουντιασμένη, είχε πυρετό και το αυτί της πονούσε φρικτά. Ο Τίτος Φαρμάκης, στενός συνεργάτης και παλιός αφοσιωμένος φίλος της, είχε καλέσει ένα γιατρό που εξέταζε τώρα το αυτί της Κατερίνας. Ο γιατρός συμβούλεψε ανάπαυση. Άλλά ή Κατε-

ρίνα ανασήκωσε τους ώμους της. Ή παράσταση θ' άρχισι από λεπτό σε λεπτό...

Κτύπησε ένα κουδούνι. Ένας έκτυφλωτικός προβολέας έπεσε στη σκηνή. Ή αύλαία είναι έτοιμη να σηκωθεί...

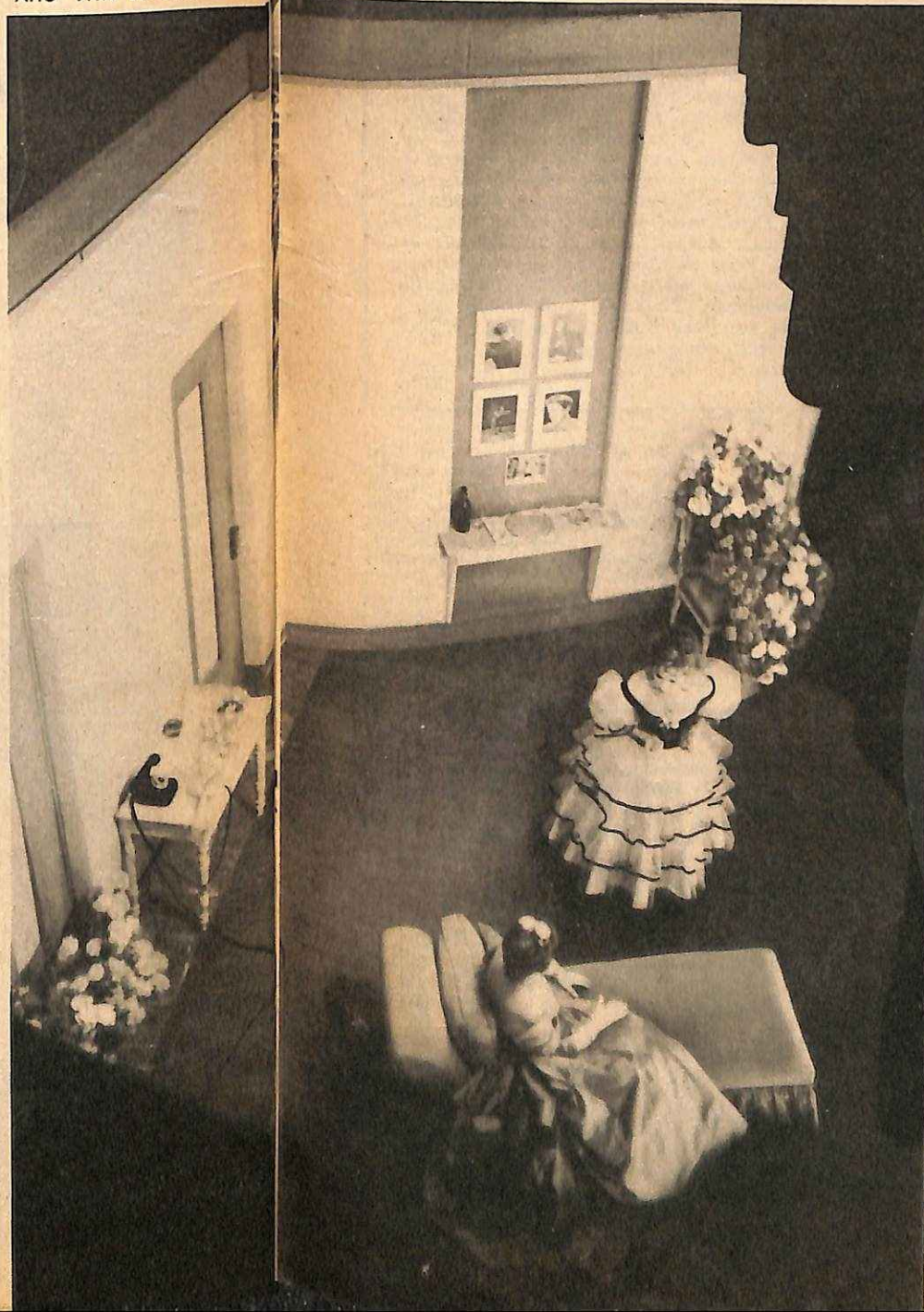
Να και μια λεπτή όπτασία, με μακριά μεταξένια μαλλιά, που γλιστράει πατώντας στα νύχια και τρυπώνει σ' ένα καμαρίνι. Είναι ή Αλίκη Βουγιουκλάκη, ό Βενιαμίν του θεάτρου. Άρ- γησε. Έχασε το λεωφορείο ή της έτυχε τίποτα; Μην άνησυχήτε όμως. Έμφανίζεται στη δεύτερη πράξη και έχει όλον τον καιρό μπροστά της να ετοιμασθή.

Ή αύλαία σηκώνεται πιά. Καί από τα βάθη των παρασκηνίων, ένας-ένας οι ήθοποιοί περνάνε στο έκτυφλωτικά φωτισμένο παλκοσένικο. Καί καθώς διαβαίνουν, μοιάζουν σά να γεννιούνται κείνη τη στιγμή, να παίρνουν μια ξεχωρη κίνηση, μιάν άλλη φωνή, κάποια ιδιαίτερη προσωπικότητα. Γιατί αυτό το φωτισμένο καρρέ είναι ό κόσμος τους, καί ή ζωή τους διαρκεί όσο θρίσκονται πάνω στα σανίδια του...

Άκόμη και ό πόνος στο αυτί της Κατερίνας φαίνεται να έχει χαθή. Παίζει με το συνηθισμένο της μπρίο. Ή φωνή της είναι μονάχα λίγο βραχνή, κατά τ' άλλα ούτε μπορείτε να φαντασθήτε ότι είναι τόσο πουντιασμένη, που κάθε άλλος στη θέση της θα θρίσκóταν στο κρεβάτι του, με άσπιρινες και μπιγιότες.

Β. ΜΙΓΚΟΣ

ΑΥΤΗ ΘΕΣΗ ΟΛΑ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΜΙΑ ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΑ ΓΟΗΤΕΙΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ, ΤΩΡΑ, Ο ΘΙΑΣΟΣ ΥΠΟΚΛΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ

Έδω κι' Εκεί

ΟΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ υποδοχή έπεφύλαξαν οι στρατιώτες της αμερικανικής μεραρχίας, η οποία σταθμεύει στο "Αουγκσμπουργκ της Δυτ. Γερμανίας, στις Εύρωπαιες δασίλισσες της καλλονής που τους έπεσκέφθησαν τελευταία. Αι μίς 'Ελλάς, 'Ελβετία και Σουηδία εξετάζουν ένα ελικόπτερο.

● **Η ΣΙΚΗΝΗ** στη Σκωτία: Οι έπι-
βάτες ενός τρένου βλέπουν με απο-
ρία έναν ταξιδιώτη να κατεβαίνει σε
κάθε σταθμό, να τρέχει στη θυρίδα εκ-
δόσεως εισιτηρίων, να κόβει εισιτήριο
και να ξαναεβαίνει διαστικά. Τέλος,
άπαντώντας στα ερωτηματικά βλέ-
ματά, ο εκκεντρικός ταξιδιώτης εξη-
γεί: «Είμαι καρδιακός και δεν ξέρω αν
θα φτάσω ζωντανός στο τέρμα του
ταξιδιού μου. Προτιμώ λοιπόν να κό-
βω εισιτήριο από σταθμό σε σταθμό.

● **Ο ΣΥΖΥΓΟΣ**, φουρκισμένος:
—Δεν υποφέρεσαι πιά! Θάθελα να-
ξερα γιατί ο Θεός έκανε εσάς τις γυ-
ναίκες τόσο θυμωμένες και τόσο κουτές!
—'Η σύζυγος, πολύ γλυκά:
—Μά είναι πολύ απλό, χρυσό μου.
Μας έκανε θυμωμένες για να μας αγα-
πάτε. Και κουτές, για να μπορούμε
να σας αγαπούμε.

● **ΠΑΛΙ** με κακούς θαμούς μου
ήρθες απ' το σχολείο, Γιαννάκη!
—Ναι, μπαμπά, δεν μπορώ κ' εγώ
να καταλάβω τί συμβαίνει. Λές να
έμπρεσάν τον κόσμο της ατομικής
δύναμης και τους θαμούς; 'Αλλι-
ώς δεν εξηγείται το πράγμα.

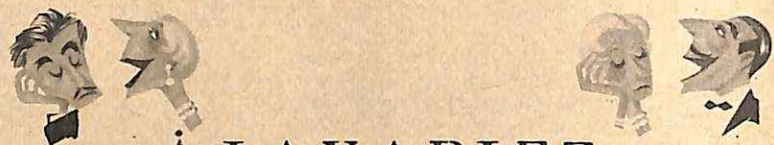
● **ΤΗΝ** περασμένη εβδομάδα σου
δάνεισα έναν δολοφόνο. Μου είπες
πως τις ήθελες για πολύ λίγον και-
ρό.
—Μήπως σου είπα ψέματα; Σε
είκοσι λεπτά είχαν κιάλας φύγει απ'
τα χέρια μου.

● **—ΕΓΩ**, φίλε μου, δεν πιστεύω στη
διαφήμιση.
—Και όμως πάρε παράδειγμα τόσα
πλάσματα της φύσεως! Δεν άκουσες
ποτέ πως κακαρίζουν οι κόττες όταν
γεννούνε τ' αυγά τους;
—Φυσικά.
—Άκουσες ποτέ καμιά πάπια να
κάνει το ίδιο;
—Όχι.
—Ε λοιπόν, αγαπητέ μου, δλος ο
κόσμος αγοράζει αυγά της κόττας
και όχι της πάπιας!

● **ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ** μετα-
ξύ νεαρών δεσποινίδων:
—Τού άρρεσι η κλασική μου-
σική, τρέχει στα μουσεία και
διαβάει πολύ, αλλά τι να γί-
νη... κανείς δεν είναι τέλειος.

● **ΜΕΤΑΞΥ** αρραβωνιασμένων:
—Αγάπη μου, με συγχωρή αλλά
δεν έχω τίποτε να σου προσφέρω για
τα γενέθλιά σου.
—Δεν πειράζει, έτσι έχω την εντύ-
πωση πως είμαστε κιόλας παντρεμέ-
νοι.

● **Ο ΕΝΑΣ** σύζυγος στον άλ-
λο:
—'Η γυναίκα μου;... Σω-
στός άγγελος. 'Ο καλύτερος
άνθρωπος στον κόσμο. Τρυφε-
ρή. Αφωτισμένη. Γλυκιά. Τέ-
λειος σύντροφος. 'Αν δεν με
πιστεύεις, ρώτα και την 'δία!

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

'Α βάπτιστο... "Αν σάς περισσεύουν 2.000.000 δολάρια μπο-
ρείτε όχι μόνον να αγοράσετε, αλλά και να θαπτίσετε το ωραιότερο
νέο μπριλλάντι της γης. 'Ο Χάρρυ Ουίνστον, ο Καρτίε του Νέου
Κόσμου, το απέκτησε και το έχει προς πώληση. Πελώριο δάκρυ
λευκό, με γαλάζιες ανταύγειες 130 καρατίων, είναι ίσως το μεγα-
λύτερο, λευκότερο και ωραιότερο μπριλλάντι που υπάρχει και το
μόνο που δεν έχει προϊστορία, αλλά μέλλον. 'Οποιος το αγοράσει,
αν δρεθί αγοράστης, θα έχη τη χαρά να του δώση και το όνομα
της αρεσκείας του. 'Ο Ουίνστον έχει σκοπό να περιμένει με υπομο-
νή. 'Εχει ήδη πωλήσει το «Γιουνκερ», διαμάντι 125 καρατίων, και
το περίφημο «Χόπ» των 50... 'Η Προτιμήσεις... Στην 'Αμερι-
κή, φυσικά, έτέθη η ερώτηση: «Ποιους πέντε δίσκους γραμμοφώνων
θα παίρνατε μαζί σας εάν επρόκειτο να ζήσετε σε ένα έρημο νησί
με ένα γραμμόφωνο;» 'Η σειρά των προτιμηθέντων δίσκων είναι:
Πρώτος, δεύτερος και τρίτος αι' υπ' αριθ. 9, 3 και 5 Συμφωνία
του Μπετόβεν. Τέταρτος ο δίσκος «Μάϊ φαίερ Λέιντ» από την
μουσική όπερέττα που παίζεται αυτή τη στιγμή στο Μπρόντγου-
αϊν και πέμπτη πάλι Μπετόβεν, η «Συμφωνία υπ' αριθ. 7». Στον
κατάλογο, που αναφέρει τους 50 πρώτους δίσκους, μόνον ο υπ'
αριθ. 4 δεν είναι κλασικός... 'Η 'Ακούραστη... 'Η κ. Κλαίρ
Μπουθ Λιούς, ως πρό όλίγων ακόμη μηνών πρέσβειρα των 'Ηνωμέ-
νων Πολιτειών στη Ρώμη, επρόφθασε, ενώ υπετίθετο ότι ήτο υπό
ανάπαυση, να τελειώση ένα νέο θεατρικό έργο. Το όνομά του: «'Ο
Μικρός Ψαράς». Το έργο θα ανεδασθή το φθινόπωρο στην Νέα
'Υόρκη... 'Η Μικρός αλήθειες... Τα πικρότερα ψέματα τα έ-
χουν πη άνθρωποι σιωπώντας. Και άλλη μία. 'Η γυναίκα νομίζει
ότι κρατεί ένα μυστικό όταν δεν ομολογήση ποιός της το είπε. (Κι-
νέζικες παροιμίες)... 'Η Προετοιμασίες... 'Οσοι δεν έχουν
κλείσει δωμάτιο, ως απέλπισθουν... Τα τουριστικά ξενοδοχεία άρ-
νούνται ήδη πρό δεκαπέντε ημερών και νησιά και αρχαιολο-
γικοί τόποι έχουν κλεισθή για όλη την περίοδο των εορτών του
Πάσχα. Μένουν μερικές καμπάνες στη Γλυφάδα και η δυνατότης
των ημερησίων εκδρομών που είναι εύτυχώς πολλές και ώραιες. Οι
κρουαζιέρες άρχισαν με Γάλλους. Αυτές τις μέρες θα έλθουν Γε-
ρμανοί, Γερμανοί και πάλι Γάλλους, τουριστικά γελιδό-
νια που φέρνουν, από πολλές πλευρές, το καλοκαίρι... 'Η Πρόδολη-
μα: Ποιός είπε για την Φρανσουάξ Σανγκάν (κάπου είκοσι χρό-
νών) «Αυτή η γρή άγραψε και άλλο διδύλι;...» Λύσις: 'Η Νι-
νόν Ντρουέ, συμπατριώτισσά της, ποιήτρια έτών δέκα...

444

● **ΤΟ** ανοιξιάτικο χρώμα της μό-
δας για τις γραβάτες: Το χρώμα που
έχει η φράπα πριν ωριμάση έντελως.

● **Σ' ΕΝΑ** εστιατόριο του Τάρλακ,
κοντά στη Μανίλλα, ένα νέο έθσιμα
έτυχε της γενικής έπιδοκιμασίας της
πελατείας: «ή γάτα 'Αμπόμπος». Δη-
λαδή, κρέας γατιόσιο, γαρνιρισμένο
με σάλτσα γλυκόζη, γευστικότερο
κατά γενικήν όμολογίαν απ' τις άλ-
λες «εντελικατίτσες» του τόπου, το
κρέας σκύλου και ποντικού...

● **ΟΙ** ΑΓΡΟΤΑΙ της Δανίας δυσ-
κολεύονται να βρουν κοπέλες πρόθυ-
μες να τους παντρευτούν και να ζή-
σουν μακριά απ' τις πόλεις. Κάθε
γόνιο, έπτά περίπου χιλιάδες νέοι
Δανοί άποκοτούν δική τους φάρμα, μό-
νον τέσσερες χιλιάδες όμως κατορθώ-
νουν να βρουν σύζυγο.

● **ΣΤΟ** Γιοχάννεσμπουργκ, ο Αύ-
στραλός Χένρυ Κίγκ, ηλικίας 105
έτών και άνωπαντρος, ανακάλυψε-
επιτέλους!—την γυναίκα των ονείρων
του. Την παντρεύτηκε.

Η ΩΡΑΙΟΤΑΤΗ ΒΕΡΑ ΜΑ'Ι'ΑΣ,
που την είδαμε τελευταία στην ται-
νία του Χίτσκοκ, «13 έγκλήματα ζη-
τούν ένοχο», με τον Χένρυ Φόντα.

● **—ΠΟΣΟ** μακριά δρισκόνουν απ' τον
τόπο του δυστυχήματος; ρωτάει ο δι-
καστής στον μάρτυρα.
—'Ακριδώς έξη μέτρα και 27 εκα-
τοστά, άπαντά χωρίς κανένα διστα-
γμό ο μάρτυρας.
—Και πως μπορείς να το ξέρης
με τόσο δεδιότητα;
—Τό φαντάσθηκα πως κάποιος άνό-
ητος θα με ρωτούσε και μέτρησα την
άποσταση...

● **ΜΙΑ** Ιστορία τρελλών:
'Ο διευθυντής ενός φρενο-
κομείου δέχεται την έπίσκεψη
ένος έπιθεωρητού.
—Βλέπετε αυτούς τους δύο;
του λέει. Στέκονται ακατα-
λαμνοί εκεί με τα χέρια στο
ταβάνι γιατί νομίζουν πως εί-
ναι ηλεκτρικοί γλύμποι.
—Και γιατί δεν προσπα-
θείτε να τους κατεβάσετε; ρω-
τάει ο έπιθεωρητής.
—'Αδύνατο. 'Αν κατεβούν,
δεν θα έχωμε πιά φως στην αί-
θουσα.

● **ΟΙ** ΝΙΟΠΑΝΤΡΟΙ έχουνε καλέσει
μερικούς φίλους στο μικροσκοπικό
διαμέρισμα μιας νεόκτιστης πολυκα-
τοικίας. 'Η συντροφία φλυαρεί εύθυ-
μα, όταν κάποιος από τους καλεμέ-
νους τεντώνη τ' αυτί σ' ν' άκουσε ένα
θόρυβο παράξενο.
—Μά δεν είναι δυνατόν να έχετε
κιάλας ποντίκια! λέει εκπληκτός.
—Μπρά, δεν είναι ποντίκια, έξηγει
η οικοδέσποινα. Είναι οι διπλανοί που
τρώνε φρυγανιές!

● **ΟΙ** ΓΑΛΛΟΙ έτοιμάζουν ένα νέο
όπλο για τον δυτικό κόσμο: 'Ενα κου-
ταλάκι για να μαζεύη κανείς τη σάλ-
τσα απ' το πιάτο του. 'Ενα βουτσά-
κι που σου στη σάλτσα είναι άποκε-
πές, αλλά να την αφήνης να πηγαίνη
χαμένη, άσυγχώρητος, άπεφάδισαν
οι γαστρίμαργοι της Γαλλίας σε μια
ζύσκειή τους επί του σοβαρού αυτού
θέματος. 'Επιβάλλεται έπομένως σε
κάθ: καλοστρώμένο τραπέζι να υπαρ-
χουν άτομικά κουταλάκια για τη σάλ-
τσα.

● **ΜΙΑ** έφημερίδα της 'Αμερικής
είχε την ιδέα να κάνει μια έρευνα μετα-
ξύ των άναγνωστών της για να εξακρι-
βώση εάν είναι υπέρ ή κατά της συμ-
μεταχής των άνδρών στις δουλειές του
νοικοκυριού. Στους έκατό άναγνώ-
στες, 53 άπάντησαν ότι ο σύζυγος
πρέπει να βοηθή τη γυναίκα του στο
νοικοκυριό. 34 άπεδοκίμασαν κατηγο-
ρηματικά αυτή τη συνήθεια και 13
προτίμησαν να μην έκφρασθούν.

● **Ο** ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ σταθμός
της Μόσχας άνήγγειλε ότι τρεις βρό-
μοι της σοβιετικής πρωτεύουσας θα
μετονομασθούν. Τα νέα όνόματα: «ό-
δος Φιλίας», «όδος Εύτυχίας» και «ό-
δος 'Αγάπης». 'Ο σταθμός δεν καθώ-
ρισε ποιοί είναι οι δρόμοι που πρό-
κειται να μετααποτισθούν, αλλά, έως
τώρα, οι σοβιετικοί δρόμοι έφεραν
όνόματα κομμουνιστών ήγέτων.

● **Η** ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ 'Ελισάβετ δεν
άνεκνυχθή έπίτιμος διδάκτωρ του
πανεπιστημίου της Κολμπρας κατά
την πρόσφατη έπίσκεψή της στην
Πορτογαλία, όπως είχε αρχικός άπο-
φασισθή. 'Ο λόγος: Σύμφωνα με την
παράδοση, ο τιμώμενος όφείλει να φι-
λήσει όλα τα μέλη της Συγκλήτου κα-
τά την τελετή.

● **ΚΑΤΑ** την εκγύμναση των χορευ-
τών που προετοιμάονται μετά μανίας
για να λάβουν μέρος στους άγώνες
«Ροκ-Έντ-Ρόλλ» της Σουηδίας, έση-
μειώθηκαν ήδη δύο άτυχηματα. 'Ενας
έσπασε το πόδι του κ' ένας έπαθε
έγκεφαλική διάσειση. Οι όργανωτάι
των άγώνων, άνησυχoi, φοβούνται ότι
οι άρμόδιες άρχες θ' άπαγορεύσουν
τελικά τον χορευτικό διαγωνισμό.

● **ΣΤΟ** Ζαλάπα του Μεξικού η
Ρόζα Περές και ο σύζυγός της άπέ-
κτησαν το πρώτο τους παιδί—ένα
γυιό—και, φυσικά, έπρεπε να το θα-
πτίσουν. Οι δύο σύζυγοι δεν συμφω-
νούσαν. 'Αλλο όνομα ήθελε ο πατέρας,
άλλο η μητέρα. 'Απεφάσισαν να κά-
νουν οικογενειακό συμβούλιο. 'Η οικο-
γένεια συγκεντρώθηκε. Μέσα στο μαλ-
λιωτάρισμα που άκολουθήσε, σκότα-
θηκαν πέντε και τραυματίσθηκαν έ-
πτά, μεταξύ των οποίων η Ρόζα Περές
και ο άντρας της. Το μωρό εξακολου-
θεί να μην έχη όνομα.

● **Η** ΑΝΕΓΕΡΣΗ της νέας πρωπυ-
ούσης της Βραζιλίας άρχίζει προε-
χώς. 'Η Βραζιλία—έτσι θα όνομα-
σθή—θα κτισθή στην έπαρχία Γκο-
γιάς και θα καλύπτει έπιφάνεια 5.
000 τετραγωνικών χιλιομέτρων. 'Ο
πρόεδρος Κουμπιτσέκ έδήλωσε ότι
θα μείνη για λίγο διάστημα στο μο-
ναδικό κατοικίσιμο κτίριο που υπάρ-
χει για την ώρα στην περιοχή για να
δομηθή τους Βραζιλίσιους, να έξοι-
κωθούν με την ιδέα της νέας πρω-
τεύουσας.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Προσπάθησε ν' άποκτήσης το
πρώτο σου εκατομμύριο πριν γί-
νεις 21 έτών. Διαφορετικά, δεν
σου μένει πιά καμιά πιθανότης
έπιτυχίας.

'Αριστοτέλης 'Ονάσης

Θέλετε μια γυναίκα να κρατή-
ση ένα μυστικό; Μην της πητε
πως είναι μυστικό.

Ρασέλ Πραξ

'Υπάρχουν τρεις κατηγορίες
γυναικών: Οι ώραιες, οι σοφές
και η πλειοψηφία των γυναικών.
'Ερσκιν Κάλντουελ

Δότε λίγη άγάπη σ' ένα παι-
δί και θα πάσης πολλά εις άν-
τάλλαγμα.

Τζών Ράσκιν

Οικονομία είναι η μέθοδος του
να ξοδεύης τα λεπτά σου χωρίς
να παίρνης απ' αυτά την παρα-
μικρή εύχαρίστηση.

'Ανώνυμο

Το μυστικό της εύτυχίας εί-
ναι να μην άφήνης ποτέ την έ-
νεργητικότητα σου ν' άποτελμα-
τούται.

'Ανώνυμο

'Η έπιστήμη είναι αλάνθαστη.
Οι έπιστήμονες είναι εκείνοι που
κάνουν λάθη.

'Ανατόλ Φράνς

Μιά έξυπνη συζήτηση πρέπει
να μοιάζει με γυναικείο φόρεμα.
Νά είναι άρκετά μακριά ώστε να
καλύπτει το «θέμα» και άρκετά
κοντή ώστε να κεντρίζει το ένδι-
αφέρον.

'Ανώνυμο

● **Ο** ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΣ Γερμα-
νός ήθοποιός του κινηματογράφου
Κούρτ Γιούγκενς λανσάρει μια νέα
μόδα: Πανταλόνι με κουμπιά στον ά-
στράγαλο!

● **ΚΑΘΕ** παντρεμένη γυναίκα 25
χρονών—λέει μια έμμετρης άγγλική
στατιστική—έχει, στην εποχή μας,
μιά πιθανότητα στις είκοσι να μείνη
γίγας πριν φτάση τα 45, και μιά πι-
θανότητα στα σαράντα να πεθάνη η
'δία πριν φτάση σ' αυτή την ηλικία.

● **ΣΤΗΝ** 'Αμεέρσα, ο Πέτερ δάν
Χούφελν, που ήθελε με κάθε τρόπο να
πάη φυλακή, έκλεψε έναν πίνακα απ'
το Μουσείο Καλών Τεχνών. 'Αναγκά-
στηκε να καυχήθι για το κατορθώμά
του σε δεκαεπτά καφενεία, πριν τον
πάρουν στα σοβάρα.

● **ΕΝΑΣ** ΣΚΩΤΣΙΕΖΟΣ ντυμένος με
τά καλά του στέκεται στο σιδηροδρο-
μικό σταθμό της Γλασκώθης και πε-
ριμένει το τρένο. 'Ενας φίλος του
τον πλησιάζει.
—Γεια σου, Τζάκ, που πηγαίνεις;
—Στο 'Εδιμβούργο, για το γαμή-
λιο ταξίδι μου.
—Θαυμάσια! Και που είναι η γυ-
ναίκα σου;
—'Η γυναίκα μου; 'Α, μά δεν πρό-
κειται να την πάρω μαζί μου. 'Εκείνη
έχει πάει κάποτε στο 'Εδιμβούργο!

● **—ΔΕΝ** πιάς, Γιαννάκη, να
παίξης κ' εσύ με τ' άλλα παι-
διά; ρωτάει η μαμά.
—Δεν μπορώ, πρέπει να
κάνω πρώτα τα συλγινικά μου
καθήκοντα, άπαντάει σοβαρώ-
τατα ο Γιαννάκης.
—Τί;
—Μά ναι, ο δάσκαλος μάς
έβαλε σήμερα για μάθημα τις
συλγινές των σμημάτων.

● **—ΣΑΣ** ΠΑΡΑΚΑΛΩ και πάλιν να
μού κάνετε μια αύξηση, κύριε διευθυ-
νη, ικετεύει ο νεαρός υπάλληλος. Δια-
φορετικά, θα με χάσετε. Τρεις μεγά-
λες έταιρίες με κυνηγούν δεκαπέντε
μέρες τώρα.
—Τρεις έταιρίες; ρωτάει ο προϊ-
στάμενος με άπορία.
—Μάλιστα, κύριε διευθυντή, στενά-
ζει ο υπάλληλος. Του γκαζιού, του
ηλεκτρικού και του νερού!

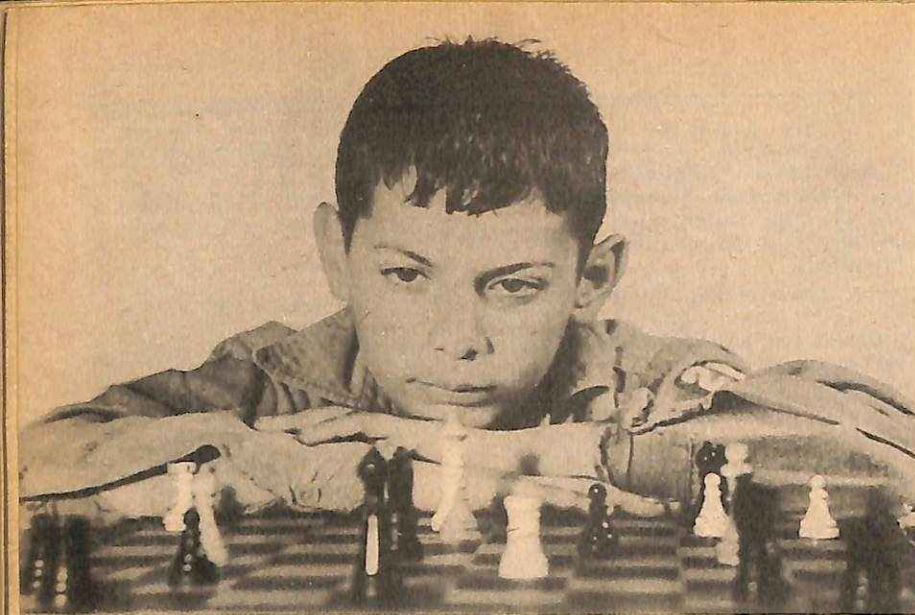
ΤΗΝ ΠΡΕΜΙΕΡΑ «Οι καλοί φίλοι»,
που δόθηκε πρό ήμερών στο θέατρο
«Γουάρνερ» του Λονδίνου, παρκα-
λούθησαν και οι διάσημες χορευ-
τριες, δίδυμες άδελφές, ΛΕ'Ι-ΛΑ
και ΒΑΛΕΡΙ ΚΡΟΦΤ, οι οποίες μό-
λις έπέστρεψαν από το Παρίσι, ύ-
στερα από θρίαμβευτικές έμφανίσεις

Pin Kίρμπυ

Pin Kίρμπυ

ΔΕΝ ΞΕΡΟΜΕ αν ο μικρός κέρδισε τη σκακιέρα. 'Αλλ' ο δημόλιος αδελφός του που τον άπληθάντισε βραβεύτηκε σ' ένα φωτογραφικό διαγωνισμό

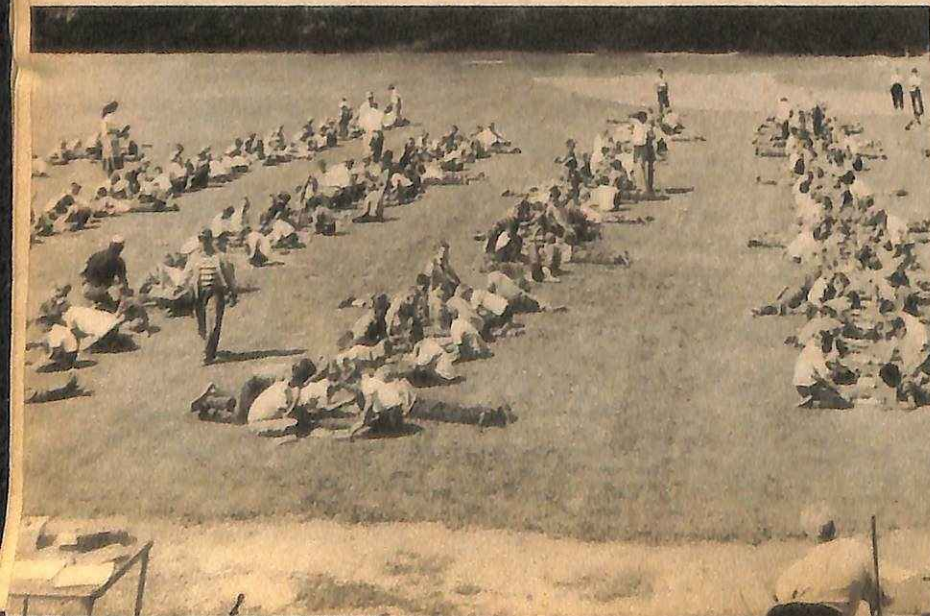
ΣΚΑΚΙ ΣΤΟ ΧΟΡΤΟ

825 «μαίτρ» ηλικίας 7 — 18 ετών μετέχουν στο πρωτάθλημα των 'Ηνωμένων Πολιτειών που γίνεται κάθε χρόνο στο Μιλγουόκι

()κτακόσιοι εικοσιπεντε «μαίτρ», αγόρια και κορίτσια, από έπτά ως δεκαοκτώ χρονών, πήραν μέρος στο φετινό πρωτάθλημα σκακιού της 'Αμερικής, που γίνεται κάθε χρόνο στο Μιλγουόκι. Φυσικά, όπως όλα τα πράγματα στη χώρα αυτή των θαυμάτων έχουν μέγεθος και το πρωτάθλημα νέων του Μιλγουόκι κατέχει το ρεκόρ από την άποψη του αριθμού των διαγωνιζομένων. 'Ο μόνος κατάλληλος χώρος για να υποδεχτεί όλο αυτό το μέλυσι δεν μπορούσε να είναι τίποτε άλλο από ένα... ποδοσφαιρικό γήπεδο. Πραγματικά, από το 1934 που άρχισε το πρωτάθλημα, εκατοντάδες σκακιέρρες στρώνονται κάθε χρόνο στο χορτάρι του γηπέδου «Χάι-θαρν Γκλν» και περιμένουν τους μικροσκοπικούς διεκδικητές του τίτλου. Οι νεαροί και οι νεαρές που συμμετέχουν έχουν κερδίσει προηγούμενες τα τοπικά πρωταθλήματα και έχουν προκριθεί για τους τε-

λικούς. Οι τελικοί αυτοί αγώνες σπανίως διαρκούν περισσότερο από δύομισι ώρες. Οι παίκτες χωρίζονται αναλόγως της ηλικίας των σε δώδεκα ομάδες, μία ομάδα για κάθε χρόνο της ηλικίας τους. Μετά την κλήρωση του πρώτου γύρου, οι αντίπαλοι έχουν 20 ακριβώς λεπτά της ώρας για να λύσουν τις διαφορές τους. "Αν το παιγνίδι δεν τελειώσει στο διάστημα αυτό, οι κριτές —άντιπρόσωποι της σκακιστικής ομοσπονδίας των 'Ηνωμένων Πολιτειών, και, φυσικά, ἐνήλικοι— αποφασίζουν ποιός από τους δύο αντιπάλους βρίσκεται σε καλύτερη θέση. Οι νικητές προχωρούν στο δεύτερο γύρο και μετά στον τρίτο, πάντοτε έχοντας 20 λεπτά προθεσμία. Στο τέλος απομένουν οι δύο τελευταίοι από κάθε ηλικία, που διεκδικούν το πρωτάθλημα. Οι 12 πρωταθλητές που απομένουν μετά το τελευταίο εικοσάλεπτο, παίρνουν για έπαθλο από μία πολυτελή σκακιέρα.

ΞΑΠΛΩΜΕΝΟΙ στο χορτό, οι επίδοξοι πρωταθληταί, πρέπει σε 20 λεπτά να νικήσουν τον αντίπαλο για να προκριθούν στον επόμενο γύρο.

...κ' εμείς, φυσικά, είμαστε ένα. Κι όμως πόσο συχνά μας ξεφεύγει, πόσες ευκαιρίες γλιστρούν από τα χέρια μας να την κάνουμε καλύτερη...

- Και σάν άτμα, —και σάν λαός...
- "Έφτασε πάλι η "Ανοιξη. 'Η 'Αθήνα θά έπρεπε να σφύξει από κίνηση, νάναι γεμάτη ξένους κάθε φυλής, να είναι το έπικεντρο μίας διεθνούς κοινωνικής, πνευματικής και διπλωματικής δραστηριότητας, να φιλοξενή επιτροπές, συνέδρια, ομάδες, κλιμάκια, —ό,τι έχει εφεύρει ο σύγχρονος μηχανισμός της διεθνούς επαφής.
- "Αμ' δέ; Με το ζουμί μας θράζουμε ακόμη, με τις γκρίνιες μας, με τις πινακίδες μας και τους άγορανομικούς μας συβαριτισμούς: «Τουριστικόν 'Υπεροπυτελείας»! Κι αν ξεπέση κατά δώ κανέναν 'Ινδός με το σαρίκι του, κανέναν Πακιστανός με το σκουφί του, τους κοιτάμε σάν περιέργα φαινόμενα και ξεχνάμε πως κάποτε, σε κείνα τα χρόνια, τα δικιά τους, ήταν παρούσα η 'Ελλάδα με την μορφή του Μεγαλέξανδρου.
- Είναι παρούσα και τώρα η 'Ελλάδα, σ' όλη την Οικουμένη, όπου της γής αφήνονται τα παιδιά της λεύτερα να δράσουν και να προκόψουν, χωρίς τις χειροπέδες της αθηναϊκής τσιφροπεπονοφλουδοκρατίας. Μά θα μπορούσε κι όλη η Οικουμένη να είναι παρούσα στην 'Ελλάδα, κ' ιδιαίτερα στην 'Αθήνα, αν είχαμε τα μάτια μας πιο άνοιχτά και βλέπαμε λίγο μακρύτερα απ' τη μύτη μας.
- Δεν είμαστε πλέον 'Ακροπόργιον, όπως πριν από 10 χρόνια. Είμαστε, όπως έγραφα και τις προάλλες, σπουδοδρόμι τρίτοτατο, και μόνον μία έντονη έμμετάλλευση αυτής μας της ιδιότητας θα μπορούσε να μάς βοηθήσει να ισοσκελίσουμε ουσιαστικά εκείνα τα πάντοτε νοσούντα ο'νομικά μας...

- "Όλο το θέμα της άμύνης των ελευθέρων λαών είναι θέμα κρίκων, —κρίκων συνδετικών, που προορισμός των είναι να συνδέουν όχι απλώς χώρους γεωγραφικούς, αλλά σύνολα. 'Ομάδες μεγάλες ανθρώπων με πολιτισμούς και ήθη κ' έθιμα και γλώσσες και θρησκεία και παραδόσεις και επιδιώξεις διαφορετικές, που αν συνδέονται σήμερα μ' ένα από τα κυριότερα πάντα κίνητρα της ομαδικής ζωής, τον φόβο, δεν θα μπορούσαν να διατηρήσουν για πολύ αυτή την άμυντική συνοχή τους αν δεν την μετουσιώσουν σε κάτι θετικότερο: Την έδραίωση αις κοινής δραστηριότητας για το γενικότερο καλό.
- 'Η δραστηριότης αυτή δεν μπορεί και πάλι παρά να βασίζεται στην κατανόηση και την αγάπη. Κι αν ήταν, κι αν είναι, τουτό δύσκολο στην περίπτωση των ευρωπαϊκών λαών και του αγγλοσαξονικού κόσμου, πόσο πιο δύσκολο είναι, και θα είναι, στην περίπτωση της αποκαταστάσεως στενωτέρων δεσμών με χώρες, με τόπους, μ' ανθρώπους περιβεβλημένους με μυστήρια, μ' ανθρώπους, για τους οποίους, έδω που τα λέμε, οι προχριστιανικοί πρόγονοί μας ήξεραν πολύ περισσότερα από μας. 'Ισως ακριβώς γιατί ήταν έχθροί τους. «'Αν κοιτάξεις βαθύτερα μέσ' στην καρδιά του έχθρου σου, ίσως εκεί να βρεις έναν δίδυμο αδελφό σου», γράφει κάπου ο Ραντακρισιάν.
- "Αν είναι η Εύρώπη να συνδεθί με την 'Ασία, μόνο από ένα μονοπάτι μπορεί να κατεβή ως εκεί: "Από το μονοπάτι που περνάει από την 'Ακρόπολη, από τον θαλάσσιο δρόμο που περνάει από την Κρήτη και την Κύπρο και τη Μεσόγειο.
- Βέβαια, υπάρχει δρόμος συντομώτερος, η Τουρκία, αλλά η Τουρκία είναι ήδη 'Ασία, δεν είναι σκόλα διαμετακομιστική, δεν έμπεριέχει την Εύρώπη, με τον τρόπο που την έμπεριέχει η 'Ελλάς, αυτή η 'Ελλάς που άλλωστε ήδη ήταν 'Ασία, σε μία περίοδο της ιστορικής διαδρομής της, που είναι σε θέση να φέρη σ' έπαφή και τον Μπέργκσον και τον Πλωτίνο και τον Ραντακρισιάν, γιατί και των τριών ελληνικός είναι και ο τρόπος του σκέπτεσθαι, ελληνική είναι η φιλοσοφική γλώσσα που όμιλούν.
- Πραγματικά, είναι τόσες, αλήθεια, οι δυνατότητες που προσφέρονται και στον τόπον αυτόν, και ειδικά στην πόλη αυτή των 'Αθηνών τώρα που οι δυο κόσμοι, η 'Ανατολή και η Δύση, πάνε να αποκαταστήσουν μία στενότερη έπαφή. Το ότι είμαστε το τελευταίο ευρωπαϊκό λιμάνι, η τελευταία σκόλα, στο δρόμο προς την 'Ασία, δεν είναι απλώς μία γεωγραφική λεπτομέρεια, που αφορά τους ναυτιλιακούς πράκτορες και τις αεροπορικές εταιρίες.
- Είναι μία ιστορική πραγματικότης που ενδιαφέρει και θα έπρεπε να ενδιαφέρει κυρίως την πολιτική και πνευματική μας ήγεςία.
- Μία καλή αρχή έπαφής με τ' ασιατικά κράτη που έγινε μ' άφορμή το Κυπριακό, πρέπει να συνεχισθί με κάθε θυσία, και να έλεκαθί και σ' άλλους τομείς, πνευματικούς, οικονομικούς.
- Δεν είναι μικρό πράγμα: Τη στιγμή αυτή, μία ολόκληρη ομάδα 'Ελλήνων τεχνικών, μ' έπικεφαλής τον Κωνσταντίνο Δοξιάδη, έχει αναλάβει την άνοιξοδόμηση του 'Ιράκ, —βάτερα από διεθνή διαγωνισμό. Μία άλλη ενδιαφέρεται για το 'Ιράν. Κ' υπάρχουν πάντα οι στενοί δεσμοί μας με τον Λίβανο, με την Συρία...
- 'Εξέλιξη σημαίνει πάντα νέο αίμα, νέες πηγές, νέες πρωτοβουλίες. Είναι παρήγορο πως πολλοί από όσους σκέπτονται σωστά, στον τόπο αυτό, έχουν σήμερα στραφί προς την 'Ασία...

Index

6. Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΕΣ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

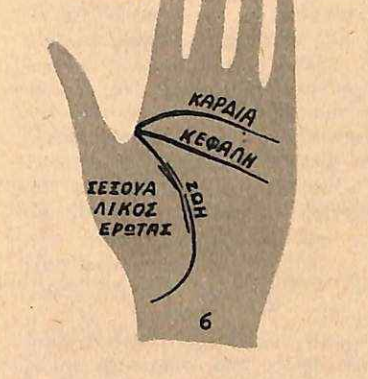
Αυτή η γραμμή σχετίζεται με τα ψυχικά συναισθήματα, τις παρορμήσεις της καρδιάς. Μας αποκαλύπτει τις χαρές ή τις λύπες της ψυχής, τη δύναμη του πάθους τον τρόπο με τον οποίο αισθάνεται ο καθένας μας τον έρωτα. Από ιατρικής απόψεως, μας πληροφορεί για την κατάσταση της καρδιάς ως όργάνου του ανθρώπινου σώματος. Ας σημειωθί ότι δεν πρέπει να συγχέουμε τις σημασίες της γραμμής της καρδιάς με τη σημασία του 'Όρους της 'Αφροδίτης. 'Η τελευταία σχετίζεται κυρίως με τους καθαρά σαρκικούς πόθους. ΘΕΣΗ: 'Η γραμμή της καρδιάς βρίσκεται ανάμεσα στη βάση των δακτύ-

φύσωσης, αγάπη προς την οικογένεια. Όταν είναι πολύ μακριά, και δι-ασχίζει την παλάμη απ' τη μία ή κρη ως την άλλη δείχνει ιδιουσυν-κрасία εξαιρετικά όρμητική, γεμάτη πάθος. 'Η πολύ μεγάλη γραμμή της καρδιάς δείχνει πολλή τρυφερότητα με συναισθηματικές εκρήξεις και καί-σεις ζηλοτυπίας. Μπορεί επίσης να σημαίνει πλήρη περιφρόνηση προς την κοινωνική συμβατικότητα, και άδιαφορία προς το σκόταδο. "Αν η γραμμή είναι κόκκινη, κ' επί πλέον η γραμμή της κεφαλής είναι σπασμένη κ' έχει στη μέση σταιν-ρό ή άστρο, το άτομο που έχει αυτό ταί χαρακτηρηστικά μπορεί να φτάση σε τρομερές υπερβολές, μ' αν σ' ένα απ' τα δυο χέρια η γραμμή της καρδιάς ή της κεφαλής ε-

ΠΟΛΥ ΜΑΚΡΥΑ ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΕΠΤΩΝ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΠΛΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΑΛΜΗΣ

ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΩΣΗ-ΚΑΡΔΙΑΣ-ΚΕΦΑΛΗΣ ΣΥΝΑΝΤΙΕΝΤΑΙ

λων και στη γραμμή της κεφαλής. Είναι η πρώτη οριζόντια γραμμή στο άνω μέρος της παλάμης. Αρχίζει κάτω από το μικρό δάκτυλο, κι ακολουθεί παράλληλα τα 'Όρη που βρίσκονται κάτω απ' τα δάκτυλα για να τελειώση στη μέση του 'Όρους του Διός, κάτω απ' το δείκτη.

ΟΙ ΗΛΙΚΙΕΣ ΣΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Για τις ηλικίες κοιτάξτε το σχέδιο. Για να καθορίσετε καλύτερα τις χρονολογίες των γεγονότων που σχετίζονται με τη γραμμή της καρδιάς, θυμηθήτε τα έτη: 10 ετών, στη μέση του μικρού δακτύλου. 30 ετών, στη μέση του παρμεσου. 50 ετών, στη μέση του μεσου. 70 ετών, στη μέση του δείκτη. Η γραμμή της καρδιάς μπορεί να βρίσκεται πολύ ψηλά ή πολύ χαμηλά. Όταν βρίσκεται πολύ ψηλά, δείχνει λίγο εγωιστική ψυχρότητα, αστήρη λογική, υπολογισμό. Όταν βρίσκεται πολύ χαμηλά, αυτό είναι ένδειξη αλτρουισμού, γενναιοφροσύνης, κίσεως προς τους μεγάλους έρωτες και τις μεγάλες σεξουαλικές έλξεις.

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

Όταν η γραμμή της καρδιάς είναι κανονική στο μήκος της, δηλαδή τελειώνει κάτω απ' το 'Όρος του Διός (κάτω απ' τον δείκτη), και άρμονική, καθαρή, ελαφρά ροζ, σημαίνει ευαισθησία, τρυφερότητα, α-

να τέλεια, αυτό σημαίνει πως θα έπεται η λογική και θα κυριαρχή στα ένστικτα.

Συνήθως, η γραμμή της καρδιάς πρέπει να τελειώνη στη μέση του 'Όρους του Διός. Όταν προχωρή περισσότερο, έχουμε υπερβολή, φλογερό πάθος. Όταν είναι πολύ κοντή, δείχνει εγωιστικά συναισθήματα, μά όχι αναγκαία έλλειψη ευαισθησίας. "Αν σταματά άπτομα στη μέση του μεσαίου, δείχνει μικρή τρυφερότητα. "Αν τελειώνη ανάμεσα στο μεσαίο και τον δείκτη, σημαίνει πως το άτομο είναι αισθησιακό. Ικανό για μόνιμο έρωτα, ζηλότυπο και τυραννικό αν έχη και μεγάλο 'Όρος της 'Αφροδίτης. "Αν σταματά κάτω απ' τον 'Ερμή, δείχνει πολύ φινέ-τσα κ' έπιδειξιοτητα στον έρωτα, υπολογισμό και συμφέρον, έμμετάλλευση της ευαισθησίας του άλλου.

"Αν η γραμμή της καρδιάς είναι άνωμαλη, δείχνει ιδιοτροπίες, υποκρισία, σκληρότητα, ποιηρία, μοχηρία. "Αν είναι εξαιρετικά λεπτή και ίσια, σημαίνει πως η συναισθημα-τικότης είναι υποταγμένη στο μυαλό, πράγμα που οδηγεί σε έγωισμό, στεγνότητα, ζήλια, υπολογισμό. "Αν η γραμμή της καρδιάς πλησιάζη καμπυλωτά προς τη γραμμή της κεφαλής, έχουμε υποκρισία, δι-προσωπία, ύπουλότητα.

ΛΟΥΙ ΣΑΣΣΑΝΙΟΛ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Χρωματισμός και άλλα χαρακτηριστικά της γραμ-μής της καρδιάς.

...η ώμορφιά αρχίζει...
SCHERK
μέ τον

Πούδρα
Mysticum
Scherk

Τα 5 σπουδαιότερα προσόντα της πούδρας ΣΕΡΚ:

- Περιέχει άγνά συστατικά
- Είναι αιδέρια άρωματισμένη
- Είναι λεπτή σαν άχνός
- Αφομοιώνεται με την έπιδερμίδα
- Δημιουργεί τον έλκυστικό τύπο που ποθείτε

Scherk
Mysticum
Compact

Για ένα διακριτικό μακιγιάζ του προσώπου: Βάλετε το έξαυλωμένο Κομπάκ ΣΕΡΚ με τα ωραιότερα και φυσικά χρώματα.

Scherk
Face
Lotion

Για το καθάρισμα της έπιδερμίδος.

- Αφαιρεί τελείως τη σκόνη, το μακιγιάζ και το σμίγμα από τους πόρους.
- Έξασλείφει τα μπιμπίκια
- Ξανανιώνει την έπιδερμίδα

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΙΑ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ • ΑΘΗΝΑΙ, ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25-739

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΕΤΑΛΛΑΣ Α.Ε.
ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ 3 (ΣΤΕΓΗ ΠΑΤΡΙΔΟΣ) ΤΗΛ. 662-182, 664-927

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΠΛΑΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ "ΑΛΕΤΑ" ΕΠΕ. ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 10 ΤΗΛ 61174

Απολαυτικό
για όλες
τις ώρες

Κουτί
20 σιγαρέττων
δραχ. 5

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑ
ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΥΛΗ
Η

έκτασή

Σας μορφώνει,
σας ξεκουράζει,
σας διασκεδάζει,
σας χαρίζει ευχάριστες ώρες,
σας κατατοπίζει σε όλα τα προβλήματα της
έποχής.

Η «ΕΚΛΟΓΗ» ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ

‘Η μαγεία του πιστού ήχου

Ο στερεοφωνικός ήχος, μόνος τρόπος μουσικής έγγραφης του μέλλοντος. Μέσα σε δέκα χρόνια θα είναι τόσες οι τελειοποιήσεις ώστε θα γελούμε με τους σημερινούς δίσκους όπως γελούμε σήμερα με τους δίσκους του γραμμοφώνου.

ΤΟ «ΧΑΪ ΦΙΝΤΕΛΙΤΥ» ΑΝΟΙΓΕΙ ΝΕΟΥΣ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗ

Πριν από οχτώ χρόνια, η Έκφραση «ΧαΪ φιντέλιτυ» (πιστότατη απόδοση του ήχου) ήταν σχεδόν άγνωστη στην Αμερική, κι όποιος παραπονιόταν πως οι δίσκοι του γραμμοφώνου του είχαν κάποιο «ψιθύρισμα» ή «θραχνάδα» έθεωρείτο νευρασθενικός.

Σήμερα, η βιομηχανία παραγωγής γραμμοφώνων «πιστότατης απόδοσης» απασχολεί 150 εργοστάσια, κ' εκατομμύρια Αμερικανών έχουν για «χόμπυ» (διασκέδαση) τους αυτό το είδος των ραδιογραμμοφώνων, που σάς δίνουν την εντύπωση πως η όρχηστρα βρίσκεται στο δωμάτιό σας. Απ' τον καιρό που εφευρέθηκε η φωτογραφία, καμιά άλλη εφεύρεση δεν γοήτευε τόσο τους κατοίκους των Ηνωμένων Πολιτειών, όσο οι δίσκοι και τα όργανα αυτά. Έκείνο που τα κάνει γοητευτικά είναι η ικανότητά τους να δημιουργούν την εντύπωση πως η μουσική που ακούει κανείς παίζεται μέσα στο δωμάτιο — πως η μουσική «είναι παρούσα». Μπορεί κανείς λ.χ. ν' απολαύσει τον Μότσαρτ σά να βρίσκεται σε αίθουσα συναυλιών — χωρίς να επεμβαίνει κανένας μηχανισμός ανάμεσα στη μουσική και τον ακροατή της.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΕΝΤΥΠΩΣΗ
ΤΕΧΝΗΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΕΝΗ

Έννοείται πως πρόκειται μόνο για εντύπωση — γιατί στην πραγματικότητα ένα σωρό μηχανισμοί επεμβαίνουν ανάμεσα στη μουσική και στον ακροατή. Η συσκευή πιστότητας απόδοσης έχει τα τέσσερα βασικά στοιχεία κάθε ραδιογραμμοφώνου — το περιστροφικό μηχάνημα για τους δίσκους, το ρυθμιστή του τόνου, τον ενισχυτή και το μεγαφώνον. Αλλά στη συσκευή πιστότητας απόδοσης, καθένα απ' αυτά τα στοιχεία αποτελεί όργανο αφάνταστης ακριβείας.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ ΣΕ... ΔΙΣΚΟΙ

Είναι δύσκολο να περιγράψω κανείς τις επινοήσεις που έχουν γίνει για τους φίλους της νεώτερης αυτής τεχνικής. Υπάρχει λ.χ. ένας δίσκος που λέγεται «Σιδηροδρομική δυναμική», και που

αποδίδει τόσο πιστά τους διάφορους ήχους, τα σφυρίγματα και το θόρυβο των τρελινών που περνούν, ώστε έχει κανείς την εντύπωση πως βρίσκεται σε σιδηροδρομικό σταθμό και νομίζει πως κινδυνεύει να... διαμελισθεί από κανένα συρμό.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ:
ΔΙΣΚΟΣ... ΜΕ ΑΠΟΛΥΤΗ ΣΙΓΗ

Σ' άλλους πάλι δίσκους έχουν έγγραφη ήχοι τόσο χαμηλοί, ώστε δεν τους ακούει κανείς, αλλά απλώς τους «αισθάνεται». Κ' η άκρα τελειότητα είναι, για τους οπαδούς της νέας μεθόδου, να «δοκιμάζουν» την τεχνική αρτιότητα του ραδιογραμμοφώνου τους, θάζοντας ένα δίσκο στον οποίο δεν είναι έγγεγραμμένος κανένας απολύτως ήχος. Ο κάτοχος του γραμμοφώνου τεντώνει τ' αυτιά του για να συλλάβει τον παραμικρό ανεπιθύμητο ψίθυρο, κι αν δεν το κατορθώσει, έχει πετύχει το όνειρο των ονείρων, — ένα μηχανήμα που παίζει με απόλυτη σιγή.

ΠΑΡΤΕ ΓΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΜΕ 20 ΒΙΟΛΙΑ

Για ν' αντιληφθεί κανείς πόσο δύσκολη είναι η κατασκευή τέτοιων οργάνων, αρκεί να σκεφτεί πως λειτουργεί οποιοδήποτε γραμμοφώνον. Κάθε μουσική νότα έχει μια ωρισμένη συχνότητα (δηλαδή αριθμό κυματισμών). Η χαμηλότερη νότα ενός πιάνου, λ.χ., έχει συχνότητα 27.5 κύκλων, κ' η υψηλότερη, 4186 κύκλων. Αλλά, αν η μουσική ήταν μόνο ζήτημα συχνότητων, δεν θα μπορούσαμε να διακρίνωμε το ένα μουσικό όργανο από τ' άλλο, γιατί η συχνότητα μιας νότας είναι ίδια είτε προέρχεται από πιάνο, είτε από βιολί, είτε απ' το ανθρώπινο λαρυγγί. Έκείνο που επιτρέπει τη διάκριση των διαφόρων οργάνων είναι ότι καθένα τους προκαλεί και μερικούς πρόσθετους ιδιόζωντες παλμούς του αέρος, που λέγονται υπέρτοννοι, κ' είναι διαφορετικοί για κάθε όργανο.

Φαντασθείτε λοιπόν μια όρχηστρα, στην οποία παίζουν 20 βιολιά, καθένα σε διαφορετική τσάως νότα, και πάμπολλα άλλα όργανα, και θα πάρετε μια ιδέα του τι γίνεται, με τους διάφορους

Το καινούργιο «χόμπυ» των άπανταχού της γής φίλων της μουσικής είναι ένα ραδιογραμμοφώνον και μία δισκοθήκη τύπου «ΧαΪ-Φι», που δημιουργούν την εντύπωση ότι μια ολόκληρη όρχηστρα παίζει, μόνο για σάς, στο δωμάτιό σας

κυματισμούς και παλμούς, στην ατμόσφαιρα της αίθουσας όπου δίνεται ή συναυλία. Ο «ήχομηχανικός» πρέπει να μεταμορφώσει όλον αυτό τον Νιαγάρα των δονήσεων του αέρα σε μικρά συλλακάρια πάνω σε μία πλάκα γραμμοφώνου χρησιμοποιώντας προς το σκοπό αυτό τα πιο ευαίσθητα μικρόφωνα και ηλεκτρικά όργανα.

ΜΙΚΡΟΙ, ΑΔΙΟΡΑΤΟΙ «ΔΡΟΜΟΙ»
ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΟΝ ΤΕΛΕΙΟ ΗΧΟ

Όταν τοποθετούμε τη θελόνα του γραμμοφώνου σ' ένα δίσκο λόγω - πλάιγκ, αναγκάζουμε τη μύτη της ν' ακολουθή ένα δρόμο που έχει πλάτος ενός μικροχιλίστου (ένος εκατοστού του χιλιοστού). Προς το σκοπό αυτό χρησιμοποιούνται θελόνες καμωμένες από διαμάντι, που

δεν φθείρονται, ενώ συγχρόνως είναι ελαφρότατες. Οι παλμοδεις κινήσεις της θελόνας δημιουργούν ένα ελαφρό ηλεκτρικό ρεύμα, που πολλαπλασιάζεται με τον ενισχυτή και που μεταδίδεται στο μεγαφώνον μ' όση ένταση θέλομε, αποδίδοντας ακριβώς το ίδιο περίπλοκο ήχητικό σύνολο που δόνησε τον αέρα της αίθουσας των συναυλιών.

Ο στερεοφωνικός ήχος δεν είναι παρά μία μέθοδος έγγραφης των ήχων που έχει το χαρακτηριστικό ότι οι ήχοι συλλαμβάνονται από μικρόφωνα που βρίσκονται σε δυο διαφορετικά σημεία, όπως τα δυο ανθρώπινα αυτιά συλλαμβάνουν ελαφρώς δι-

αφορετικές εντυπώσεις του ίδιου ήχου. Όταν οι ήχοι αναμεταδίδονται με δυο ή και περισσότερα μεγάφωνα, η εντύπωση της «παρουσίας» της μουσικής που δημιουργείται είναι πραγματικά καταπληκτική. Μπορεί κανείς να δείξει σε ποιο σημείο του δωματίου βρίσκεται κάθε τμήμα της όρχηστρας. Μερικοί έμπειρο-γνώμονες πιστεύουν πως σε δέκα χρόνια, ο στερεοφωνικός ήχος θα είναι ο μόνος παραδεκτός τρόπος έγγραφης ενός μουσικού κομματιού.

Η «επιστήμη του ήχου» προχωρεί με τεράστια άλματα. Η βιομηχανία παραγωγής δίσκων «πιστότητας απόδοσης», στην Αμερική, συνεχώς παρουσιάζει νέες επιτεύξεις, που τείνουν σε μίαν εκπληκτική τελειοποίηση της τεχνικής της έγγραφης δίσκων.

Θέλετε ένα υαλό υαφέ μέ γάλα;

Νεσκαφέ και λίγο ή πολύ Γάλα «Βλάχας», κατ' άρέσκειαν, ιδού ένα ρόφημα που παρασκευάζεται γρήγορα και που δα σάς ικανοποίηση τόσο ως πρωινό, όσο και μετά τα γεύματα ή άργα το βράδυ. Το Γάλα «Βλάχας», εξαιρετικά πλούσιον σε κρέμα, αναδεικνύει ακόμη περισσότερον το θαυμάσιον άρωμα των έκλεκτων καφέδων από τους όποιους παρασκευάζεται το Νεσκαφέ.

ΣΥΜΠΕΠΥΚΝΩΜΕΝΟΝ
ΣΑΚΧΑΡΟΥΧΟΝ
ΓΑΛΛΑ

ΒΛΑΧΑΣ

ΠΡΟΪΟΝ ΝΕΣΤΛΕ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 8 — 15 'Απριλίου 1957

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Οι σκέψεις δεν ώφελουν. Έχετε υποχρέωση να πάρετε αποφασιστικές κατευθύνσεις στη ζωή σας. Διαφορετικά να μη τ'αβάζετε με τους άλλους. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 3.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Είχατε την μεγαλύτερη δυνατή υποστήριξη από το περιβάλλον σας. Τώρα είσατε υποχρεωμένος να υποστήτε τ' αποτελέσματα των ενεργειών σας. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 6.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Συντονίστε κάθε σας σκέψη στους επαγγελματικούς τομείς γιατί στο τέλος θα βγείτε χαμένος, χωρίς μάλιστα να το καταλάβετε. Έχετε θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: Συνεχίζονται οι μικρές ανωμαλίες στα αισθηματικά σας ζητήματα. Διαφορετικά να σκέπτεσθε τ'α πράγματα που σας άφορουν προσωπικά. Κουράγιο. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, άριθ. 5.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αυγούστου: Καμία προσπάθεια των εχθρών σας δεν μπορεί να ρίξει το γόητρον της επαγγελματικής σας άξιας. Θά μετανοήσουν όσοι δεν σας βοήθησαν. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 2.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σεπ.: Μη στενοχωρισθε άδικα, γιατί όλα περνούν σ' αυτόν τον κόσμο. Λίγη υπομονή και θα δρεθήτε σύντομα σ' ένα ξάστερο καινούργιο αισθηματικό τομέα. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 9.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: Όλα θα πάνε καλά χάρις εις τον χαρακτήρα σας και τις προσπάθειες που έκανατε τον περασμένο χρόνο. Τώρα μπορείτε πλέον να ήσυχάσετε. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 3.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Νομβρίου: Ένα συγκλονιστικό νέο θα σας φέρη σ'ε πολύ δύσκολη θέση. Ν' αποφασίσετε τελικά, μόνον όταν σκεφθήτε ψυχραιμία και λογικά το συμφέρον σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 8.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.- 21 Δεκεμβρίου: Καλύτερα να πάρετε άπόφαση άρισμένα πράγματα που σας άνοχλούν από καιρό. 'Η ψυχική εύτυχία των ανθρώπων παίζει τον μεγαλύτερο ρόλο. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 9.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιαν.: 'Η αυτοπεποίθηση είναι ο καλύτερος σύμβουλος στη ζωή. Προχωρήστε με θάρρος και συγκεκριμένες απαιτήσεις και δεν θ' απογοητευθήτε! Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 5.

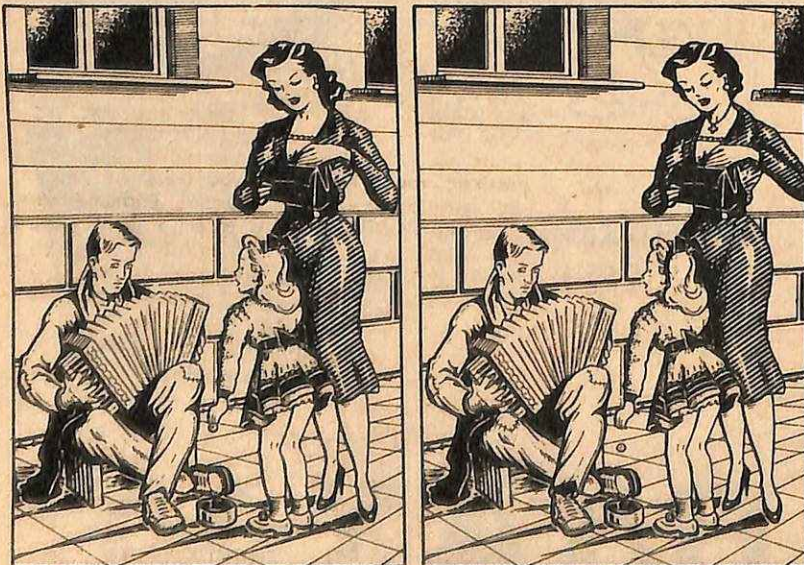

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φεβρίου: Ποτέ να μην γυρίζετε στο παρελθόν. Οι άνθρωποι που επιτυγχάνουν ξανοίγονται σ'ε καινούργιους όριζόντες κάθε φορά που θα έχουν εύκαιρία. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 2.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: Πολύ δύσκολα θα κατορθώσατε να βρήςτε τον άνθρωπο που σας ενδιαφέρει. Στη ζωή χρειάζονται άμοιβαίες υποχωρήσεις. Ν' αναπαυθήτε. Θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 3.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σ'ε 9 σημεία. Μπορείτε να τ'α βρήςτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

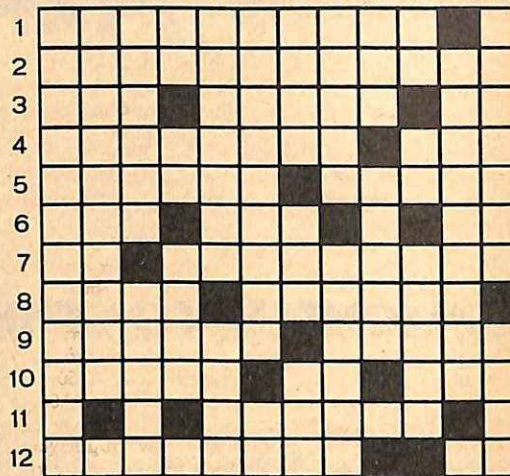
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Είναι δεξιός... και άριστερότερος συνάμα. Λέγεται λόγω συμβασι- λίστου.
- Όνου δορά (όρχ.) - Μπετάλιου το ύψος του ποταμού εις αίμα - Πρόδρα.
- Η έμπορος της θείας χάριτος (α.τ.) - Πο- τιστής της Τροσκάνης αλλά και γ' πρ. άρ- χαίου ρήματος.
- Η κάτοικος εύρω- πικού κράτους - 'Α- νελήθη εις τους ού- ρανούς επί πυρίου άρματος.
- «Έκ κακού κόρακος κακόν...» λέγει το γινώσκον δικηκόν λο- γισαίνον λεχθέν διά τόν κόρακα, δίδακα- λον του Γισίου - 'Αδρ. άντωνυμία - 'Ενός κειμένου έφη- μερίδος δίδουν κάποι- αν εξήγησιν της Συν- τάσεως.
- Συντεταγμένη διατύπωση χρο- νικού διαστήματος - Κάθε τέ- τιο γραμματόσημο έχει μεγάλη άξία (σημ.).
- Ο δώκτης των εφθαρμένων έ- ρυθρών αίματος - Μυ- θολογικός κισσάρδος φίλος του Περ. άνδρου, τυράννου της Κορίν- θου, ενάθρων.
- Μεταφορ. διαθέσεις - 'Ακρωτή- ριον της Σύμου, άποτελούν την Ν.Α. της μεγαλοήσου έσχατιάν.
- Ευρίσκονται άνω από τ'α ύψατα των πλοίων - 'Αρθρον - Τόσων έτών άπέθανεν ο Ρασσίνι.
- Γνώστης 'Ελλην καθηγητής της Φιλοσοφίας φέρων το όνομα...
- Κύριος λιμνών της 'Ιου, ά.τι- στρόφος (σημ.) - Της πέρας άπ' τή... της βρίσκουν τή φω- λιά της (παροιμ.).
- Διακόσια είκοσι - 'Υποθετικόν - Φορολογικώς συνδεύει τόν άκρον.
- Εις τόν 'Αργολικόν κόλπον εκχυ- νόμενος ποταμός, ενάθρων.
- Διάσχυρος σουρρεαλιστής ζωγρά- φος - Κινηματογράφος Α' προ- δολής.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Δηλούν, εν τώ γραπτώ λόγω, τ'α εύλόγως εν. ουμένα.
- Πρωτεύουσα της ή Ουίνιπεγκ (γυν.).
- Πρωταγωνίστρια του φαιτεινού φίλμ «Πειρατάι τών Φιλίππίνων» με τόν Τζωρτζ Μοντγκόμερυ... ή

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Μόνα... - Είναι και διά τούς έφόρους άκόμα πολλά άρθρα του «Ενιάιου».

- 'Αιθη - 'Οκτακόσια τριάντα - Γνωστή Γαλλία ήθοπος του κινηματογράφου.
- Γνωστόν κέντρον της 'Εκάλης - Πρωτεύουσα της ή Τζακάρτα.
- Έν συζύγει με την διατριβήν μεταχειρ.ζόμενον έπιθετον - 'Αθρον.
- Υφολος (σημ.) - Βελγικόν λου- τράπολις - Λέγω, όμιλώ... λα- τινιστί.
- Κόρη του Λυκτίου εκ της όποι- ας ο Μίνως, βασιλεύς της Κρή- της, έγέννησε τόν Λίκαστον - Έχει πολλές τ'α εσπολογίαν μας (σημ.).
- Κύριος λιμνών της 'Ιου, ά.τι- στρόφος (σημ.) - Της πέρας άπ' τή... της βρίσκουν τή φω- λιά της (παροιμ.).
- Διακόσια είκοσι - 'Υποθετικόν - Φορολογικώς συνδεύει τόν άκρον.
- Εις τόν 'Αργολικόν κόλπον εκχυ- νόμενος ποταμός, ενάθρων.
- Διάσχυρος σουρρεαλιστής ζωγρά- φος - Κινηματογράφος Α' προ- δολής.

ZIGK ZAGK

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και διαδίκου παιχνιδιού, είναι να έ- πιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ- τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ- ξων.

Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά- πό το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό γάντοτε, τετράγωνο, όριζον- τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα- θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήςτε. Σημειώσατε τώρα τη λέξη, που βρίκατε και σήσατε στα τετράγωνα τ'α γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Φάστε τώρα για μιάν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήςτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη τών δύο γραμμάτων μετρήσατε 1 βαθμό. Για κάθε λέξη τών 3 γραμμάτων μετρήσατε 3 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 4 γραμμάτων μετρήσατε 5 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 5 γραμμάτων μετρήσατε 7 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 6 γραμμάτων μετρήσατε 9 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 7 γραμμάτων μετρήσατε 11 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 8 γραμμάτων μετρήσατε 13 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 9 γραμμάτων μετρήσατε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 10 γραμμάτων μετρήσατε 17 βαθμούς. Και ούτω καθ' έξής, προσθέτον- τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσθέσατε τώρα το σύνολο τών βαθμών που μετρήσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν- ται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν- ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν- ται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν- ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο- γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΩΝ ΡΟΜΑΝΩΦ

(Συνέχεια από σελ. 15)

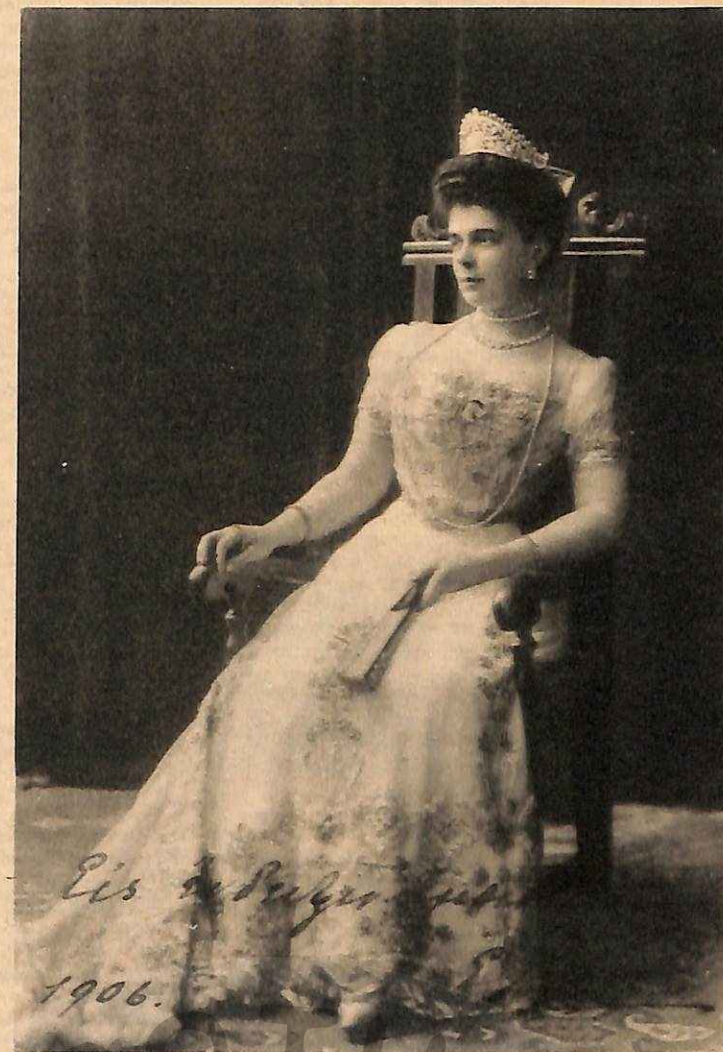
Ο γάμος της πριγκίπισσας Μαρίας, το 1934, με Άγγλον πρίγκιπα, εν συνδυασμό με την επικράτησιν του Λαϊκού Κόμματος εις την Έλλάδα, κεκρυμμένου υπέρ της Βασιλευμένης Δημοκρατίας, έδημιούργησαν την έντυπώσιν ότι επέκειτο ή παλινόρθωσις. Τά γεγονότα του 1935, ως και ή άναμφισδήτητος εύνοια της Μεγάλης Βρετανίας και της Γιουγκοσλαβίας υπέρ της άποκαταστάσεως του Βασιλικού θεσμού εις την χώραν μας, συν- έτειναν ώστε, τόν Νοέμβριον 1935, να επανέλθω εις τόν θρόνον του ο Βα- σιλεύς Γεώργιος 2ος.

Η επάνοδος εις την Έλλάδα δεν έπρόκειτο να είναι το τέλος, άλλ' ή άρχή μι'ας νέας σειράς δοκιμασιών διά την πριγκίπισσαν Έλένην. Τάς άρ- χας Φεβρουαρίου 1938 έπρόκειτο να υποστή την μεγαλύτεραν δοκιμασίαν. Ο σύζυγός της, ύστερα από σύντομον άσθένειαν, ένα μήνα ακριβώς μετά τούς γάμους του Βασιλέως Παύλου με την Βασιλίσσαν Φρειδερίκην, απέ- θνησκεν. Η πριγκίπισσα άντιμετώπισε το δαρύτατον πλήγμα με δλην την γαλήνην που χαρίζει ή θεοαίότης ότι ή δύναμις της είμαρμένης είναι άνα- τέρα της ανθρωπίνης θελήσεως. Κατόπιν ήλθεν ο πόλεμος. Το ένα παιδί της, ή Ελισάβετ, ευρέθη εις την παράταξιν τών εχθρών της Έλλάδος, το άλλο, ή Μαρίνα, εις την παράταξιν τών συμμάχων. Το τρίτον, ή πριγκίπισσα Όλγα, ήκολούθησε την τύχην του συζύγου της, ο όποιος, ως αντίβασιλεύς της Γιουγκοσλαβίας, ώδήγησε την χώραν του εις το πλευρόν του 'Αξονος. Μετά την επανάστασιν του Μαρτίου 1941 κατέφυγεν εις Έλλάδα όπου δ- μως δεν κατέστη δυνατόν να παραμείνη. Παρεδόθη εις τούς Άγγλους, οι όποιοι τόν μετέφεραν εις Κένυαν και τόν εκράτησαν υπό έπιτήρησιν καθ' όλην την διάρκειαν του πολέμου. Όταν τ'α στρατεύματα του 'Αξονος κατέ- λαβαν την Έλλάδα, ή πριγκίπισσα Έλένη έθεώρησεν ότι ήτο μεγάλως ή- λικίας διά να υποστή τας ταλαιπωρίας μι'ας άκόμη εξορίας. Ήρθη να άκολουθήσιν την Βασιλικήν οικογένειαν και παρέμεινεν εις το Ψυχικό, εις την έπαυλιν Μιχαλακοπούλου, την όποιαν ένοίκισαν μετά τόν θάνατον του συζύγου της. Έδέχθη όλας τας στερήσεις της κατοχής με έγκαρτέρησιν Μεγάλης Κυρίας. Συγχρόνως παρέσχεν άμέριτον την υποστήριξιν της εις τόν 'Ελβετικόν και Σουηδικόν Έρυθρόν Σταυρόν και εις το κίνημα ά- ντιστάσεως. Η όργάνωσις άντιστάσεως της όποιας επί κεφαλής ευρίσκετο ο Στρατάρχης Παπάγος ευρεν πρόθυμον και θερμήν την συμπάραστασιν της πριγκίπισσας Έλένης.

Εδώ, μέσα εις τας στερήσεις και την άγωνίαν έπιληροφορήθη τόν άδό- κητον θάνατον του γαμβρού της. Τάν Αυγούστον του 1942, ο δούς του Κέντ έφονεύθη εις άεροπορικόν δυστύχημα, καθ' ήν στιγμήν μετέβαινεν να έπιθεώρησιν βρετανικά στρατεύματα εις την 'Ισλανδίαν. Εις ήλικίαν 36 έτών ή κόρη της Μαρίας έμεινεν χήρα. Τά πλήγματα της μοίρας δεν έπρό- κειτο να σταματήσουν. Τόν Άπρίλιον του 1947 θα θρηνήσιν τόν πρόωρον θάνατον του άνηγιού της Γεωργίου του 2ου και όκτώ χρόνια άργότερα τόν θάνατον της κόρης της Έλισάβετ, ή όποια έπεσε θύμα ατύχητικού δυσ- τυχήματος. Το ποτήρι είχε ξεχειλίσει.

Υπάρχει πεποίθησις ότι οι δλαστοί των Βασιλικών οικογενειών δια- φέρουν από τούς άλλους ανθρώπους. Ότι το αίμα που τρέχει εις τας φλέ- βας των δεν είναι κόκκινον, ότι τ'α αισθήματά των είναι άλλης ποιότητος, ότι το νευρικό των σύστημα δίδει ειδικής φύσεως αντίδράσεις. Λάθος. Και οι πρίγκιπες είναι άνθρωποι που αισθάνονται και πονούν, όπως και οι κοινοί θνητοί. Άλλ' ή άγωγή που λαμβάνουν περιέχει ως κύριον διάγραμμα ύτι πρέπει να υποτάσσουν τ'α προσωπικά των αισθήματα εις το καθήκον. Η πριγκίπισσα Έλένη ήτο δαδύτα έμποτισμένη από το διάγραμμα αυτό. Άντιμετώπισε κάθε αντίξοότητα και κάθε χαρά ως Πριγκίπισσα, ως Κυ- ρία, ως Άρχόντισσα.

ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ με άφιέρωση, που προσέφερε το 1906 ή πριγκί- πισσα στόν καθηγητή Κ. Λούρο, όταν την έθεράπευσε, μαζί με τόν ίατρο Σάββα, από σοβαρή καρδιακή πάθηση. Η άσθε- νεια έξεδηλώθη μετά τη γέννηση της πριγκίπισσας Μαρίας. Ο Βασιλεύς Γεώργιος Α' άπένευσε στους δύο άιτούς ίατρούς τόν Χρυσό Σταυρό του Τάγματος του Σωτήρος.

Ταξίδι προς το άγνωστο

(Συνέχεια από σελ. 29)

νος βάλεγε: «Μά αυτή δεν είναι ή γυναίκα μου!» όλα τ'α μάτια θα καρφώνονταν με φρίκη έπάνω της... Μιά κατάσκοπος άνάμεσά τους...

Τι έπρεπε να κάνει; Να προλάβη εκείνη τόν Μπέτερτον και να τού πη δείχνοντας θυμό, άπο- ρία, άγανάκτηση: «Ποιός είστε έσείς; Δεν εί- στε ο άντρας μου!» Όχι! Αυτό δάταν άρκέτο για να γεννηθούν άμφιβολίες. Άμφιβολίες πώς αυτός που έλεγε πώς ήταν ο Μπέτερτον δεν ήταν πραγματικά ο Μπέτερτον, αλλά κάποιος άλλος έπιστήμων που είχε πάρει τη θέση του. Μ' άλλα λόγια, ένας κατάσκοπος. Άν πίστευαν τ'α λό- για της, ή θέση του Μπέτερτον δάταν πολύ ά- σχημα. Κι' αυτό δ'ε δάταν τίμιο άπάντησιν, συλλογιζόταμε ή 'Αίλαρη. Άπ' την άλλη, όμως, ήσαν σωστό να έχη εκείνη τ'α ύψεις και ένδοια- σμούς για έναν άνθρωπο που, όπως φαίνονταν, ή- ταν ένας πρόδοτης; Για έναν άνθρωπο που δεν είχε διστάσει να πουλήσιν τ'α μυστικά της πα- τρίδας του; Πόσο δύσκολο ήταν να κρίνει κανείς τι ήταν το σωστό!

Ένας ώραίος, μεγαλόσωμος άντρας τούς καλωσόρισε — ένας γλωσσολόγος σίγουρα, για- τί έλεγε στόν καθένα λίγα καλά λόγια στη γλώσ- σα του.

— Ά, κυρία Μπέτερτον, είπε στήν 'Αίλαρη, είμαστε πολύ εύτυχείς που σας έχομε κοντά μας.

Πολύ φοβόμυαι πώς το ταξίδι θα σας φάνηκε κάπως κουραστικό. Ο άντρας σας είναι πολύ καλός, καί, φυσικά, σας περιμένει με άνυπομονη- σία.

Της χαμογέλασε ειακριτικά. Τ'α μάτια του όμως, πρόσεξε ή 'Αίλαρη, την κοίταζαν με βλέμ- μα ψυχρό, άτονο.

— Φαντάζομαι πόσο θ' άνυπομονήτε να τόν δήςτε κ' έσείς, πρόσθεσε. Η 'Αίλαρη αισθάνθηκε το αίμα ν' άνεδαίνη στο κεφάλι της. Τ'α πόδια της έτρεμαν. Πρόσφα- καί πράγματα κλαυθούριζαν γύρω της. Νόμιζε πώς δ'α λιποθυμούσε. Ένιωσε το χέρι του Άν- τυ Πήτερς να την πιάνη άπ' το μπράτσο για να τή συγκρατήσιν.

— Δε θα έχετε μάθει ίσως, είπε ο Πήτερς στόν γλωσσολόγο κύριο, πώς ή κ. Μπέτερτον είχε μι'α πολύ δυσάρεστη περιπέτεια. Το άεροπλάνο της έπεσε έξω άπ' την Καζαμπλάνκα και ή ίδια έπαθε έγκεφαλική διάσειση. Φυσικά, το ταξίδι αυτό την κούρασε τρομερά. Νομίζω πώς θάτανε πιό φρόνιμο ν' άναπαυθ' λίγάκι πριν συναντήσιν τόν άντρα της. Να μείνι λίγη ώρα ξεπλωμένη σ' ένα σκοτεινό δωμάτιο ώπου να συνέρθη άπ' τ'α συγκινήσεις της ήμέρας.

Η φωνή του ήταν γεμάτη καλωσύνη, το χέρι

του την κρατούσε σταθερά. Για μι'α στιγμή, ή 'Αίλαρη σκέφτηκε να κάνει τη μισοζαλιμένη. Να πέσιν κάτω. Ν' άναβάλι όσο γινότανε την τρομερή στιγμή. Θά την δάπλωναν σ' ένα σκο-τεινό δωμάτιο τότε και θα την άφηναν να ήσυ- χασθ... Τι το άφελος όμως; Ο Μπέτερτον θα- ρχότανε να καθήσιν κοντά στο προσκέφαλο της γυναίκας του... Κάθε σύζυγος αυτό θα έκανε. Μέσ' στο θαιμό φως της κάμαρας, θάσκυβε πά- νω άπ' το κρεβάτι της. Κι' όταν τ'α μάτια του θα συνήθιζαν στο μισοσκόταδο, κι' όταν ή πρώτη λέξη θα έφευγε άπ' τ'α χείλη της, θα καταλά-βαινε πώς ή γυναίκα που είχε μπροστά του δεν ήταν ή Όλβια Μπέτερτον.

Όλο της, το κουράγιο ξαναύρισε. Όρθωσε το κορμί της. Το χρώμα ξανάρε στα μάγουλά της. Τίναξε πίσω το κεφάλι.

Όχι, δεν έπρεπε ν' άφήσιν το φόβο να τη λυγίσιν. «Ό,τι είναι να γίνη, άς γίνη» σκέφτη- κε, «θα προχωρήσω με το μέτωπο ψηλά». Θά πήγαινε στόν Μπέτερτον κι' όταν εκείνος θα της έλεγε πώς δεν ήσαν ή γυναίκα του, θα τού άπαν-τούσε άφοδα μ' ένα τελευταίο ψέμα:

«Όχι, δεν είμαι ή γυναίκα σας. Η γυναίκα σας — λυπομυαι πάρα πολύ γι' αυτό — δε ζή.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Νυστέρι στην καρδιά ενός παιδιού

(Συνέχεια από σελ. 25)

θμούς δόθηκε ή έντολη ν' άπομακρυνθί τὸ παιδί από τὸν λουτήρα καὶ νά σκουπισθί. Μετά, τὸ μικρὸ σώμα τοποθετήθηκε στὸ χειρουργικὸ τραπέζι, ἐνῶ ὅλα τὰ μηχανήματα ἐξακολουθοῦσαν νά εἶναι συνδεδεμένα μαζί του καὶ νά δίνουν κάθε λίγο πληροφορίες γιὰ τὴν γενικὴ κατάσταση τοῦ ὁργανισμοῦ.

Ἡ θερμοκρασία στὸ μεταξύ ἐξακολουθεῖ νά πέφτει χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ πάγου πιά: 32 — 31,5 — 31 — 30,5 — 29,5...

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ: Στὸ σημεῖο αὐτὸ καὶ ἐνῶ ἡ θερμοκρασία κατεβαίνει ἀκόμη περισσότερο: 28,5 — 28... ὁ χειρουργὸς κορράζει μιὰ τομὴ κατὰ πλάτος τοῦ στήθους καὶ στὸ ὕψος τοῦ στέρνου καὶ σιγά-σιγά ἀποκαλύπτει τὶς πλευρές. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ θερμοκρασία ἐξακολουθεῖ νά πέφτει... 27,5... 27 βαθμοί. Στους 27 βαθμούς ἡ πτώση δὲ σταματῆσθ. Οἱ γιαιτροὶ κατάφεραν νά τὴ φτάσουν ἐκεῖ ποὺ χρειάζοταν. Μὲ τὴν πτώση τῆς θερμοκρασίας οἱ ἀνάγκες σὲ αἷμα τῆς περιφερείας τοῦ σώματος —τοῦ ἐγκεφάλου, τῶν μῶν καὶ τῶν ἱστών— περιωρίσθηκαν στὸ ἐλάχιστο καὶ ἔτσι, ἀργότερα, θά εἶναι δυνατὴ ἡ διακοπὴ τῆς κυκλοφορίας γιὰ ἓνα χρονικὸ διάστημα.

Τώρα πιά ἡ ἐγχείρηση θά πάρῃ τὸν προκαθορισμένο δρόμο της. Μετά τὴν ἀποκάλυψη τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ στέρνου ὁ χειρουργός, μὲ μιὰ ἐγκάρσια τομὴ τοῦ στέρνου, ἀπονωρῶζει τὶς πλευρές, τὶς διανοίγει καὶ φθάνει στὰ σπλάγχνα. Κάθε αἰμοφόρο ἀγγεῖο, κάθε φλέβα ποὺ αἰμορραγεῖ κλείνεται ἀμέσως καὶ οἱ γάζες ποὺ χρησιμοποιοῦνται —ζυγισμένες ἀπὸ πρὶν μίση-μῖα— ξαναζυγίζονται ἀπὸ ἓνα βοηθὸ τοῦ χειρουργοῦ. Ἡ διαφορά ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὸ ζύγισμα ἀντιπροσωπεύει τὶς ἀνάγκες τοῦ ὁργανισμοῦ σὲ αἷμα, ποὺ τοῦ χορηγεῖται ἀμέσως. Δυὸ κιλά πολὺτιμο ὑγρὸ διαθετεῖ ὅλο κι ὅλο τὸ παιδικὸ σώμα...

Ἡ ἐγνείρηση προχωρεῖ ὁλόενα καὶ πιδό βαθεῖα, καθὼς ὁ χειρουργὸς προσπαθεῖ νά φθάσῃ στὴν καρδιά. Κάποτε —πλησιάζει 1 μ.μ.— ἡ καρδιά, κατακόκκινη καὶ πάλλουσα, ἐμφανίζεται!

Η ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ. Οἱ δυὸ μέγιστες φλέδες, καθὼς καὶ ἡ πνευμονικὴ ἀρτηρία καὶ ἡ ἀορτὴ —οἱ τέσσερις κύριοι ἀγωγοὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ αἵματος ἀπὸ τὴν καρδιά— βρίσκονται στὴ διάθεση τοῦ χειρουργοῦ. Δυὸ θρόνοι ἀπὸ νῆμα τυλίγουν τὶς δυὸ φλέδες, ἐνῶ μιὰ λαβίδα τοποθετεῖται καὶ εἶναι ἐτοιμὴ νά κλείσῃ τὴν πνευμονικὴ ἀρτηρία καὶ τὴν ἀορτὴ, ποὺ βρίσκονται ἡ μιὰ δίπλα στὴν ἄλλη.

ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ!

Ἐμπρός! ἀκούγεται κοφτὴ ἡ φωνὴ τοῦ χειρουργοῦ. Οἱ δυὸ θρόνοι σφίγγονται ταυτόχρονα γύρω ἀπὸ τὶς δυὸ μεγάλες φλέδες. Ἡ λαβίδα

κλείνει σύγχρονα τὴν πνευμονικὴ ἀρτηρία καὶ τὴν ἀορτὴ. Ἡ κυκλοφορία ἔχει διακοπῆ. Κατάσταση θανάτου στὸν μικρὸ ὁργανισμό. Κι ὅμως ὁ μικρός, πληγωμένος καρδιακός μας, ἐξακολουθεῖ νά πάλλῃ... Θὰ σταματήσει μόνον γιὰ λίγες στιγμὲς πρὶν ἀπ' τὸ τέλος τῆς ἐγνείρησας.

Μὲ τὴ διακοπὴ τῆς κυκλοφορίας ἀρχίζει ἀπὸ τὸν τεχνικὸ ἢ χρονόμετρησιν κ' ἐνῶ ὁ χειρουργὸς ἐπεμβαίνει γιὰ τὴν διάνοιξη τῆς καρδίας, αὐτὸς ἀπαγγέλλει: Μισὸ λεπτό... Ἐνα λεπτό... ἔα καὶ μισό...

Ὅλα πρέπει νά γίνουσι γρήγορα, ἢ καλύτερα ἀστραπιαία, μέσα στὰ καθωρισμένα χρονικά ὅρια. Ἀλλῶς ὁ θάνατος εἶναι ἐτοιμος —μὲ τὴν παραμικρὴ ἀργοπορία— νά ἐπέμβῃ. Σὲ δέκα λεπτά τὸ ἀργότερο ὅλα πρέπει νά ἔχουν τελειώσει.

ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ. Τὸ χειρουργικὸ νυστέρι κάνει μιὰ τομὴ κατὰ μήκος τοῦ τοιχώματος τῆς καρδίας καὶ σ' ἓνα νέο νεῦμα τοῦ χειρουργοῦ, οἱ βοηθοὶ του τραβοῦν τέσσερα νήματα ποὺ ἔχει περάσει ὁ ἴδιος προηγουμένως, δυὸ ἀπὸ κάθε πλευρὰ τῆς τομῆς. Τὰ χεῖλη ἀνοίγουν, γίνεται ἀμέσως μ' ἓνα σωλῆνα ἀνσρόφηση τοῦ αἵματος ποὺ ἔχει μείνει, μὲ τὴ διακοπὴ τῆς κυκλοφορίας, μέσα στὸν κόλπο καὶ τὸ ἐσωτερικὸ τῆς καρδίας ἀποκαλύπτεται!

Ἀμέσως ὁ χειρουργὸς δρῆκε τὴν ἀκριβὴ θέση τοῦ «Μεσοκοιλιακοῦ ἐλλείμματος», τῆς ὁπῆς ποὺ συνέδεε τὸν δεξιὸ μὲ τὸν ἀριστερὸ κόλπο καὶ ἦταν αἰτία τοῦ κακοῦ, καὶ μὲ μεταξωτὴ κλωστὴ ἀρχίζει τὴ συρραφὴ του, προσέχοντας νά μὴ θίξῃ ὠρισμένα νευρικὰ κέντρα τῆς καρδίας. Πρὶν μὴ καὶ ἡ τελευταία ραφὴ γέμισε τὸν ἀριστερὸ κόλπο, ὁ δεξιὸς ἔχει ὑποστῇ τὴν τομὴ, μὲ ὁρρό γιὰ ν' ἀφαιρέσῃ τὸν ἀτμοσφαιρικὸ αέρα. Ἡ ὑπαρξὴ καὶ τῆς παραμικρῆς φυσαλίδας, μετὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς κυκλοφορίας, θά ἔχῃ σὺν ἀμέσῳ ἀποτέλεσμα καρδιακὴ συγκοπὴ.

Μετὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ραφῆς τοῦ «Μεσοκοιλιακοῦ ἐλλείμματος», γέμισε μὲ ὁρρό καὶ τὸν δεξιὸ κόλπο καί, ἐνῶ τὸ ὑγρὸ ξεχειλίζει, μιὰ λαβίδα ἐνυστερὰ τὰ δυὸ χεῖλη τῆς τομῆς ποὺ εἶχε ἀνοίξῃ τὸ νυστέρι...

...4,5 λεπτά... 5 λεπτά... 5,5 λεπτά... ἀναγγέλλει ὁ τεχνικὸς τὸ ἐναγώνιο πέρασμα τοῦ πολυτίμου χρόνου. Κάθε ἀργοπορία στὴν ἀποκατάσταση τῆς κυκλοφορίας θά ἔχῃ ὁλέθρια ἀποτελέσματα γιὰ τὸν μικρὸ ἄρρωστο. Γι' αὐτὸ, τὴν τοποθέτησιν τῆς λαβίδας, πρὶν ἀκόμη γίνῃ ἡ συρραφὴ, οἱ φλέδες, ἡ ἀορτὴ καὶ ἡ πνευμονικὴ ἀρτηρία ἐλευθερώθηκαν καὶ ἡ ζωοδότρα κυκλοφορία ἄρχισε καὶ πάλι.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνῃ ὁ τεχνικὸς ἀνείγγειλε:...6 λεπτά καὶ 50 δευτερόλεπτα!!

ΣΥΡΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΡΜΑΝΣΗ. Ἐπτά λεπτά παρὰ δέκα δευτερόλεπτα ἀνυπαρξίας γιὰ τὸν μικρὸ Μιχαλάκη. Ἐνα μικρὸ χρονικὸ διάστημα, φορτωμένο ὅμως μὲ τὴν ἀγωνία τὴν ἀτέλειωτὴ καὶ

τὸ δάρος τῆς εὐθύνῃς μιᾶς ζωῆς γιὰ τὸν χειρουργό. Τὴν ἀγωνία ἔκανε μεγαλύτερη ἓνα σταμάτημα τῆς καρδίας λίγο πρὶν τελειώσῃ ἡ ἐγχείρησιν. Ἀντιμετωπίσθηκε, ὅμως, καὶ αὐτὸ μετὰ τὴν συρραφὴ τῆς τομῆς καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῆς κυκλοφορίας. Μετὰ ὁ χειρουργὸς ἐπίασε τὴν καρδιά τοῦ Μιχαλάκη στὰ δυὸ του χέρια καὶ ὕστερα ἀπὸ κατάλληλῃ μάλαξιν τὴν ἔκανε καὶ πάλι νά κινηθῇ. Ὅλα εἶχαν τελειώσει μέσα στὸν προκαθορισμένο χρόνο.

Μαζὶ μὲ τὴν σχολαστικὴ συρραφὴ τῆς τομῆς ἄρχισε καὶ ἡ ἀναθέρμανση τοῦ μικροῦ σώματος μὲ ηλεκτρικὲς θερμοφόρες ποὺ εἶχαν τοποθετηθῇ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐγχείρησιν κατὰ ἀπὸ τὸ σώμα τοῦ ἀσθενοῦς καὶ μὲ ἀκτινοβολίες ὑπερύθρων ἀκτίνων.

Μιάμισυ ὥρα κράτησε ἡ ἀναθέρμανση, καὶ στὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα ὁ χειρουργὸς καὶ οἱ βοηθοὶ του προχώρησαν στὸ ἔργο τῆς ἀποκατάστασεως τῆς τομῆς τοῦ στήθους συρράφοντας ἓνα πρὸς ἓνα τὸ στέρνο, τοὺς ἱστὸς καὶ τοὺς μῦς. Μόλις ἡ θερμοκρασία ἔφθασε καὶ πάλι στοὺς 36 βαθμούς καὶ συμπληρώθηκε ἡ συρραφὴ, ἔπαυσε καὶ ἡ χορήγησιν ἀνασθητικοῦ αέριου. Στὸν μικρὸν ἀσθενὴ χορηγήθηκαν ἀμέσως μεγαλύτερες ποσότητες ὀξυγόνου καὶ τοῦ ἔγινε μιὰ ἐνεση ποὺ ἀνέστειλε τὰ παραλυτικὰ ἀποτελέσματα τοῦ «Κουρραρίου». Πρέπει νά σημειωθῇ ὅτι μέχρι τὴν ὥρα ποὺ ὁ μικρὸς Μιχαλάκης ζύπνησε τελειῶς καὶ ἄρχισε νά μιλά, κανεὶς γιαιτρός δὲν ἔβγαλε τὰ γάντια του, ὥστε νά εἶναι ἐτοιμοὶ ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν περίπτωση τῆς μαρμαρυγῆς τῆς καρδίας, ποὺ ἀναφέραμε στὴν ἀρχή.

«ΕΥΤΥΧΩΣ ΠΗΓΑΜΕ ΚΑΛΑ»

ὁ ἄφθονο ὀξυγόνο ἄρχισε νά δίνῃ καὶ πάλι τὶς χαμένες αἰσθήσεις τοῦ Μιχαλάκη. Καὶ κάποτε, μὲ κλειστὰ ἀκόμη τὰ μάτια, ἀκούσθηκε ἡ πρώτη φράση του:

—Μὲ χειρουργήσατε; ρώτησε. Καὶ ὅταν τοῦ εἶπαν νά εὐχαριστήσῃ τὸν γιαιτρό ποὺ τὸν ἔκανε καλὰ, πρόσθεσε:

—Δὲν τὸν θάλετο, καὶ ξανακοιμήθηκε... (Τὰ μάτια του δὲν εἶχαν ἀκόμη προσαρμωσθῇ, ὕστερα ἀπὸ τὶς ἀλλοιώσεις ποὺ εἶχαν πάθει ἀπὸ τὴν ψύξη). Ἀργότερα, ὁ Μιχαλάκης, ζύπνησε καὶ πάλι, εἶδε τὸ γιαιτρό ποὺ περίμενε πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του καὶ τὸν εὐχαρίστησε...

—Εὐτυχῶς, πήγαμε καλὰ, εἶπε ὁ γιαιτρός. Ἐβγαλε τὰ γάντια του καὶ ἔκανε τὰ πρῶτα του ὅγματα μακρὰ ἀπ' τὸ χειρουργικὸ τραπέζι.

Μιὰ ζωὴ εἶχε σωθῇ, οὐσιαστικὰ, μέσα σὲ λίγα λεπτά! Σὲ ὅσο διάστημα χρειάζεται γιὰ νά καπνίσῃ ἓνα τσιγάρο.

Στὸ ἴδιο αὐτὸ διάστημα ἓνας καινούργιος δρόμος ἀνοίχθηκε γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ἐπιστήμη. Ἐνὰς δρόμος σωτηρίας πρὸς τὶς πληγωμένες καρδιές. Ἐνας δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ μακρὰ ἀπ' τὸν θάνατο!

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ παιδί μὲ τὸ δελφίνι

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 37)

Τὸ χαμόγελο ἔσβησε ἀπ' τὰ χεῖλη τοῦ Μάντεν ὅταν τοὺς εἶδε νά σκαρφαλοῦν στὴ θάλασσα. Τοὺς κοίταξε αὐστημένως. Ἡ Πηρὼ φαινόταν τσακισμένη. Ἀμίλητη, σωριασμένη στὸ πῶμα μέσος τοῦ καινοῦ. Ὁ Κάλντερ τὴν πλησίασε, ἔσκυψε ἀπὸ πάνω της, τὴν ἔπιασε μὲ τὸνα χεῖρ ἀπ' τὸν ὅμο καὶ τὴν ἀνάγκασε νά πέσῃ μπροῦντα. Σήκωσε τ' ἄλλο τὸν χεῖρ καὶ τὸ ξανακατέβασε μὲ δύναμιν ἐπάνω της, χτυπώντας τὴν στὰ μαλακά. Ἡ Πηρὼ ἔβγαλε μιὰ στρογγυλὰ, ἀλλὰ ὁ Κάλντερ τὴν κρατοῦσε σφιχτὰ ἀπ' τὸν ὅμο, δὲν ἔλεγε νά τὴν ἀφήσῃ. Τὸ χεῖρ του ἀνεβοκατέβηκε ρυθμικά, πολλές φορὲς, χωρὶς νά χάσῃ οὐτε μιὰ φορὰ τὸ στόχο του. Οἱ βαρκάρηδες παρακολουθοῦσαν τὴ σκηνὴ μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα. Ὁ Μάντεν χαμογελοῦσε μὲ μιὰ εὐθιγὴ λάμψιν στὰ μάτια.

Τέλος ὁ Κάλντερ σταμάτησε τὶς ἐνθιές, σήκωσε τὴν Πηρὼ ἀπὸ χῶμο καὶ τραντάζοντάς τὴν ἀπ' τοὺς ὅμους, εἶπε θυμωμένα:

—Γιὰ νά μάθῃς ἄλλη φορὰ νά μὴν κοροϊδεύεις!

Ἡ Πηρὼ τὸν κοίταξε ἐμβρόντητη. Ἐγείρε το πρόσωπό της στὸ γυμνὸ τὸν στήθος καὶ ἄρχισε νά κλαίῃ γοερά. Ἀνάμεσα ἀπ' τοὺς λυγμούς της, ψιθύρισε:

—Ὁ Γκουίντο, τί μοῦ ἔκανες. Ὁ Κάλντερ ἔμεινε σιωπηλός.

Ἡ Πηρὼ ἔβγαλε μιὰ σαρακτικὴ κραυγὴ σὺν τρομαγμένῳ παιδιῷ. Καὶ σὲ λίγο, στενάχοντας, ψιθύρισε πονεμένα:

—Ὁ, Ἄλαν! Ἄλαν!

Ὁ Κάλντερ χαμήλωσε τὰ μάτια καὶ κοίταξε τὸ δομένο ξανθὸ κεφάλι ποὺ ἀκουμποῦσε στὸ στήθος του. Πολὺ ἥρεμα, σήκωσε τὸ χεῖρ του καὶ ἀγκάλιασε τὴν Πηρὼ ἀπ' τοὺς ὅμους.

Μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες, ὁ Μάντεν στάθηκε ἀντίκρυ στοὺς βαρκάρηδες ποὺ κοίταζαν σὰ χεῖρ.

—Δὲν εἶδατε, δὲν ἀκούσατε τίποτε; εἶπε. Λέ-ξῃ ἂν σὰς ξεφύγῃ, θά δοῖτε τὸ μπλεῖ σὰς ἀπὸ μέσα καὶ νά τὸ ξερετε. Ὅποτε στὶς γυναῖκες σὰς— πρὸ πάντων στὶς γυναῖκες σὰς. Συνεννοήθηκε:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16ο

Τὸ καλύτερο ποὺ ἔχομε νά κάνουμε, εἶπε ὁ Μάντεν ὅταν γύριαν στὸ λιμάνι, εἶναι νά καθίσουμε κάπου στὴ σιὰ νά πούμε κατὶ καὶ νά νοουθενάσουμε ἡσυχά—ἡσυχά.

—Αὐτὸ λέω κ' ἐγώ, συμφώνησε ὁ Κάλντερ. Κάθισαν σ' ἓνα παραλινὸ καφενεῖο, ἀδικο ἀκόμη κενὴ τὴ μεσημεριανικὴ ὥρα.

—Λοιπόν, τί θά κάνουμε τώρα; ρώτησε ὁ Μάντεν σὲ λίγο.

ΧΡΩΜΑΤΑ Super Kem-Tone ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ Ἔισμα πρὸς χρῆσιν

- ΣΑΠΟΥΝΙΖΟΝΤΑΙ ΔΕΝ ΞΕΒΑΦΟΥΝ
- ΔΕΝ ΑΦΙΝΟΥΝ ΠΙΝΕΛΙΣ
- ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΛΛΙΟΧΡΩΜΑΤΑ

ΧΡΩΜΑΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΑΠΟ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ ΜΕ ΒΕΛΟΥΔΙΝΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΜΑΡΚΑ ΕΙΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΝ
ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ "ΕΛΛΑΜΕΡ", ΕΜΠΟΡ. ΕΤΑΙΡΙΑ
8-10 ΑΡΓΕΝ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (ΒΟΥΛΗΣ) ΤΗΛ. 32.920 - 25.522 - ΑΘΗΝΑΙ

Λ Υ Σ Ε Ι Σ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 76

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΑΜΦΙΔΕΞΙΟΣ. 2. ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΟΣ. 3. ΟΝΗ — ΑΛΩΡΩΝ — ΕΚ. 4. ΣΙΜΩΝΙΑΝ — ΕΡΑ. 5. ΙΤΑΛΙΣ — ΗΛΙΑΣ. 6. ΑΩΝ — ΤΙΣ — Σ.Σ. (Σημ. Συντάξ.). 7. Π.Μ. (Πρό μεσημβρίας) — ΠΑΜΠΑΛΑΙΟ. 8. ΗΠΙΡ — Ο «ΑΡΙΩΝ». 9. ΤΑΣΕΙΣ — ΓΑΤΟΣ. 10. ΙΣΑΛΑ — ΟΙ — ΟΣΤ (76). 11. ΒΟΡΕΑΝ. 12. ΑΘΗΝΑΙΟΣ — ΜΡ (Μηρό).

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΑΠΟΣΙΩΠΗΤΙΚΑ. 2. ΜΑΝΙΤΟΜΠΑΣ. 3. ΦΡΗΜΑΝ — ΑΣΑΦΗ. 4. ΙΑ — ΩΛ' (830) — ΠΡΕΛ. 5. ΔΙΑΝΙΤΑ — ΙΑΒΑ. 6. ΕΝΑΙΣΙΜΟΣ — ΟΙ. 7. ΞΕΡΑ — ΣΠΑ — ΟΡΟ. 8. ΙΤΩΝΗ — ΑΡΙΓΙΣ. 9. ΝΙΟ — ΛΑΛΙΑ. 10. ΣΚ' (220) — ΕΙ — ΑΩΤΩΝ. 11. Ο «ΕΡΑΣΙΝΟΣ». 12. ΠΙΚΑΣΣΟ — ΣΤΑΡ

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ. 76

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸ τῶν λέξεων: ΜΙΚΡΟΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ — ΠΑΣΙΝΟΥ — ΠΟΥΣ — ΤΑ — ΔΕ, σύνολον 49 βαθμῶν.

Καλοὶ συνδυασμοὶ ἐπιτυγχάνονται ἴσως μὲ τὶς λέξεις: ΥΠΟΠΡΟΞΕ-ΝΟΝ — ΠΤΩΜΑΤΑ — ΠΑΤΑΡΙΑ — ΜΙΚΡΟΥΣ — ΠΑΤΡΩΝ — ΚΑ-ΠΡΟΥΣ — ΔΕΞΙΩΝ — ΔΟΥΚΟΣ — ΝΗΜΑΤΩΝ — ΑΞΙΩΜΑ κλπ.

Συγχαρητήρια εἰς τὸν ἀναγνώστην μας κ. Ε. Δάμπασιν, ὁ ὁποῖος ὑπερέβη τῆς ἰδικῆς μας βαθμολογίας τοῦ προηγουμένου τεύχους κατὰ ἓνα βαθμὸν μὲ τὴν ἐπιτυχὴ ἐξέυρεσιν: ΑΕΡΟΘΑΛΛΗΜΠΟΛΟΥΣ — ΟΡ-ΓΙΑ — ΠΙΑΤ — ΑΣΣΩΝ — ΠΟΥ — ΑΝ = 50!

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 76

1. Τὸ νόμισμα ποὺ ρίπτει ἡ μικρὴ δὲν ἐφάπτεται στὸ χεῖρ της. 2. Στὸ κεφάλι τῆς μικρῆς φαίνεται ἡ κορδέλλα τοῦ φιογκῶ. 3. Τὸ φορεματάκι τῆς μικρῆς στὸ κάτω μέρος διαφέρει στὸ κέντημα. 4. Ἀριστερὸς βραχίονας κυρίας ἀνασηκωμένος. 5. Κυρία φέρει στὸ λαιμὸ ἀλυσίδα μὲ σταυρὸ. 6. Μαλλιά κυρίας πιδ κοντὰ. 7. Τὸ παντζάκι τοῦ ἀριστεροῦ ποδιοῦ τοῦ τυφλοῦ πιδ κοντὸ. 8. Στὸ δεξιὸ γόνατο τυφλοῦ ὑπάρχει μπάλωμα. 9. Πί-σω ἀπ' τὸ κεφάλι τοῦ τυφλοῦ ἡ κάθετος ἐγκοπὴ τῶν πλακῶν τοῦ τοίχου μετεκινήθη πρὸς τ' ἀριστερά.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΤΖΟΑΝ ΑΠΗΛΑΥΣΕ μὲ τὴν καρδιά της τὰ μαγευτικὰ ἀκρογιάλια τῆς Μπαρμπάντος. Ἀλλὰ καὶ οἱ ντόπιοι ἀπῆλαυσαν τὴ μαγευτικὴ Τζόαν.

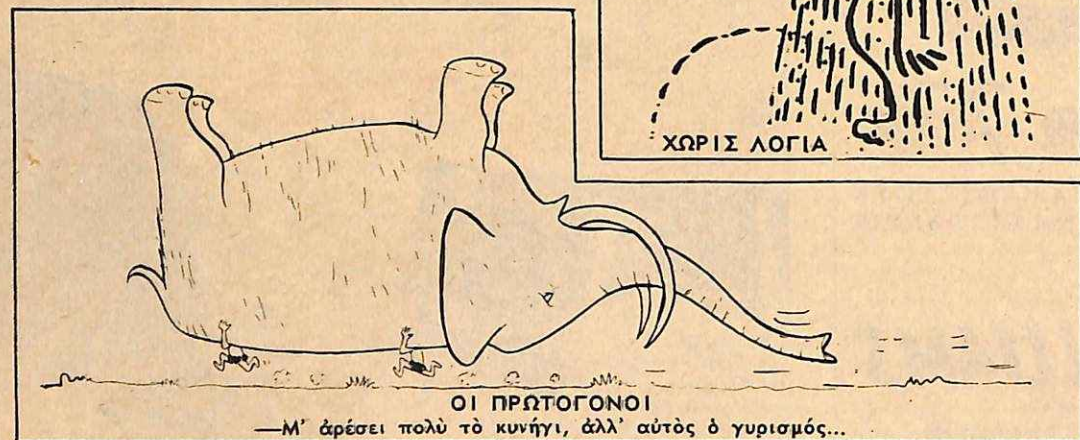
Ἡ Τζόαν Κόλλινς μεσουρανεῖ

Εἰσπράττει 150.000 δολάρια γιὰ κάθε ταινία της καὶ ἔχει συνεχῶς προτάσεις ἀπὸ τὶς ἐταιρίες

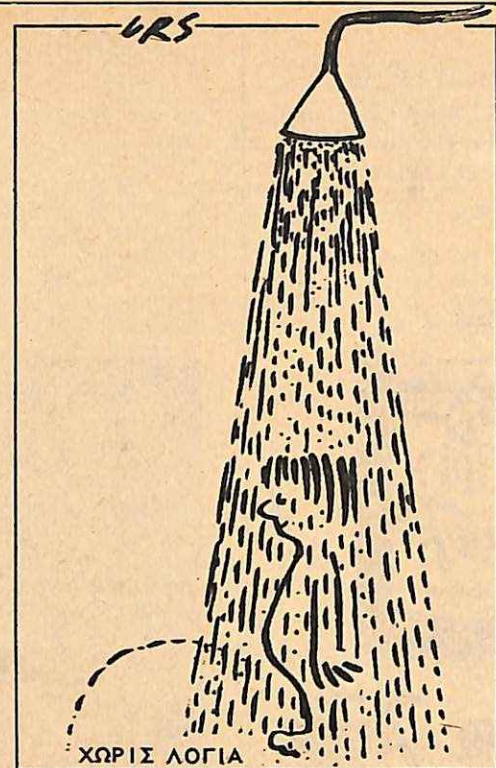
Ἀσφαλῶς θά τὴν θυμοῦνται ὅσοι εἶδαν τὶς ταινίες «Στὴ χώρα τῶν Φαραῶν», «Οἱ καλοὶ πεθαίνουν νεοί», ἢ «Τὸ κορίτσι τῆς βελουδένιας κό-νιαν». Ἀλλὰ καὶ ὅσοι δὲν τὶς εἶδαν, θά πρέπει νά τὴν θυμοῦνται ἀπὸ τὸ ἐξάφελτο ποὺ δημοσίευσαν, πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ, οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ. Εἶναι ἡ ἀραιότατη Ἀγγλίδα ἡθοποιὸς Τζόαν Κόλλινς, ποὺ σήμερὰ θεωρεῖται, κατὰ γενικὴ ὁμολογίαν, σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς πιδ «ἀνερχόμενες» στὰρ τοῦ διεθνοῦς κινηματογραφικοῦ στερεώ-ματος. Πραγματικά, οἱ «μετοχές» τῆς Τζόαν, στὸ χρηματιστήριον τῶν κιν-ηματογραφικῶν παραγωγῶν, συνεχῶς ἀνεβαίνουν. Διαθέτει προσόντα ἀκα-ταμάχητα: Ἐνα θαυμάσιο σῶμα, δυὸ ὑπέροχα, φωτεινὰ, θαυτηράσινα μάτια, καὶ οἱ ὑποκριτικὲς ἱκανότη-τές της δὲν εἶναι διόλου εὐκαταφρό-νητες. Συνεπῶς, δίκαια πληρώνεται, γιὰ κάθε ταινία ποὺ παίρνει μέρος, τὸ σεβαστοῦστικό ποσὸ τῶν 150.000 δολλαρίων. Μάλιστα, ὁ μεγάλος πα-ραγωγὸς Ντάρυλ Τζανούκ τῆς πρό-τεινε ἀποκλειστικὴ συνεργασία γιὰ τὶς ταινίες του, ἀλλὰ ἡ Τζόαν, βλέ-ποντας τὸ αὐξανόμενο ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομά της καὶ ἔχοντας ἀπερίοριστη ἐμπιστοσύ-νη στὰ πεπρωμένα της, προτίμησε

νὰ μὴ δεσμευθῇ καὶ ἀπέρριψε τὴν δελεαστικὴν πρότασιν του. «Νησιὸν στὸν ἥλιον» ἀνομάσθηκε ἡ τελευταία ταινία της, ποὺ τὸ γύρι-σμά της τελειώσε πρὶν λίγες ἑβδο-μάδες. Πρωταγωνιστοῦν, ἐκτός φυσ-ικῆς τῆς Τζόαν, ὁ Τζέιμς Μέπσον, ὁ Τζόαν Φονταίν, ὁ Μάικλ Ρένου καὶ τὸ γνωστὸ ζευγάρι τῶν νεγρῶν τῆς «Κάρμεν Τζῶνς» Ντόροθυ Ντάν-τρπς καὶ Χάρρυ Μπελαφόντε. Τὸ σενάριο βασίστηκε στὸ ὁμώνυμο ἐ-ρωτικὸ δράμα τοῦ Ἀλεξ Βῶ, καὶ ἡ ταινία γυρίστηκε σὲ σινεμασκόπ στὶς Βρετανικὲς Δυτικὲς Ἰνδίες, στὸ ἐξωτικὸ νησι Μπαρμπάντος. Κατὰ κοινὴ ὁμολογίαν, ὁ ρόλος ἦρθε σὰ «γάντι» στὴν Τζόαν ποὺ τῆς ἔδωσε πᾶμπόλλες ευκαιρίες νά ἐπιδείξῃ, ἐκτός ἀπ' τὰ ὑποκριτικά της χαρίσματα, καὶ τὶς προκλητικὰ-τατες γραμμές της. Παράλληλα, στὸ διάστημα τῶν δυὸ μηνῶν ποὺ ἔμεινε στὴν Μπαρμπάντος, ἡ Τζόαν χάρηκε μὲ τὴν καρδιά της τὸν τροπικὸ ἡ-λιο, κατέφερε νά μάθῃ πολλὰς λέ-ξεις ἀπὸ τὴν τοπικὴ διάλεκτό καὶ μὲ τὰ σόρτες καὶ τὰ μπικινί, μὲ τὰ ὁποῖα κυκλοφοροῦσε, ἀπέκτησε —ὀ-χι δὲκαλοῦλητα— ἓνα πλῆθος φα-νατικών Μπαρμπαντινεζῶν θαυμα-στῶν.

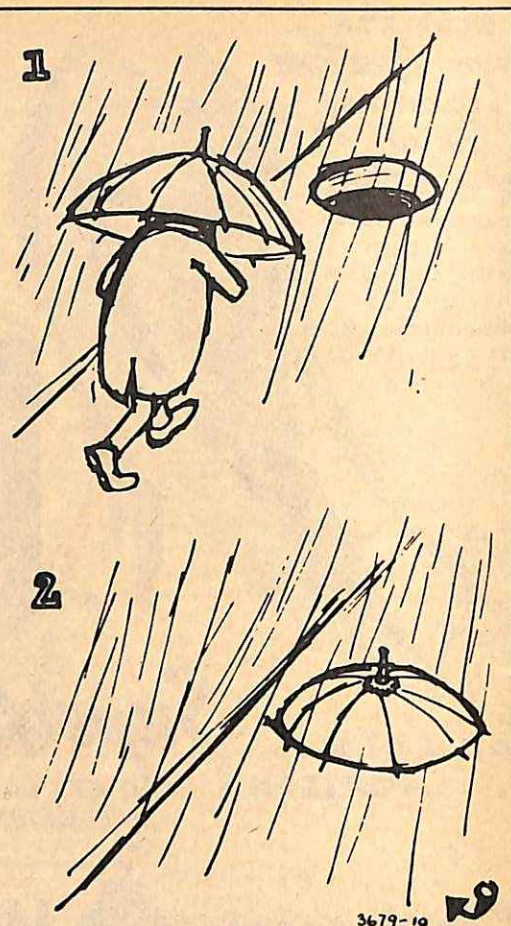
Χιούμορ

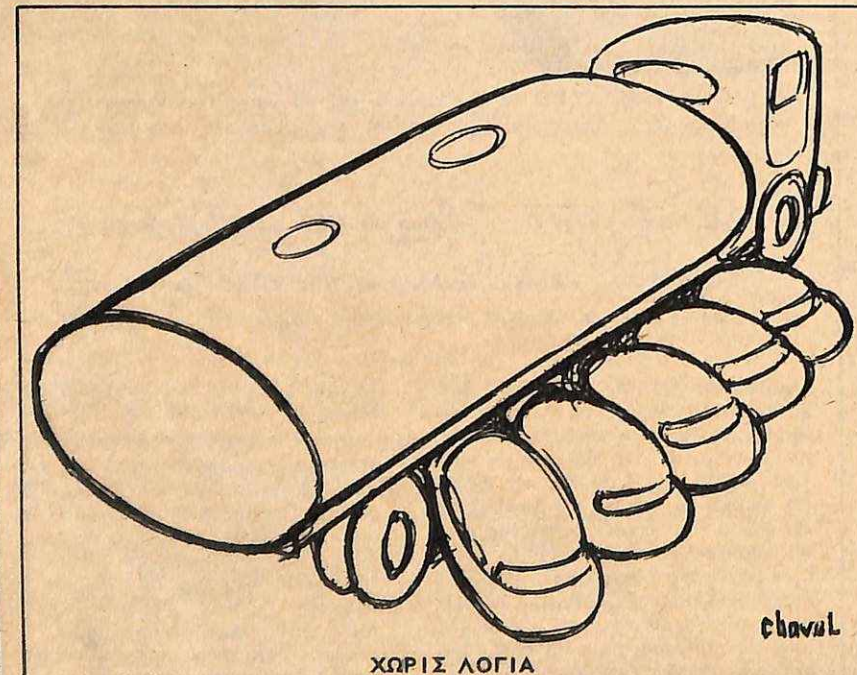
ΟΙ ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΙ
—Μ' άρέσει πολύ τὸ κυνήγι, ἀλλ' αὐτὸς ὁ γυρισμός...

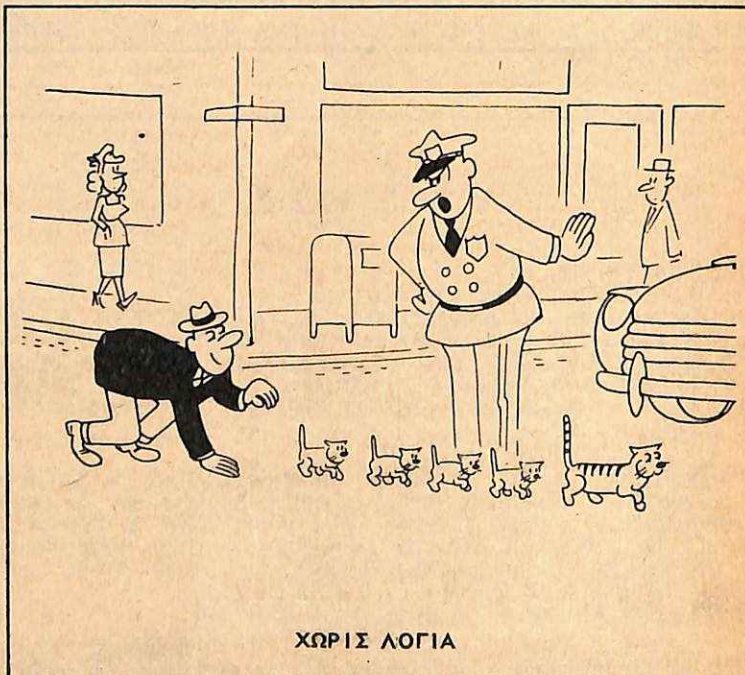
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

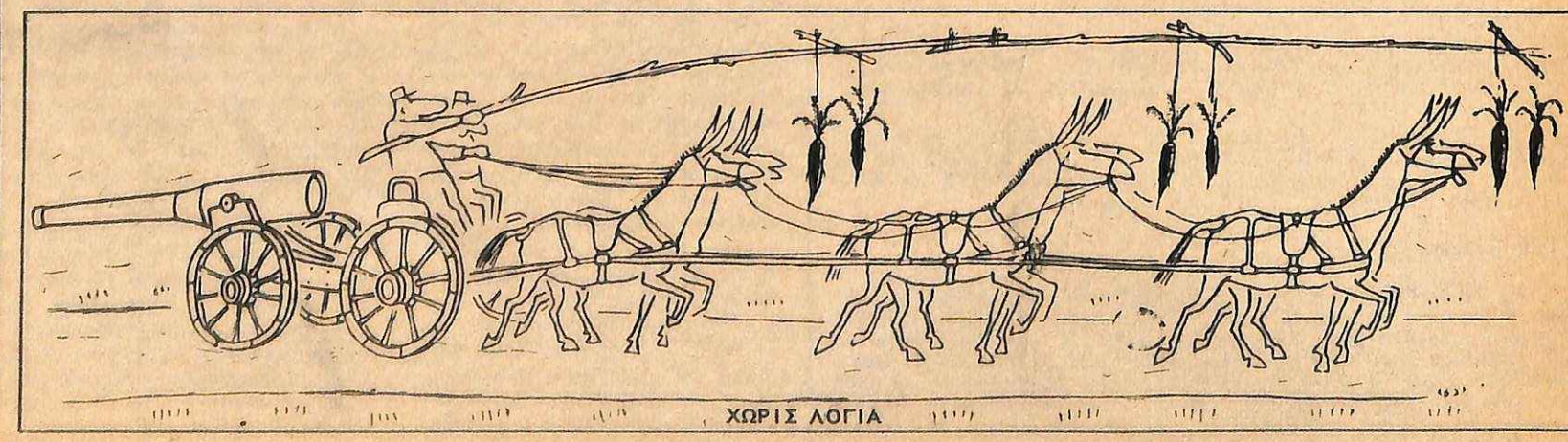
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

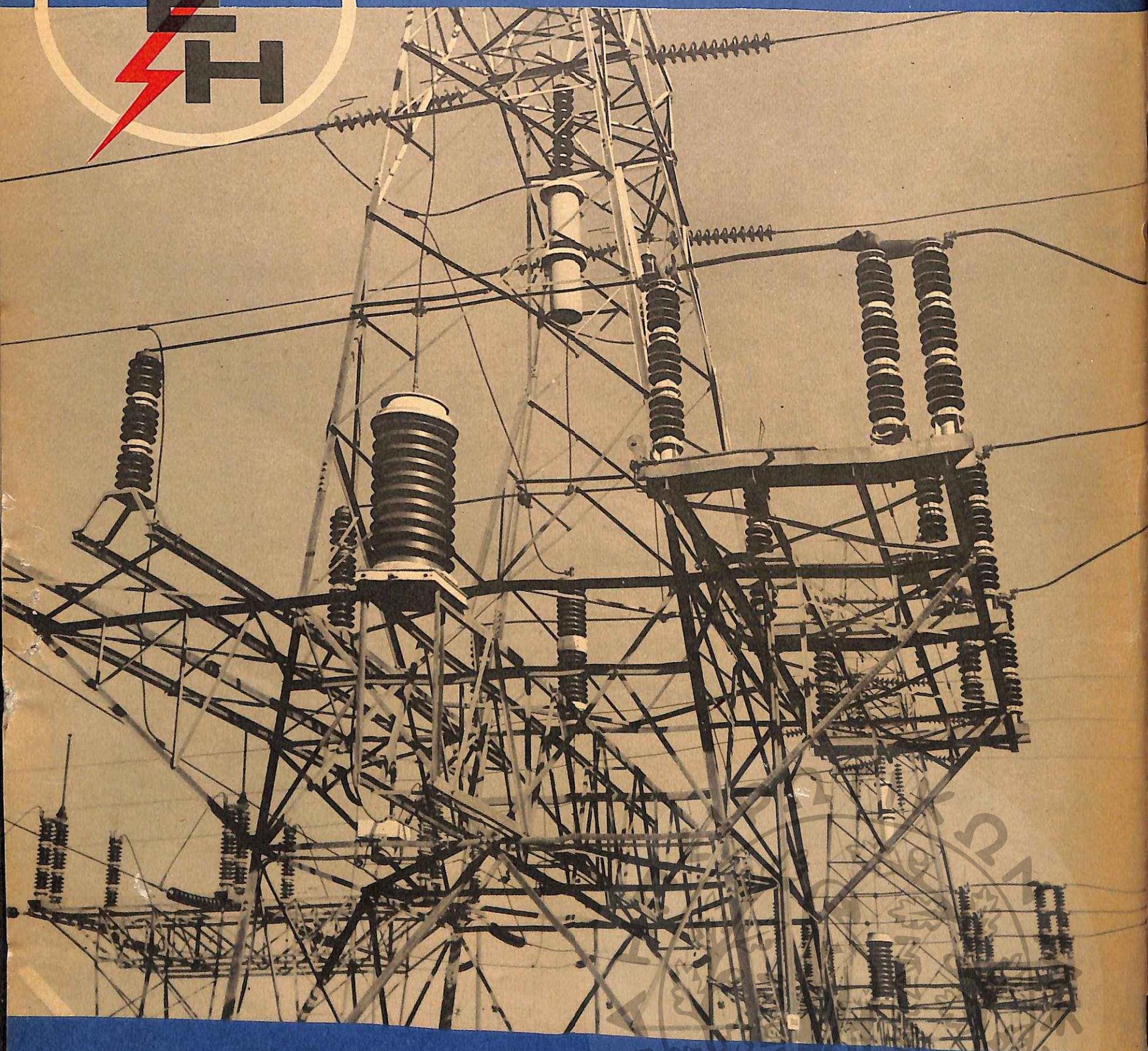
ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Γιά δολώματα κατά ακρίδων, σκουληκιών κ. λ. π.
ΑΡΣΕΝΙΚΙΚΟΙ ΜΟΛΥΒΔΟΙ: Γιά τὰ σκουλήκια φρούτων και τις κάμπιες.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατά τοῦ δαυλίτου και τῆς ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ (Θερινὸς πολτός): Γιά τὴν καταπολέμησι ἐντόμων (ψώρες κ.λ.π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς ψώρας και τῶν καμπῶν, νυμφῶν και ἐντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Γιά τὴν καταπολέμησι πολλῶν ἀσθενειῶν ὁπωροφόρων δένδρων και λαχανικῶν.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΞΙΜΟΝ (Σκόνη ὑδατοαπορρομένη): Γιά ραντίσματα. Καταπολεμᾷ ὅλα τὰ ἔντομα και σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΛΟΙΜΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς ψείρας τῶν σιτηρῶν και τῶν ἀποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων.
ΘΕΙΙΚΟΣ ΣΙΑΗΡΟΣ: Ἐναντίον τῆς γλωσσῆς τῆς ἀμπέλου και ὡς ἀντιπαράσητικόν.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς Βούλας, τοῦ Ὠιδίου και τοῦ Τετρανύχου τῆς μηλιάς και τῆς ἀγλαδιᾶς, τοῦ Περονόσπορου, Ὠιδίου, Τετρανύχου τῆς ντομάτας, τοῦ πεπονιοῦ.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι και χαλκὸ γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ Ὠιδίου (ἀόβα) και τοῦ περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΙΔΕΙΣ ΘΕΙΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν Ὠιδίων, τῆς ἀμπέλου, τῶν δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 15: Καταπολεμᾷ τὰ ἔντομα που προσβάλλουν τὰ ὁπωροφόρα δένδρα, τὰ λαχανικά κ.λ.π.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 3: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων τοῦ ἔδαφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς μελίγκρας τῶν μπιστανικῶν, ἀγγουριῶν κ. ἄ. ἐντόμων.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Γιά τὴν καταπολέμησι μελίγκρῶν, ψύλλων και μικρῶν καμπῶν.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΔ Β: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν νηματοδῶν σκουλήκων.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τὶς μελίγκρες, τὶς κάμπιες, τὰ διάφορα ἀκάρεα κ.λ.π.
ΟΣΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιεῖται ἐναντίον τῶν ἐντόμων τῶν σπιτιῶν.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου τῶν λαχανικῶν, τῆς βούλας τῆς μηλιάς, τῆς ἀγλαδιᾶς και τοῦ περονόσπορου τῆς ἀμπέλου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ Περονόσπορου, τῆς Ἀνθρακώσεως κ.λ.π. τῆς ἀμπέλου, τῆς ντομάτας και τῆς πατάτας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου ὅλων τῶν φυτῶν.
ΠΡΑΣΙΝΟΓΟΥΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ προσάγγονα και ἄλλων σκουληκιῶν τοῦ ἔδαφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΙΔΕΙΣ ΘΕΙΟΝ 40: Γιά τὴν καταπολέμησι ὅλων τῶν ἀσθενειῶν που καταπολεμοῦνται με θειάφι π.χ. τὸ Ὠίδιο.

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

...ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ